

မြန်မာ့အလင်းစာပေအဖွဲ့

မေ့လျော့

နွှဲလုံးသား ၃၈၀/၅၄

အပီအဝင်
Post - Humour ဝတ္ထုတိုများ

ဒို့တာဝန်အရေးဆုံးပါး

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ခို့အရေး
 ရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး ခို့အရေး
 ချစ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ခို့အရေး
 ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်
 တက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပ
 နိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။
 နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ခုပဲ

နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး၊
 အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး၊
 နိုင်ငံသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
 ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်
 သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး၊
 စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ခုပဲ

စိတ်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း တက်စုံဖွံ့ဖြိုး တိုး
 တက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
 စေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
 ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုး
 တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
 နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်း
 ရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး၊
 လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ခုပဲ

တစ်မျိုးသားလုံး၏စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး၊
 အဖို့ဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေး
 ယဉ်ကျေးမှုများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး၊
 နိုင်ငံတော်၏ ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး၊
 တစ်မျိုးသားလုံးကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

မင်းလှ

နှလုံးသားဥပဒေ/၅၄

Past-Human ဝတ္ထုတိုများ

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
ပထမအကြိမ်

www.burmeseclassic.com

နလုံးသားကို သွားကြည့်လိုက်တော့
ကတ္တရလမ်းထဲမှာ မြင်ဝင်နေတာ
တွေရသလည်း၊ နွဲ့ထုတ်ယူလိုက်သော
အခါ ကတ္တရလမ်းမှာ ချိုင့်ဝင်နေ
သော တွင်းငယ်တစ်ခု ပြစ်ကျန်ခဲ့၏။
သူ့နလုံးသားကတော့ ပုံစံလုံးဝ
မပျက်၊ တဒုတ်ဒုတ် ခုန်နေတုန်း။

BURMESE
CLASSIC

နလုံးသား ၃၈၀/၅၄	
ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း	
စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	- ၅၀၁၅၄၂၀၆၁၂ နှင့်
မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	- ၅၀၁၆၅၁၀၆၁၂ တို့ဖြင့်
မျက်နှာပုံးကို Than Htay Mg နှင့် အတွင်းပုံများကို Zaw Mg တို့က ရေးဆွဲပြီး ထုတ်ဝေသူ- ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်တိုက်၊ ၈၅၊ ဝမ်းလမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်နှင့် ပုံနှိပ်သူ- ဦးထွန်းထွန်းဦး၊ အင်ကြင်းဦး ပုံနှိပ်တိုက်၊ ကျွန်းတောလမ်း၊ ရန်ကုန်တို့က ပထမအကြိမ် စောင်ရေ - ၅၀၀ ရိုက်နှိပ်ကာ ၂၀၀၇၊ ဇန်နဝါရီလတွင် တန်ဖိုး	
ဖြန့်ချိသည်။	1500 K

သူ့နီးမှာ ချက်ချင်းအိပ်ချင်ပြေသွား
ပုံရပြီး အံ့ဩဝမ်းသာမှုက မျက်နှာ
ပေါ်မှာ ထင်ရှားပေါ်လွင်လာသည်။
“ကျွန်မတို့၊ ကျွန်မတို့” ဟု ရေရွတ်
ရင်း မျက်လုံးထဲမှာ မျက်ရည်တွေ
ပြည့်လျှံလာသည်။ သူက အလော
တကြီး ပြောလိုက်သည်။
“ဟေ့ သိပ်အဖိုးတန်တဲ့ မျက်ရည်
တွေကို အလဟဿ မဖြန်းတီးပစ်နဲ့
လေ”

သူ့အဖေဆုံးခါနီးတွင် သူ့ကို စာအိတ်
တစ်အိတ် ပေးသွားသည်။ အထဲမှာ
စာတစ်စောင်ပါသည်။ စာထဲမှာ
လမ်းညွှန်မှာကြားချက်တွေ ရေး
ထားသည်။ ရှေးလူကြီး မပီသမှာစိုး
လိုလားမသိ။ ပဟေဠိဆန်ဆန် ရေး
ထားသည်။
ပထမ လမ်းညွှန်ချက်က
“နို့အလုံးတစ်ရာကို ခိုပါ”

ဘရာဇီးတောလုံးအသင်းမှာ အထည်ကြီးပျက်လို ဖြစ်နေ၏။ ထိပ်တန်း တောလုံးအကျော်အမော်တွေ အများကြီးရှိသော်လည်း တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အတွဲမမိဘဲဖြစ်နေရ၏။ ဒံပေါက်ရယ်၊ ဖာလူဒါရယ်၊ စတုမရုရယ် ရောစားရသလို အီလည်လည်ကြီးဖြစ်နေရ၏။

ဘဲငန်းကြီးတစ်ကောင်သည် ဗျိုင်းမလေးကို ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့်လုပ်နေ၏။ တောကျီးကန်းကြီးတစ်ကောင်ကတော့ လက်ဆွဲအိတ်တစ်လုံးကိုခွဲပြီး ဟိုကြည့်ဒီကြည့် ကြည့်နေသည်။ ပုံပန်းအရ ရှေ့နေဖြစ်ဟန်တူ၏။ ကြက်တူရွေးတစ်ကောင်ကတော့ ကွမ်းတံတွေ တပျစ်ပျစ်ထွေးနေသည်။ သူ့အခေါင်မှာ နီရဲနေ၏။

ငါးကလေး တစ်ကောင် မှမ်းမိတယ်

ငါးက တစ်ကောင်တည်းပဲတဲ့။ ငါး
တစ်ကောင်ကို လှေအစင်းနှစ်ဆယ်
ပိုင်းလှူပြီး ဖမ်းရမှာဆိုတော့ တ
ကယ့်ပွဲကြီးပွဲကောင်းပဲပေါ့။

သမ္ဗန်သမားက ကောင်းကင်ကို
မော့ကြည့်ပြီး “လေမှန်တိုင်းက အင်္ဂ
လိပ်လို မတတ်တော့လည်း ခက်
သားကလေးဗျ” ဟု ရေရွတ်လိုက်
၏။

တစ်ချိန်က “ကလေးငယ်တို့နား
သမားများ” ဟု ခေါ်ကြသလို ခု
လည်း “ခလုတ်နှိပ်သမားများ” ဟု
ခေါ်ကြသည်။ ခေတ်ပေါ်ဝေါ်တာရ
အရဆိုလျှင်တော့ “ကလစ်က
များ” ပေါ့။ “မောက်စ်ကီပါ” ဟု
ဆိုသူကလည်း ဆိုသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ၊ ရာသီဥတုက
တော့ စစ်သားတွေအကြိုက်
ပေါ့ခင်ဗျာ။ စောစောက မိုးပွဲခွာ
ထားပေမယ့် အခုတော့ ကောင်း
ကင်တစ်ခွင်လုံး ကြည်ကြည်လင်
လင်ဖြစ်လာပါပြီ။ စစ်ပွဲ ဝါသ
နာရှင်များ မြင်ကြတဲ့အတိုင်းပဲ
မြောက်ဘက်စစ်မျက်နှာကနေ
သုံးငါးနှစ်ပုံစံအတိုင်း အုပ်စုဖွဲ့ ပျံ
သန်းလာတာတော့.....”

“ဘာကိစ္စရှိလို့လဲကွယ်”
နယူတန်က မေးသည်။ လူငယ်က
“ဆရာကြီးရဲ့ နိယာမက အမှားကြီး
ပဲဗျ” “ဟေ... ဘာမှားလို့လဲ”
“သက်ရောက်မှုတိုင်းမှာ တန်ပြန်
သက်ရောက်မှု ရှိတယ်လို့ ဆရာကြီး
က ပြောတယ်နော်။ ဒါပေမဲ့...”

ဘောလုံးကိစ္စက ဘယ်လောက်ထိ
ကျယ်ပြန့်လာသလဲဆိုတော့ ဗြိတိ
သျှာ့ရင်မကြီးကိုတောင် ဘောလုံး
အသင်းတစ်သင်း တည်ထောင်ဖို့
နန်းတော်အသိုင်းအဝိုင်းက တိုက်
တွန်းလာကြသည်။

“ဇာတ်တူနဲ့တူဆိုတာက နာမည်
တစ်ခု၊ ဝေါဟာရတစ်ခုမှာ ပါတဲ့
စကားလုံးတစ်လုံးချင်းရဲ့ နေနံနဲ့ ထပ်
တူထပ်မျှတူတဲ့အရာကို ဆိုလိုတာ
ပဲ။ ဥပမာ- ရုပ်ရှင်မင်းသား လွင်စိုး
ဆိုပါတော့။ အကွေ့ရာအားဖြင့် လ၊
မ၊ နေနံအားဖြင့် ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပ
တေး၊ ဒီတော့ သူနဲ့ဇာတ်တူ နံတူ
ပစ္စည်း ဘာရှိမလဲ၊ စဉ်းစားကြစမ်း”

မိဘတွေရဲ့ အထက်တန်းလွှာ တံငါ
သည်မျိုးရိုး ဂုဏ်သိက္ခာကိုမှ မ
ထောက်ထားဘဲ ဘာမဟုတ်တဲ့
တွန်ပျူတာစာရေးကလေးကိုမှ ယူရ
ကောင်းလားဆိုပြီး အမေလုပ်တဲ့
လူက အမွေပြတ်ကြေညာ ခွန်လွှတ်
ထားခဲ့သည်။

**အနာဂတ်
ကုမ္ပဏီလီမိတက်**

**ဖူးစာရှင်ကို
ရွေးတော့မည်**

“ခါ သူ့ ပင်ကိုယ်ရုပ်ရည်ပဲလား၊
မျက်နှာကို ခွဲစိတ်ပြုပြင် ထားတာ
လား”

“မတုတ်ပါဘူး၊ ပင်ကိုယ်ရုပ်ရည်ပါ၊
ဒါတော့သေချာပါတယ်၊ သူ့ကိုယ်
တိုင်က မျက်နှာခွဲစိတ်ပြုပြင်တာကို
လက်မခံပါဘူး။ မွေးကတည်းက ပါ
လာတဲ့ရုပ်ရည်ကို ပြောင်းလဲတာ
ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုမရှိ
လို့ဘဲ၊ မိမိကိုယ်မိမိ သစ္စာဖောက်
တာပဲဆိုပြီး သူ့ကဗျာတစ်ပုဒ်ထဲမှာ
ရေးထားတာ ဖတ်ဖူးတယ်”

ဟာတိကာ

၁။	နှလုံးသား ၃၈၀/၅၄	၃
၂။	မော်ဒန်စွမ်းအင်	၁၇
၃။	ညဏ်စမ်းပုစ္ဆာ	၃၁
၄။	ပြတိုက်ထဲက ပြဇာတ်	၄၁
၅။	ဂိတ်စ-ဂိတ်ဆုံး	၅၃
၆။	ငါးကလေးတစ်ကောင် ဖမ်းမိတယ်	၆၅
၇။	ကျမ်းကိုးစာရင်း	၇၉
၈။	အီးကော်လာ	၈၅
၉။	ခြေစစ်ပွဲများ	၉၉
၁၀။	မိုင်လော	၁၀၉
၁၁။	ဘောအေးတိုက်ပွဲ	၁၁၉
၁၂။	အနာဂတ်ကုမ္ပဏီလီမိတက်	၁၃၁
၁၃။	ဖူးစာရှင်ကိုရွေးတော့မည်	၁၅၇
၁၄။	သင်္ခါရအခွင့်အရေး	၁၇၃

“မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များတွင် ရေးသားခဲ့သော ဝတ္ထုတိုများဖြစ်ပါသည်။ ‘မော်ဒန်စွမ်းအင်’ အမည်ရှိ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်မှလွဲ၍ ကျန်ဝတ္ထုတိုများမှာ လုံးချင်းစာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေဖူးခြင်း မရှိသေးပါသဖြင့် စုစည်းတင်ဆက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။”

နှလုံးသား ၃၈၀/၅၄

လူတစ်ယောက်ရဲ့ နှလုံးသားကို ထိုသူမသိအောင် တိတ်တဆိတ်ခိုးယူဖို့ဆိုတာ လွယ်ကူသောကိစ္စတော့မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ဖြစ်အောင်လုပ်ရမည်။ ကိုယ့်ကို စိတ်ဆင်းရဲစေခဲ့သူ၊ ရင်ထဲမှာ တစ်စစ်စစ် နာကျင်အောင်လုပ်ခဲ့သူ၊ ဖျပ်ဖျပ်လူးမျှ ခံစားရအောင် ရက်စက်ခဲ့သူ။ ထို မိန်းမတစ်ယောက်ကို သက်သာခွင့်မပေးနိုင်၊ ထိုက်တန်သော တုံ့ပြန်မှုကိုသာ ပေးရမည်။ ညီမျှသော စိတ်ဒုက္ခကို ပြန်လည်ခံစားစေရမည်။ ရင်နာမှုပြစ်ဒဏ်ကို ပြန်လည်ပေးဆပ်စေရမည်။ အနည်းဆုံး စိတ်ကူးထဲမှာပဲဖြစ်ဖြစ် လက်စားချေရမည်။

ထို့ကြောင့်...

ညဘက် အိပ်မောကျချိန်လောက်ကိုမှန်းပြီး သူ့အိမ်ထဲဝင်လာခဲ့သည်။ အပေါ်ထပ်ကိုတက်သည်။ အိပ်ခန်းထဲဝင်သည်။ ခပ်မှိန်မှိန် ထွန်းထားသော ပြာလဲ့လဲ့မီးရောင်ကြောင့် အခန်းထဲမှာ မြင်သာ ထင်

သာလောက်တော့ရှိ၏။

သူသည် အိပ်ရာပေါ်တွင် ပက်လက်အနေအထားဖြင့် အိပ်နေကျနေသည်။ ထိုအချက်သည် ကံကောင်းသွားခြင်းဖြစ်၏။ တကယ်လို့ သူသာ ဘေးတစောင်းအိပ်နေလျှင် အနေအထား ပြင်ပေးနေရဦးမည်။ အခုတော့ အဆင်သင့်အနေအထားပဲ။ သူသည် အပူအပင်ကင်းစွာ စိတ်ချလက်ချအိပ်နေတာ သိသာ၏။

သူ့နှုတ်ခမ်းကလေး အနည်းငယ်ဟနေတာကို မီးရောင်မှိန်မှိန်မှာ မြင်ရသည်။ ထိုမြင်ကွင်းကိုမြင်ရသောအခါ ဟိုယခင်အခါဆီက ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှာ ပိတ်ကားမှရောင်ပြန်ဟပ်သော အလင်းရောင်ကြောင့် မှန်မှန်ရေးရေးမြင်ရသော မျက်နှာကို သတိရစေသည်။ ထိုစဉ်ကလည်း သူ့နှုတ်ခမ်းသည် ခုလိုခပ်ဟဟကလေးပါပဲ။ သို့ရာတွင် ခုချိန်မှာတော့ နှုတ်ခမ်းသည် အရေးပါသော အနေအထားမှာမရှိ။

သူ့ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းမှာ လွှမ်းခြုံထားသောစောင်ကို အသာဆွဲလုပ်လိုက်သည်။ ညဝတ်အင်္ကျီ၏ အောက်မှာ သူ့ရင်သည် နိမ့်ချည်မြင့်ချည် ဖြစ်နေ၏။ စည်းချက်မှန်မှန် အသက်ရှူနေသည့်သဘော။

ရှေ့ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ရမည့်ကိစ္စက အရေးကြီးသည်။ နည်းနည်းလေးမှ တုံ့နေနေလို့မရ။ တိမ်းစောင်းသွားလို့မဖြစ်။ ဆရာဝန်တစ်ယောက်လို တည်ငြိမ်ပြီး ခါးပိုက်နှိုက်တစ်ယောက်လို လျင်မြန်ရမည်။

လက်ချောင်းများကို ခပ်တင်းတင်းပူးကပ်၍ လက်ဖဝါးနှင့် တစ်တန်းတည်းနေအောင်ထားပြီး သူ့ရင်ခေါင်းတွင်းသို့ ဆတ်ခနဲ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ ပူနွေးသောအရာတစ်ခုကို စမ်းမိသောအခါ ဆုပ်ကိုင်ပြီး လက်ကိုအလျင်အမြန် ပြန်ဆွဲထုတ်လိုက်၏။

ရေထဲက အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို နှိုက်ယူလိုက်သောအခါ ရေပြင်

ပေါ်တွင် ကွဲရာအက်ရာ ကျန်ရစ်ခဲ့ခြင်းမရှိသလို သူ့ရင်အုံ၏ လက်ဝဲဘက်ယွန်းယွန်းမှ အရေပြားသည်လည်း ဘာဒဏ်ရာမှမဖြစ်ဘဲ ပကတိအတိုင်းရှိနေ၏။ ကိုယ့်လက်ထဲမှာတော့ သူ့နှလုံးသားသည် တဆတ်ဆတ်ခုန်ရင်း ပါလာသည်။

သူ့နှလုံးသားကို ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ထဲထည့်ဆွဲပြီး အိမ်အပြင် ပြန်ထွက်လာခဲ့၏။ သူကတော့ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ဆက်လက်အိပ်ပျော်နေဆဲ။ နှလုံးသား အခိုးခံလိုက်ရကြောင်းကို သူတော်တော်နဲ့ သိမှာမဟုတ်။ မနက် အိပ်ရာကနိုးသောအခါ ရင်ထဲကဟာနေသလိုလို တစ်ခုခု လိုနေသလိုလိုတော့ ခံစားရလိမ့်မည်။ နောက်ပိုင်း စိတ်လှုပ်ရှားစရာနဲ့ ကြုံပါလျက် ရင်မခုန်ဘဲရှိနေတော့မှ အံ့သြပြီး တုန်လှုပ်ချောက်ချားရလိမ့်မည်။ လူဗိုလ်ပုံအလယ်မှာ နှလုံးသားကင်းမဲ့စွာ အသက်ရှင်ရသူအဖြစ် ရှက်ဖွယ်လိလိရှိရလိမ့်မည်။ နှလုံးသားမရှိသောကြောင့် ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းကို ခံစားခွင့်မရှိတော့ဘဲ လူဖြစ်ရှုံးသောဘဝ ရောက်ရလိမ့်မည်။

ကိုယ့်လက်ထဲမှာ ဓားစာခံအဖြစ်ရောက်ရှိနေသော သူ့နှလုံးသားကိုတော့ ကောင်းကောင်းပညာပေးရမည်။ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ထဲက သူ့နှလုံးသားကို ထုတ်ကြည့်သည်။ ဒုတ်ခနဲ ဒုတ်ခနဲ ခုန်နေတုန်းပင်ရှိ၏။

စိတ်ထဲမှာ ရုတ်တရက်မြူးကြွလာသည်။ ကစားစရာအသစ်တစ်ခုရလာသော ကလေးငယ်တစ်ယောက်သည် အိမ်ပြန်ရောက်သည်အထိ မစောင့်နိုင်သလိုပင်ဖြစ်၏။ သူ့နှလုံးသားကို မြေပေါ်ပစ်ချလိုက်သည်။ မြေပြင်နှင့်ထိသောအခါ တင်းနစ်ဘောလုံးတစ်လုံးလို

ပင် ခုန်ပြီးပြန်တက်လာသည်။ သူ့နှလုံးသားကို တတ်စကက်ဘော လို့ ပုတ်ကစားနေမိ၏။

“အဲဒီဟာ ကျွန်တော်တို့ကို ခဏငှားပါလား၊ ကျွန်တော်တို့ ကန်နေတဲ့ ဘောလုံးပေါက်သွားလို့”

ကောင်လေးတစ်ယောက်က လာပြောသည်။ သူတို့သည် မာကျူရီမီးရောင်အောက်က ကွန်ကရစ်လမ်းပေါ်မှာ ဘောလုံးကန်နေ ကြခြင်းဖြစ်၏။

“ကဲ... ရော... စိတ်ရှိလက်ရှိသာ ကန်ကြစမ်းကွာ”

ဆိုပြီး သူ့နှလုံးသားကို ပစ်ပေးလိုက်၏။ ကောင်လေးသည် နှလုံး သားကိုမြေမှာ တစ်ချက်နှစ်ချက်ပုတ်ကြည့်ပြီး သဘောကျဟန်ဖြင့်...

“တော်တော် ကန်လို့ကောင်းမှာပဲ” ဟု ပြောသည်။

ဟုတ်လည်း ဟုတ်သည်။ သူ့နှလုံးသားမှာ တွန်းကန်အား အလွန်ကောင်းသည်။ ဖြည်းဖြည်းလေးကန်လိုက်ရုံနှင့် အဝေးကြီးပြေး နိုင်သည်။ သူ့နှလုံးသားသည် ကလေးတွေကြားမှာ ဟိုမှဒီမှခုန်ပေါက် လူးလာနေသည်။ ‘ဟင်း... ဒီလောက်မာကြီးတဲ့ နှလုံးသား၊ ခုတော့ သူများခြေထောက်ကြား လိုမ့်အကန်ခံနေရပြီ မဟုတ်လား’ ဟု တွေး ရင်း ကျေနပ်စွာကြည့်နေမိ၏။

ချာတိတ်နှစ်ယောက်သည် ဝမ်းတူးရိုက်ရင်း သယ်လာသည်။ ပြီးတော့ တစ်ဖက်မှာလွတ်နေသော ရှေ့တန်းလူဆီ ထိုးပေးလိုက် သည်။ ရှေ့တန်းမှ ကောင်လေးက ကျုံးကန်ထည့်လိုက်၏။ နှလုံး သားသည် ဂိုးတိုင်ဆီ တန်းခနဲပြေးသည်။ ဂိုးသမားက ဖမ်းဖို့ကြိုး စားသည်။ သို့ရာတွင် အရှိန်ကမြန်လည်းမြန်၊ ပြင်းလည်းပြင်းလွန်းလှ သဖြင့် မဖမ်းနိုင်ဘဲ နှလုံးသားက သူ့ရင်ဘတ်ကို ဒိုင်းခနဲဝင်ဆောင့် သည်။ ဂိုးသမားလေးသည် နောက်ကို ဆယ်ပေလောက် လွင့်စဉ်ထွက်

သွားပြီး မြေပေါ်မှာပုံလျက်သား ကျသွား၏။

‘ဟာ...’ ဆိုပြီး သူ့ဆီ ချာတိတ်တွေ ဝိုင်းအုံ့ပြေးသွားသည်။ တစ်ယောက်က ပွေ့ထူပြီး ခေါ်ကြည့်သည်။ ကောင်လေးမှာ ပြန်မထူး နိုင်၊ သတိလစ် မေ့မြောနေပြီ။

ဆေးရုံအမြန်ပို့နိုင်သောကြောင့် သက်သာရာရသွားခြင်းဖြစ် သည်ဟု နောက်ပိုင်းကျမှသိရသည်။

သူ့နှလုံးသားကတော့ အရှိန်မသေသေးဘဲ မြေကြီးပေါ်မှ ခုန် ဆွခုန်ဆွလုပ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ထဲ အမြန်ကောက် ထည့်ပြီး ထွက်လာခဲ့ရ၏။ တော်တော် ကောင်းကျိုးမပေးတဲ့ နှလုံး သား၊ အိမ်ရောက်မှ ရေရေလည်လည်ဆုံးမပြီး ပညာပေးရမယ်ဟု တား ထားလိုက်ရင်း ဆက်လျှောက်လာခဲ့၏။

တိုက်တန်းလျားတွေကြားက ဖြတ်လျှောက်လာသည်။ တစ် နေရာတွင် ခွေးလေးခွေးလွင့်တစ်ကောင်သည် အမှိုက်ပုံကြားမှာ နှုတ် သီးနှင့်ထိုးဆွရင်း စားစရာတစ်ခု တွေ့လိုတွေ့ငြား ရှာဖွေနေသည်။

စိတ်ကူးတစ်ခု ပေါ်လာသည်။ လက်ဖျောက်တီးပြီး ခွေးကို ခေါ်လိုက်သည်။ ခွေးက ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ကိုမြင်တော့ သဘောပေါက် သွားဟန်တူ၏။ အမြီးနှုံပြီး အနားကိုပြေးလာသည်။ ကြွပ်ကြွပ်အိတ် ထဲက နှလုံးသားကိုထုတ်ပြီး ခွေးရှေ့မှာ ချပေးလိုက်သည်။

ခွေးက အနံ့ခံကြည့်သည်။ စားလို့ရမှန်း သိသွားသောအခါ အငမ်းမရ ထိုးဟပ်လိုက်၏။ ဆတ်ခနဲတုန်သွားပြီးနောက် ပြန်လွတ် ချလိုက်သည်။ အိမ်ခနဲ တစ်ချက်ဖြစ်သွားသည်။ ထို့နောက် တအိုင် အိုင်အော်ပြီး ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးသွား၏။

သူ့နှလုံးသားကို ကောက်ယူကြည့်လိုက်တော့ ပွန်းရာခြစ်ရာ လေးတောင်မရှိ။ မြေပြင်ပေါ်မှာတော့ ခွေး၏အစွယ်တစ်ချောင်း ကျိုးပြီး ကျကျန်ရစ်ခဲ့တာ တွေ့ရသည်။

အတော် မာရေကျောရေနိုင်တဲ့ နှလုံးသားပဲဟု မှတ်ချက်ချရင်း ဆက်လျှောက်လာခဲ့၏။ တိုက်တန်းလျားတွေလွန်သောအခါ လမ်းကနည်းနည်း မှောင်ရိပ်ကျနေသည်။ ခဏကြာသောအခါ ရှေ့ဘက်မှ စက်ဘီးနှစ်စင်းလာနေတာ တွေ့ရသည်။ ကင်းလှည့်လာသော ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦးပင် ဖြစ်လေ၏။ အနားရောက်တော့ စက်ဘီးကိုရပ် ပြီး ဆင်းလာသည်။ တစ်ယောက်က မေးသည်။

“ဘယ်က လာတာလဲ”

“အလုပ်က လာတာပါ” ဟု ပြီးစလွယ်ဖြေလိုက်သည်။

လက်မှာဆွဲထားသော ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ကို မသင်္ကာသလိုကြည့်ပြီး “အဲဒီအိတ်ထဲက ဘာလဲ”

“နှလုံးသားပါ” ဟု ဖြေသောအခါ အဖော်ဖြစ်သူက

“ပေါက်ကရတွေ ပြောနေတယ်။ အရက်မူးလာတယ်ထင်တယ်” ဟု ခပ်တိုးတိုးပြောသည်။ ကျန်တစ်ယောက်က-

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စစ်ဆေးကြည့်ရမှာပဲ။ အိတ်ကိုဖွင့်ပြစမ်း” ဆိုသဖြင့် ဖွင့်ပြလိုက်ရသည်။ သူက လက်နှိပ်ခတ်မီးနှင့် ယိုးကြည့်ပြီး အံ့သြဟန်ဖြင့်...

“ဟာ... ရွှေတုံးကြီးပဲ”

“ဗျာ... မဟုတ်ပါဘူး နှလုံးသားပါ”

“ဒီမှာ လက်ပူးလက်ကြပ် တွေ့နေတာတောင် ငြင်းနေရ

သေးလား”

ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ထဲကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ ဟာ... တကယ် ပါပဲ။ နှလုံးသားလိုပုံစံမျိုးဖြစ်နေသော ရွှေတုံးကြီးတစ်တုံးသည် လက်နှိပ်ခတ်မီးရောင်အောက်မှာ ဝင်းလက်တောက်ပြောင်နေတာ တွေ့ရသည်။ အမယ်... နိုင်တီနိုင်၊ ပွိုင့် နိုင်းနိုင်း (၅၅,၅၅) ဆိုသော ဂဏန်းလေးတောင် ရိုက်နှိပ်ထားသေးသည်။

“ဟာ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ကျွန်တော်ယူလာတုန်းက နှလုံးသားအစစ်ပါ”

“အူကြောင်ကြောင် လုပ်မနေနဲ့၊ စခန်းလိုက်ခဲ့”

... ဆိုပြီး ခေါ်သွားသဖြင့် ပါသွားရ၏။ စခန်းထဲရောက်တော့ တာဝန်မှူးစားပွဲရှေ့သို့ ခေါ်သွားသည်။

“ဘာဖြစ်လာတာလဲဟေ့”

တာဝန်မှူးက မေးသည်။

“ရွှေတုံးကြီးတစ်တုံး သယ်လာတာတွေ့လို့ မသင်္ကာတာနဲ့ ဆွဲလာတာဆရာ”

“ပြစမ်းပါဦး”

ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်က ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ကို စားပွဲပေါ်တင်ပေးလိုက်သည်။ တာဝန်မှူးက ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ကိုဖွင့်ပြီး ငုံ့ကြည့်သည်။ မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်ပြီး အိတ်ထဲကို လက်နှိပ်သည်။ လက်ပြန်ထုတ်သောအခါ စတီးချိုင့်လေးတစ်လုံး ပါလာသည်။

“ဘယ်မှာလဲကွ ရွှေတုံး”

ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး နားမလည်သလိုပုံမျိုး ဖြစ်နေသည်။ တာဝန်မှူးက စတီးချိုင့်ကို ဖွင့်ကြည့်သည်။ အထဲမှာ ငါးရိုးအစအနများနှင့် ထမင်းကျွန်

အနည်းငယ်သာရှိသည်။

တာဝန်မှူးသည် သူ့လူနစ်ယောက်ကို မော့ကြည့်ပြီး..

“မင်းတို့နှစ်ကောင် မှူးနေလား”

“ဟာ... ဆရာရယ်၊ တာဝန်ချိန်ကြီးမှာ သောက်ရဲပါ့မလား”

“မင်းတို့ကို သေသေချာချာ မှာထားတယ်။ အလုပ်ကို စေ့စေ့ စပ်စပ်လုပ်ပါလို့။ အခုတော့ အလုပ်ကပြန်လာတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို သက်သက်စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် လုပ်တယ်။ သူ့ခမျာ အိမ်ပြန် နောက်ကျနေရတဲ့ကြားထဲ” ပြောရင်း ဒီဘက်လှည့်ပြီး...

“စိတ်မရှိပါနဲ့ ညီလေးရာ၊ ကိုယ့်ကောင်တွေ ဝီရိယပိုသွားလို့ ပါး ကဲ ကဲ သွားနိုင်ပါပြီ” ဆိုပြီး စီးကရက်တောင် တိုက်လိုက်သေးသည်။

စခန်းထဲက ပြန်ထွက်လာစဉ် ‘ကျွန်တော်တို့ သေသေချာချာ မြင်တာပါဆရာ’ ဟု ပြောနေသော အသံသဲ့သဲ့ ကြားလိုက်ရသည်။

ရဲစခန်းအပြင်ရောက်လို့ ကြပ်ကြပ်အိတ်ကို အသာဖွင့်ကြည့်တော့ သူ့နုလုံးသားသည် ပင်ကိုအတိုင်းပြန်ဖြစ်ပြီး တဒုတ်ဒုတ်ခုန်နေတာ တွေ့ရ၏။ အတော်ပြဿနာရှာတဲ့ နုလုံးသား... တွေ့မယ်ဟု စိတ်ထဲကကြိမ်းရင်း ဆက်လျှောက်လာခဲ့၏။

ထိုစဉ် ဟိုးခပ်လှမ်းလှမ်းမှ မောင်းလာနေသော ကားတစ်စင်း၏မီးရောင်ကို တွေ့ရသည်။ စိတ်ကူးတစ်ခု ဖျတ်ခနဲပေါ်ပေါက်လာ၏။ နုလုံးသားကို အိတ်ထဲမှထုတ်ပြီး လမ်းပေါ်ချထားလိုက်သည်။ ကားသည် အရှိန်နှင့်မောင်းရင်း ဖြတ်သွားသည်။ နုလုံးသားကို မနင်းမိဘဲ ခွကျော်သွား၏။

‘ဟင်း... ကံကောင်းလို့ပေါ့ကွာ’ ဟုတွေးပြီး နုလုံးသားကို

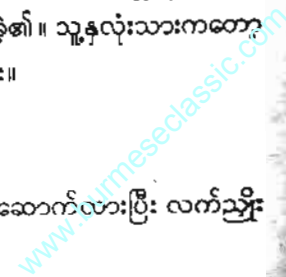
ပြန်ကောက်ယူမည်ပြုစဉ် နောက်ထပ်ကားတစ်စင်းလာနေတာ တွေ့ရသဖြင့် လမ်းပေါ်ပြန်ချထားပြီး စောင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။ ဒီတစ်ခါ လာတဲ့ကားက ပိုကြီးသည်။ ကွန်တိန်နာကားကြီးဖြစ်၏။

ကုန်တန်ချိန် အတော်များဟန်တူသည်။ စက်သံက အတော်ပြင်းသည်။ ကားရှင်းသောကြောင့် အရှိန်ကိုလည်း တင်မောင်းလာသည်။ စကောတွင်းမှာပင် နီးကပ်လာ၏။ ရှေ့ဘီးက လမ်းပေါ်မှာ ချထားသော နုလုံးသားကို မနင်းမိဘဲ လွဲသွားသည်။ နောက်ဘီးတွေကတော့ နှစ်လုံးတွဲတွေဖြစ်သောကြောင့် မလွဲချော်နိုင်။ တည့်တည့်ကြီးပင် ဖြတ်ကြိတ်ပစ်လိုက်၏။

ဒုန်းခနဲမြည်ပြီး ကားကြီးသည် မြောက်တက်သွားသည်။ ပြန်ဆောင့်အကျတွင် နောက်မြီးပိုင်းကယမ်းခါပြီး ပလက်ဖောင်းပေါ် တစ်ခြမ်းတင်သွား၏။ ဒရိုင်တာသည် ခက်ခက်ခဲခဲထိန်းလိုက်ရပြီး ကားကိုရပ်လိုက်သည်။ ပြတင်းပေါက်မှ ခေါင်းပြုထွက်လာပြီး နောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာထားမှာ ဒီလောက်ညီညာပြန်ပြူးနေတဲ့ လမ်းပေါ်မှာ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာပါလိမ့်ဆိုပြီး ဇဝေဇဝါဖြစ်နေပုံပေါ်သည်။ ပြီးမှ ကားကို ပလက်ဖောင်းပေါ်မှ ပြန်မောင်းချပြီး ထွက်သွား၏။

နုလုံးသားကို သွားကြည့်လိုက်တော့ ကတ္တရာလမ်းထဲမှာ မြုပ်ဝင်နေတာတွေ့ရသည်။ ဆွဲထုတ်ယူလိုက်သောအခါ ကတ္တရာလမ်းမှာ ချိုင့်ဝင်နေသော တွင်းငယ်တစ်ခု ဖြစ်ကျန်ခဲ့၏။ သူ့နုလုံးသားကတော့ ပုံစံလုံးဝမပျက်။ တဒုတ်ဒုတ် ခုန်နေတုန်း။

သာမန်အသွေးအသားဖြင့် တည်ဆောက်လားပြီး လက်ညှိုး

နှင့် ခပ်ဆတ်ဆတ်ထိုးဖောက်လိုက်လျှင်တောင် ဖောင်းခနဲပေါက်ထွက် သွားလိမ့်မည်ထင်ရသော သူ့နှလုံးသားသည် ဒီလောက်ထိ ခံနိုင်ရည် ရှိနေတာ အံ့ဩစရာပင်ဖြစ်၏။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခံနိုင်ရည်အားဆိုသည် မှာ အကန့်အသတ်တစ်ခုတော့ ရှိစေမိ။

ထို့ကြောင့် အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ သူ့နှလုံးသားကို အသား ကြိတ်စက်ထဲသို့ ဖိသိပ်ထည့်ပြီး ခလုတ်ကိုဖွင့်လိုက်သည်။ ကြိတ်စက် သည် ရုတ်တရက်မလည်နိုင်ဘဲ တင်းခဲနေသည်။ ပြီးတော့မှ တအား ရုန်းကန်ပြီး ကြိတ်ဆွဲလိုက်သည်။ ပွတ်တိုက်ကြိတ်ဝါးနေသည့် အသံ တွေထွက်လာသည်။ ထိုအသံများမှာ မော်တာလည်သံနှင့် ရောနှော ပြီး ဆူညံနေတာ အူယားစရာကောင်းလှသည်။

ခဏအကြာတွင် တစ်ဖက်ထွက်ပေါက်ထဲမှ အပိုင်းအစက လေးတွေ ထွက်လာသည်။ ဘာတတ်နိုင်သေးလဲဟု ရေရွတ်မည်ပြုစဉ် မှာပင် တစ်စုံတစ်ခု မှားယွင်းနေကြောင်း သတိပြုမိ၏။ အပိုင်းအစ လေးများသည် အသွေးအသားတုံးကလေးများ မဟုတ်ဘဲ သံတွေ သံခဲကလေးတွေ ဖြစ်နေခြင်းပါပဲ။

လည်နေသော မော်တာသည် ရပ်သွား၏။ သူ့နှလုံးသားသည် စက်ထဲမှ အလုံးအထည်မပျက်ဘဲ ခုန်ထွက်လာသည်။ စက်ထဲကို ငဲ့ ကြည့်လိုက်သောအခါ သံမဏိရီလာ ဓားသွားများမှာ လုံးဝကြွေမဲ့ ပျက်စီးနေတာ တွေ့လိုက်ရ၏။

ဒီလောက်တောင်ဖြစ်လှတာ သိကြရောပေါ့။

သူ့နှလုံးသားကို ပလက်တီနမ် ဆန်ခါပေါ်တင်သည်။ ပြီးတော့ ထောင့်ငါးရာဒီဂရီ စင်တီဂရိတ်ရှိသော အောက်စီအဆက်တလင်း မီး လျှံဖြင့် အပူပြင်းတိုက်လိုက်သည်။ ခံနိုင်လျှင် ခံပေရော့။

သူ့နှလုံးသားသည် နစ်ခရုန်းသတ္တုစပ်လို ရဲရဲတောက်လာ၏။

ဒီအတိုင်းဆိုလျှင် မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ပြာကျသွားလိမ့်မယ်။ ကိုင်း... မှတ်ပြီလား။

ထိုစဉ်မှာပင် သူ့နှလုံးသားထဲမှ အခိုးအငွေ့များထွက်လာသည်။ အနံ့က စိမ်းရွှေရွှေ။ ထိုအနံ့များကို ရှုရှိုက်မိသောအခါ ရင်ထဲက တလိပ် လိပ်ဖြစ်လာသည်။ စိတ်အာရုံ တက်ကြွလာသည်။ တဖြည်းဖြည်း အူမြူးလာသည်။ နောက်ဆုံး ဘယ်လိုမှ ထိန်းချုပ်၍မရတော့ဘဲ အူ လှိုက်သည်လှိုက် တခစ်ခစ်တဟားဟား ရယ်မောလိုက်မိလေသည်။

လက်စသတ်တော့ သူ့နှလုံးသားမှ ထွက်ပေါ်လာသော အခိုး အငွေ့များမှာ ရှုရှိုက်မိလျှင် လူကိုရယ်မောဟားတိုက်စေတတ်သော လပ်ဖင်းဂက်ခေါ် နိုက်ထရပ်စ်အောက်ဆိုဒ်ဓာတ်ငွေ့တွေ ဖြစ်နေတာကိုး။

နောက်ဆုံးမတော့ ထိုအာဂနုလုံးသားကို ပိုင်ရှင်ထံသို့သာ ပြန်ပို့ပေးလိုက်ရလေသည်။

နောက်တစ်နေ့ကျတော့ ထိုမိန်းမသည် နှလုံးအထူးကုဆရာ ဝန်ဆီ သွားပြသည်ဟု သတင်းကြားရသည်။ သူ့ရောဂါက တခြား နှလုံးရောဂါသည်တွေလို ရင်ဘတ်အောင့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ မောပန်းခြင်း စသည်တို့မဟုတ်။ နှလုံးသားထဲက မခံမရပ်နိုင်လောက် အောင် ယားကျိကျိဖြစ်နေလို့ဆိုပဲ။

(မှတ်ချက်။ ။ ပုဒ်မ ၃၀၀/၅၄ = ခိုးမှု မသင်္ကာ) (အိုင်ဒီယာမဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၀၅၊ ဇန်နဝါရီ)

မော်ဒန်စွမ်းအင်

ဓာတုအင်ဂျင်နီယာ ဒေါက်တာဒေဝစက္ခုသည် 'အောင်ပြီ၊ အောင်ပြီ' ဟုကြွေးကြော်ပြီးနောက် ဓာတ်ခွဲခန်းအပြင်သို့ ပြေးထွက်ခဲ့သည်။ သူတေသနဌာန အဆောက်အအုံအပြင်ကိုရောက်တော့မှ ပြင်ပလောကတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေကြောင်း သတိပြုမိ၏။

ညဉ့်နက်လှပြီ။ ထို့ကြောင့် အဆောက်အအုံထဲ ပြန်ဝင်ခဲ့ရသည်။ ဓာတ်ခွဲခန်းထဲပြန်ရောက်ပြီး တိုင်ကပ်နာရီကို လှမ်းကြည့်သည်။ နှစ်နာရီထိုးလှပြီ။ သူ၏အောင်မြင်မှုကို ချက်ချင်းလက်ငင်း ပြောပြစရာလူမရှိသဖြင့် စိတ်ထဲက မရိုးမရွှေဖြစ်နေရသည်။ ယခု စမ်းသပ်မှုမှာ အထူးလျှို့ဝှက်ထားဖို့လိုအပ်သဖြင့် လက်ထောက်တပည့်တပန်းပင် ခေါ်မထားဘဲ တစ်ယောက်တည်း ကျိတ်လုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဓာတ်ခွဲခန်းထဲမှာ သူတစ်ယောက်တည်းသာ ရှိနေသည်။

အခန်းထဲ၌ အင်ဂျင်စက်လည်သံ သဲ့သဲ့ကြားနေရသည်။ ထိုအင်ဂျင်စက်ကို နှိုးထားခဲ့သည်မှာ မိနစ်လေးဆယ်ရှိပြီ။ ခုထိ အရှိန်

ကောင်းစွာ လည်နေတုန်း။ ဒီအတွက် အသုံးပြုရသည့် လောင်စာဆီ
မှာ မပြောပလောက်အောင်ပင် နည်းပါးသည်။ အားလုံးပေါင်းမှ တစ်
စိစိသာဖြစ်၏။ အရပ်သုံးစကားနှင့်ပြောရလျှင် လောင်စာဆီတစ်စက်
တည်းသာ အသုံးပြုရ၏။ ထိုအချက်သည်ပင် သူ၏ စမ်းသပ်သူတေ
သနပြုမှု အောင်မြင်ခြင်းဖြစ်၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် တစ်ကမ္ဘာလုံး
အုံးအုံးကျွက်ကျွက် ဖြစ်လောက်အောင် ကြီးကျယ်သည့် တီထွင်မှုကြီး
ဖြစ်လေသည်။

သို့ရာတွင် လောလောဆယ်မှာတော့ သူတစ်ယောက်တည်း။
မဟုတ်သေးပါဘူး။ ငါဟာ တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပါဘူးဟု တွေး
မိမှ သူ့ဇနီးကို သတိရလိုက်သည်။ ခုချိန်လောက်ဆို အိပ်နေလောက်
ပြီ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဦးဦးဖျားဖျား ဆောလျှင်စွာ အသိပေးရမည်။

တယ်လီဖုန်းယူပြီး အိမ်ကိုဆက်သွယ်လိုက်သည်။ အတန်ကြာ
တော့မှ သူ့ဇနီးက ဖုန်းကိုင်သည်။ တယ်လီဖုန်းနှင့် ဆက်သွယ်ထား
သော ရုပ်သံကားချပ်ပေါ်မှာ သူ့ဇနီး၏ပုံ ပေါ်လာသည်။ အိပ်ရာမှ
ထလာရသဖြင့် အိပ်မှုနံ့စွဲများဖြစ်နေပုံကို မြင်ရသည်။ အိမ်က တယ်လီ
ဖုန်း ကားချပ်ပေါ်မှာတော့ တက်ကြွလန်းဆန်းနေသည့် မိမိ၏ပုံ ပေါ်
နေပေလိမ့်မည်။

“အချစ်ရေ၊ ကိုယ်စမ်းသပ်နေတဲ့ကိစ္စ အောင်မြင်သွားပြီ၊ ကိုယ်
တို့ အရမ်းချမ်းသာတော့မယ်ကွ။ သိလား...”

“ဟင်... ဟုတ်လား”

သူ့ဇနီးမှာ ချက်ချင်းအိပ်ချင်ပြေသွားပုံရပြီး အံ့သြဝမ်းသာမှုက
မျက်နှာပေါ်မှာ ထင်ရှားပေါ်လွင်လာသည်။

“ကျွန်မတို့...၊ ကျွန်မတို့...”

ဟု ရေရွတ်ရင်း မျက်လုံးထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်လျှံလာ

သည်။ သူက အလောတကြီးပြောလိုက်သည်။
“ဟေ့ သိပ်အဖိုးတန်တဲ့ မျက်ရည်တွေကို အလဟဿ မဖြုန်း
တီးပစ်နဲ့လေ”

နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစု အစောပိုင်းလောက်မှစ၍ ကမ္ဘာပေါ်တွင်
စွမ်းအင် အကျပ်အတည်းဖြစ်လာခဲ့သည်။ အကြောင်းတရားတွေက
တော့ အများကြီးပင်ဖြစ်၏။

ကမ္ဘာ့ရေနံသိုက်များ လျော့နည်းလာသည်။ အိုဇန်းလွှာပေါက်
ပြမှု ပိုမိုကျယ်ပြန့်လာသဖြင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်အတွက် စိုးရိမ်စ
ရာ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ရေနံစွမ်းအင်ကို အကန့်အသတ်ဖြင့်
သာ သုံးစွဲကြရသည်။

ရေနံနေရာတွင် အဏုမြူစွမ်းအင်ကို အစားထိုးဖို့ ကြိုးစားကြ
သည်။ သို့ရာတွင် အဏုမြူစွမ်းအင်မှာ လက်နက်အဖြစ်လည်းအသုံး
ပြုနိုင်သဖြင့် အင်အားကြီးနိုင်ငံတွေက နည်းပညာ ဖြန့်ဝေပေးရန် တွန့်
ဆုတ်နေကြသည်။ ထို့အပြင် အဏုမြူလောင်စာ စွန့်ပစ်ပစ္စည်းတွေ
စုပုံလာပြီး အဆိပ်အတောက်ဖြစ်လာသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ပျက်စီးမှု၊
လေထုညစ်ညမ်းမှုများ ဖြစ်လာသည်။ အချို့နိုင်ငံများက ကိုယ့်မှာရှိ
သမျှ နည်းပညာဖြင့် အဏုမြူဓာတ်အားပေးစက်ရုံများ တည်ထောင်
ကြသည်။ နည်းစနစ်အားနည်းမှုကြောင့် စက်ရုံတွေပေါက်ကွဲမှုဖြစ်
သည်။ ရေဒီယိုသတ္တိကြွမှုကြောင့် လူအများအပြား သေကြေကြရ
သည်။ သီးနှံများ၊ စားသောက်ကုန်များ ဓာတ်ရောင်ခြည်သင့်ပြီး သုံး
မရ၊ စားမရ ဖြစ်ကုန်သည်။ အဏုမြူစွမ်းအင် ထုတ်လုပ်ရာမှာ ကုန်
ကြမ်းအဖြစ်သုံးရသော ယူရေနီယံဈေးကလည်း အသွန်ကြီးမြင့်လာ

သဖြင့် တွက်ခြေမကိုက်ဘဲ ဖြစ်လာလေသည်။

ထိုအခါ ပတ်ဝန်းကျင်ညစ်ညမ်းမှုကင်းစင်သော ရေအားလျှပ်စစ်ထုတ်လုပ်မှုများ တွင်ကျယ်လာသည်။ ရေတံခွန်မှန်သမျှ၊ မြစ်ချောင်းမှန်သမျှမှာ ရေအားလျှပ်စစ်စက်ရုံတွေ တည်ဆောက်ကြသည်။ ဒါကလည်း မြစ်ချောင်းပေါများသော ဒေသအတွက်သာ အဆင်ပြေသည်။ မြစ်တွေ၊ ချောင်းတွေဆိုတာကလည်း ခရီးသွားရေး၊ ကုန်စည်ပို့ဆောင်ရေးအတွက်လည်း သုံးဖို့နေရာ ပေးရသေးသည်။

တချို့ကတော့ ပင်လယ်ဒီရေလှိုင်း၏ ရိုက်ခတ်မှုအားကိုယူ၍ လျှပ်စစ်ထုတ်ယူကြသည်။ တချို့လည်း ပင်လယ်တွင်းရှိ ရေစီးကြောင်းများမှ ထုတ်ယူဖို့ ကြိုးစားကြသည်။ လေရဟတ်များ ပြန်လည်ခေတ်စားလာသည်။ ကုန်းမြင့်များ၊ ပင်လယ်ကမ်းစပ်များတွင် တိုက်ခတ်သော လေအဟုန်ဖြင့် ရဟတ်များကို လည်ပတ်စေပြီး လျှပ်စစ်ဓာတ်ထုတ်ယူကြသည်။

အချို့သိပ္ပံပညာရှင်များက တစ်မျိုးကြံစည်သည်။ သူတို့စိတ်ကူးက အလွန်သေးငယ်ပေါ့ပါးသော ရဟတ်ကလေးများကို မြေပြင်ပေါ်တွင် ချထားမည်။ တကယ်တော့ ထိုရဟတ်ကလေးများမှာ ဂျင်နရေတာ အသေးစားကလေးများသာဖြစ်သည်။ မိုးရွာသောအခါ ကောင်းကင်မှကျလာသည့် မိုးစက်မိုးပေါက်တို့ ထိမှန်သည့်အရှိန်ဖြင့် ရဟတ်ကလေးများ လည်ပတ်မည်။ ထိုအခါ မပြောပလောက်သော လျှပ်စစ်ဓာတ်အားကိုရမည်။ ထိုကဲ့သို့သော ကိရိယာလေးပေါင်းသိန်းနှင့်ချီ၍ရှိသောကြောင့် အားလုံးစုပေါင်းလိုက်လျှင် မြင့်မားသော လျှပ်စစ်ဓာတ်အားကို ရနိုင်မည်ဟု စိတ်ကူးသည်။ သို့ရာတွင် မိုးဆိုတာက မိုးတွင်းမှာတောင် နေ့တိုင်းရွာတာမဟုတ်။

တချို့ကလည်း ဓာတ်အားရုံကြီးများတွင် မိုးကြိုးမြှူသည့် ကိရိ

ယာများ တပ်ဆင်မည်။ ထိုအခါ ပစ်သမျှမိုးကြိုးများက ထိုကိရိယာကို လာမှန်မည်။ မိုးကြိုးပစ်ရာမှရရှိသော လျှပ်စစ်ဓာတ်အားကို သိုလှောင်၍ လိုအပ်သလို ဖြန့်ဖြူးနိုင်မည်ဟု သီအိုရီထုတ်သည်။ ထိုသီအိုရီအရဆိုလျှင် 'ဘုရားစူး မိုးကြိုးပစ်' ဟု ကျိန်တွယ်သူတွေ များလာဖွယ်ရာရှိသည်ဟု သတင်းစာများက ထေ့ကြလှောင်ကြသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် နေရောင်ခြည်စွမ်းအင်သုံးစွဲမှု များပြားလာခဲ့သည်။ နေရောင်ကို ဖောဖောသီသီရသော နိုင်ငံများ တစ်ပန်းသာသည်။ တချို့က နေရောင်ခြည်ကို အိတ်စပို့လုပ်ဖို့ နည်းပညာတွေ ရှာဖွေလာကြသည်။

နေရောင်ခြည်အရနည်းသော နိုင်ငံများက တစ်မျိုးကြံစည်ကြသည်။ နေရောင် အမြဲရနိုင်သော ကမ္ဘာလေထုအပြင်ဘက်သို့ ဓာတ်အားစုဆောင်းသည့် ဂြိုဟ်တုစက်ရုံများ လွှတ်တင်မည်။ ရရှိသော လျှပ်စစ်ဓာတ်အားကို မိုက်ခရိုဝေ့ဖ်အဖြစ် အသွင်ပြောင်း၍ မြေပြင်စခန်းသို့ ပို့မည်။ မြေပြင်စခန်းက မိုက်ခရိုဝေ့ဖ်များကို လျှပ်စစ်ဓာတ်အားအဖြစ် ပြန်ပြောင်းပြီး ဖြန့်ဖြူးမည်။

သို့ရာတွင် အထက်ပါနည်းပညာအားလုံးမှာ ကုန်ကျစရိတ်မြင့်မားသည်ချည်းပင်ဖြစ်၍ အခက်ကြုံနေကြရသည်။

ဒီလိုအခြေအနေမှာပင် ကမ္ဘာ့အီလက်ထရွန်းနစ်ဈေးကွက်က အလွန်အမင်း ကြီးထွားလာသည်။ နည်းပညာ တိုးတက်ဆန်းသစ်လာမှုကြောင့် အီလက်ထရွန်းနစ် ပစ္စည်းများမှာ လူတိုင်းအလွယ်တကူ ဝယ်ယူနိုင်လောက်အောင် ဈေးချိုလာ၏။ ထို့အပြင် မော်တော်ကား၊ သင်္ဘော၊ မီးရထား၊ လေယာဉ် စသည်တို့လည်း အဆမတန် များပြားလာခဲ့သည်။ တစ်ဖက်က စွမ်းအင်ထုတ်လုပ်မှု ကျသွင်းနေချိန်ဖြစ်သောကြောင့် အထုတ်နှင့် အသုံး မမျှဘဲ အကျပ်အတည်းက ပိုပြင်းလာ

လာသည်။

ထိုအခါ ပတ်ဝန်းကျင်ညစ်ညမ်းမှု ဖြစ်စေသည်ဆိုသော အကြောင်းပြချက်ဖြင့် အကန့်အသတ်နှင့်သာ အသုံးပြုနေရသော ရေနံ လောင်စာကို အပြည့်အဝ ပြန်လည်အသုံးပြုခွင့်ပေးသင့်ကြောင်း အဆိုပြုသောနိုင်ငံများ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ သူတို့က ရေနံသုံးစွဲမှုကို ကန့်သတ်မည့်အစား ပေါက်ပြဲသွားသော အိမ်နီးလွှာကိုဖာထေးဖို့သာ ကြိုးစားသင့်သည်ဟု အဆိုပြုသည်။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအားလုံး စုပေါင်းအကုန်အကျခံပြီး အိမ်နီးလွှာထုတ်လုပ်သည့် ဧရာမဂြိုဟ်တု စက်ရုံကြီးကို လွှတ်တင်ပြီး ပေါက်ပြဲသောနေရာကို ဖာထေးပြုပြင်နိုင်သည်ဟု အကြံပေးသည်။

နောင်မှ ဖြစ်ချင်တာဖြစ်။ လောလောဆယ် လောင်စာအကျပ်အတည်း ပြေလည်ရင်ပြီးရောဆိုပြီး ရေနံလောင်စာကို ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ်သုံးဖို့ တာစူသောနိုင်ငံများလည်း ရှိလာသည်။

တကယ်တော့ ရေနံကို အပြည့်အဝ ပြန်သုံးလာလျှင်ပင် လောင်စာစွမ်းအင် အကျပ်အတည်းက အထိုက်အလျောက်သာ ပြေလည်နိုင်မည်။ ရေနံထုတ်လုပ်မှုက လျော့ကျနေပြီ မဟုတ်လား။

အထက်ပါ အကြောင်းအချက်များကြောင့် သိပ္ပံပညာရှင်များသည် အစားထိုးနိုင်မည့် လောင်စာနည်းပညာများကို အသုံးပြုအသစ် သုတေသနပြု ရှာဖွေကြလေသည်။ အချို့မှာ စိတ်ကူးအဆင့်၊ အချို့မှာ သီအိုရီအဆင့်၊ တချို့ကလော့ လက်တွေ့စမ်းသပ်ပြနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် အလုပ်ဖြစ်လောက်အောင် ထုတ်လုပ်ဖို့ အခက်အခဲတွေ့ရှိနေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဒေါက်တာဒေဝစက္ခုက ရေနံနေရာတွင် အစားထိုးနိုင်မည့် လောင်စာအရည်တစ်မျိုးကို သုတေသနပြုလုပ် ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။ ထိုအရည်ကား အခြားမဟုတ် 'မျက်ရည်' ပင်ဖြစ်လေ၏။

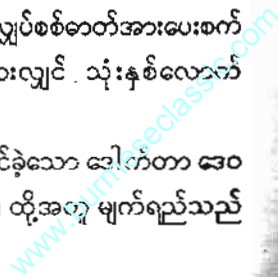
မျက်ရည်၏ စွမ်းအင်ကလည်း အံ့မခန်းပင်ဖြစ်၏။ မျက်ရည်တစ်စိစိ (တစ်စက်ခန့်)သည် ဓာတ်ဆီတစ်လီတာ၏ စွမ်းအားနှင့်ညီမျှသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် မျက်ရည်သည် ဓာတ်ဆီထက် အဆပေါင်းတစ်ထောင် ပို၍အစွမ်းထက်သည်။

သူ၏ တီထွင်မှုက အလွန်အကျိုးပြုသည်။ မျက်ရည်၏ စွမ်းအားက အလွန်မြင့်မားသဖြင့် မော်တော်ယာဉ်များမှာ မျက်ရည်တစ်ကြိမ်ဖြည့်ထားလျှင် တစ်သက်လုံးမောင်းနှင်နိုင်သလို ဖြစ်နေ၏။ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောကြီးများမှာ အရင်လို ဒီဇယ်ဆီဂါလန်ပေါင်း ထောင်သောင်းချီ ထည့်သွားစရာ မလိုတော့။

လောင်စာဆီအတွက် အလေးချိန်ရော၊ နေရာအကျယ်အဝန်းပါ သက်သာသွားသဖြင့် ကုန်စည်အမြောက်အမြား ပိုမိုတင်ဆောင်နိုင်သည်။ ခုံးပျံများ၊ အာကာသလွန်းပျံယာဉ်များလည်း လောင်စာအရည်အခဲ တန်နှင့်ချီပြီး သယ်ဆောင်စရာ မလိုတော့သဖြင့် ခရီးအကွာအဝေး ပိုမိုသွားနိုင်သည်။ အင်္ဂါဂြိုဟ်ပေါ်သို့ လူဆင်းသက်နိုင်ပြီဖြစ်၏။

အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်းတွင် ကိုယ်ပိုင်လျှပ်စစ်ဓာတ်အားပေးစက်များရှိပြီး မျက်ရည်တစ်လီတာ ထည့်ထားလျှင် သုံးနှစ်လောက်အဆက်မပြတ် လည်ပတ်နိုင်သည်။

အဆိုပါနည်းပညာကို စတင်တီထွင်ခဲ့သော ဒေါက်တာ ဒေဝစက္ခုမှာ နေ့ချင်းညချင်း ချမ်းသာသွားသည်။ ထိုအတူ မျက်ရည်သည်

ဈေးကောင်းရသောဝစ္စည်း ဖြစ်လာသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် မျက်ရည် ဈေးကွက် ပေါ်ထွန်းလာသည်။ မျက်ရည်ကို ဈေးကောင်းပေး၍ လိုက် လံစုဆောင်းဝယ်ယူသည့် ကုမ္ပဏီများ ပေါ်ပေါက်လာသည်။

လူတို့သည်လည်း ငိုကြွေးခြင်း၌ ခံနိုင်လာကြသည်။ အငိုသင် တန်းများ၊ အငို အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းများ ထွန်းကားလာသည်။ အလွမ်းအဆွေး ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများ၊ အလွမ်းဝတ္ထုများ ခေတ်စားလာ သည်။ မိန်းကလေးတွေကလည်း မူးရူးနှိပ်စက်တတ်သော ယောက်ျား များကိုမှ ရွေး၍လက်ထပ်ကြသည်။ မျက်ရည်နှင့်မျက်ခွက် ဖြစ်လေ၊ တွက်ခြေကိုက်လေ မဟုတ်လား။ အငိုသန်သောကလေးများကို အကျိုး ပေးသည်ဆိုပြီး မိဘတွေက ပိုချစ်ကြသည်။ တချို့မိဘတွေကတော့ ကလေးတွေကို အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာပြီး ရိုက်ကြသဖြင့် ဥပဒေ ထုတ်ပြီး တားမြစ်ယူရ၏။

တချို့က မျက်ရည်ချူသည့်အနေဖြင့် ကြက်သွန်ဥနီများကို ရှူကြသောကြောင့် ကြက်သွန်နီဈေးတွေ တက်ကုန်သည်။ နှာချေလျှင် မျက်ရည်ထွက်တတ်သည်ဟုဆိုသဖြင့် ကတိုးနှာရှူကြရာ အချေလွန် ပြီး နှာခေါင်းရောဂါတွေ ဖြစ်သူတွေလည်းရှိသည်။ မျက်စဉ်တွေ ခတ် လိုခတ်၊ မျက်စိထဲ ပရုတ်ဆီထည့်လိုထည့် လုပ်ကြသဖြင့် မျက်စိပျက် သူတွေလည်း မနည်းလှချေ။ မီးခိုးမှိုင်း အရှူကောင်းသဖြင့် အဆုတ် ရောဂါရသူတွေကလည်း ကပ်မောင့်။

မျက်ရည်ဆိုသည်မှာ အစွမ်းထက်တာတော့မှန်သည်။ သို့ရာ တွင် ရေနံလို မြေကြီးထဲက အလွယ်တကူ ထုတ်ယူလို့မရ။ လူ၏ ခန္ဓာ ကိုယ်မှ ထွက်လာခြင်းဖြစ်၏။ လူတွေကလည်း လောဘကြီးသည်။ ကိုယ်အသုံးလိုသလောက်သာမဟုတ်ဘဲ စီးပွားဖြစ်ထုတ်ချင်လာသည်။ မျက်ရည်ဈေးကလည်း တဖြည်းဖြည်းပိုတက်လာသဖြင့် မျက်ရည်

မထွက်ထွက်အောင် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကြိုးစားလာကြသည်။ အစပိုင်းမှာ ဟုတ်သလိုလိုရှိသော်လည်း ကြာရှည်ကျတော့ မလွယ်လှ။ မျက်ရည် ခန်းခြောက်သည့်ရောဂါတွေ ဖြစ်လာ၏။

ဤသို့ဖြင့် မျက်ရည်ရှားပါးလာသည်။ ဈေးကလည်း အဆမ တန် တက်လာသည်။ ရွေးဖြင့် မျက်ရည်အတုလုပ် ရောင်းသူတွေပင် ရှိလာသည်။ ဟိုအရင်တုန်းကလို စွမ်းအင်အကျပ်အတည်းဆိုက်ဖို့ ဦးတည်လာပြန်သည်။

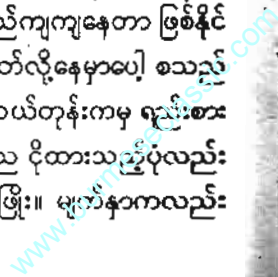
သို့တိုင်အောင်...။

ရပ်ကွက်တစ်ခုတွင် လူပျိုကြီးတစ်ယောက် ရှိလေ၏။ ထိုသူ မှာ သူများတကာလို အခက်အခဲမရှိ။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ပင်နှင့်စလင် တစ်ပုလင်းစာခန့်ရှိသော မျက်ရည်ကို ပုံမှန်ထုတ်ရောင်းနေနိုင်သည်။ ထိုရောင်းရငွေဖြင့် ချောင်လည်စွာ နေထိုင်စားသောက်နိုင်သည်။ တိုက် တစ်လုံးဝယ်ပြီး နောက်ဆုံးပေါ် ကားအသစ်တစ်စီးတောင် စီးနိုင်သည်။

ထိုအခါ အခြားလူတွေက သူ့အပေါ်စိတ်ဝင်စားလာကြသည်။ ဘာကြောင့် ခုလို နေ့စဉ်ပုံမှန် မျက်ရည်ထုတ်လုပ်နေနိုင်သလဲ သိချင် လာကြသည်။ သူ့ကိုမေးတော့လည်း ပြုံးစေ့စေ့သာလုပ်နေ၏။

လူတွေက အမျိုးမျိုး ထင်မြင်ချက်ပေးကြသည်။ ဟို အရင်က ရည်းစားကွဲခဲ့တာတွေ ပြန်စဉ်းစားပြီး မျက်ရည်ကျကျနေတာ ဖြစ်နိုင် တယ်၊ ရည်းစားဟောင်းရဲ့ ဖြတ်စာတွေ ပြန်ဖတ်လို့နေမှာပေါ့ စသည် ဖြင့် တွေးတောကြသည်။ သို့ရာတွင် သူ့မှာ ဘယ်တုန်းကမှ ရည်းစား ရှိခဲ့တာမဟုတ်။ ပြီးတော့ သူ့ကြည့်ရတာ ညည ငိုထားသည့်ပုံလည်း မပေါ်။ စားကောင်းသောက်ကောင်း ဝဝဖြိုးဖြိုး။ မျက်နှာကလည်း

ကြည်ကြည်လင်လင်။

နောက်ဆုံးတော့ ညဘက်ကျလျှင် သူ့ဘာလုပ်သလဲ တိတ်တဆိတ် ချောင်းကြည့်ကြဖို့ ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် တစ်ညမှာ သူ့အိမ်ကိုချဉ်းကပ်ပြီး ချောင်းမြောင်းကြသည်။ ထိုအခါကျမှ လူပျိုကြီး၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို သိကြရလေ၏။

လူတွေ အမှတ်တမဲ့ဖြစ်ပြီး မေ့လျော့နေသည့်အချက်ကို လူပျိုကြီးက ကောင်းစွာအသုံးပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ တခြားမဟုတ် လူတို့သည် ငိုမှသာ မျက်ရည်ထွက်ခြင်းမဟုတ်။ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောလျှင်လည်း မျက်ရည်ထွက်တတ်သည်ဆိုသော အချက်ပင်ဖြစ်၏။

လူပျိုကြီးသည် ညအိပ်ခါနီးလျှင် ရယ်စရာမဂ္ဂဇင်းကိုဖတ်သည်။ ထို့နောက် ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်လေသည်။ ရယ်ရလွန်း၍ မျက်ရည်များထွက်ကျလာသောအခါ ပုလင်းကလေးဖြင့် ခံထားပြီး နောက်တစ်နေ့ ထုတ်ရောင်းသည်။ ဤသည်မှာ သူ၏ ညစဉ်အလုပ်ဖြစ်၏။

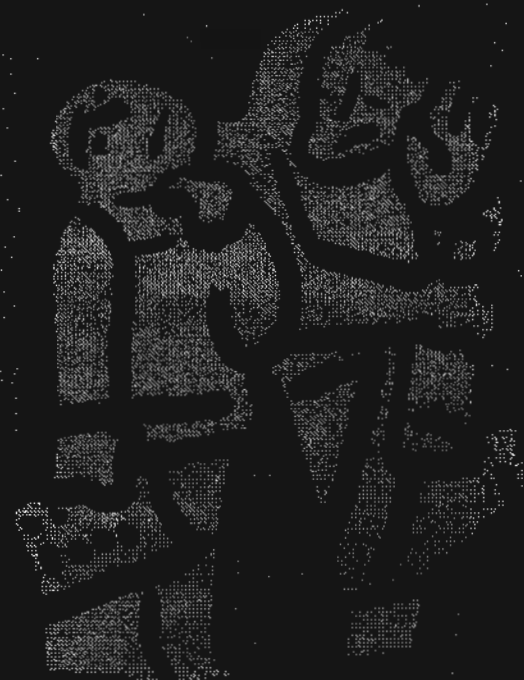
ထိုသတင်းမှာ တစ်ယောက်စကား တစ်ယောက်နားသို့ ပျံ့နှံ့သွားပြီး လူတိုင်းလူတိုင်း ရယ်စရာမဂ္ဂဇင်းကို အလှအယက် ဝယ်ယူငှားရမ်း ဖတ်ရှုကြသည်။ ထိုအကြောင်းကို ကမ္ဘာကပါ သိသွားသောအခါ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ အမှာစာတွေ အမြောက်အမြား စုပြုံရောက်ရှိလာသည်။

ဤသို့ဖြင့် ရယ်စရာမဂ္ဂဇင်းမှာ ဘာသာပေါင်းများစွာဖြင့် စောင်ရေသန်းပေါင်းများစွာ ရိုက်နှိပ်ပြီး ကမ္ဘာအနှံ့ ဖြန့်ချိရောင်းချရသည်။ မဂ္ဂဇင်းထုတ်ဝေသူမှာလည်း ကမ္ဘာအချမ်းသာဆုံးစာရင်း ဝင်သွားသည်။ စာရေးဆရာများအား မဂ္ဂဇင်းမှ ဟာသဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်အတွက် စာမူခ ဒေါ်လာတစ်သိန်း ချီးမြှင့်သည်။ ဟာသစာရေးဆရာများမှာ ကိုယ်ပိုင် ဂျက်လေယာဉ်များ၊ ဖိမ်ခံရွက်သင်္ဘောများ၊ ရိုးစံရွိုက်ကားများ၊

မာစီဒီးကားများ ဝယ်စီးကြလေတော့သည်။
(ပျော်စရာကောင်းလေစွ)

(သောင်းပြောင်းထွေလာ ရယ်စရာမဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၉၆၊ ဩဂုတ်)

ဉာဏ်စမ်းပုစ္ဆာ

ရှေးလူကြီးများ တော်တော်ပညာပြချင်တတ်သည်။ နောင်လူ
တွေကို ဆုံးမချင်တာ၊ မှာခဲ့ချင်တာရှိတဲ့အခါ တိုက်ရိုက်တည့်တည့်
ပြောလိုက်လျှင် ရလျက်သားနှင့် ပဟောဠိစကားထာတွေနဲ့ ဦးနှောက်
စားအောင်လုပ်တတ်သည်။

သိုက်စာ၊ အတိတ်၊ တဘောင်တွေဆိုလျှင် ဘယ်အရပ်ကနေ
မြောက်စူးစူးကို ခရီးတာ ဘယ်လောက်သွား၊ ဘာပင်တွေ့လိမ့်မယ်။
အဲဒီကနေ အရှေ့တောင်ကို ခြေလှမ်းငါးဆယ်လှမ်း ကျောက်ဂူတွေ့မယ်။
ဒီလိုမဟုတ်ဘဲ အဓိပ္ပာယ်ဖော်ရခက်အောင် ကွယ်ဝှက်ပြီးရေးထားတော့
ရှာဖို့ခက်သွားတာပေါ့။ စကတည်းက မပေးချင်လည်း ဘာကြောင့်
သိုက်ညွှန်းစာ ရေးနေရသေးလဲ။ ရှေ့ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာ ဟောကိန်း
ထုတ်ချင်လည်း တည့်တည့်ပြောပါလား။ ဘာဖြစ်လို့ တဘောင်တွေ
စနည်းတွေ လုပ်နေရတာလဲ။

အဂ္ဂိရတ်မှာလည်း ဒီလိုပဲ။ မာတုဗေဒပညာလို ပုံသေနည်း
တွေ ညီမျှခြင်းတွေနဲ့ တိတိကျကျမပြောကြ။ လင်္ကာတွေ စာချိုးတွေနဲ့

မျက်စိလည်အောင် လုပ်တတ်သည်။

ဆေးညွှန်းပေးတာကောင် စကားထာဝဂ်သလို လုပ်ချင်သည်။ သွားကိုက်ပျောက်ဆေးနည်းတစ်ခုမှာ 'ငါးပိလက်လေးသစ်'တဲ့။ ဘယ့်နယ် ငါးပိလက်လေးသစ်ဆိုတော့ သွားမှာသိပ်ဖို့ နေနေသာသာ ပါးစပ်ထဲတောင်ထည့်ဖို့မလွယ်။

အမှန်က ပါဝင်သောဆေးအမယ်များမှ ပထမစာလုံးများဖြင့် အတိုက်ကောက်မှတ်ထားခြင်းဖြစ်၏။ င=ငရုတ်ကောင်း၊ ပိ=ပိတ်ချင်း၊ လက်=လက်ချား၊ လေး=လေးညှင်း၊ သစ်=သစ်ကြဲပိုးခေါက်တို့ဖြစ်သည်။ ဒီနေရာမှာ အဓိပ္ပာယ်အကောက်လွဲသွားနိုင်သည်။ 'င'ကို ငရုတ်သီး၊ 'လက်'ကို လက်ထုတ်ကြီး၊ 'သစ်'ကို သစ်ဆိမ့်သီးဆိုပြီး မှားထည့်မိလျှင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။

ကိုယ်မရှိတော့တဲ့အချိန်မှာ သားသမီးတွေ လိမ္မာအောင်၊ ဒုက္ခမရောက်အောင် မှာကြားဆုံးမရာမှာတောင် ဇဝေဇဝါဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့သေးသည်။ ပုံပြင်တစ်ခုတောင် ရှိသေးတယ်လေ။ သူဌေးကြီး သေဆုံးတော့ သူ့သားကို မှာခဲ့တာက ...

ခေါင်းတစ်ရာသား စားပါ။
အိမ်နောက်ဖေး ဈေးဆိုင်တည်ပါ။
ခေါင်းသုံးလုံးနဲ့ ပညာရှိကို ဆည်းကပ်ပါ။

ဒီတော့... သားလုပ်တဲ့သူက ကြက်၊ ဘဲ၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ ဝက်၊ အမဲ စသည်ဖြင့် အကောင်တစ်ရာဝယ်ပြီး ခေါင်းဖြတ်စားသည်။ ငွေတွေ သောက်သောက်လဲကုန်သည်။

အိမ်နောက်ဖေး ဈေးဆိုင်ဖွင့်ရောင်းသည်။ ဘယ်သူမှ လာမဝယ်သဖြင့် အကြီးအကျယ်ရှုံးသည်။

နောက်ဆုံး ခေါင်းသုံးလုံးနှင့် ပညာရှိကို လိုက်ရှာသည်။

အသက်အရွယ် အိုမင်းလွန်းသဖြင့် ခါးကိုင်းနေပြီး ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်နေသောအခါ ဦးခေါင်းက ဂူးနုလုံးကြားထဲရောက်နေသော အဘိုးအိုတစ်ယောက်ကို တွေ့ရ၏။ ရုတ်တရက်ကြည့်လိုက်လျှင် ဦးခေါင်းသုံးလုံးဟု တင်ရသည်။ ထိုအဘိုးအိုကို မေးကြည့်တော့မှ သူ့အဖေမှာခဲ့သည့်အချက်များ၏ ဆိုလိုရင်းကို သိရလေသည်။

'ခေါင်းတစ်ရာသားစားပါ'ဆိုတာက ဈေးသက်သာသော ငါးသေးငါးဖွဲကလေးတွေ စားခိုင်းခြင်းနှင့် 'အိမ်နောက်ဖေး ဈေးဆိုင်တည်'ဆိုတာက ဟင်းသီးဟင်းရွက်စိုက်ခိုင်းခြင်း ဖြစ်လေ၏။

စောစောစီးစီးက မသိသဖြင့် သားဖြစ်သူမှာ အချိန်ကုန်၊ ငွေကုန်၊ လူပုန်း၊ ဦးနှောက်ခြောက် ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

တကယ်တော့... ခုလို ရှေးလူကြီးတွေကို ဝေဖန်မိတာကလည်း သူ့အဖေကြောင့်သာဖြစ်၏။ သူ့အဖေသည် သူ့ခေတ် သူ့အခါကတော့ ခေတ်အမြင်ရှိသူဖြစ်၏။ အသက်ကြီးလာတော့လည်း ရှေးလူကြီးဖြစ်သွားခဲ့သည်။

သူ့အဖေဆုံးခါနီးတွင် သူ့ကို စာအိတ်တစ်အိတ် ပေးသွားသည်။ အထဲမှာ စာတစ်စောင်ပါသည်။ စာထဲမှာ လမ်းညွှန်မှာကြားချက်တွေ ရေးထားသည်။ ရှေးလူကြီး မဝီသမာစိုးလို့လားမသိ။ ပဟေဠိဆန်ဆန် ရေးထားသည်။

ပထမ လမ်းညွှန်ချက်က
'နို့အလုံးတစ်ရာကို စို့ပါ'

တကယ်ပဲ နို့အလုံးတစ်ရာကို စို့ခိုင်းခြင်းမဟုတ်တာတော့ သေချာသည်။ ကိုယ့်သားကို ပါးအချက်တစ်ရာ အရိုက်ခံရအောင်တော့ ဘယ်အဖေမှ ချောက်တွန်းမှာမဟုတ်။ ဒါဖြင့် ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ၊ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ။

သွားစို့လို့ ပါးရိုက်မခံရနိုင်တာက နွားမတွေပဲရှိသည်။ ဒါ
တောင် ချဉ်းကပ်နည်းမမှန်လျှင် အကန်ခံရနိုင်သည်။ နွားမပေါင်းများ
စွာက နို့များကို စုပေါင်းပြီးချက်ထားသော နို့ဆီကိုများ ပြောတာလား။
မဖြစ်နိုင်။ ဟိုအရင်တည်းက လက်ဖက်ရည်ကို တစ်နေ့ သုံးခွက်
လောက် သောက်ခဲ့တာပဲ။ လက်ဖက်ရည်သောက်တိုင်း နို့ဆီပါနေခဲ့
တာပဲ။

စဉ်းစားလို့မရသဖြင့် ခေါင်းရှင်းသွားအောင် ရုပ်မြင်သံကြား
ထိုင်ကြည့်နေလိုက်သည်။ အရေးထဲ ကြော်ငြာတွေက များလိုက်တာ။
ဒီထဲကမှ ကြော်ငြာတစ်ခုကို သတိပြုမိ၏။ မိုးဒီနှင့် စိုးမြတ်နန္ဒာတို့
ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ကြသော ကြော်ငြာ။ ဒီတော့မှ ဉာဏ်အလင်းရ
သွားသည်။

သူသည် ပဲနို့ရည်ကို ဝယ်သောက်လေတော့သည်။ တစ်နေ့
တစ်ပုလင်း မှန်မှန်သောက်သည်။ ပဲနို့ရည်ထဲမှာ ပရိုတင်းတွေ၊ လိုင်စင်
တွေပါနေသဖြင့် ကျန်းမာပြီး ဝဖြိုးလာလေတော့သည်။

ဒုတိယအချက်ကတော့

‘အိမ်နောက်ဖေးမှာ ဘဏ်တိုက်ဆောက်ပါ’

သူ့အိမ်နောက်ဘက်က ကွက်လပ်ကလေးမှာ ဘဏ်တိုက်နေ
နေသာသာ အပေါင်ဆိုင်ဆောက်ဖို့လောက်တောင် ကျယ်ဝန်းတာ
မဟုတ်။ ပြီးတော့ သူ့ဝင်ငွေကလည်း ဘဏ်မှာအပ်ပြီး စုဆောင်းထား
ရလောက်အောင် ပိုလျှံနေတာမဟုတ်။ ဝင်ငွေနဲ့ စားသောက်စရိတ်နဲ့
မျှတရုံလောက်ပဲ။

စုဆောင်းစရာဆိုလို့...

အဲ... ဟုတ်ပြီ။ စားလိုက်တဲ့အစာတွေက ပျောက်ပျက်သွား
တာမဟုတ်။ အသွင်ပြောင်းပြီး ပြန်ထွက်လာတာလေ။ ဒါတွေကို စု

ဆောင်းထားဖို့အတွက် အိမ်နောက်ဖေး ကွက်လပ်မှာ အိမ်သာတစ်လုံး
ဆောက်လိုက်သည်။

ပတ်ယအချက်မှာ

‘ငရဲပြည်နှင့် ဆက်သွယ်ပါ’

ငရဲပြည်ဆိုတာ လူကိုယ်တိုင်သွားဖို့ကလွဲပြီး ဆက်သွယ်နိုင်
သည့် တခြားနည်းလမ်းမရှိ။ တယ်လီဖုန်းဆက်လို့ ရတာလည်း
မဟုတ်။ ဖက်စ်တွေ၊ အီးမေးလ်တွေပို့လို့ မဟုတ်လည်းမဟုတ်။ တစ်
နည်းပဲရှိသည်။ မြေကြီးကိုဖောက်ပြီး အဝီစိရောက်အောင်တူးဖို့။

ဒီလိုလျှောက်တွေးကြည့်မှ အဖြေပေါ်လာသည်။ အဝီစိတွင်း
တစ်တွင်းတူးလိုက်သည်။ သူတို့ရပ်ကွက်က ရေရှားသည်။ ထို့ကြောင့်
အဝီစိတွင်းရေကို ရောင်းစားသောအခါ တွက်ခြေကိုက်ကြောင်းတွေ
ရ၏။

ကဲ... နောက်တစ်ခု။

‘ခြေထောက် အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ပါ’

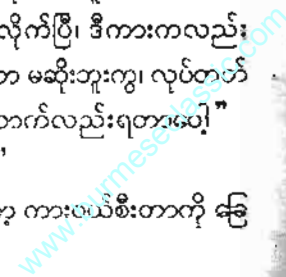
ဒါဟာ ဝက်ခြေထောက်စွပ်ပြုတ် ရောင်းခိုင်းတာတော့ မဖြစ်
နိုင်။ ချိုင်းထောက်လုပ်ရောင်းလို့လည်း စီးပွားဖြစ်မှာမဟုတ်။
ထိုစဉ်မှာ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ကားလေးနှင့်ရောက်လာ
သည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ကြရင်း သူကပြောသည်။

“ဟိုတစ်ခါလာတုန်းက ဒီကားမဟုတ်ပါဘူး။”

“ဟိုကားလေးက မြတ်လို့ရောင်းလိုက်ပြီ၊ ဒီကားကလည်း
ဈေးချောင်လို့ ဆွဲထားတာ၊ ဝယ်ရောင်းလုပ်တာ မဆိုးဘူးကွ၊ လုပ်တတ်
ကိုင်တတ်ရင် ဝင်ငွေလည်းရတယ်၊ ခြေထောက်လည်းရတာပေါ့။”

“ဘာ... ခြေထောက် ဟုတ်လား။”

“အေးလေ... ငါတို့လောကမှာတော့ ကားလေးစီးတာကို ခြေ

ထောက်တပ်တယ်လို့ခေါ်တယ်။ မင်းလည်း ခြေထောက်တပ်သင့်
တယ်ကွ”

“အင်း... ဟုတ်တယ်၊ ငါသဘောပေါက်ပြီ”

သူသည် အောက်ကားလေးတစ်စင်းကိုစဝယ်၍ ပြုပြင်မွမ်းမံ
ပြီး ပြန်ရောင်းရာ အမြတ်ငွေ နည်းနည်းပါးပါးရသည်။ လုပ်တတ်ကိုင်
တတ်သွားတော့ အောက်ဈေးနှင့်ရှာဝယ်ပြီး တက်ဈေးမှာပြန်ရောင်း
ရင်း စီးပွားရေးအခြေအနေ တိုးတက်မှုရှိလာသည်။

‘ကျင်ငယ်ရည် ထုတ်လုပ်သည့်စက်တည်ပါ’

အဖေကတော့ အတော်ပေါက်ပေါက်ရှာရာခိုင်းတာပဲဟု သူ
တွေးသည်။ အဓိပ္ပာယ်တော့ ဖော်လို့မရ။ ကျင်ငယ်ရည်ဆိုတာ တစ်
ခုခုကို တင်စားတာပဲဆိုတာတော့ ရိပ်မိသည်။ ဘာလဲဆိုတာ စဉ်းစားရ
ခက်နေသည်။

ထို့ကြောင့် အာရုံအပြောင်းအလဲဖြစ်အောင် လမ်းထွက်လျှောက်
သည်။ လမ်းမှာ ရပ်ကွက်ထဲက ဝါရင့်ယမကာသမားကြီးတစ်ယောက်
နှင့် တွေ့သည်။

“ဘယ်သွားမလို့လဲကွ”

ဟုမေးသဖြင့် သူက

“ပျင်းပျင်းရှိလို့ ထွက်လာတာပါ။ ဘီယာစတောရှင်သွားထိုင်ရ
ကောင်းမလားလို့၊ လိုက်ချင် လိုက်ခဲ့ပါလား။ ကျွန်တော်တိုက်ပါ့မယ်”
ပြောတော့ ယမကာသမားကြီးက

“တော်ပါပြီကွာ၊ ငါက ဘီအီးကလွဲရင် ဘာမှမကြိုက်ဘူး။
မင်း ဘီယာက အများကြီးသောက်ပြီးမှ နည်းနည်းလေးမူးတာ၊ ဆီး
ခဏခဏသွားရတာပဲ အဖတ်တင်တယ်”

သူ့ခေါင်းထဲမှာ လက်ခနဲ အကြံရသွားသည်။ ဘီယာသောက်

လျှင် ဆီးရွှင်စေသည်။ ကျင်ငယ်ရည်ထုတ်လုပ်သည့်စက်ဆိုတာ ဒါပဲ
ကိုး။

သူသည် စည်ဘီယာဆိုင် ဖွင့်လိုက်လေသည်။

နောက်ဆုံးအချက်ကတော့

‘ဦးနှောက်မပါသော ပညာရှိကို ဆည်းကပ်ပါ’

ဘယ်လိုလဲ။ ပညာရှိပါဆိုမှ ဦးနှောက်မပါလို့ ဖြစ်မလား။

သာမန်လူပြန်တွေတောင် ဦးနှောက်ကတော့ ပါကြတာပဲ။ လူမပြော
နဲ့ တချို့တိရစ္ဆာန်တွေမှာတောင် ဦးနှောက်ရှိကြသည်။ လူရယ်လို့ဖြစ်
လာတာလည်း တိရစ္ဆာန်တွေထက်ပိုပြီး အဆင့်မြင့်တဲ့ဦးနှောက်ကို
ပိုင်ဆိုင်ရခဲ့လို့ပဲမဟုတ်လား။ ဒီဦးနှောက်ကို အားကိုးပြီးတော့ပဲ ကမ္ဘာ
ကြီးကို မောင်ပိုင်စီးနိုင်ခဲ့တာမဟုတ်လား။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ်ကိုတော့ ရအောင်ရှာရမည်။

လူတို့သည် ဦးနှောက်ရှိသောကြောင့် တွေးတောကြသည်။ ဒီအခါမှာ
ကောင်းတာရော မကောင်းတာပါ တွေးမိသည်။ တရားတာရော
မတရားတာပါ ကြံစည်စိတ်ကူးမိကြမည်။ ထို့ကြောင့် ဦးနှောက်မရှိတာ
ကမှ ခပ်ကောင်းကောင်းဟု ဆိုလိုချင်တာလား။

မဖြစ်နိုင်။ ဦးနှောက်မရှိလျှင် အဆိုးသာမက အကောင်းကိုပါ

တွေးတောဆင်ခြင်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့။ တီကောင်တွေ၊ ပိုးမွှားတွေ
လို အဆင့်နိမ့်သတ္တဝါများနှင့် ဘာထူးတော့မှာလဲ။ ပဟေဠိရဲ့ အဖြေ
ကို ရဖို့ကိုတောင် ဦးနှောက်ကိုသုံးပြီး စဉ်းစားနေရတာပဲလေ။

ဒါဖြင့် ဦးနှောက်မပါတဲ့ ပညာရှိဆိုတာ ဘယ်လိုဟာလဲ။

ဦးနှောက်မပါဘူးဆိုလျှင် သက်ရှိမဖြစ်နိုင်တော့။ သက်မဲ့ပဲဖြစ်ရမည်။
သက်မဲ့ အရာဝတ္ထုတစ်ခုက ပညာရှိဖြစ်နိုင်သလား။ သက်မဲ့အရာဝတ္ထု
တစ်ခုကို ဆရာတင်ပြီး ဆည်းကပ်သင့်သလား။ ပညာရှိဆိုလျှင် မေး

သမ္မု ဖြေနိုင်ရမည်။ အကြောင်းအရာမျိုးစုံကို ခြုံငုံသိရှိနားလည်ရမည်။
ဒါဆိုလျှင်...

သူ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ချလိုက်သည်။ ကွန်ပျူတာတစ်လုံး
ဝယ်ဖို့ပင် ဖြစ်လေ၏။

(အိုင်ဒီယာမဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၀၁၊ ဇူလိုင်)

ပြတိုက်ထဲက ပြဇာတ်

၂၀၀၂ ကမ္ဘာ့ဖလားပွဲတွင် ဘရာဇီးအသင်း၏ အခြေအနေမှာ မရေမရာဖြစ်နေသည်။ ခြေစစ်ပွဲတွေတုန်းကလည်း ရှုံးပွဲတွေ များခဲ့သည်။ ဘရာဇီး ဘောလုံးသမိုင်းမှာ တစ်ခါမှမကြုံဖူးအောင် အခြေအနေဆိုးခဲ့သည်။ ခြေစစ်ပွဲတောင် အောင်ပါ့မလားဟု စိုးရိမ်ခဲ့ကြရသည်။ အသေအလဲ ကြိုးစားပြီးမှ အောက်ဆုံးအဆင့်ကနေကပ်ပြီး ခြေစစ်ပွဲအောင်ခဲ့ရသည်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ ဘောလုံးပရိသတ်တွေလည်း ရင်တမမ မောခဲ့ကြရသည်။

ဘရာဇီးအသင်းသည် ခြေစစ်ပွဲအောင်ခဲ့သော်လည်း စိတ်မအေးရသေး။ ကမ္ဘာ့ဘောလုံးအဆင့်အတန်း သတ်မှတ်ရာတွင် နံပါတ်တစ် နေရာမှာသာ အမြဲရှိခဲ့သော ဘရာဇီးအသင်းသည် ၂၀၀၁ မှာတော့ အဆင့်လျှောကျသွားရလေသည်။

ဒီတော့ ၂၀၀၂ ကမ္ဘာ့ဖလားပွဲမှာ အောင်မြင်မှုရဖို့ တော်တော် အခက်ကြုံနေကြရသည်။ ဗိုလ်စွဲနိုင်ခြေရှိသော အသင်းတွေ သတ်မှတ်ရာမှာလည်း အရင်ကရွှေထီးဆောင်းခဲ့သော မျက်နှာကိုးထောက်၍ အား

နာပါးနာ စာရင်းသွင်းပေးခဲ့ကြသည်။ သိပ် ဟက်ဟက်ပက်ပက်မရှိ။
စာချို့က ဘရာဇီးခေတ်ကုန်ပြီလို့တောင် အမနာပ ပြောချင်လာကြ
သည်။

ဘရာဇီးဘာလုံးအသင်းမှာ အထည်ကြီးပျက်လို ဖြစ်နေ၏။
ထိပ်တန်း ဘောလုံးအကျော်အမော်တွေ အများကြီးရှိသော်လည်း ဟစ်
ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အတွဲမခိဘဲဖြစ်နေရ၏။ ဒံပေါက်ရယ်၊ ဖာလူ
ဒါရယ်၊ စတုမဓရယ် ရောစားရသလို အီလည်လည်ကြီးဖြစ်နေရ၏။
အသင်းအောင်မြင်မှု ပြန်ရဖို့ အမျိုးမျိုးစဉ်းစားရာမှာ ထူးခြားသော
အကြံအစည်တစ်ခုကို စိတ်ကူးမိကြ၏။ နှစ်ဆယ်ရာစု၏ အကောင်း
ဆုံး ဂန္ထဝင်ဘောလုံးသမားကြီး ပီလီကို ဘရာဇီးအသင်းမှာ ပြန်လည်
ပါဝင်ကစားခိုင်းဖို့ပင် ဖြစ်လေ၏။

အမေရိကန်နှင့် မဟာမိတ်များသည် အာဖဂန်စစ်ပွဲမှာ အနိုင်
ရပြီး အောင်ပွဲခံခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ဝမ်း
မသာနိုင်၊ ထိပေါက်ပြီး လက်မှတ်အသိမ်းလွန်နေတဲ့လူလို မချင့်မရဲ
ဖြစ်နေရသည်။ အကြမ်းဖက်သမား ခေါင်းဆောင်တွေကို ဖမ်းလို့မခံ
သေး။ ဘယ်ဆီရောက်နေမှန်းလည်း မသိ။ သူတို့ကို ဖမ်းမိတဲ့တိုင်
အောင် အကြမ်းဖက်ဝါဒကို အမြစ်ပြတ်အောင် ချေမှုန်းနိုင်ပြီဟု ကြွေး
ကြော်နိုင်မည်မဟုတ်သေး။

သူတို့သည် စစ်ပွဲကိုဆင်နွှဲရာမှာ ခေတ်အမီဆုံး၊ အဆန်းသစ်
ဆုံး နောက်ဆုံးပေါ်လက်နက်တွေကို ထုတ်သုံးခဲ့ကြသည်။ ကြံချခဲ့
သည့် ဗုံးတန်ချိန်ပေါင်းကလည်း မနည်းမနောပဲ။ ရန်သူစစ်သား အား
လုံးတို့၏ ကိုယ်အလေးချိန် စုစုပေါင်းထက်တောင် ပိုများနေမလား

မသိ။ သို့ရာတွင် မှန်းချက်မကိုက်သေး။

သူတို့သုံးစွဲခဲ့သည့် ဆက်သွယ်ရေးစနစ်တွေကလည်း အံ့မခန်း
ပါပဲ။ စစ်မြေပြင်မှာရောက်နေသည့် စစ်သားတစ်ယောက်က အမေရိ
ကန်မှာကျန်ခဲ့တဲ့ ရည်းစားဆီ ဂြိုဟ်တုကတစ်ဆင့် ဖုန်းလှမ်းဆက်လို့
ရလောက်တဲ့အထိ အဆင့်မြင့်သည်။ သို့ရာတွင် သူတို့အလိုရှိသော
ရန်သူခေါင်းဆောင်တွေကိုတော့ ခြေရာတောင်မိအောင် မရှာနိုင်။

သူတို့၏ လက်ရွေးစင် ကွန်မန်ဒိုတပ်သားများမှာ လူစွမ်း
ကောင်းများဖြစ်၏။ ခေတ်မီဆက်သွယ်ရေး ကိရိယာများ၊ အစွမ်းထက်
ဆုံး လက်နက်များ ကိုင်ဆောင်ထားကြသည်။ အထူးလေ့ကျင့်ထား
သူများလည်းဖြစ်သည်။ သူတို့၏ တိုက်ခိုက်ရေးစွမ်းရည်ကလည်း
သူတို့ဘက်က တစ်ယောက်ကျလျှင် ရန်သူဘက်က အယောက်နှစ်ရာ
ကျအောင် ချေမှုန်းနိုင်သည်။

အဲ... တစ်ခုရှိတာက သင်္ချာသဘောအရ အချိုးကျကြည့်လျှင်
ရန်သူဘက်က လူနှစ်ရာသေတဲ့အခါတိုင်း ကိုယ့်ဘက်ကလည်း တစ်
ယောက်သေပေးရမည့်အနေအထားဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ရိန်းဂျားတပ်
သားတို့သည် ရန်သူနှစ်ရာပြည့်အောင် မသတ်ကြတော့။ တစ်ရာကိုး
ဆယ့်ကိုးယောက်သတ်ပြီးတာနဲ့ ဆက်မတိုက်တော့ဘဲ ပြန်လှည့်လာ
ကြတော့သည်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ အကြမ်းဖက်သမားတွေကို အပြီးအပြတ်ချေမှုန်းပစ်ဖို့
အခက်အခဲတွေ နေရသည်။ တကယ်တမ်း အရေးကြီးသည့် တိုက်ပွဲ
ကလည်း တောထဲတောင်ထဲမှာ သူသေကိုယ်သေ ရင်ဆိုင်ရမည့်
သဘောဖြစ်၏။ မိုက်မိုက်ကန်းကန်း တိုက်ရဲတဲ့လူမျိုးမှ ဖြစ်မည်။
ထို့ကြောင့် အထူးတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို စုစည်းရသည်။ ထိုတပ်ဖွဲ့ထဲတွင်
မွန်ဂိုလေးသည်တော်များ၊ ဂျပန်ဆာမူရိုင်းများ၊ သရိုဂျင် စစ်သည်

တော်များပါဝင်ပြီး စစ်သူကြီး ဟန်နီဘောက ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်သည်။

အကြမ်းဖက်သမားတွေဆိုတာက တောကြီးအုံကြားမှာသာ ရှိနိုင်တာမဟုတ်။ မြို့ကြီးပြကြီးတွေမှာလည်း ခိုအောင်းနေတတ်သည်။ ဒါတင်မက တခြားဒုစရိုက်သမားတွေလည်း ရှိသေးသည်။ သူခိုး၊ ဓားပြတွေ၊ လူသတ်သမားတွေ၊ မူးယစ်ဆေးဝါးမှောင်ခိုတွေ၊ လူလိမ် လူကောက်တွေ။

ခုချိန်မှာ ခေတ်မီထောက်လှမ်းရေး ကိရိယာတွေ သုံးနေပြီဖြစ် သောကြောင့် သူတို့ကို လွယ်လွယ်ဖမ်းနိုင်မည်ထင်ကြသည်။ သို့ရာ တွင် ဒီလိုမဟုတ်။ သူတို့ကလည်း ခေတ်မီကိရိယာတွေသုံးပြီး ကိုယ် ယောင်ဖျောက်နိုင်နေကြပြန်သည်။ ပြီးတော့ လူဆိုးတွေဆိုတာကလည်း ဟိုအရင်ကလို အရုပ်ဆိုးဆိုး၊ လူမိုက်ဂိုက်မျိုး မဟုတ်တော့။ သာမန် သူလိုငါလိုမျိုးပင်ဖြစ်၏။ လူကောင်းတွေကြားထဲ ရောနှောနေလိုက် လျှင် အလွယ်တကူရှာမတွေ့နိုင်တော့။ ပြီးတော့ သူတို့တွေက အရင် ကထက် ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးလည်း ပိုမြင့်လာသည်။

ဒီကြားထဲမှာ လူတွေက အက်ဖ်ဘီအိုင်တို့၊ စီအိုင်အေတို့ကို သိပ်အထင်မကြီးကြတော့။ စက်တင်ဘာ အကြမ်းဖက်မှုကို ကြိုတင် မတားဆီးနိုင်ရကောင်းလားဟု အပြစ်တင်ချင်သလိုရှိ၏။ ဒါကို အခွင့် ကောင်းယူပြီး ဒုစရိုက်သမားတွေက ခေါင်းထောင်ချင်လာသည်။

ခုခေတ် စုံထောက်တွေက ခေတ်မီပစ္စည်းကိရိယာတွေ အား ကိုးလွန်းသည်။ ကိုယ်ပိုင်ဦးနှောက်ကို သိပ်အသုံးမချချင်ကြတော့။ လက်ရှိအခြေအနေမှာ လူဆိုးတွေနှင့်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ဖို့ဆိုတာ အထောက် အကူ ကိရိယာတွေနှင့် မလုံလောက်တော့။ သူတင် ကိုယ်တင် ဉာဏ်

ကစားနိုင်မှ ဖြစ်တော့မည်။

ထို့ကြောင့် ဦးနှောက်စွမ်းအားကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ကို ရှာရတော့မည်။ ထိုတာဝန်မှာ ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် တိုနီဘလဲ၏ ခေါင်းပေါ် ပုံကျလာသည်။ သူသည် လန်ဒန်မြို့ ဘောကာလမ်း၊ အိမ် အမှတ် '၂၂၁-ဘီ' သို့ သွားသည်။ အခန်းရှေ့မှာ ရပ်သည်။ အခန်းတံခါး က ပိတ်ထား၏။ တခြားအိမ်ခန်းတွေလို လူခေါ်ခေါင်းလောင်းတို့၊ အင်တာကွန်းတို့ တပ်မထား။ ထို့ကြောင့် တံခါးကို လက်နှင့်ပင် ခေါက် လိုက်ရသည်။ ထိုအခါ အခန်းထဲမှ လှမ်းအော်ပြောလိုက်သော အသံ ကို ကြားရ၏။

“တိုနီဘလဲလားဟေ့၊ ဝင်ခဲ့လေကွယ်”

တိုနီဘလဲသည် အလွန်အံ့ဩသွားရ၏။ အခန်းထဲရောက် သောအခါ ဆေးတံကြီးခဲလျက်ထိုင်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို သူက မေး လိုက်သည်။

“ကြိုတင်အကြောင်းကြားထားတာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ တံခါး ခေါက်တာ ကျွန်တော်မှန်း ဘယ်လိုသိတာလဲ”

“လွယ်ပါတယ်၊ တံခါးကိုခေါက်တဲ့အခါ သူများလို ရိုးရိုးမ ခေါက်ဘဲ မြင်းခွာသံလို အပြတ်လိုက်ခေါက်တတ်တာ မင်းရယ်၊ အမေ ရ်ကန်သမ္မတဘုရင်ရယ် နှစ်ယောက်ပဲရှိတယ်။ အခု သမ္မတဘုရင်က တရုတ်ပြည်သွားနေတယ်ဆိုတော့ တံခါးလာခေါက်တဲ့သူဟာ မင်းပဲ ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာ တပ်အပ်သိတာပေါ့ကွယ်”

တိုနီဘလဲမှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို တလေးတစား လက်ဆွဲနှုတ် ဆက်လိုက်ပြီးနောက်...

“တော်ပါပေရဲ့ခင်ဗျာ၊ တော်ပါပေရဲ့။ ဒါကြောင့်လည်း စုံ ထောက်ကြီး ရှားလော့ဟုမ်းရယ်လို့ ကျော်ကြားပေတာကိုး” ဟုပြော

လိုက်လေ၏။

မိုက်ကရိုဆော့ဖ် ကုမ္ပဏီသူဌေး ဘီလ်ဂိတ်သည် ကွန်ပျူတာ ဆော့ဖ်ဝဲတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု တီထွင်ထုတ်လုပ်နေသည်။ အရင် ထုတ်လုပ်ခဲ့သော ဝင်းဒိုးစီးရီးတင် မကတော့ဘဲ စီလင်စီးရီး၊ ပေါ်တီကို စီးရီး၊ တွိုင်းလက်စီးရီးတွေပါ ထပ်ထွင်သည်။

ကွန်ပျူတာမှာ တီဗီတို့၊ မီစီဒီတို့ပါ တွဲပါသည်။ တီဗီဂိမ်း ကစားနိုင်သည်။ ဒါတွေက အသေးအဖွဲ့၊ ဟိုအရင်ကတည်းက အဆင့် မြင့်စက်တွေမှာ ပါပြီးသား။ ကွန်ပျူတာနှင့် တယ်လီဖုန်း တွဲပေးထား ဘူးသည်။ မော်နီတာပေါ်မှာ တစ်ဖက်လူရဲ့မျက်နှာကိုပါ မြင်ရသည်။ ဒါလည်း သိပ်အထူးအဆန်းတော့မဟုတ်။ ကီးဘုတ်မပါဘဲ အသံနှင့် စေခိုင်းလို့ရသော ကွန်ပျူတာ၊ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ရုပ်ရှင်ရုံအားလုံးနှင့် ဆက် သွယ်ထားပြီး ပြနေတဲ့ဇာတ်ကားတွေထဲက ကြိုက်ရာကိုအိမ်ကကြည့် နိုင်သောကွန်ပျူတာ စသည်ဖြင့် ထပ်ထွင်သည်။

ဒါတွေက သိပ်ပြဿနာမဟုတ်သေး။ သူထွင် ကိုယ်ထွင်ပြိုင် ကြတာ ဓမ္မတာပဲ။ ဒီနေရာမှာ ဘီလ်ဂိတ်က ကွန်ပျူတာနယ်ပယ်မှာ သာမကဘဲ တခြားလုပ်ငန်းတွေကိုပါ နယ်ချဲ့လာသည်။ မိုက်ကရို ဆော့ဖ်ကက်ဆက်၊ မိုက်ကရိုဆော့ဖ်ကင်မရာ၊ မိုက်ကရိုဆော့ဖ် ရေခဲ သေတ္တာ၊ မိုက်ကရိုဆော့ဖ် လေအေးပေးစက် စသည်ဖြင့်...။

ထို့နောက် တစ်စင်းလုံးကို ကွန်ပျူတာနှင့်ထိန်းချုပ်မောင်းနှင် သော မိုက်ကရိုဆော့ဖ် ဇိမ်ခဲမော်တော်ကားကို ထုတ်လုပ်လိုက်ပြန် သောအခါ ကမ္ဘာကျော်ကားကုမ္ပဏီကြီးတွေ မျက်လုံးပြူးကုန်သည်။ ဒါတွင်မကသေး။ အရသာမျိုးစုံကို ခံစားစေနိုင်သော ဆော့ဖ်

ဝဲတစ်ခုကို ထပ်မံတီထွင်လိုက်ပြန်သည်။ ကွန်ပျူတာနှင့် ဆက်ထား သော မောက်စ်အသေးစားလေးကို ပါးစပ်ထဲထည့်ထားလိုက်ရုံပင်ဖြစ်၏။

ဆေးလိပ်သောက်ချင်သလား၊ ခလုတ်နှိပ်လိုက်ရုံဖြင့် ပါးစပ် ထဲက မောက်စ်ကလေးက လျှာပေါ်ကို ဆေးလိပ်၏ ခံစားမှုကိုရအောင် လှုံ့ဆော်ပေးလိမ့်မည်။ ထို့အတူ လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်၊ သစ်သီး စသော အရသာမျိုးစုံကိုလည်း တကယ်စားရ သောက်ရသလို ခံစားရစေမည်။

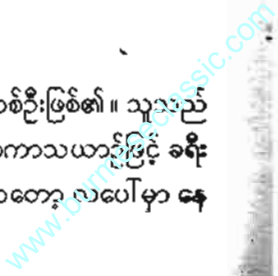
ရှေ့ဆက်ပြီး သုတေသနလုပ်နေတာကတော့ ကွန်ပျူတာနှင့် လူသားတို့ လက်ထပ်နိုင်သည့် နည်းပညာပင်ဖြစ်၏။ ထိုကိစ္စကို လူ ပျိုကြီး အပျိုကြီးတွေက အလွန်စိတ်ဝင်စားစွာ စောင့်မျှော်နေကြသည်။

ဒီအတိုင်းဆိုလျှင် သိပ်မလွယ်၊ နည်းပညာလောကတစ်ခုလုံး သူ့လက်သူခြေဖြစ်တော့မည်။ နေရာတကာမှာ သူချည်း လွှမ်းမိုးလာ တော့မည်။ ထို့ကြောင့် ပြိုင်ဘက်အုပ်စုတွေ ပေါင်းစည်းပြီး ဘီလ်ဂိတ် နှင့် မိုက်ကရိုဆော့ဖ်ကို အန်တုဘက်ပြိုင်ဖို့ စဉ်းစားရတော့သည်။ ဘီလ်ဂိတ်ကလည်း နယ်နယ်ရရမဟုတ်။ တော်ရုံတန်ရုံလူက သူ့ကို မယှဉ်နိုင်။ နောက်ဆုံးတော့ ဘီလ်ဂိတ်ကိုနိုင်အောင် တိုက်ခိုက်နိုင်မည့် လူတစ်ယောက်ကို ရှာတွေ့ကြသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို ပြိုင်ဘက်ကုမ္ပ ဏီအုပ်စု၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တင်မြှောက်လိုက်ကြသည်။

ထိုသူကား ပိုက်သာဂိုးရပ်စ်ပင် ဖြစ်လေ၏။

ယူရိုဂလင်းသည် အာကာသယာဉ်မှူးတစ်ဦးဖြစ်၏။ သူသည် မကြာခင် ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် လပေါ်သို့ အာကာသယာဉ်ဖြင့် ခရီး တစ်ခေါက်ထွက်စရာ ရှိနေသည်။ သူ့တာဝန်ကတော့ လပေါ်မှာ နေ

ရောင်ခြည်စွမ်းအင်သုံး အလိုအလျောက်ဓာတ်ခွဲခန်းငယ်တစ်ခုကို သွား
ရောက်တည်ဆောက်ပေးရမည်ဖြစ်၏။

ထိုခရီးစဉ်အတွက် လေ့ကျင့်မှုတွေ အပြည့်အဝ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး
ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စတွေအတွက်လည်း အသေးစိတ်လေ့လာပြင်
ဆင်ခဲ့ပြီးပြီ။ ကျန်းမာရေး စစ်ဆေးခဲ့ရာမှာလည်း ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းမှု
အပြည့်အဝရှိကြောင်း သိရပြီးပြီ။ အာကာသယာဉ်ကို သယ်ဆောင်
သွားမည့် ဒုံးယှံနှင့် လဆင်းယာဉ်တို့သည်လည်း အပြစ်အနာအဆာ
မရှိ၊ အားလုံး ပုံမှန်အလုပ်လုပ်နိုင်ကြောင်း စစ်ဆေးပြီးပြီ။ သူနှင့် အတူ
တကွ လိုက်ပါကြမည့် တခြားအာကာသယာဉ်မှူးတို့သည်လည်း အစစ
အရာရာ အဆင်သင့်ဖြစ်နေကြပြီ။ ဒီခရီးစဉ်သည် ရာနန်းပြည့် အောင်
မြင်လိမ့်မည်ဟု သက်ဆိုင်ရာပညာရှင်များက ယုံကြည်နေကြသည်။

သို့ရာတွင် ဒီခရီးစဉ်အပေါ် သံသယမကင်းဖြစ်နေသူက ယူရီ
ဂလင်း၏ ဇနီးပင်ဖြစ်၏။ ခုတလော အိပ်မက်တွေ သိပ်မကောင်းလှ။
မနေ့ညက အိပ်မက်ထဲမှာ လငပုပ်ဖမ်းပုံကို မြင်မက်ခဲ့သည်။ အတိတ်
နိမိတ်တွေကလည်း ပြုပြနေသည်။ အိမ်မှာ ပစ္စည်းအကျိုးအပွဲ အကွဲ
အရှုများသည်။ မော်တော်ကား ပျက်သည်။ ဒီရက်ပိုင်းမှာ စိတ်လက်
မကြည်လင်ဘဲ လေးလံထိုင်းမှိုင်းနေသည်။ ဒီတစ်ခေါက် သူ့ယောက်ျား
ခရီးထွက်ရမည့်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်နေမိ၏။

ထို့ကြောင့် နက္ခတ္တဗေဒဆရာကြီး နော်စထရာဒေးမတ်စ်ထံ
သွားပြီး သူ့ယောက်ျား၏ဇာတာကို စစ်ဆေးခိုင်းသည်။ ဆရာကြီးက
သူ၏လက်စွဲ ဝေဒကျမ်းများနှင့် တိုက်ဆိုင်ညှိနှိုင်းပြီးနောက်

“အိမ်း... ဇာတာရှင်ရဲ့ မွေးနာမ်ဂြိုဟ်က ဗျာရအိမ်ထဲကျနေတဲ့
အပြင် ရာဟုကလည်း မြင်နေသေးတယ်ဆိုတော့ အညံ့ပိုင်းထဲရောက်
နေတယ်ကွယဲ့။ ပြီးတော့ ခရီးထွက်ရမယ့်ရက်ကလည်း ပြဿဒါး

ရက်ကြီးဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီခရီးမှာ ဥပဒ်အန္တရာယ်ဖြစ်မယ့်
ကိန်း မြင်နေရတယ်”

အမျိုးသမီးမှာ အတော်စိုးရိမ်သွားဟန်ဖြင့်
“ဒုက္ခပါပဲ ဆရာကြီးရယ် ယတြာလေး ဘာလေး ချေလို့မရ
ဘူးလား”

“အင်း... လုပ်ပေးမယ်လေ။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ယတြာချေ
ရမယ့်ပစ္စည်းက အတော်ရှားပါးတယ်။ လွယ်လွယ်ကူကူ ရှာလို့ရမှာ
တော့ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလို ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ရှာရတဲ့ပစ္စည်းဖြစ်မှလည်း
အစွမ်းထက်မှာကိုး”

“ဘာပစ္စည်းလဲဆိုတာသာ ပြောပါ။ ဘယ်လောက်ခက်ခက်
ရအောင်ရှာပေးပါ့မယ်”

“တခြားတော့ မဟုတ်ဘူးကွယဲ့။ အာဖရိကန်နွတ်တစ်ပွဲသတင်း
အကြောင်း လုံးဝမပါတဲ့ ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို ရအောင်ရှာရမှာကွယဲ့”

အမျိုးသမီး၏ မျက်နှာပေါ်မှာ စိတ်ဓာတ်ကျသွားပုံကို အထင်း
သား မြင်လိုက်ရသည်။

မော်ဒန် စာပေသမားများကို ဆုံးမရန်ဆိုသော ရည်ရွယ်ချက်
ဖြင့် ဂန္ထဝင်စာပေဝါဒီများသည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံရှိ ‘စထရက်ဖို့ဒ်အွန်-အဗွန်’
သို့ စုဝေးရောက်ရှိနေကြသည်။ ဒီနေရာကိုရွေးရတာက အကြောင်းရှိ
၏။ ‘စထရက်ဖို့ဒ်’သည် ကမ္ဘာကျော် ဂန္ထဝင်စာရေးဆရာကြီး ရိုက်
စပီးယား၏ ဇာတိမြို့ ဖြစ်နေလို့ပါပဲ။

ရှိတ်စပီးယားဆိုလျှင်တော့ မော်ဒန်ကောင်လေးကို ကောင်း
ကောင်းပညာပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယူဆရသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကိုလော

ရာကြခြင်းဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ရိုတ်စပီးယားသည် ဂန္ထဝင်နှင့် မော်ဒန်
နားလည်မှုစာချွန်လွှာ လက်မှတ်ရေးထိုးပွဲတက်ရောက်ရန် ပြင်သစ်ပြည်
ပါရီမြို့သို့ ထွက်ခွာသွားပြီဖြစ်သောကြောင့် တွေ့ခွင့်မရကြတော့ပါ။

(အိုင်ဒီယာမဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၀၂၊ ဇွန်)

ဂိတ်စ-ဂိတ်ဆုံး

ဗျိုင်းတို့သည် ဟိုယခင်အခါဆီက လည်ပင်း မရှည်ကြသေး
ချေ။ ကြည့်ကောင်းရုံ အနေတော်လောက်သာဖြစ်၏။

မိကျောင်းတွေဘာကြောင့် လျှာမပါတာလဲ၊ ပျံ့လွှားငှက် ဘာ
ကြောင့် အမြီးနှစ်ခွဖြစ်နေတာလဲ စသောကိစ္စတွေလို သူတို့မှာလည်း
နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ရှိ၏။ ဗျိုင်းတွေ လည်ပင်းရှည်လာကြခြင်းမှာ
ဘတ်စ်ကားစောင့်ရသောကြောင့် ဖြစ်လေ၏။

ကားမှတ်တိုင်မှာ ခရီးသည်တစ်အုပ် ဘတ်စ်ကားစောင့်နေကြ
သည်။ သူတို့သည် ကားလာမည့်ဘက်သို့ လည်တဆန့်ဆန့် မျှော်နေ
ကြ၏။ ကျောင်းချိန်၊ အလုပ်ချိန် ဖြစ်သောကြောင့် ခရီးသည်တွေ
စုပုံနေသည်။

အလွှာပေါင်းစုံ၊ အတန်းအစားပေါင်းစုံ ပါဝင်သည်။ မော်
ဒယ်လ်လို ဝိန်ပိန်သွယ်သွယ် လှပသောဗျိုင်းမလေးမှာ ကျောင်းသူဖြစ်
ပုံရ၏။ သားရေတု ပခုံးသိုင်းအိတ်ကလေးကို လွယ်ထားသည်။ ခြေ
ကျင်းဝတ်မှာတော့ ရွှေဖွဲ့ချိန်၊ မျှင်မျှင်လေးဝတ်ဆင်ထား၏။ ဘတ်စ်

ကားစီးသူ တစ်ယောက်အတွက် ဆွဲကြိုးတို့၊ ဟန်းချိန်းတို့ထက်စာလျှင် ဖုဒ်ချိန်းက ပိုပြီးအန္တရာယ်ကင်းသည်ဟု ဆိုရမည်။ ခါးပိုက်နှိုက်များ၊ အလစ်သုတ်သမားများအနေဖြင့် လူတွေပြည့်ကျပ်နေသော ဘတ်စ်ကားပေါ်မှာ အောက်ကိုကုန်းပြီး ခြေထောက်က ဖုဒ်ချိန်းကို ဖြုတ်ယူဖို့ မလွယ်ဘူးမဟုတ်လား။

ဘဲငန်းကြီးတစ်ကောင်သည် မျိုင်းမလေးကို ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့်လုပ်နေ၏။ တောကျီးကန်းကြီးတစ်ကောင်ကတော့ လက်ဆွဲအိတ်တစ်လုံးကိုဆွဲပြီး ဟိုကြည့်ဒီကြည့် ကြည့်နေသည်။ ပုံပန်းအရ ရှေ့နေဖြစ်ဟန်တူ၏။ ကြက်တူရွေးတစ်ကောင်ကတော့ ကွမ်းတံတွေး တပျစ်ပျစ်ထွေးနေသည်။ သူ့အာခေါင်မှာ နီရဲနေ၏။ မှတ်တိုင်မှာ ခရီးသည်တွေ များနေသော်လည်း သိပ်ဆူဆူညံညံမရှိ။ ဘတ်စ်ကားကိုသာ မျှော်နေကြသဖြင့် စကားသိပ်မပြောဖြစ်ကြ။ ပျင်းစရာတောင်ကောင်းနေသည်။

သာလိကာမလေးတစ်သိုက် ရောက်လာတော့မှပင် စိုဖိုပြည်ပြည် ဖြစ်သွား၏။ သူတို့သည် စက်ရုံ သို့မဟုတ် ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းခွင်ဆီသွားမည့် အလုပ်သမားမလေးများ ဖြစ်ပုံရသည်။ ဗီဒီယိုဇာတ်ကားတွေအကြောင်း၊ ရုပ်မြင်သံကြားမှလာသော တရုတ်ဇာတ်လမ်းတွေတွေအကြောင်း၊ ဂျာနယ်ထဲမှာပါသော မင်းသား၊ မင်းသမီးတွေအကြောင်း၊ သူတို့၏ အလုပ်သမားခေါင်းဖြစ်သော သိန်းငှက်ကြီး မျက်စိအလွန်စူးရှတဲ့အကြောင်းတွေ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောနေကြသည်။

ဘတ်စ်ကားက မလာသေး။ 'ကြာလိုက်တာ'ဟု ခိုတစ်ကောင်က ညည်းလိုက်၏။ ကြက်ဖကြီးက လက်မှနာရီကိုကြည့်ပြီး 'အစည်းအဝေးက နောက်ကျလို့ မဖြစ်ဘူး'ဟု တစ်ကိုယ်တည်း ရေရွတ်နေ

သည်။

ကိုယ်ပိုင်ကားတွေကတော့ တစ်ဝီဖြတ်သွားလာနေကြ၏။ ဝက်ဝံမည်းမည်းကြီးတစ်ကောင်သည် ပါဂျဲရီးကားကို ကိုယ်တိုင် မောင်းရင်း လက်ကိုင်ဖုန်းနှင့် စကားပြောနေသည်။ ဘေးမှာတော့ ပန်ဒါဝက်ဝံမလှလှလေး ပါလာ၏။

“အဲဒီလိုကားမျိုးနဲ့ အလုပ်သွားရရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ”ဟု သာလိကာမလေးတစ်ကောင်က ပြောသည်။ နောက်တစ်ကောင်က-

“နင်က အဲဒီဝက်ဝံကြီးကို မကြောက်ဘူးလား”ဟု မေးသည်။

“ကိုယ်ပိုင်ကား စီးရမယ်ဆိုလို့ကတော့ ဝက်ဝံကြီးမပြောနဲ့ ရေမြင်းကြီးတောင် မကြောက်ပေါင်”

တစ်ခစ်ရယ်သံတွေ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကြက်ဖကြီးသည် နာရီကိုကြည့်ပြီး

“နောက်ကျရင် အဟောက်ခံရဦးမယ်။ ဒီက ဘယ်လိုလာရသလဲဆိုတာ ထည့်တွက်မှာမဟုတ်ဘူး”ဟု ရေရွတ်ပြန်သည်။

“ဟော... လာပြီ”

ဆိုသောအသံကို ကြားရသည်။

ဘတ်စ်ကားတစ်စင်းသည် လေဖြတ်ထားသူတစ်ယောက်လို စောင်းစောင်းကြီး မောင်းလာနေသည်။

“အင်္ဂီဝိဇ္ဇာသဘောနဲ့ပြောရင် ကားပေါ်မှာ အပြည့်ပါလာတာပဲ”

စာကလေးတစ်ကောင်က အရေးထဲ ဗေဒင်ဟောနေသည်။ သူမဟောလည်း ဒီအချိန် ကားကျပ်မယ်ဆိုတာ အားလုံးသိပြီးသား။ ဘတ်စ်ကားမရပ်ခင်မှာပင် စပယ်ယာက ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။ ဒီလိုစပယ်ယာအလုပ်ကို မျောက်လွဲကျော်တွေသာ လုပ်နိုင်သည်။ ရှေ့

ပေါက်က ခုန်ဆင်းလိုက်၊ နောက်ပေါက်က ပြန်တက်လိုက်၊ အရှိန်နှင့် ထွက်သွားသောကားကို လွှားခနဲ လှမ်းဆွဲခိုလိုက် လုပ်နိုင်ဖို့က သူတို့ လို လျင်မြန်ဖျတ်လတ်ပြီး လက်မြဲမှသာဖြစ်မယ် မဟုတ်လား။

ဘတ်စ်ကား အိမ်ခနဲရပ်လိုက်တာနဲ့ ခရီးသည်တွေ အတင်း တိုးပေးတက်ကြသည်။

“ဆင်းတဲ့လူတွေကို စောင့်ပါ။ နောက်ပေါက်ကလည်း မျှ တက်ကြဦး။ အတွယ်မတင်ဘူးနော်၊ မှောင်းနဲ့အစ်မကြီး မရဘူး” စပယ်ယာက တရစပ်ပြောနေ၏။ တောင်းကြီးတစ်လုံးကို ရွက်ထားသော ဘဲမကြီးက-

“တောင်းဖိုးပေးမယ်လေ”

“ဟာ... ဒီလောက်လူကျပ်နေတာ ခင်ဗျားတောင်းကြီး ဘယ် နား သွားထားမလဲ”

“ရွက်ထားမှာပေါ့တော့”

“ဟာ... မရဘူး၊ မရဘူး... ဆွဲဆရာရေ”

ဘတ်စ်ကားထွက်သွားသည်။

“ဟင်း... ကျုပ်ကျတော့ မရဘူးတဲ့။ ဟို... ကြက်မတမ်းမ လေးကျတော့ ညီမလေးလာလာဆိုပြီး ခါးကိုတောင် ဆွဲတင်ပေးလိုက် သေးတယ်”

ဘဲမကြီးသည် မကျေမနပ်ရေရွတ်ရင်း ကျန်ခဲ့သည်။ ရွက် ထားသော တောင်းထဲမှာတော့ ဒီမနက်ကမှ လောလောလတ်လတ် ဥထားသော ဘဲဥတွေ။

ဘတ်စ်ကားသည် နဂိုကပင် ကျပ်ပြီးသားဖြစ်၏။ နောက်

ထပ် ခရီးသည်တွေ တက်လိုက်သောအခါ ပိုကျပ်သွားသည်။ ထိုင်ခုံ တွေမှာ ဂိတ်စကတည်းက နေရာဦးလာခဲ့သော ငါးသေတ္တာငါးတွေ အစီအရီ ထိုင်နေကြသည်။ နောက်ဆုံးတန်း ထောင့်ခုံမှာတော့ ဇီးကွဲဝှံ ကြီးတစ်ကောင် အိပ်ငိုက်နေသည်။ ညအလုပ်ဆင်းရာမှ ပြန်လာခြင်း ဖြစ်ဟန်တူ၏။ ဇီးကွဲဝှံတို့သည် ညစောင့်အလုပ်ကို မျိုးနှင့် ရိုးနှင့် လုပ်ကြသူများဖြစ်၏။

“ကဲ... ကားခလေးတွေ မစမယ်နော်။ ငါးရာတန်တွေပေးရင် တော့ ပြန်မအမ်းနိုင်သေးဘူး။ အမေ့ခံထားလိုက်မှာပဲ။ ကဲကဲ... ကား ခလေးတွေ ထုတ်ထားမယ်။ လက်တို့တော့မှ ရှက်လို့မဖြစ်ဘူးနော်”

စပယ်ယာက တစာစာအော်တောင်းသည်။ မလှမ်းမကမ်းမှာ ရှိသော ငါးရှဉ့်တစ်ကောင်သည် ခရီးသည်တွေကြားထဲ လျှောခနဲတိုး ဝင်ပြီး နောက်နားကျကျမှာ ခပ်ကွယ်ကွယ်ရပ်နေလိုက်သည်။ ခရီးသည် တွေက ကားခပေးကြသည်။ ယုန်တစ်ကောင်ကတော့ ကူပွန်စာရွက် ကို မရဲတရဲပေးလိုက်သည်။ စပယ်ယာက လှမ်းယူရင်း

“အကြေတော့ ပြန်မအမ်းနိုင်ဘူးနော်”

ဟု ပြုံးစစပြောသည်။ ယုန်ကလေး၏ ထောင်နေသော နား ရွက်မှာ ဖျတ်ခနဲ ကုပ်ကျသွားသယောင် ထင်ရ၏။

ကားအတွင်းဘက်က အခြေအတင် ပြောသံဆိုသံတွေ ထွက် ပေါ်လာသည်။ သမင်တစ်ကောင်၏ ဦးချိုက ဘေးမှခရီးသည်တွေကို လျှောက်ထိုးမိနေသောကြောင့်ဖြစ်၏။

“အို... ဘယ့်နယ်လဲ ရှင်ချိုကြီးက ဟိုထိုး ဒီထိုးနဲ့”

ဝက်မကြီးက ပြဿနာရှာသည်။

“ခင်ဗျားအဖြီးကလည်း ကျုပ်ကို တဖတ်ဖတ်လာရိုက်နေတာ

ပဲ”

ဟု သမင်က ပြန်ပြော၏။ သစ်တောက်ငှက်တစ်ကောင်က လည်း ဝါသနာကိုမပျောက်နိုင်ဘဲ မှန်ကို တဒေါက်ဒေါက် ခေါက်နေ သဖြင့်

“ဟေ့... နှုတ်သီး မဆော့ပါနဲ့ဗျ”

ဟု စပယ်ယာက တားရသည်။ အရေးထဲ မှတ်တိုင်တစ်ခုမှာ ဖြူတစ်ကောင်က ကားပေါ်တက်မည် လုပ်နေသဖြင့်

“ဟာ... ခင်ဗျားကိုယ်ကဆူးတွေနဲ့ အလိုလိုကမှ ဒီမှာ ပြဿ နာတက်နေရတဲ့ကြားထဲ၊ မရဘူး”

“ဟာဗျာ.. မွေးကတည်းက ဆူးတွေပါလာတဲ့ဟာပဲ၊ ဒါ အပြစ်လားဗျ”

“ချောင်တဲ့ကားကျမှ စီးဗျာ” ဆိုပြီး ထားခဲ့ရသည်။

“ဟေ့ကောင်... အတွယ်တွေ အထဲဝင်ခိုင်းစမ်း၊ ရှေ့မှာ ဆပ်ပ လိုက်ချက်ရှိတယ်”

ဒရိုင်ဘာ မြင်းနက်ကြီးက လှမ်းသတိပေးသည်။ ရှေ့နားက သစ်ပင်ရိပ်အောက်မှာ ချောင်းနေသော ပိုလာကပ်ဝံ့နှစ်ကောင်ကို လှမ်း မြင်လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်၏။ သူတို့ရှေ့က အဖြတ်တွင် ကားအရှိန် လျှော့လိုက်ပြီး လွန်လာတော့မှ ပြန်တင်သည်။

“ဟင်... နံလိုက်တာ၊ တာနဲ့ကြီးလဲ”

“ဟုတ်ပါ၊ ဒီလောက်ကားကျပ်တဲ့ကြားထဲမှာ တော်တော်ယုတ် တယ်”

နောက်နားဆီက အသံတွေထွက်လာ၏။

“ငါးပြေမတွေ ကားကျပ်လို့ ငါးပိဖြစ်ကုန်ပြီထင်တယ်”

ဆိတ်တစ်ကောင်က နောက်လိုက်သည်။

လမ်းဆုံမှတ်တိုင်မှာ ခရီးသည်တော်တော်များများဆင်းသည်။

ထို့အတူ အတော်များများကလည်း ကားပေါ်တက်ဖို့ တာရှုနေသည်။ အောက်က တိုးတွေတက်လာတော့မှ

“နေပါဦး၊ ဒီမှာ ဆင်းတောင်မဆင်းရသေးဘူး”

လိပ်တစ်ကောင်သည် ခရီးသည်တွေကြားက ခေါင်းပြုထွက် ရင်း လှမ်းပြောသည်။ စပယ်ယာက

“ခက်တာပဲ၊ ခင်ဗျားတို့လိပ်တွေဟာ နေရာတကာ တုံ့နေ တုံ့နေနဲ့၊ စောစောကတည်းက တိုးထွက်ထားပါလား”

“တိုးတာပဲ နို့ပုံးကြီးက ကန်လန်ခဲနေလို့”

လိပ်က စောဒကတက်သည်။

“အလိုတော် ဘယ်နှယ် ကျုပ်နို့ပုံးကို ရမယ်ရှာရတာလဲ”

ဟု နွားမကြီးက ပြန်လည်ချေပသည်။

ခရီးသည်တွေ တက်လာပြီးနောက် ကားဆက်ထွက်သည်။

“ကဲ.. အတွင်းထဲကို တိုးပါ၊ ဘေးစောင်းတိုးလေ၊ အထဲမှာ

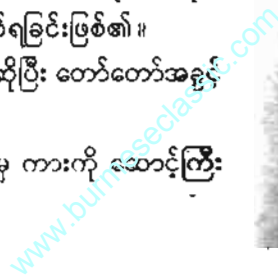
အချောင်ကြီး၊ ကမ္ဘာ့ဖလား တောလုံးပွဲတောင် ကန်လို့ရတယ်” စပယ်ယာကအော်တော့ စပါးကြီးမြွေတစ်ကောင်က

“မင်းက အချောင်ကြီးပြောနေ၊ ဒီမှာ မြွေစင်စစ်က ကြီးဖြစ် တော့မယ်ကွ”

ထိုစဉ်မှာ ဒရိုင်ဘာက ဘရိတ်ကိုဆောင့်နင်းလိုက်သဖြင့် အလဲ လဲ အပြိုပြိုဖြစ်ကုန်သည်။ မြင်းကျားတစ်ကောင်က ရုတ်တရက် လမ်း ဖြတ်ကူးသောကြောင့် အရှိန်သတ်လိုက်ရခြင်းဖြစ်၏။

“တောက်... သူ့ကိုယ်သူ မြင်းကျားဆိုပြီး တော်တော်အခွင့် အရေးယူချင်တယ်”

ဒရိုင်ဘာက မကျေမနပ်ရေရွတ်ပြီးမှ ကားကို ဆောင့်ကြီး အောင့်ကြီး ပြန်မောင်းထွက်သည်။

“မှတ်တိုင်ပါတယ်”

ပင်ဂွင်းငှက်တစ်ကောင်က အော်လိုက်သည်။ စပယ်ယာက

“မှတ်တိုင် ပါသေးတယ်တဲ့ဆရာရေ၊ လိုက်မယ့်သူမရှိရင် မှေးထားပေးလိုက်”

ပင်ဂွင်းသည် ‘စီးဆားဗစ်’ရင့်နေသူဖြစ်သောကြောင့် ကောင်းကောင်းသဘောပေါက်သည်။ ကားက လေးဘီးစလုံး ရပ်ပေးမှာ မဟုတ်။ အရှိန်လျှော့ရုံသာ လျှော့ပေးလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် အပေါက်ဝနားမှာရပ်ပြီး အသင့်ပြင်ထားလိုက်သည်။ ကားအရှိန် အလျှော့ဆုံး အချိန်ကို မှန်းဆပြီး ရန်ဆင်းလိုက်၏။ အကျညင်သာအောင် တောင်ပံကို တဖျပ်ဖျပ်ခတ်သည်။ သို့ရာတွင် ပင်ဂွင်းတို့၏ တောင်ပံက လေမှာပျံနိုင်လောက်သော အင်အားမရှိသဖြင့် ဘာမှအရာမရောက်ဘဲ ပလက်ဖောင်းပေါ် ဟပ်ထိုးကျသွား၏။

နောက်တစ်မှတ်တိုင် အရောက်တွင်-

“ဟာ... ပြဿနာကောင်တွေတော့ လာပြီ”

ဟု စပယ်ယာက ရေရွတ်သည်။ တစ်တီတူးတစ်အုပ် တက်လာသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဒီအကောင်တွေက အများတကာနဲ့မတူဘဲ လက်ကိုင်တန်းကို ဇောက်ထိုးတွဲလွဲခိုပြီး လိုက်တတ်တာကိုး။ ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ မှတ်တိုင်ကထွက်လာပြီး မကြာခင်မှာပင်

“ဘယ်လို ဖြစ်နေတာလဲ”

“ဟဲ့... သောက်ပလုတ်တုတ်၊ တင်ပါးကို ဆိတ်တယ်ဟဲ့”

“ဒီကောင်တွေတက်လာရင် အဲဒီအတိုင်းပဲ”

“ပိုက်ဆံအိတ်ကလေးတွေ သတိထားကြနော်”

စသောအသံတွေ ထွက်လာ၏။

ဒီလိုနဲ့ပဲ တိုးရင်းတွေရင်း၊ ပြောရင်းဆိုရင်း၊ ငြင်းရင်းခုံရင်း၊

နောက်ရင်းပြောင်ရင်း ဂိတ်ဆုံးရောက်လာသည်။ ခရီးသည်တွေ ကားပေါ်ကဆင်းကြသည်။ သင်းခွေချပ်တစ်ကောင်သည် ရောက်လို့ ရောက်မှန်း မသိဘဲ၊ ထောင့်တစ်ထောင့်မှာ ခွေခွေလေးအိပ်ပျော်နေသည်။ စပယ်ယာက သွားနှိုးတော့မှ လူးလဲထပြီး

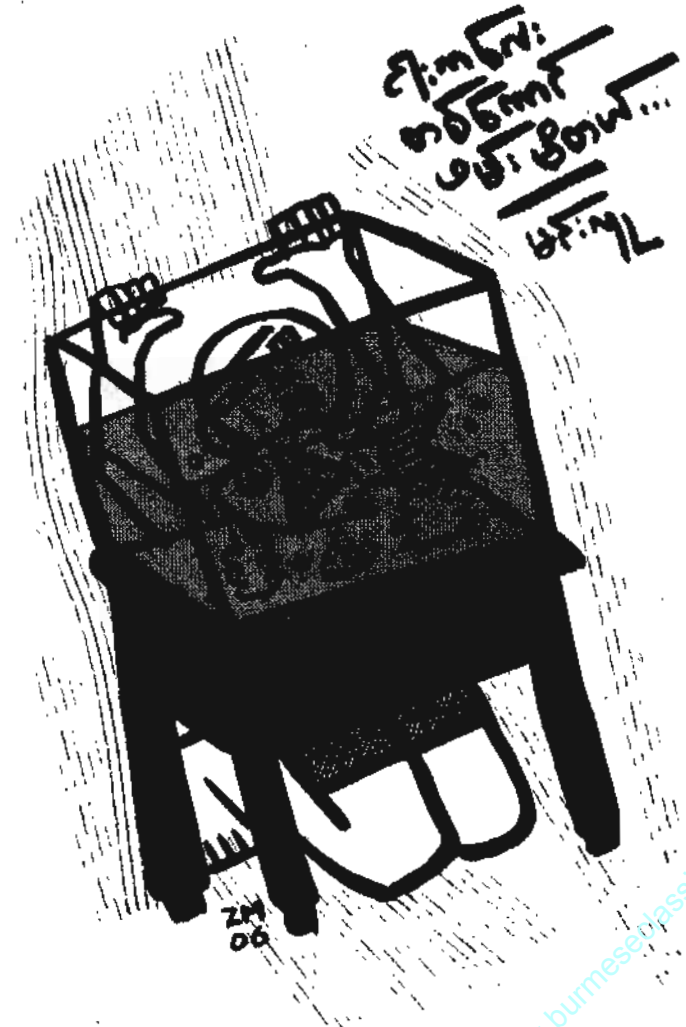
“ဟင်... ဘရာဇီးနိုင်သွားလား၊ ဘယ်နှစ်ဂိုးလဲ”

ဟု ယောင်ယောင်ကန်းကန်း ပြောလိုက်၏။

ဗျိုင်းမလေးသည် ဖွာလန်ကြံသွားသော အမွှေးအတောင်များကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်အောင် လုပ်နေသည်။ ကားပေါ်မှာတုန်းက တစ်ချိန်လုံး သူ့နားကပ်နေသော ဘဲငန်းကြီးကို မျက်စောင်းတစ်ချက် ထိုးပြီးမှ ထွက်သွားသည်။ သမင်က ချိုဖျားလေးတစ်ချောင်း ကျိုးသွား၏။ ဝက်မကြီးသည် သမင်ချိုနှင့် ထိုးမိသောကြောင့် ဘေးကြောအောင့်သွားသည်။ အောက်ချင်းငှက်ကတော့ တစ်ချိန်လုံးဇက်ကို ပုထားခဲ့ရသဖြင့် လည်ပင်းတွေညောင်းနေ၏။ မြင်းမလေးသည် ပိုနီတေးပုံသွင်းထားသောအမြီး အလှပျက်သွားသဖြင့် စိတ်ညစ်နေ၏။ သားပိုက်ကောင်ကတော့ ကိုယ်ကပ်ပိုက်ဆံအိတ်ကို ခါးပိုက်နှိုက် ဓားနှင့်ခွဲတာ ခံလိုက်ရသဖြင့် တဖျစ်တောက်တောက် ညည်းညူနေသည်။ ဖားရုံညင်းတစ်ကောင်သည် ကားပေါ်မှဆင်းလာခါစတွင် တစ်ကိုယ်လုံး ပြားကပ်နေသည်။ ပလက်ဖောင်းပေါ်ရောက်တော့ “ခုမှပဲ အသက် ၀၀ ရှုရတော့တယ်” ဟုပြောရင်း လေကို အားပါးတရ ရှိုက်လိုက်ရာ သူ့ကိုယ်လုံးက ပြန်လည်ပြည့်တင်း ဖောင်းကားလာလေသည်။

(ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၀၂၊ နိုဝင်ဘာ)

ငါးကလေး တစ်ကောင် ဖမ်းမိတယ် ...

ပါးလျှပ်လျှပ် အိုစုံးလွှာကိုဖြတ်ပြီး ကျဆင်းလာသော နေ
ရောင်ခြည်က ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်ကိုတောင် အရေပြားကင်ဆာ
ဖြစ်စေနိုင်မလား ထင်ရ၏။ ပင်လယ်သည် စိတ်ရှိလက်ရှိ ပြာခွင့်မရဘဲ
မုန် မုန်မှိုင်းမှိုင်းဖြစ်နေ၏။ ရေပြင်ပေါ်မှာတောင် တံလျှပ်တွေ ထနေ
သလားပဲ။

ရာသီဥတုက တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် ပိုပိုပူလာသည်ဟု မိုးလေ
ဝသပညာရှင်တွေ ပြောနေကြသည်။ ဟုတ်မှာပဲ။ မနှစ်ကထက် ဒီနှစ်
ပိုပူသည်ဟု ထင်မိ၏။ ပင်လယ်လေညှင်း တိုက်ခတ်နေသောကြောင့်
သာ နည်းနည်းနေသာထိုင်သာ ရှိနေခြင်းဖြစ်၏။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူကတော့ ပင်လယ်ထဲမှာ လှေကလေးတစ်
စင်းနဲ့ ခုလိုမျှောနေရတာကို သဘောကျမိ၏။ မြို့ပေါ်က ရွပ်ယုက်ခတ်
နေသော ကားတွေကြားထဲမှာ သွားလာနေရတာထက် အပူကြီး လွတ်
လပ်မှုရှိသည်ဟု ထင်၏။

“အင်း... ပင်လယ်ကိုချစ်တတ်တာလည်း မျိုးရိုးလိုက်သလား

မသိဘူး”

ဟု သူကတွေးမိလိုက်၏။

တကယ်တော့ သူ့ရော သူ့အဖေပါ ရုံးဝန်ထမ်းများသာဖြစ်၏။ သူ့အဘိုးကတော့ ငါးဖမ်းသင်္ဘောတစ်စင်း၏ မာလိန်မူး၊ ပင်လယ်ပျော်ကြီးဖြစ်ခဲ့၏။ ငါးနှင့် ပတ်သက်ပြီးတော့လည်း အလွန်ကျွမ်းကျင်သည်။ ထိုဗီဇက တစ်ဆက်တည်း သူ့ဆီမှာ လာပြန်ပေါ့လာပုံရ၏။

သူက ငါးများဝါသနာပါသည်။ အဘိုးလို စပယ်ရှယ်လစ်တစ်ယောက် မဟုတ်သော်လည်း ဝါသနာရှင်အဆင့်ထဲမှာတော့ ထူးချွန်သူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ငါးများပြိုင်ပွဲမှာ နှစ်နှစ်ဆက်တိုက် ဗိုလ်စွဲခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဒီနှစ်လည်း သူ့ပဲနိုင်လိမ့်မည်ဟု အားလုံးက တစ်ပေးထားကြသည်။

တကယ်လို့ ဒီနှစ် သူ့အနိုင်ရလျှင် သုံးနှစ်ဆက်တိုက် ဗိုလ်စွဲခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ရွှေသားစစ်စစ် ငါးများချိတ်ဆုကြီးကို အပိုင်ရပေတော့မည်။

ဟိုအရင် နှစ်ပေါင်းများစွာတုန်းက ဒီပင်လယ်ပြင်ကြီးမှာ ငါးတွေ အလွန်ပေါများခဲ့သည်။ ပင်လယ်ထဲကို လှေကလေးနဲ့ မိုင်ဝက်လောက်ထွက်ပြီး ပိုက်ကွန်နဲ့ ပစ်လိုက်ရုံနဲ့ ငါးတွေအလွယ်တကူ ဖမ်းနိုင်သည်ဟု သူ့အဖေက ပြောဖူးကြောင်း အဘိုးပြန်ပြောပြတာ ကြားဖူးသည်။

အဘိုး ငါးဖမ်းသင်္ဘောမှာ အလုပ်စဝင်ခဲ့သော အချိန်တုန်းက တောင်မှ ပင်လယ်ထဲ ခပ်ဝေးဝေးထွက်ရသည့်တိုင် ငါးတွေက အတော်အသင့် ပေါများနေတုန်းဟုဆို၏။ အဘိုး မာလိန်မူးဖြစ်လာသော

ကာလမှာတော့ ငါးတွေ ရှားပါးစပြုလာပြီ။ ပင်လယ်ပြင်ထဲမှာ လပေါင်းများစွာကြာအောင် ခရီးနှင့်ရင်း ငါးအုပ်တွေကို လိုက်ရှာရတာ ပိုခက်လာသည်။ ငါးမပါသလောက်နဲ့ ပြန်ခဲ့ရသောအခေါက်တွေကောင် ရှိလာသည်။ စရိတ်စကတောင် မကာမိအောင် ဖြစ်လာ၏။

နောက်ဆုံးတော့ ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းများ ရပ်ဆိုင်းလိုက်ရလေတော့သည်။ ခုလိုဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းတွေထဲမှာ-
ပတမတစ်ချက်က-

ရာသီဥတုတွေ ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲလာခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ရေနံလောင်စာ အလွန်အကျွံသုံးစွဲမှု၊ စီအက်ဖ်စီဓာတ်ငွေ့ ထုတ်လွှတ်မှု၊ သစ်တောပြုန်းတီးမှုတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။

ဒုတိယအချက်က-
အဏုမြူလောင်စာ စွန့်ပစ်ပစ္စည်းများ၊ စက်ရုံများမှ စွန့်ပစ်ဓာတ်ပစ္စည်းများကြောင့် ပင်လယ်ပြင် အဆိပ်သင့်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအရာများကြောင့် ငါးများ ခိုအောင်းပျော်မွေ့ရာ သန္တာကျောက်တန်းများ ပျက်စီးကုန်သည်။ ငါးတို့၏ အစာအဟာရဖြစ်သော ရေမှော်များ ရေညှိပင်များ မျိုးတုံးကုန်သည်။

တတိယအချက်ကတော့-
လူတွေက ငါးရှားပါးလာသောအခါ ရှိသမျှအကောင် အကြီးအသေးမရွေး အလွတ်မပေးဘဲ အကုန်ဖမ်းသည်။ ထို့ကြောင့် ငါးတွေ ပေါက်ဖွားမှုနည်းလာရာမှ ငါးမျိုးကန်းတဲ့အထိ ဖြစ်လာသည်။

ခုချိန်ခါမှာတော့ ငါးဆိုသည်မှာ စားဖို့မဟုတ်တော့။ ပြတိုက်ထဲမှာ ဖားဖို့သာဖြစ်၏။ ငါးကိုမြင်ဖူးရာသော မျိုးဆက်သစ် ကလေးငယ်တွေကို ဗဟုသုတအလိုရာ ပြသဖို့သာဖြစ်၏။ ကုန်းတွင်းပိုင်းနှင့် တောင်ပေါ်ဒေသတွေမှာဆိုလျှင် ငါးအရှင်တောင်မရှိ။ ဆေးရည်စိမ်

ထားသော ငါးတွေကိုသာ ပြသထားနိုင်သည်။

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ငါးဥပဒေကိုလည်း ပြဋ္ဌာန်းထားရသည်။ မျိုးပွားဖို့အတွက် မွေးမြူရန်၊ သုတေသနပြုလုပ်ရန်စသော အထူး ခွင့်ပြုထားသည့် ကိစ္စများမှလွဲ၍ ဘယ်သူ့ကိုမှ ငါးဖမ်းခွင့်မပြု။ နှစ်စဉ် ကျင်းပမြဲဖြစ်သော ငါးမျှားပြိုင်ပွဲမှာ ဖမ်းမိသောငါးကိုတောင် စားသုံး ခွင့်မရှိ။ ပြတိုက်ကို အခမ်းအနားနှင့် လှူရသည်။

သူ့လှေကလေးက ဆယ့်နှစ်ပေရှည်သည်။ ပွဲပိုင်း၌ ပေါင်းမိုး ပါသည်။ အမိုးပေါ်မှာ ဆိုလာဆဲလ်ပြားတပ်ဆင်ထားသည်။ နေရောင် ခြည်စွမ်းအင်သုံး အင်ဂျင်စက်ကလေးဖြင့် ခုတ်မောင်းရသည်။

သူ့မှာ ဘက်စုံသုံး ခရီးဆောင်ကွန်ပျူတာ တစ်လုံးပါသည်။ အချိန်ရတုန်း ပင်လယ်ပြင်အခြေအနေကို ကွန်ပျူတာမှတစ်ဆင့် လေ့ လာကြည့်နေလိုက်သည်။ ရေစီးကြောင်း အခြေအနေ၊ လေတိုက်နှုန်း၊ အပူချိန် အားလုံး ပုံမှန်ရှိနေ၏။

ဒီလို ရာသီဥတုမျိုး၊ ဒီလိုအခြေအနေမျိုးမှာ ငါးအချို့ ပင်လယ် ကွေ့ထဲ ဝင်ရောက်ကျက်စားတတ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း နှစ်စဉ် ဒီအချိန်မှာ ငါးမျှားပြိုင်ပွဲကျင်းပခြင်းဖြစ်၏။ ငါးအရေအတွက်က တစ် နှစ်ထက်တစ်နှစ် ပိုနည်းလာသောကြောင့် ငါးမျှားပြိုင်ပွဲသည်လည်း ပိုပိုပြီး ခက်ခဲလာသည်။

မနက်ကဝင်လာသော ငါးအုပ်မှာ သိသိသာသာ နည်းသွား သည်။ အားလုံးပေါင်းမှ အကောင်နှစ်ဆယ်တောင် မပြည့်ချင်။ ဒီနှစ် တော့ ဘယ်လိုနေမလဲမသိ။

မစ္စဗေဒပညာရှင်တွေကတော့ ဒီနှစ် ကောင်ရေပြန်တက်လာ

နိုင်ကောင်းပါရဲ့ဟု မျှော်လင့်နေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး အဖွဲ့ကတော့ ဒီနှစ်အဖို့ ငါးတစ်ကောင်မှ ဝင်ရောက်လာခြင်းမရှိတာ မျိုးတောင် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ခန့်မှန်းထားသည်။

သူတို့ပြောတဲ့အတိုင်း ဖြစ်များဖြစ်နေမလားဟု စိုးရိမ်စရာ လည်း ရှိနေ၏။ ငါးမျှားပြိုင်ပွဲ စတင်ကျင်းပခဲ့တာ ဒီနေ့ပါဆိုလျှင် သုံးရက်ရှိပြီ။ ခုချိန်ထိ ငါးတွေရဲ့ အရိပ်အယောင်တောင် မမြင်ရသေး။ ပြီးခဲ့သော နှစ်ရက်စလုံး မနက်ရှစ်နာရီကစ၍ ပင်လယ်ထဲမှာ စောင့် ဆိုင်းခဲ့တာ ညနေ ငါးနာရီကျော်သည်အထိ ငါးဝင်မလာသဖြင့် အခြေ စိုက်စခန်းမှာ ပြန်နားခဲ့ရသည်။ ဒီနေ့လည်း အလုပ်ဖြစ်မှဖြစ်ပါ့မလား။ ခုပဲ ညနေသုံးနာရီကျော်ပြီ။

ပျင်းပျင်းရှိသဖြင့် ဒီရာသီမှာ ရောက်ရှိလာနိုင်သည်ဟု ခန့်မှန်း ထားသော ငါးအမျိုးအစားများအကြောင်းကို အင်တာနက်မှတစ်ဆင့် လေ့လာကြည့်နေလိုက်၏။

အင်ဂျင်စက်လည်သံကို ကြားရသဖြင့် မော့ကြည့်လိုက် သည်။ ရဟတ်ယာဉ်တစ်စင်းသည် ခပ်နိမ့်နိမ့် လှည့်ပတ်ပျံဝဲနေသည်။ ကိုယ်ထည်ပေါ်မှ တံဆိပ်ကို မြင်ရသဖြင့် ရုပ်မြင်သံကြားဌာနမှဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။

သူသည် ကွန်ပျူတာကို ရုပ်မြင်သံကြားလိုင်းသို့ ပြောင်းလဲ ဖမ်းယူလိုက်သည်။ ကွန်ပျူတာမျက်နှာပြင်မှာ သူ့လှေကလေးပုံ ပေါ် လာသည်။ သူတို့က သူ့လှေကို ရိုက်ကူးပြီး တိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့်နေ တာပဲ။ သူက ခေါင်မိုးအပြင်သို့ထွက်လိုက်ပြီး ရဟတ်ယာဉ်ကို လယ်ပြဲ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ သူ့ပုံကို အနီးကပ်ဆွဲယူရိုက်ပြမှာ သေရှူးသည်။ သူက ကွန်ပျူတာရှိရာကို လှည့်ကြည့်သည်။ သူလှည့်ကြည့်သည့်စဉ် အတိုင်း ပြန်မြင်ရသည်။ သူက ပြုံးလိုက်ပြီး ကွန်ပျူတာရှိရာသို့ ပြန်

လာပြီး ထိုင်ကြည့်နေလိုက်၏။

ပြီးခဲ့သော နှစ်တွေက သူပထမဆုံး ရခဲပုံအကြောင်းတွေ ပြန် ပြသည်။ ဒီနှစ်လည်း သူပဲရလိမ့်မည်ဟု ထင်ကြေးပေးနေကြပုံများကို လည်း ရိုက်ပြသည်။

ထို့နောက် ပင်လယ်ပြင်မှာ တစ်ချိန်က ငါးတွေအလွန်ပေါများ ပုံအကြောင်းကို ပြန်ပြသည်။ ပင်လယ်ရေအောက်ရှုစင်း။ သန္တာ ကျောက်တန်းတွေကြားမှာ လှပသော ရောင်စုံငါးများ ကျက်စားနေပုံ၊ ရေမှော်ပင်များ၊ ကျောက်ခက်ပင်များ၊ ရင်သပ်ရှုမောဖွယ်ရာ အံ့မခန်း မြင်ရသည်။

ပြီးတော့ ငါးဖမ်းသင်္ဘောတစ်စင်းကိုပြသည်။ ငါးဖမ်းပိုက်ကို ဆွဲတင်လိုက်သောအခါ ငါးတွေတစ်ထွေးကြီးပါလာသည်။ ကုန်းပတ် ပေါ် သွန်ချလိုက်သောအခါ ဖိုးလိုးဖတ်လပ်ဖြစ်နေသော ငါးတွေဆို တာ ဖွေးဖွေးလှပနေတာပဲ။ သင်္ဘောသားတွေကို လိုက်ပြီးကြီးကြပ် နေသော မာလိန်မူးမှာ တောင့်တင်းသန်မာသော လူရွယ်တစ်ယောက် ဖြစ်၏။ ထိုသူမှာ သူ၏အဘိုးပင် ဖြစ်လေသည်။

နောက်ပြကွက်တစ်ခုကတော့ ငါးတွေကို ကင်လို့တစ်မျိုး၊ ကြော်လို့တစ်ဖုံ၊ ပေါင်းလို့တစ်နည်း အားပါးတရ စားသောက်နေကြပုံ များဖြစ်၏။ သူ တံထွေးတောင် မျိုချလိုက်မိ၏။

ထို့နောက် ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် တစ်ယောက် ၏ပုံ ပေါ်လာသည်။ ငါးတွေ အလွန်ပေါများခဲ့သော ပင်လယ်ပြင် ကြီးသည် လူတို့၏ မဆင်မခြင်ပြုလုပ်မှုများကြောင့် ငါးတစ်ကောင် တလေ တွေ့ရဖို့တောင် ခဲယဉ်းသည့်အခြေအနေ ရောက်လာပြီဖြစ် ကြောင်း၊ ထိုကိစ္စအတွက် အသိပညာပေးလိုသောကြောင့် ငါးမျှားပြိုင် ပွဲကို နှစ်စဉ်ကျင်းပခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောနေသည်။

သူက တီဗီအစီအစဉ်ကို ပိတ်လိုက်ပြီး တယ်လီဖုန်းလိုင်းကို ပြောင်းတင်လိုက်သည်။ အိမ်ကိုဆက်သွယ်လိုက်၏။ ခဏအကြာ တွင် ကွန်ပျူတာမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ သူ့ဇနီး၏ပုံ ပေါ်လာသည်။

“မောင် အဆင်ပြေရဲ့လား”

ဟု သူ့မိန်းမက မေးသည်။

“ပြေပါတယ်၊ ဒီလိုပဲ ထိုင်စောင့်နေရတာပေါ့”

“ဒီနေ့ကော ငါးတွေက လာဦးမှာလား”

“အဲဒါတော့ ဘုရားသခင်တောင် အာမခံနိုင်မယ် မထင်ဘူး”

“နိုင်အောင်တော့ ကြိုးစားနော်၊ ကလေးတွေက တို့အဖေကြီး ပဲ နိုင်မှာပဲလို့ ကျောင်းမှာကြွားထားကြတာ”

“စိတ်ချပါ၊ မောင် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားမှာပါ။ ဒါနဲ့ ကလေး တွေကော”

“သမီးကြီးက တီဗီရှေ့ကကို မရွာတမ်းကြည့်နေတာ၊ သူတို့ ကလည်း ပြိုင်ပွဲကို စိတ်ဝင်စားအောင် အမျိုးမျိုးပြနေတာကိုး”

“သားငယ်ကော”

“သားငယ်ကတော့ ပြိုင်ပွဲစလို့ တိုက်ရိုက်ပြရင် လှမ်းခေါ်ပါလို့ မှာထားတယ်။ အခုတော့ သူ့ငါးကန်နားမှာ အလုပ်ရှုပ်နေတယ်လေ”

သားငယ်ကလည်း သူ့မျိုးရိုးဗီဇကို ဆက်ခံမည့်သူဖြစ်၏။ ငါးတွေကို အလွန်စိတ်ဝင်စားတတ်သည်။ သူ့အတွက် ငါးကန်လေး တစ်ခု ဝယ်ပေးထားရသည်။ သူက ရွှေရောင်ငါးလေးတွေ မွေးထား သည်။ ငါးအစစ်တော့မဟုတ်။ အစစ်နှင့်တူအောင် ပြုလုပ်ထားသော အီလက်ထရွန်နစ် ငါးကလေးများသာဖြစ်၏။

အရုပ်ဆိုသော်လည်း တကယ့်ငါးအစစ်လို ဂရုစိုက်ရသည်။ ကန်ထဲကရေကို မှန်မှန်လဲပေးရသည်။ ဓာတုဗေဒပစ္စည်းများဖြင့် ပြု

လုပ်ထားသော အစာလုံးကလေးတွေကို မှန်မှန်ကျွေးရသည်။ ထိုအစာ
လုံးကလေးတွေကို ငါးတွေကစားသောအခါ ဓာတ်ပြုမှုဖြစ်ပေါ်လာ
ပြီး လှုပ်ရှားကူးစတ်ဖို့ စွမ်းအင်ကိုရရှိသည်။ ဂရုမစိုက်ဘဲ ပစ်ထား
လျှင် ငါးကလေးတွေ သေသွား(ပျက်သွား)တတ်သည်။

တီတီဆိုသော အချက်ပေးသံ ပေါ်လာသည်။ တစ်စုံတစ်ခု
ထူးခြားပြီး။ ထို့ကြောင့် ပြိုင်ပွဲအခြေစိုက်စခန်းနှင့် ဆက်သွယ်လိုက်
သည်။ ကွန်ပျူတာပေါ်မှာ သတင်းအချက်အလက်တွေပေါ်လာသည်။

“အခြေစိုက်စခန်းမှ အရှေ့မြောက် သုံးဆယ့်သုံးဒီဂရီ၊ နှစ်ဒသမ
လေး ကီလိုမီတာအကွာနေရာသို့ ငါးတစ်ကောင် ဝင်ရောက်လာသည်”

ငါးက တစ်ကောင်တည်းပဲတဲ့။ ငါးတစ်ကောင်ကို လှေ
အစင်းနှစ်ဆယ် ဝိုင်းလှူပြီး ဖမ်းရမှာဆိုတော့ တံကယ့် ပွဲကြီးပွဲကောင်း
ပဲလေ။

သူ့လှေရောက်ရှိနေသော နေရာကိုရှာသည်။ ငါးရောက်ရှိနေ
သောနေရာကို တွက်ချက်သည်။ ကီလိုမီတာ တစ်ဝက်ကျော်ကျော်
ဝေးသည်။ စက်နှိုးလိုက်ပြီး ငါးရှိမည့်နေရာသို့ လှေကိုခုတ်မောင်းလာ
ခဲ့သည်။

ကွန်ပျူတာပေါ်မှာ ထပ်မံရရှိသော အချက်အလက်တွေ ပေါ်
လာပြန်သည်။ ငါးက တစ်မီတာခွဲလောက်ရှည်သည်။ ရေအနက် ဆယ်
မီတာနှင့် ဆယ်ငါးမီတာကြား ဓာဓာတုကတည်ရှိနေရာ တစ်ဝိုက်မှာပင်
လှည့်ပတ်ကူးစတ်နေသည်။ ငါးမန်း အမျိုးအစားဟု ယူဆရသည်။

ငါးမန်းဆိုပါလား။ ငါးမန်းတို့သည် ဆူးတောင်၊ အသည်း၊
အဆီစသော ဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများကြောင့် လည်းကောင်း၊ လူတို့

ကို ရန်မူတတ်သည်ဟု အထင်မှားခံရသောကြောင့် လည်းကောင်း
တရားလွန်သတ်ဖြတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ ပြီးတော့ ငါးမန်းတွေက တစ်
ခါသားပေါက်လျှင် နှစ်ကောင်သာ မွေးနိုင်သည်။ ကောင်ရေတိုးပွား
မှုနှုန်းက နှေးပြီး သတ်ဖြတ်ခံရတာက များနေသည်။ ထို့ကြောင့် မျိုး
တုံးလုနီးပါးဖြစ်ပြီး လူမြင်ကွင်းက ပျောက်ကွယ်နေခဲ့တာကြာပြီ။

ခုတော့ ငါးမန်းတစ်ကောင်ကို ပြန်တွေ့ရပြီ။ ဒီရာသီအတွင်း
ပင်လယ်ကွေ့ထဲကို ဝင်ရောက်လာသည့် တစ်ကောင်တည်းသော ငါး
သတ္တဝါ။ ဒါတွင်မက အလွန်ရှားပါး အဖိုးတန်သော ငါးမန်းတဲ့။ ဒီ
ငါးမန်းကိုသာ မိအောင်ဖမ်းနိုင်လျှင် ကမ္ဘာကျော်ပေတော့မည်။ ရွှေငါး
မျှားချိတ်ဆုသာမက တခြားဂုဏ်ထူးဆောင်ဆုကြီးတွေပါရဖို့ အလား
အလာရှိ၏။

ခုချိန်ဆိုလျှင် ရုပ်မြင်သံကြားဌာနမှ ငါးမန်းနှင့်ပတ်သက်
သော သတင်းမှတ်တမ်းတွေ အချိန်ကိုက်ပြီး ပြနေပေလိမ့်မည်။ ကုမ္ပဏီ
တွေ၊ လုပ်ငန်းရှင်တွေကလည်း ငါးမန်းဖမ်းမိသူကို ဆုကြေးငွေတွေ
ထပ်ပေးဖို့ ကမ်းလှမ်းနေကြတော့မည်။

ငါးဝင်ရောက်လာသည်ဆိုသော ဧရိယာအတွင်းသို့ ရောက်
လာသည်။ ဆိုနာကီရိယာကို ဖွင့်လိုက်၏။ ငါး၏ အရိပ်အယောင်ကို
မတွေ့ရသေး။ လှေကို အနည်းငယ်ကွေ့ပတ်ပြီး မောင်းသည်။

တစ်နေရာမှာ မသဲမကွဲသတ္တန်တစ်ခုကို မြင်ရသည်။ လှေကို
ရှေ့နည်းနည်းထပ်တိုးလိုက်တော့ သိသာလာသည်။ ငါးတစ်ကောင်
ပါပဲ။

ဆိုနာမှလာသော အသံလှိုင်းများကို ကွန်ပျူတာမှတစ်ဆင့်
တွက်ချက်ပုံဖော်ကြည့်သည်။ ငါးတစ်ကောင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်ပေါ်လာ
သည်။ ခန့်မှန်းခဲ့တာမှန်သည်။ ကျားငါးမန်းတစ်ကောင်ဖြစ်၏။

ပြိုင်ပွဲစည်းကမ်းအရ တခြားပြိုင်ပွဲဝင် လှေတွေဆီသို့ ငါးမန်းကို ရှာတွေ့ပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းပို့လိုက်သည်။ လှေတွေအားလုံး ဝိုင်းဆုံရောက်ရှိလာကြသည်။ ငါးမန်း ဟည်ရှိရာနေရာကို ဗဟိုပြုပြီး အချင်းမိတာတစ်ရာလောက်ရှိသော စက်ဝိုင်းပုံအတိုင်း ဝိုင်းရံလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် ရေအောက်သို့ မိုက်ကရီလိုင်းတွေ ထုတ်လွှတ်လိုက်ကြသည်။ ငါးမန်းသည် ထိုလိုင်းများကို ဖြတ်ကျော်မထွက်နိုင်။ ထို့ကြောင့် ကွန်ချာစည်းဝိုင်းအတွင်းမှာသာ လှည့်ပတ်သွားလာနေရတော့သည်။

တကယ်တော့ ဒီငါးမန်းကို ဖမ်းမိဖို့မှာ လွယ်လွယ်လေးဖြစ်၏။ ပစ်မှတ်ကို မလွဲတမ်းထိမှန်နိုင်သော မေ့ဆေးမိန်းနှင့် ပစ်ဖမ်းရုံသာဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ခုပွဲက ငါးများစွမ်းရည် ပြိုင်ရမှာဖြစ်သောကြောင့် ခေတ်ဟောင်းပုံ ငါးများတံတွေကိုသာ သုံးကြရသည်။

ငါးမန်းသည် အသားစား သတ္တဝါဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သွေးညှိနဲ့ထုတ်လွှတ်သော ငါးစာအတုကို သုံးရသည်။ ငါးများတံကိုလွှဲပြီး ငါးများချိတ်ကို ခပ်ဝေးဝေးရောက်အောင် လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။ ရေထဲသို့ ငါးမိတာအနက်အထိ နစ်နေအောင် ဖော့တုံးကို ချိန်ထားသည်။

ထို့နောက် လက်ရှိအနေအထားကို ကွန်ပျူတာပေါ်မှာ ကြည့်လိုက်သည်။ ဝိုင်းရံထားသောလှေတွေကို အနက်ရောင်အစက်များအဖြစ် မြင်ရသည်။ ငါးကိုတော့ အနီရောင်အစက်ငယ်ဖြင့် ပြထားသည်။

ငါးသည် သူ့လှေနှင့်အနီးဆုံးဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဆန့်ကျင်ရာဘက်သို့ တရွေ့ရွေ့ကူးခတ်နေတာ မြင်ရသည်။ ဒီအတိုင်းဆိုလျှင် တစ်ဖက်ခြမ်းမှလှေက ငါးများချိတ်ကို သွားဟပ်တော့မည်။ သူက အဘိုး ပြောခဲ့ဖူးသောနည်းကို ထုတ်သုံးလိုက်သည်။

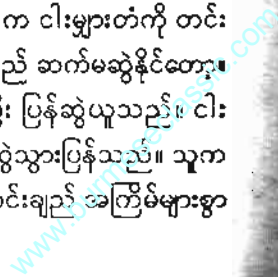
ငါးများတံကို သံပိုက်လုံးကလေးဖြင့် စည်းချက်ကျကျ ခေါက်

ပေးလိုက်သည်။ တုန်ခါမှုနှင့် အသံလှိုင်းတွေက ငါးများတံမှတစ်ဆင့် ကြိုး၊ ထိုမှ ငါးများချိတ်ဆီသို့ စီးဆင်းသွားသည်။ မင်းအစာက ဒီမှာလေကွာဟု အချက်ပေးသည့်သဘော။ သာမန်ကြည့်လျှင် မထူးခြားဟု ထင်ရသော်လည်း ငါးမန်းကတော့ ဒါကို အာရုံခံစားပြီး သိနိုင်သည်ဟုဆို၏။

မှန်သည်။ ကွန်ပျူတာမျက်နှာပြင်ပေါ်မှ အနီစက်ကလေးသည် တုံ့ခနဲရပ်သွားသည်။ လက်ဝဲဘက်သို့ အနည်းငယ် ကူးခတ်သွားပြီးနောက် ပြန်လှည့်လာသည်။ သူ့လှေရှိရာသို့ တန်းတန်းမတ်မတ်လာနေတာ တွေ့ရ၏။ လှေနှင့်နီးလာသော အချိန်တွင် သူသည်ငါးများတံကို မြဲအောင်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

ဖော့တုံးကလေး ချာခနဲလည်သွားသည်။ ငါးမန်းက အစာကို ရစ်ဝဲနေပြီ။ ဖော့တုံးကလေး နှစ်ချက်သုံးချက် မြှုပ်ချည်ပေါ်ချည်ဖြစ်နေ၏။ အစာကို တွတ်နေပြီ။ ခဏအကြာမှာ ဖော့တုံးကလေး စွပ်ခနဲ မြုပ်သွားသည်။ ငါးများတံကိုကိုင်ထားသောလက်က တင်းခနဲဖြစ်သွားတာ ခံစားရသည်။ ငါးတော့ဟပ်မိနေပြီ။ ငါးများကြိုး တင်းသွားပြီး ဆတ်ခနဲ ဆတ်ခနဲတုန်ခါနေသည်။ ငါးက ရုန်းကန်နေခြင်းဖြစ်၏။

ရုန်းလို့မလွတ်မှန်းသိသောအခါ ကြိုးကိုဆောင့်ဆွဲပြေးသည်။ သူက ကြိုးလျှော့ပေးလိုက်သည်။ လက်ရစ်တံသည် မွတ်နေအောင် လည်သွားသည်။ ကြိုးဆုံးသွားသောအခါ သူက ငါးများတံကို တင်းတင်းကိုင်ပြီး တောင့်ခံထားလိုက်သည်။ ငါးသည် ဆက်မဆွဲနိုင်တော့။ ထိုအခါကျမှ ရစ်တံကို ဖြေးဖြေးချင်းလှည့်ပြီး ပြန်ဆွဲယူသည်။ ငါးမန်းကလည်း မှေးလိုက်လာပြီးမှ တစ်ချိန် ပြန်ဆွဲသွားပြန်သည်။ သူက လျှော့ပေးလိုက်ပြန်သည်။ ဒီလို လျှော့ချည်တင်းချည် အကြိမ်များစွာ

ပြုံးနှောက် ငါးမန်းလည်း မောပန်းပြီး လက်လျှော့လိုက်ဟန်တူ
သည်။ ထပ်မရန်းတော့ဘဲ သူကြိုးဆွဲရာအတိုင်း လိုက်ပါလာသည်။

ဒီပြိုင်ပွဲမှာ သူအနိုင်ရရှိသွားပြီ။

ပြိုင်ဘက်လှေတွေကလည်း သူ့လှေအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာကြ
ပြီး လက်ခုပ်ဩဘာပေးကြသည်။ ရပ်မြင်သံကြား ရဟတ်ယာဉ်လည်း
ရေပြင်နားအထိဆင်းလာပြီး အနီးကပ်ရိုက်ကူး ထုတ်လွှင့်နေသည်။
ကမ်းခြေတစ်ဝိုက်မှ သင်္ဘောတွေကလည်း ဥဩဆွဲပြီး ဂုဏ်ပြုကြ၏။

ထိုစဉ်တွင် သူ့ကွန်ပျူတာမှ အချက်ပေးသံထွက်လာသည်။
အိမ်ကဖုန်းလှမ်းဆက်ခြင်းဖြစ်၏။ ခလုတ်ကိုဖွင့်လိုက်သောအခါ သူ့
ဇနီး၏ရုပ်ပုံ ပေါ်လာသည်။

“ကွန်ဂရက် ကျူးလေးရှင်းပါ မောင်”

ထို့နောက် သမီးကြီးမြင်ကွင်း ပေါ်တက်လာသည်။

“ဖေကြီးအတွက် ဂုဏ်ယူပါတယ်။ သမီး သိပ်ဝမ်းသာတာပဲ”

သားအငယ်ကောင်၏ မျက်နှာ ပေါ်လာပြန်သည်။

“ဖေကြီး... အဲဒီငါးကို အိမ်ကိုယူခဲ့ပါလားဟင်”

“မရဘူး သားရဲ့။ ဒီငါးက ပြတိုက်ကိုလှူရမှာ။ သားက ဘာ
လုပ်ချင်လို့လဲ”

“စားချင်လို့ပါ။ ငါးအစစ်ကို သား တစ်ခါမှ မစားဖူးသေးဘူး
ဖေဖေ” ဟု ပြန်ဖြေ၏။

(နှယ်နှီမဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၀၃၊ ဖေဖော်ဝါရီ)

ကျမ်းစာ
စာအုပ်
www.burmeseclassic.com

ကျမ်းကိုးစာရင်း

သမ္ဗန်သမားတစ်ယောက်သည် ကူးတို့ဆိပ်မှာ ခရီးသည်ကို မျှော်နေသည်။ ခဏအကြာတွင် သားသားနားနားဝတ်စားပြီး လက် ဆွဲအိတ်တစ်လုံးဆွဲထားသော လူတစ်ယောက် ရောက်လာသည်။

တစ်ဖက်ကမ်းသို့ပို့ပေးဖို့ ငှားရမ်းသည်။ သမ္ဗန်ထွက်ခွာစတွင် ထိုသူကမေး၏။

“မင်း အင်္ဂလိပ်စာ တတ်သလား”

သမ္ဗန်သမားက

“ရက်စိနဲ့ နိုးကလွဲရင် ဘာမှမတတ်ဘူးခင်ဗျာ”

ခရီးသည်က ခေါင်းကိုယမ်းခါလိုက်ပြီး

“အင်း ခုခေတ်မှာ အင်္ဂလိပ်စာမတတ်ရင် လူဖြစ်ရှုံးတာပဲကွ”

မြစ်လယ်သို့ ရောက်သောအချိန်မှာပင် ကောင်းကင်တစ်ပြင်

လုံး အုံ့မှိုင်းပြီး နီရဲလာတာတွေ့ရ၏။ သမ္ဗန်သမားက

“မှန်တိုင်းတိုက်တော့မယ်ဗျ”

ခရီးသည်လည်း ထိတ်လန့်တကြား

“ဒုက္ခပါပဲ၊ ငါ ရေမကူးတတ်ဘူးကွ။ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”
 သမ္မန်သမားက ကောင်းကင်ကိုမော့ကြည့်ပြီး
 “လေမုန်တိုင်းက အင်္ဂလိပ်လို မတတ်တော့လည်း ခက်သား
 ကလားဗျ” ဟု ရေရွတ်လိုက်၏။

ယုတ္တိဗေဒသမားတစ်ယောက်သည် ဘတ်စ်ကားစောင့်နေ
 ၏။ သူစီးရမည့် အမှတ် (၄၈) ဘတ်စ်ကားသည် အချိန်အတော်ကြာ
 အောင် ရောက်မလာခဲ့။ ထိုအခါ သူသည် မှတ်တိုင်သို့ဆိုက်လာသော
 အမှတ် (၄၇) ကားကို တက်စီးလိုက်သည်။ လမ်းဆုံမှတ်တိုင်မှာဆင်းပြီး
 အမှတ် (၁) ကားကို ပြောင်းစီးသည်။ (၄၇) နှင့် (၁) နဲ့ ပေါင်းတော့
 (၄၈) ဖြစ်သွားတာပေါ့ဟု သူက သတ်မှတ်သည်။ နောက်ဆုံးတော့
 သူသည် သွားလိုရာခရီးနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်သို့ ရောက်သွားလေ
 သည်။

စာပေသမားတစ်ယောက်သည် ကားတစ်စီးငှားပြီး ခရီးထွက်
 လာခဲ့သည်။ ထမင်းစားချိန်ရောက်သာအခါ မြို့ငယ်တစ်မြို့ရှိ ထမင်း
 ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့မှာ ကားရပ်လိုက်ပြီး ဒရိုင်ဘာက
 “ထမင်းစားကြရအောင် ဆရာ။ ဒီဆိုင်က ဟင်းတွေ သိပ်
 ကောင်းတယ်”

စာပေသမားက ဆိုင်ကိုလှမ်းကြည့်ပြီး ခေါင်းခါလိုက်သည်။
 “ဆိုင်းဘုတ်ကြည့်စမ်း၊ ထမင်းဆိုတဲ့စာလုံးကို ‘ထဆင်ထူး’
 နဲ့ ‘မ’ ကို နှစ်လုံးဆင့် ရေးထားတယ်။ သတ်ပုံမှားနေတယ်” ဟု

မနှစ်မြို့ဟန်ဖြင့်ပြောသည်။ ထိုအခါ ဒရိုင်ဘာက
 “ဆရာက ထမင်းစားမှာလား၊ သတ်ပုံစားမှာလား” ဟု ပြန်
 မေးလိုက်လေသည်။

ပညာရှိကြီးက စာအုပ်ပုံကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး
 “ဟောဒီစာအုပ်တွေဟာ ငါ့ရဲ့အတွေးအခေါ်တွေပဲ” ဟုဆို၏။
 “အဲဒီ အတွေးအခေါ်တွေ ပေါင်းလိုက်ရင် အချိန်တစ်ဆယ်
 လောက်တော့ရှိမယ်နော် ဆရာကြီး” ဟု ဘော်တယ်ကုလားက ပြန်ပြော
 လိုက်၏။

သစ်ပင်အရိပ်ကောင်းကောင်းအောက်မှာ ထိုင်ရင်းငေးမောနေ
 သော အလုပ်လက်မဲ့တစ်ယောက်နားသို့ ဘောဂဗေဒပညာရှင်တစ်
 ယောက် ရောက်ရှိလာ၏။ သူက

“မင်း အလုပ်တစ်ခုခုကို ကြိုးကြိုးစားစားလုပ်သင့်တယ်။ ဒါမှ
 အသက်ကြီးလာတဲ့အခါ ဇိမ်နဲ့နေနိုင်မှာပေါ့” ဟု အကြံပေးညွှန်ကြား
 သည်။ ထိုအခါ အလုပ်လက်မဲ့က ပြန်ပြော၏။

“ဒါဆို ဘာလုပ်နေစရာ လိုတော့လို့လဲဗျာ။ အခုလည်း ကျွန်
 တော် ဇိမ်နဲ့ထိုင်နေတာပဲ”

သန့်ရှင်းသမားတစ်ယောက်သည် အပြင်သွားခါနီးတွင် သတင်း
 စာထဲက မိုးလေဝသသတင်းကို ဖတ်ကြည့်သည်။

“ယနေ့ မိုးထစ်ချွန်းရွာမည်။ ရွာရန်ရာနှုန်း ငါးဆယ်”ဟု
ခန့်မှန်းချက်ပေးထားသည်။ ထို့ကြောင့်သူသည် မိုးကာအင်္ကျီဝတ်ပြီး
နေကာမျက်မှန်တပ်လျက် ထွက်သွားလေသည်။

“ယောက်ျားတွေ အမှားကြီးမှားပြီဆိုရင် အသက်တစ်ချောင်း
ဆုံးရှုံးရတဲ့အထိ ဖြစ်သွားတတ်တယ်”ဟု ရှေ့နေတစ်ယောက်က ပြော
သောအခါ ဆရာဝန်တစ်ယောက်က

“မိန်းမတွေ အမှားကြီးမှားပြီဆိုရင်တော့ အသက်တစ်ချောင်း
ကို မွေးထုတ်ပေးရတတ်တယ်ဗျ” ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

(အချို့သော အချက်အလက်များသည် ကြားဖူးဖတ်ဖူးသော
ပုံပြင်များ၊ စကားများကို ဆင့်ပွားခံစားထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

(အတွေးသစ်ဂျာနယ်-၃/၁၂၆၊ ၂၄-၃-၂၀၀၃)

အီးကော်လာ

သူ့လက်မှာပတ်ထားသော ဇီဝမှတ်တမ်း ကိရိယာလေးက တစ်ညတာအတွင်းမှာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်ပျော်သော အချိန်တွေကို စုပြီးမှတ်ထားသည်။ အိပ်ရေးဝလောက်ပြီဆိုသောအခါ အာရုံကြောမှ တစ်ဆင့် ဦးနှောက်ဆီသို့ လျှပ်စစ်လှိုင်းများလွှတ်ပြီး လှုံ့ဆော်လိုက်သည်။ ထိုအခါ သူ အိပ်ရာမှ နိုးလာ၏။

ဇီဝမှတ်တမ်း ကိရိယာလေးကို ကြည့်လိုက်သည်။ သွေးဖိအား၊ နှလုံးခုန်နှုန်းကိုပြနေသည်။ ပုံမှန်ပဲ။ ဆက်လက်ပြီး အသက်ရှူနှုန်း၊ အောက်ဆီဂျင်ရရှိမှု၊ သွေးထဲရှိ ကော်လက်စထရောအခြေအနေစသောအချက်အလက်များ ပေါ်လာသည်။ သူက ဒါတွေ ဂရုစိုက်မကြည့်တော့ဘဲ ရီမုကွန်ထရိုးဖန်ရှင်ကိုပြောင်းလိုက်သည်။ စားသောက်ခန်းရှိ ကွန်ပျူတာကို ဆက်သွယ်ပြီး စားသောက်စရာများ အဆင်သင့်ပြင်ထားရန် ခလုတ်နှိပ်မှာကြားလိုက်သည်။

ကော်ဖီ-၅း၃း၂
ပေါင်မုန့်မီးကင်-အဆင့်-၂

ကြက်ဥကြော်-ကျက်နုန်း-၇၅%

ထို့နောက် သူသည် သန့်စင်ခန်းထဲဝင်သည်။ သွားတိုက် ကိရိယာကို ပါးစပ်ထဲထည့်ပြီး ခလုတ်ဖွင့်လိုက်သည်။ နူးညံ့သော အမွှေးအမျှင်ကလေးများက သွားတွေကို ပွတ်တိုက်သည်။ လုံးဝသန့် စင်သွားသောအချိန်တွင် အလိုအလျောက် ရပ်သွားသည်။

မှန်ထဲမှာ သူ့ရုပ်သွင်ကိုကြည့်လိုက်သည်။ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးစိမ်းစိမ်းက သူ့အကြိုက် အနေတော်ပဲ။ ဆံပင်ကတော့ရှည် နေပြီ။ ထို့ကြောင့် ဆံပင်ညှပ်အုပ်ဆောင်းကို ခေါင်းမှာစွပ်လိုက်သည်။ တိုတိုပါးပါးညှပ်မည်ဟု စိတ်ကူးပြီး ပုံစံနံပါတ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။ ဆံပင်ပေါ်မှာ ပိုးကောင်တွေ တရွရွသွားနေသလိုမျိုး ခံစားရသည်။ တကယ်တော့ ဆံပင်ကိုညှပ်ပစ်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ လေဆာရောင်ခြည်ဖြင့် တိပစ်ခြင်းသာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဆံပင်မွှေးအစအနတွေ ထွက်ပေါ် လာခြင်းမရှိ။ ဆံပင်ညှပ်ပြီး ခေါင်းလျှော်စရာလည်း မလို။

ဆံပင်ညှပ်လို့ ပြီးစီးကြောင်း အချက်ပေးသံပေါ်လာသဖြင့် အုပ်ဆောင်းကို ဖြုတ်လိုက်သည်။ မှန်ထဲမှာကြည့်သည်။ သူ့ပုံစံမှာ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်နေပြီး နုပျိုသွားသည်ဟု ထင်ရ၏။

စားသောက်ခန်းထဲ ဝင်လာသည်။ စားပွဲမှာထိုင်ပြီး အဝေး ထိန်းခလုတ်ကို နှိပ်သည်။ မိုက်ကရိုဝေ့စ် မီးဖိုခန်းတံခါးဖွင့်ပြီး စားစရာ တွေတင်ထားသော တွန်းလှည်းကလေး ထွက်လာသည်။ စားပွဲနား အရောက်မှာ ရပ်သွားသည်။ စားစရာတွေတင်ထားသော လင်ဗန်းကို ယူပြီး တွန်းလှည်းပေါ်က 'အိုကေ'ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။ တွန်း လှည်းသည် သူ့နေရာသို့ ပြန်ထွက်ခွာသွားသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဇီဝလက်ပတ်က 'တီတီ' ဆိုပြီး အချက်ပေးပြန် သည်။ ထုံးစံအတိုင်း ယခုစားမည့် အစားအစာများ၏ အာဟာရတန်

ဖိုးတွေကို တွက်ပြနေခြင်းဖြစ်၏။ ကယ်လိုရီတွေ၊ သတ္တုဓာတ်တွေ၊ ဗိုက်တာမင်တွေ၊ ကော်လက်စထရောပါဝင်မှုတွေ။ အမှန်တကယ် လို အပ်ချက်ထက်ပိုနေသော ဓာတ်တွေ၊ လိုအပ်နေသောဓာတ်တွေကို ဖော် ပြသည်။ ခရမ်းချဉ်သီးဖျော်ရည်တစ်ခွက် သောက်သင့်ကြောင်းကို လည်း အကြံပေးထားသေးသည်။

သူကတော့ လိုက်နာလေ့မရှိ။ တစ်ခါတလေ ဘာစားရ ကောင်းမလဲ စဉ်းစားလို့မရသဖြင့် ကွန်ပျူတာကို အကြိုဉာဏ်တောင်း ကြည့်ဖူးသည်။ ထိုအခါ ပေါင်မုန့်ညှိ၊ လိမ္မော်ခွံယို၊ ကြက်သွန်စုပ် ပြုတ်နှင့် ပဲနို့ရည်ဆိုတာမျိုး သူ့ဘယ်လိုမှမစားနိုင်သော အတွဲအစပ်မျိုး ထွက်ချင်ထွက်လာတတ်သည်။

စားသောက်ပြီးတော့ အအေးခန်းတံခါးမှာတပ်ထားသော ဖန်သားပြင်ရှေ့မှာသွားရပ်ပြီး ခလုတ်ဖွင့်လိုက်သည်။ အအေးခန်းထဲမှာ သိုလှောင်ထားသော အစားအသောက်များစာရင်း ပေါ်လာသည်။ အရေအတွက်နှင့်တကွ အပြည့်အစုံဖော်ပြထားသည်။ လက်ကျန် နည်းနေသော ပစ္စည်းများကို မှိတ်တုတ်၊ မှိတ်တုတ်လုပ်ပြီး သတိပေး ထားသည်။ ထိုပစ္စည်းများ၏ ကုတ်နံပါတ်များအတိုင်း စက်ထဲရိုက် ထည့်ပြီး ထောက်ပံ့ရေးဌာနသို့ အကြောင်းကြားလိုက်၏။ ထိုမှာ ကြားချက်သည် ထောက်ပံ့ရေးဌာန၏ ကွန်ပျူတာသို့ အလိုအလျောက် ရောက်သွားလိမ့်မည်။

မီးဖိုခန်းထဲက ထွက်လာပြီးနောက် နားနေခန်းသို့သွားသည်။ နားနေခန်း၏ နံရံမှာချိတ်ထားသော မှတ်တမ်းတင်ကိရိယာက အိမ် အတွင်းရှိ အပူချိန်၊ စိုထိုင်းဆ၊ ပိုးမွှားကင်းစင်မှု စသည်တို့ကို ပြနေ သည်။ လေသန့်စင်မှုကတော့ ရှစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းအထိ ကျနေသည်။ ဟုတ်တာပေါ့။ သူက စီးကရက်တစ်လိပ် မီးညှို့ပြီးသောက်

နေတာကိုး။ စီးကရက်သုံးလိပ်လောက်သာ ဆက်တိုက်သောက်မိလျှင်
လေသန့်စင်မှု ခုနစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းအောက်သို့ ကျသွားလိမ့်မည်။
ထိုအခါ လျှပ်စစ်မီးများ အလိုအလျောက် ပြတ်တောက်သွားလိမ့်မည်။
ဆေးလိပ်များများ မသောက်မိအောင် ပြုလုပ်ထားသောအစီအစဉ်
ဖြစ်၏။ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း ထိုကိရိယာများတပ်ဆင်ဖို့ ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်း
ထားသည်။

ဆိုဖာပေါ်ထိုင်လိုက်ပြီး ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကိုဖွင့်သည်။
သတင်းအစီအစဉ်ကို ကြည့်သည်။ လတ်တလော ဖြစ်ပျက်နေတာ
တွေကို အချိန်နှင့်တပြေးညီ တိုက်ရိုက်လွှင့်ပေးနေသည်။ သတင်း
တွေက သိပ်ထူးထူးခြားခြား စိတ်ဝင်စားစရာမရှိ။ ထို့ကြောင့် အားက
စားချယ်နယ်ကို ပြောင်းလိုက်သည်။

နှစ်စဉ်ကျင်းပမြဲဖြစ်သော တောင်ကမ္ဘာ့ခြမ်းနှင့် မြောက်ကမ္ဘာ
ခြမ်းတို့၏ ချစ်ကြည်ရေး ဘောလုံးပွဲကို မနေ့ကကျင်းပခဲ့သည်။ သူ
တို့စတော်ချိန်နှင့်ဆိုလျှင် ညသန်းခေါင်ကျော်လောက်ဖြစ်၏။ ရုပ်မြင်
သံကြားက တိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့်ခဲ့သည့်တိုင် သူ အိပ်ပျော်နေသဖြင့်
မကြည့်ခဲ့ရ။ ထိုပွဲကို အင်တာနက်မှတစ်ဆင့် ပြန်ခေါ်လိုက်သည်။
ပွဲအစအဆုံးကြည့်ဖို့ အချိန်မရ။ ထို့ကြောင့် 'ဟိုက်လိုက်' အစီအစဉ်ကို
ကြည့်သည်။ ဘောလုံးပွဲ၏ အကောင်းဆုံးကစားကွက်များကို ဆယ့်
ငါးမိနစ်အတွင်း စီစဉ်ပြသသည်။ နှစ်ဂိုးစီ သရေပွဲဖြစ်သွား၏။

ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကို ပိတ်လိုက်ပြီးနောက် ရုံးခန်းထဲသို့
ဝင်လာခဲ့သည်။ ဒီနေ့လုပ်ငန်းခွင် စောစောဝင်မည်ဟု စိတ်ကူးသည်။
လုပ်စရာအလုပ်တွေ စောစောပြီးပြတ်လျှင် ညနေပိုင်းတွင် သူ့ချစ်သူ
နှင့် လူကိုယ်တိုင် ချိန်းတွေ့နိုင်ဖို့ မျှော်လင့်ထားသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ခုချိန်မှာ ခေတ်စားနေသော 'အွန်လိုင်း'

ချစ်သူများ ဖြစ်ကြ၏။ အင်တာနက်မှတစ်ဆင့် မိတ်ဆက်မိကြပြီး
နောက် ချစ်ကြိုက်ခွဲကြခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့သည် တီဗီဖုန်းဖြင့်သာ ဆက်
သွယ်စကားပြောရတာများသည်။ တစ်လ တစ်ကြိမ်လောက်သာ လူ
ကိုယ်တိုင်တွေ့နိုင်သည်။

အကြောင်းကတော့ သူတို့နေသောမြို့များသည် ကီလိုမီတာ
ငါးရာလောက် ဝေးကွာနေကြသောကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။ လူချင်းတွေ့ချင်
သောအခါ မြို့နှစ်မြို့၏ အလယ်လောက်မှာရှိသော ကြားမြို့ကလေး
မှာ ချိန်းဆိုကြသည်။ သံလိုက်ရထားနှင့်ဆိုလျှင် တစ်နာရီသာသာ
လောက် သွားရ၏။ အလုပ်စောစောပြီးလျှင် ညနေစောင်းမတိုင်ခင်
တောင် ရောက်သွားနိုင်သည်။ ချစ်သူနှင့် အေးအေးဆေးဆေး တွေ့ဆုံ
စကားပြောပြီး ညစာတောင် အတူစားနိုင်သေးသည်။

သူသည် ရုံးခန်းထဲက စားပွဲမှာထိုင်ပြီး ကွန်ပျူတာကိုဖွင့်လိုက်
သည်။ ဒီနေ့ လုပ်ရမည့် လုပ်ငန်းအစီအစဉ်များ ပေါ်လာသည်။ နိုင်ငံ
ခြားကုမ္ပဏီတစ်ခုသို့ အီးမေးလ်ရိုက်ရမည့်ကိစ္စကို စတင်ဆောင်ရွက်
သည်။ ဟိုက ပြန်ပို့မည့် အီးမေးလ်ကိုစောင့်သည်။ ဆယ်မိနစ်အတွင်း
အကြောင်းပြန်လာသည်။ သူတို့အဆိုပြုထားသော ဈေးနှုန်းကို လက်ခံ
ကြောင်း ပြန်ကြားသည်။ ဒီနေ့အဖို့တော့ မင်္ဂလာရှိသောသတင်းနှင့်
စတင်ကြုံတွေ့ရပြီ။ တစ်နေ့လုံး အဆင်ပြေမှုတွေကိုသာ ကြိုရတော့
မည်ဟုတွေးပြီး ကျေနပ်သွားသည်။ ထိုအကြောင်းကို ရုံးချုပ်ရှိ ပင်မ
ကွန်ပျူတာသို့ သတင်းပို့လိုက်သည်။

ဒုတိယအစီအစဉ်က ဘဏ်နှင့်ဆက်သွယ်ရခြင်းဖြစ်၏။ သို့
နောက် ငွေစာရင်းဌာန၊ ပြီးတော့ ကြော်ငြာဌာနခွဲ။ အချိန်တိုတိုအတွင်း
မှာပင် အလုပ်တွေအများကြီး ပြီးသွားသည်။ ဒီလို လုပ်ရည်ကိုင်ရည်
ရှိသောကြောင့်လည်း အသက်ငယ်ငယ်လေးနှင့် ဒီရာလူးကို ရရှိခဲ့ခြင်း

ဖြစ်၏။ ကုမ္ပဏီ၏ အရာထမ်းအဆင့်ထဲမှာတော့ သူ့ အသက်အငယ် ဆုံးပဲ။

ကွန်ပျူတာမှ အချက်ပေးသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ရုံးချုပ်မှ တစ်စုံတစ်ခု အသိပေးအကြောင်းကြားလိုသော သဘောဖြစ်၏။ ရုံးချုပ်နှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်သောလိုင်းကို ဖွင့်လိုက်သည်။ နောက်ဆယ့်ငါးမိနစ်အကြာတွင် အစည်းအဝေးရှိမည်ဖြစ်သောကြောင့် အဆင်သင့်ပြင်ထားဖို့ အသိပေးခြင်းဖြစ်၏။ ဆွေးနွေးမယ့် အကြောင်းအရာတွေကတော့ ဝန်ထမ်းများကို ယခုနစ်အတွက် ဆုကြေးဘယ်လောက် ပေးသင့်သလဲဆိုတာ ညှိနှိုင်းဖို့ကိစ္စနှင့် သူ့ အဆိုပြုတင်ပြထားသော တောင်အာရှမှာ ဌာနခွဲတစ်ခု ထပ်ဖွင့်ဖို့ကိစ္စများဖြစ်၏။

ထိုကိစ္စနစ်ဆုစလုံးသည် လောလောလတ်လတ်ရရှိထားသော လုပ်ငန်းအောင်မြင်မှုနှင့် ဆက်နွယ်နေသည်။ ဒီအောင်မြင်မှုမှာလည်း သူ၏ ကြိုးစားအားထုတ်မှုသည် အဓိကအခန်းက ပါဝင်နေသည်။ သူ့အနေဖြင့် မကြာခင်မှာ ရာထူးတိုးဖို့ သေချာသလောက်ဖြစ်နေပြီ။

အစည်းအဝေးချိန် ရောက်လာသည်။ သူက ကွန်ဖရင့်အစီအစဉ်ကို တင်လိုက်သည်။ ကွန်ပျူတာပေါ်မှာ အစည်းအဝေးတက်ရောက်မည့်သူများ၏ ရုပ်ပုံများပေါ်လာသည်။ အပေါ်ဆုံးက ကွက်လပ်တစ်ခုသာ လွတ်နေသည်။ ထုံးစံအတိုင်း ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌ တက်မလာသေး။

အစည်းအဝေး တက်ရောက်သူများသည် မိမိတို့အိမ်ရှိ ကွန်ပျူတာများရှေ့မှာ အသီးသီးထိုင်နေကြခြင်းဖြစ်၏။ ကွန်ပျူတာတွေကို ရုံးချုပ်ရှိ ပင်မကွန်ပျူတာကြီးမှတစ်ဆင့် ကွန်ရက်သဖွယ် ဆက်သွယ်ထားသည်။ ကွန်ပျူတာမှာပါဝင်သော ကင်မရာငယ်က ရုပ်ပုံတွေကိုရိုက်ပြီး ပေါင်းစပ်ပေးခြင်းဖြင့် ဖန်သားပြင်ပေါ်မှာ အစည်းအ

ဝေးတက်သူအားလုံး၏ပုံများ ပေါ်နေခြင်းဖြစ်၏။

အပေါ်ဆုံးမှ လွတ်နေသော ကွက်လပ်နေရာတွင် ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌ၏ပုံ ဖျတ်ခနဲပေါ်လာသည်။ ဥက္ကဋ္ဌက “ဆောရီးပဲ၊ ကိုယ် နည်းနည်းနောက်ကျသွားတယ်” ဟု ပြောနေကျအတိုင်းဆိုသည်။ ထို့နောက် အစည်းအဝေးစတင်သည်။

ဝန်ထမ်းများ၏ ဆုကြေးငွေကိစ္စကို ဘဏ္ဍာရေးဌာန တာဝန်ခံက တင်ပြသည်။ ကုမ္ပဏီ၏ ရှေ့အလားအလာ အလွန်ကောင်းနေသဖြင့် ဆုကြေးငွေကို နည်းနည်းတိုးပေးသင့်ကြောင်း သူက ဝင်ဆွေးနွေးသည်။ ဘဏ္ဍာရေးတာဝန်ခံ အပျိုကြီးသည် သူ့အိတ်ထဲက စိုက်ပေးရမှာ မဟုတ်ပါဘဲလျက် အင်တင်တင်လုပ်နေသေးသည်။ ဥက္ကဋ္ဌက ပေးလိုက်ပါဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်၏။

ထို့နောက် တောင်အာရှဌာနခွဲအသစ် ဖွင့်ဖို့ကိစ္စ ဆက်ဆွေးနွေးသည်။ အားလုံးကပင် ဖွင့်သင့်ကြောင်း ထောက်ခံကြသည်။ ထိုကိစ္စအတွက် စီမံချက်ရေးဆွဲရန် သူ့ကိုပင် တာဝန်ပေးသည်။ ထိုဌာနခွဲ ဖွင့်ပြီးလျှင် သူ့ပဦးဆောင်ရလိမ့်မည်ဟု နားလည်သဘောပေါက်ပြီး သား ဖြစ်သွား၏။

အစည်းအဝေး ပြီးဆုံးသွားသည်။ အစည်းအဝေး တက်ရောက်နေသူများ၏ ရုပ်ပုံများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ကြော်ငြာဌာန တာဝန်ခံတစ်ယောက်သာ ကျန်တော့သည်။ “ကွန်ဂရက်ကျူးလေးရှင်း” ဟု ဝမ်းသာစကားဆိုပြီးနောက် “ဘယ်လိုလဲ သူငယ်ချင်း၊ ညနေကျရင် စစ်တုရင်တစ်ပွဲလောက် ထိုးရအောင်” ဟု ပြောသည်။

သူက “မမှတ်သေးဘူးလား” ဟု ရယ်ရင်းပြောသည်။ ပြီးခဲ့သော သုံးပွဲစလုံး သူကချည်းနိုင်ခဲ့တာကိုး။ သူကဆက်၍ “ညနေကျရင် ကိုယ်ခရီးထွက်စရာရှိတယ်။ ရထားပေါ်မှာ တစ်နာရီကျော်

ဆက်လောက် အချိန်ရတယ်။ ကိုယ်ဆက်သွယ်လိုက်မယ်။ အိမ်မှာပဲ
စောင့်နေ” ဟု ပြောလိုက်၏။ ကြော်ငြာတာဝန်ခံက “ဒီတစ်ခါတော့
ပွဲကြီးပွဲကောင်းပဲ၊ စုပါဒီဘဲလူးရဲ့ ကစားကွက်ဟေ့ ကိုယ်လေ့လာ
ထားတယ်၊ တွေ့ကြသေးတာပေါ့” ဟု ပြန်ပြောသည်။

သူသည် တောင်အာရှဒေသ အကြောင်းကို အင်တာနက်မှ
တစ်ဆင့် လေ့လာကြည့်နေလိုက်သည်။ အထူးသဖြင့် တောင်အာရှနိုင်ငံ
များ၏ ပထဝီအနေအထား၊ လူဦးရေ၊ စီးပွားရေးအခြေအနေ၊ လမ်း
ပန်းဆက်သွယ်မှုများကို ဆန်းစစ်ကြည့်လိုက်၏။ ဘယ်နိုင်ငံမှာ ဌာနခွဲ
ကို ရုံးစိုက်သင့်သလဲဆိုတာ ရွေးချယ်နိုင်ဖို့ဖြစ်၏။ အချက်အလက်
အပြည့်အစုံကို မိနစ်ပိုင်းလေးအတွင်းမှာပင် အလွယ်တကူရှာဖွေကြည့်
နိုင်သည်။

ထိုအခါ သူ့အဖေပြန်ပြောပြသော အကြောင်းများကို သွား
သတိရမိ၏။ အဖေတို့ လူငယ်ဘဝ အလုပ်စဝင်စဉ် အချိန်တုန်းက
ဆိုရင် အချက်အလက်ကလေးအနည်းငယ်ကို သိရဖို့အရေး နေ့တစ်
ပက်လောက် အချိန်ကုန်ခဲ့ပြီး နေရာသုံးလေးနေရာလောက်ကို အပင်
ပန်းခံ ပြေးလွှားရှာဖွေရသတဲ့။

ပြီးတော့ ထိုအချိန်က ရုံးဆိုသည်မှာ မြို့လယ်က ကြီးမား
သော အဆောက်အအုံကြီးဖြစ်၏။ ဒီထဲမှာ စားပွဲတွေအများကြီး၊ လူ
တွေအများကြီးစုပြီး တကုပ်ကုပ်လုပ်ကြရသည်။ မှတ်တမ်းမှတ်ရာ
အားလုံးမှာ စာရွက်တွေ၊ ဖိုင်တွေတွေချည်းပဲ။ ကိစ္စအတော်များများကို
ဖောင်တိန်တွေ၊ ဘောပင်တွေသုံးပြီး ကိုယ်တိုင်လက်ရေးနှင့် ရေးကြရ
သည်။

ဝန်ထမ်းအများစုသည် ရုံးနှင့်အတော်ဝေးရာအရပ်မှာ နေထိုင်
ကြသည်။ နေရာအနှံ့မှ ဝန်ထမ်းများသည် ဘတ်စ်ကား၊ မီးရထားတို့
နှင့် ရုံးကိုလာကြရသည်။ ရုံးချိန်ဆိုလျှင် ရထား၊ ကား ကျပ်လေ့ရှိ
ပြီး လမ်းမှာတင် နာရီနဲ့ချီပြီး အချိန်ကြာတတ်သည်ဆို၏။ ရုံးတစ်ခါ
တက်ဖို့အရေး အတော်ပင်ပန်းခွဲကြရှာတာပါလား။ လူတွေဟာ လမ်း
ပေါ်မှာပဲ အချိန်တွေ အလဟဿ ကုန်ခဲ့ကြတာပါလား။

ရုံးမှာလည်း လူတွေအများကြီးဆိုတော့ မျက်စိနှောက်စရာပဲ။
ပြဿနာတွေလည်း စုံနေလိမ့်မယ်။ အဖေကတော့ လူအများကြီးနဲ့
အလုပ်လုပ်ရတော့ လူမှုဆက်ဆံရေးမှာ ပိုကျွမ်းကျင်လာတာပေါ့တဲ့။
သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း အလုပ်လုပ်ရတာ ပျော်စရာကြီးဆိုပဲ။

သူတို့ခေတ်ရောက်တော့ ရုံးဆိုသည်မှာ လူတွေအများကြီး
တရုံးရုံးဝင်ထွက်နေသော အဆောက်အအုံကြီးမဟုတ်တော့။ ရုံးဝန်
ထမ်းတွေက ကိုယ့်အိမ်ရှိ ကွန်ပျူတာရှေ့မှာ ထိုင်လိုက်လျှင် ရုံးတက်
တာပဲဖြစ်၏။ ရုံးကို အဝေးကြီးသွားတက်နေစရာမလို။ ရုံးချုပ်ဆိုတာ
ကလည်း ဝန်ထမ်းများ၏ ကွန်ပျူတာများကို ဆက်သွယ်ထိန်းချုပ်
ထားသော ပင်မကွန်ပျူတာကြီးနှင့် လူအနည်းငယ်လောက်သာရှိသော
နေရာဖြစ်၏။

အလုပ်ချိန်ဆိုတာကလည်း ဘယ်နှစ်နာရီဟု သတ်မှတ်ထား
ခြင်းမဟုတ်။ တစ်နေ့တာအတွက် ကိုယ်လုပ်ရမည့်တာဝန်ကို ပြီး
အောင်ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင် ရုံးဆင်းလို့ရပြီ။

ဟိုအချိန်က ကာယလုပ်သားတွေကို ကော်လာပြာလူတန်း စား
(ဘလူးကော်လာ)ဟု ခေါ်ကြသည်။ ဝတ်စုံအပြာရောင် ဝတ်ဆင်
လေ့ရှိကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။ အဖြူရောင်အင်္ကျီဝတ်လေ့ရှိသော ဉာဏ
လုပ်သားတွေကိုတော့ ကော်လာဖြူလူတန်းစား (ပိုက်ကော်လာ)ဟု

ခေါ်သည်။ နောက်ပိုင်း စက်ရုပ်လုပ်သားတွေ ပေါ်လာသောအခါ သံမဏိကော်လာ (စတီးလ်ကော်လာ)ဟု ခေါ်ကြပြန်သည်။ ခုတော့ သူတို့လို ကွန်ပျူတာရှေ့မှာထိုင်ပြီး အလုပ်လုပ်ကြသောသူများကို ခေါ်သော ဝေါဟာရသစ်တစ်ခု တွင်လာသည်။

အီလက်ထရွန်းနစ်ကော်လာ (အီး-ကော်လာ)ဟူ၍ ဖြစ်လေ၏။

တစ်ချိန်က 'ကလောင်တွန်းသမားများ'ဟု ခေါ်ခဲ့ကြသလို ခုလည်း 'ခလုတ်နှိပ်သမားများ'ဟု ခေါ်ကြသည်။ ခေတ်ပေါ်ဝေါဟာရ အရဆိုလျှင်တော့ 'ကလစ်ကာများ'ပေါ့။ 'မောက်စ်ကီပါ'ဟုဆိုသူကလည်း ဆိုသည်။

ဟုတ်လည်းဟုတ်သည်။ သူတို့သည် ရုံးကိစ္စတွင်မက အခြားသောကိစ္စတွေကိုပါ ခလုတ်နှိပ်ရုံဖြင့် ပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်နေပြီ။ စစ်သားများပင်လျှင် သေနတ်မကိုင်တော့ဘဲ ကီးဘုတ်ကိုင်ပြီး စစ်တိုက်နေကြပြီ။

ဖီဝမှတ်တမ်းကိရိယာဆီက အချက်ပေးသံ ပေါ်လာပြန်သည်။ ကြည့်လိုက်တော့ "ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ အစာဟောင်းတွေ ပြည့်နေပြီဖြစ်သဖြင့် စွန့်ထုတ်ပစ်သင့်ပြီ"ဟု အကြံပေးထားသည်။ သူလည်း ဝမ်းထဲက ရစ်ချင်သလိုဖြစ်လာ၏။

ထို့ကြောင့် အိမ်သာထဲသို့သွားသည်။ ကမှတ်ပေါ်မှာ ထိုင်လိုက်သည်။ အိမ်သာတံခါးအတွင်းဘက်မှာ ကပ်ထားသော ဖန်သားပြင်ပေါ်တွင် ဒစ်ဂျစ်တယ်ကိန်းဂဏန်းများ ပေါ်လာသည်။ လက်ရှိကိုယ်အလေးချိန်၊ လွန်ခဲ့သောတစ်ပတ်က ကိုယ်အလေးချိန်၊ ပြီးခဲ့

သော တစ်နှစ်အတွင်းက လစဉ်ရှိခဲ့သော ကိုယ်အလေးချိန်များကို အတိုးအလျှော့ ရာခိုင်နှုန်းများနှင့်တကွ ဖော်ပြထားသည်။

သူသည် သူ့အဖေဆီက အကျင့်တစ်ခုကို အမွေရခဲ့သည်။ သူ့အဖေက အိမ်သာတက်လျှင် သတင်းစာဖတ်တတ်သည်။ သူကတော့ အိမ်သာတက်ရင်း သတင်းကြည့်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဖန်သားပြင်ကို ရုပ်မြင်သံကြား သတင်းအစီအစဉ်သို့ ပြောင်းပြီးကြည့်နေလိုက်သည်။

မိနစ်အနည်းငယ်ကြာသည်အထိ သူ့ဝမ်းဗိုက်က မထူးခြားသေး။ ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်။ ပြီးတော့မှ သူ့ဘာသာအတွေးပေါက်ပြီး ပြုံးလိုက်မိ၏။ သူသည် အရာရာကို အလိုအလျောက်စနစ်ဖြင့် ခလုတ်နှိပ်ပြီး ဆောင်ရွက်နေကျဖြစ်သောကြောင့် အကျင့်ပါနေတာလေ။ ဟုတ်သားပဲ။ ခုကိစ္စကတော့ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးရမှာပေါ့။ ထို့ကြောင့် ကြွက်သားတွေကို တအားညှစ်ထုတ်လိုက်တော့မှ လျှော့ခနဲထွက်ကျပြီး အဆင်ပြေသွားသည်။

ခုမှပဲ ကိုယ့်လုပ်အားကို အပြည့်အဝအသုံးပြုခွင့်ရတော့သည်။

(ဟန်သစ်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် ၁၀၃၊ ၂၀၀၃၊ မေ)

7.1.19
1990/91

ခြေစစ်ပွဲများ

ကမ္ဘာ့ဘောလုံးရာသီ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြီးဆုံးသွားပြီ။ ထို့အတူ စစ်ပွဲရာသီတစ်ခုလည်း ပြီးဆုံးခဲ့ပြီ။ ဆုဖလားကြီးရတဲ့သူလည်းရ၊ ဆုကြေးငွေတွေ ရတဲ့သူလည်းရ၊ ရေနံတွေရတဲ့သူလည်းရ၊ ကန်ထရိုက် စာချုပ်တွေ ရတဲ့သူလည်းရပေါ့လေ။

ခုနောက်ဆုံး ဆင်နွဲ့ခဲ့ကြသော အီရတ်စစ်ပွဲသည် သမိုင်းတစ်လျှောက် အထူးခြားဆုံးစစ်ပွဲဟု ဆိုကြသည်။ နောက်ဆုံးပေါ်ခေတ်မီ လက်နက်တွေ ဖောချင်းသောချင်းထုတ်သုံးကြသော အချက်လည်းပါဝင်သည်။ ဒေါ်လာသန်းချီတန်တဲ့ ခုံးယုံတွေကို မီးရှူးမီးပန်းလောက် သဘောထားပြီး တချိန်ပစ်နေသည်။

နောက် အဓိကအချက်တစ်ခုကတော့ မီဒီယာများ၏ အခန်းကဏ္ဍဖြစ်၏။ အရင်တစ်ခါစစ်ပွဲတုန်းက မီဒီယာသမား အများစုမှာ သိပ်အခွင့်အရေး မရလိုက်ကြ။ ပါးရည်နပ်ရည်ရှိသော စီအင်အင် သတင်းဌာနကသာ ရုပ်မြင်သံကြားသတင်းအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို သဂ္ဂဒက်မြို့ထဲသို့ ကြိုတင်စေလွှတ်ထားနိုင်ခဲ့သည်။ သူတို့ကလည်း ခွန်စွန့်စား

စား သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

တကယ်စစ်ဖြစ်လာတော့ သူတို့ကသာ ရုပ်သံသတင်းတွေကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ပြီး ရယူနိုင်ခဲ့သည်။ ဒါတောင် အကန့်အသတ်တွေ ရှိနေသေး၏။ သတင်းတွေကို မျှမျှတတဖော်ပြပေးပါမည်ဆိုသော သဘောတူညီချက်ဖြင့် ဘဂ္ဂဒက်မှာနေစွင့်ရခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ နည်းပညာ နှင့် ဆက်သွယ်ရေးအခက်အခဲကြောင့် ရုပ်သံသတင်းတွေကို အချိန် နှင့်တစ်ပြေးညီ အပြည့်အစုံမဖော်ပြနိုင်တာမျိုးလည်း ရှိခဲ့သည်။

ခုတစ်ခါကျတော့ ဒီလိုမဟုတ်တော့။ စစ်ပွဲနဲ့ရတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်က မီဒီယာသမားတွေ ဘဂ္ဂဒက်ကို စုပြုံရောက်ရှိ သွားကြသည်။ ဟိုပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း 'ဆာဒင်ကို ဘာထင်သလဲ' လို့ ကြွေးကြော်နေတာ။ တစ်ဖက်ကလည်း 'ပါဝဲ ဘာလဲဆိုတာ သိရမယ်' လို့ ကြိုးဝါးနေသလို ဟိုတစ်ယောက်ကလည်း 'ဘွတ်ဆို ဖရုံမသီးဘူး' ဆို တဲ့ လူစားမျိုးကိုး။ ဒီတော့ တကယ်ပဲ ဆော်ကြနက်ကြတော့မယ်ဆို တာ ခန့်မှန်းလို့ရတာပေါ့။

တကယ်စစ်ပွဲဖြစ်လာတော့လည်း မီဒီယာသမားတွေအဖို့ ပွဲ တော်ကြီးနဲ့တွေ့တဲ့အတိုင်းပဲ။ ဘယ်တုန်းကနှင့်မှ မတူအောင် သတင်း တွေကို တပျော်ကြီးယူနိုင်ကြသည်။ စစ်သားတွေ သေနတ်ကိုင်ပြီး ပြေးလွှားနေကြသလို သတင်းသမားတွေကလည်း မီဒီယိုကင်မရာကြီး တွေ တကိုင်ကိုင်နဲ့ အပြိုင်လှုပ်ရှားနေကြတာ စစ်ကားရိုက်နေသလား ထင်ရသည်။

ဒီစစ်ပွဲရဲ့ အဓိကထူးခြားချက်ကတော့ အဲဒါပဲ။ မီဒီယာသမား တွေ မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေတဲ့ကြားက တိုက်ရတဲ့စစ်ပွဲလေ။ သတင်းသမားတွေကလည်း ဘယ်လောက်ထိကဲသလဲဆိုရင် နေရာ တိုင်းမှာ သူတို့ကို ရှောင်လို့မလွတ်တဲ့အထိပဲ။

လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီးပေါ်မှာလည်း သူတို့ပါလာသည်။ စစ်ကားတွေနဲ့လည်း ကပ်လိုက်လာသည်။ မြို့တွေမှာလည်း အဆင် သင့်ဝင်နိပြီး စောင့်နေသည်။ လမ်းကြိုလမ်းကြားထဲမှာတောင် တွေ့ နိုင်သည်။ ပြီးတော့ မြင်မြင်သမျှ မီဒီယိုရိုက်ပြီး သတင်းယူတော့သည်။ သတ္တိလည်း တော်တော်ကောင်းကြသည်။ တိုက်ပွဲတွေကြားထဲမှာ သူ တို့မို့လို့ မကြောက်မလန့် ပြေးလွှားသတင်းယူနိုင်ကြသည်။

တစ်ခါတလေများ ကင်မရာရှေ့ရပ်ပြီး စစ်ပွဲသတင်းကို ကြေညာနေစဉ် အနီးအနားမှာ ဗုံးဆန်လာကျလို့ ပြေးရင်းဇက်ကလေးပု သွားတာတောင် ခုပ်မြင်သံကြားမှာ မြင်လိုက်ရသည်။ တချို့သတင်း သမားတွေဆို စစ်သားတွေကို စည်းရုံးပြီး စက်အမြောက်ပေါ်မှာ မီဒီယို ကင်မရာ ဆင်ထားလိုက်သေးသည်။ ဒီအခါမှာ အမြောက်ဦးတည်ရာ အတိုင်း ကင်မရာက လိုက်ရိုက်နေတော့ ပစ်မှတ်ကိုထိမှန်တဲ့မြင်ကွင်း တွေ မိမိရရှိတာပေါ့။ တချို့ကင်မရာသမားကျတော့လည်း စစ်ပွဲကြား ညပ်ပြီး အန္တရာယ်ရှိလာလို့ သေပြေးရှင်ပြေး ပြေးရတာတောင် ကင်မ ရာကို ပခုံးပေါ်မှာ နောက်ပြန်ထမ်းရိုက်ရင်းပြေးတာ။ နောက်မှာကျန် ခဲ့တဲ့ စစ်ပွဲမြင်ကွင်းတွေ ရနိုင်သလောက် ယူလိုက်သေးတာလေ။

သတင်းသမားတွေကလည်း ဟိုအရင်လို အနောက်နိုင်ငံမှ နာမည်ကျော် သတင်းဌာနကြီးတွေကချည်းပဲ မဟုတ်တော့။ တစ်ကမ္ဘာ လုံးရှိ သတင်းဌာနအတော်များများက လာကြသည်။ ဒီတော့ သတင်း သမားတွေအားလုံး ပေါင်းလိုက်ရင် တပ်မကြီးတစ်ခုစာလောက်များ ရှိမလားမသိ။

ဒီအခါမှာ ပြဿနာကလေးတွေလည်း ရှိလာလေသည်။ မီဒီ ယိုကင်မရာတွေက သူခိုးဖမ်းသောစက်တွေလို တစ်ချိန်လုံးစောင့်ကြည့် ခြင်း ခံရသောအခါ စစ်သားတွေအနေကျဲ့လာသည်။ တာဝန်မှ ခထ

အနားရချိန်မို့လို့ တင်ကားကိုမို့ပြီး အိပ်နေတာတောင် အလွတ်မပေး။ ညရောက်လို့ မှောင်နဲ့မည်းမည်းမို့ သက်သာမလားမှတ်တယ်။ အနီအောက်ရောင်ခြည်သုံး ညကြည့်မှန်ဘီလူးတပ်ထားသော ကင်မရာနှင့် ရိုက်ကြပြန်သည်။

ဒီကြားထဲမှာ သတင်းသမားတွေမေးတဲ့ အင်တာဗျူးတွေကို ဖြေရတာက အလုပ်တစ်ခု။ ဒါတင်မက တစ်ချိန်လုံး မျက်စိဒေါက်ထောက်ကြည့်ခံနေရသဖြင့် စစ်တိုက်ရာမှာ နည်းနည်းလေးမှ အမှားမခံဘဲဖြစ်နေရ၏။ အရပ်ဘက် အဆောက်အအုံတွေကို မှားပစ်မိတာ၊ အရပ်သားတွေကို သတ်ဖြတ်မိတာ၊ ကလေးတွေ သေကြေဒဏ်ရာရတာမျိုးကို ရုပ်မြင်သံကြားကတစ်ဆင့် တစ်ကမ္ဘာလုံးက စောင့်ကြည့်နေကြတာကိုး။

သတင်းသမားတွေဆိုတာကလည်း နိုင်ငံစွဲ၊ လူမျိုးစွဲ၊ ဘာသာစွဲ၊ ဝါဒစွဲ ရှိကြတာမဟုတ်။ သူတို့မှာ သတင်းစွဲသာရှိ၏။ ပြီးတော့ သူတို့က သတင်းလိုက်ရာမှာသာ အပြိုင်အဆိုင်ရှိချင်ရှိမည်။ အချင်းချင်းတော့ စည်းလုံးညီညွတ်ကြသည်။ တစ်ကောင်ထိလျှင် ဝိုင်းအာတတ်သော ကျိုးကန်းတွေလိုပင် သူတို့ထဲက တစ်ယောက်ယောက်များ ထိမိလို့ကတော့ ဝိုင်းပြီးဆူပူကန့်ကွက်တတ်ကြတာ။

အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိသျှတို့သည် စစ်အောင်နိုင်ရေးကိုသာ အာရုံစိုက်နေမိသဖြင့် သတင်းဖြန့်ချိရေးဘက်မှာ အားနည်းသွားခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ သတင်းဌာနတွေနဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့ပြီး စစ်မျက်နှာနှစ်ဖက် ဖွင့်ရသလိုဖြစ်သွား၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် သုံးပွင့်ဆိုင်စစ်ပွဲလိုဖြစ်သွား၏။ အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိသျှတို့သည် အီရတ်တွေအပေါ် အောင်နိုင်လိုက်သော်လည်း သတင်းမီဒီယာတွေကိုတော့ လက်မြောက်လိုက်ရလေသည်။ ဘုရားတို့ တိုက်ခတ်တို့သည်လည်း သူတို့ပြည်တွင်း

မှာတောင် မျက်နှာပန်းမလှဘဲ ဖြစ်ရရှာသည်။ ဒီပွဲမှာ တကယ်အောင်ပွဲခံသွားတာကတော့ သတင်းမီဒီယာ ဌာနကြီးများသာဖြစ်လေ၏။

သူတို့ကလည်း သတင်းတွေကို စိတ်ဝင်စားအောင် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဝေဝေဆာဆာ ဖော်ပြနိုင်ကြသည်။ အရေးပါသော နေရာတစ်ခုခု ခုံးကျည်ထိမှန်တာမျိုးဆိုလျှင် ဘောလုံးပွဲမှ ဝိုင်းဝင်သွားတာကို ရိုက်ပြသလိုမျိုး ရှုထောင့်မျိုးစုံမှ ထပ်ကာထပ်ကာ ရိုက်ပြသည်။ စလိုးမိုးရှင်းခေါ် အနွေးရိုက်ချက်တွေတောင် ပါသေးသည်။ တချို့ သတင်းထောက်တွေက စစ်ကားပေါ် ထိုင်လိုက်ရင်း-

“အခုဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ အမေရိကန်စစ်ယာဉ်တန်းနဲ့အတူ လိုက်ပါလာတာဖြစ်ပါတယ်။ ဘဝဒက်မြို့နဲ့ ဆယ့်ငါးမိုင်အကွာကို ရောက်ရှိနေပါပြီ။ ဟိုးမှာ လှမ်းမြင်နေရတဲ့ မီးခိုးလုံးကြီးတွေကတော့ ရေနံတွင်းတွေ မီးလောင်နေတာဖြစ်ပါတယ်။ ခုံးကျည်ထိမှန်ပြီး ပျက်စီးနေတဲ့ အီရတ်တင်ကားတွေကို ကြိုကြားကြိုကြား မြင်နိုင်ပါတယ်။ စစ်ပွဲကြားထဲမှာပဲ ဝမ်းရေးအတွက် သိုးကျောင်းနေတဲ့ အီရတ်ပြည်သူ တစ်ဦးကတော့ လက်နက်အပြည့်အစုံ တပ်ဆင်ထားတဲ့ စစ်သည်တင်ယာဉ်တန်းကြီးကို တအံ့တဩ ငေးမောကြည့်နေရာပါတယ်”

ဆိုပြီး ဘောလုံးပွဲကြေညာသော လေသံဖြင့် ပြောနေသည်။ ဟုတ်ပါ။ သတင်းဆက်သွယ်ရေး နည်းပညာတွေက အရမ်းတိုးတက်လာပြီဆိုတော့ စစ်ပွဲကိုပင် ဘောလုံးပွဲလို တိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့်ပေးနိုင်နေပြီ။ ရုပ်မြင်သံကြားကြည့်ရှုကြသော ပရိသတ်တွေကလည်း ဘီယာလေးစုပ်ရင်း၊ စီးကရက်လေးဖွားရင်း ဖိမ်ကျကျကြည့်နိုင်ပြီ။ တချို့ဆိုလျှင် စစ်ပွဲသတင်းကိုကြည့်ရင်း အားမလိုအားမရဖြစ်လာပြီး “ဟာ ချပြဟေ့၊ ဆော်ပြန်ပြီကွ၊ ဟာ ကံကောင်းလို့ ကြည့်စမ်း” စသဖြင့် ဘောလုံးပွဲကြည့်နေသလိုမျိုးကို အားပေးကြတာ။

သတင်းတင်ဆက်ပုံ ကောင်းလွန်းသောကြောင့် အနုပညာ မြောက်သော စစ်ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကားကို ကြည့်ရသလိုဖြစ်လာသည်။ စစ်ပွဲသတင်းတွေက ဖျော်ဖြေရေးဆန်လာတော့မလား၊ စစ်ပွဲတွေက ကော ဘောလုံးပွဲဆန်ဆန် ဖြစ်လာတော့မှာလား-

ဒါဆိုရင်ဖြင့်.....။

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ၊ ရာသီဥတုကတော့ စစ်သားတွေအကြိုက် ပေါ့ခင်ဗျာ။ စောစောက မိုးဖွဲဖွဲရွာထားပေမယ့် အခုတော့ ကောင်းကင် တစ်ခွင်လုံး ကြည်ကြည်လင်လင်ဖြစ်လာပါပြီ။ စစ်ပွဲဝါသနာရှင်များ မြင်ကြတဲ့အတိုင်းပဲ မြောက်ဘက်စစ်မျက်နှာကနေ သုံးငါးနှစ်ပုံစံအ တိုင်း အုပ်စုဖွဲ့ ပျံသန်းလာတာကတော့ အမေရိကန်တိုက်လေယာဉ် များပဲဖြစ်ပါတယ်။ တောင်ဘက်စစ်ပွဲ ဧရိယာအတွင်းကနေ လေယာဉ် ပစ်အမြောက်များနဲ့ အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေတာကတော့ ဘာသာရေး အစွန်းရောက် စစ်သွေးကြွများပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုအခြေအနေမျိုးဟာ အလွန်သတိထားရပါတယ်ခင်ဗျာ။ ပလိန်းမာကင်လို့ခေါ်တဲ့ လေယာဉ် တစ်စင်းချင်းကို အသေစောင့်ကြည့်ဖို့ လိုပါတယ်”

စစ်ပွဲသတင်းကို တိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့် ကြေညာနေခြင်းဖြစ်၏။ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ စစ်ပွဲဝါသနာအိုးတွေကလည်း ရုပ်မြင်သံကြားရှေ့ မှာ မရွာတမ်းကြည့်ရှုအားပေးနေကြသည်။

စစ်ပွဲများမှာ နိုင်ငံချင်းတိုက်ရတာက လေးနှစ်မှတစ်ခါ တိုက် ရခြင်းဖြစ်၏။ ကြားထဲမှာတော့ ကလပ်အသင်းတွေဖွဲ့ပြီး တိုက်ကြရ သည်။ မစ်လစ်ထရီယူနိုက်တက်၊ ရိုးယဲဆိုးဂျား၊ အေစီရောကက် စ သော ကလပ်အသင်းများမှာ နာမည်ကြီးများဖြစ်ကြသည်။ စစ်တိုက်

ကောင်းသော တပ်မှူးများကို ကြေးကြီးပေး၍ ငှားရမ်းကြရသည်။

စစ်တိုက်ရာမှာလည်း စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းကို လိုက်နာကြရ သည်။ တစ်ဖက်သတ် ကိုယ်ကချည်း တိုက်လို့မရ။ အိမ်ကွင်း အဝေး ကွင်း တစ်ပြန်စီတိုက်ကြရသည်။ ပြစ်ဒဏ်ဖြစ်ခဲ့လျှင် ဒါရိုက်ခုံးကျည်၊ အင်ဒါရိုက်ခုံးကျည်များ အပေးခံရသည်။ စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်လျှင် အဝါကတ် အနီကတ်များပြပြီး စစ်ပွဲတစ်ပွဲ၊ နှစ်ပွဲ အပယ်ခံရသည်။

စစ်ပွဲကာလမှာ ပထမပိုင်း လေးဆယ့်ငါးရက်၊ ပြီးတော့ ဆယ့် ငါးရက်နား၊ ဒုတိယပိုင်း လေးဆယ့်ငါးရက် ဆက်တိုက်။ သရေဖြစ် နေလျှင် အချိန်ပို ဆယ့်ငါးရက်စီထပ်တိုက်ရသည်။ ဒီလိုမှ အနိုင်အ ရှုံး အဖြေမပေါ်သေးလျှင် ပင်နယ်တီခုံးကျည် ငါးစင်းစီအပြန်အလှန် ပစ်ခတ်ကြရလေသည်။

(မဟေသီမဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၀၃၊ ဩဂုတ်)

မိုင်လော

အပြင်ဘက်မှာ မိုးတွေရွာနေသည်။ မြေပေါ်သို့ အရှိန်ပြင်းစွာ ကျရောက်ထိမှန်နေသော မိုးစက်များကိုကြည့်၍

“ဒါဟာ... မြေဆွဲအား သီအိုရီမှန်ကန်ကြောင်း သက်သေပြနေတာပဲ။ ဒီလိုမှမဟုတ်ရင် မိုးစက်မိုးပေါက်တွေဟာ စကြဝဠာထဲကို လွင့်စဉ်ထွက်သွားမှာပေါ့။ ပြီးတော့ ကြည့်စမ်း၊ မိုးပေါက်တွေဟာ မြေကြီးရဲ့ တန်ပြန်သက်ရောက်မှုအားကြောင့် ရေမှုန်ကလေးတွေအဖြစ် ပြိုကွဲသွားရတာပဲ”

ဟု နယူတန်ကတွေးနေသည်။ ထိုအချိန်တွင် လူငယ်တစ်ယောက် ရောက်လာ၏။ တစ်ကိုယ်လုံး မိုးရေတွေ စိုရွဲနေသည်။ အရက်တွေလဲညှင်း သောက်လာပုံရ၏။

“ဘာကိစ္စရှိလို့လဲကွယ်”

နယူတန်က မေးသည်။ လူငယ်က

“ဆရာကြီးရဲ့ နိယာမက အမှားကြီးပဲဗျ”

“ဟေ... ဘာမှားလို့လဲ”

“သက်ရောက်မှုတိုင်းမှာ တန်ပြန်သက်ရောက်မှု ရှိတယ်လို့ ဆရာကြီးက ပြောတယ်နော်။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ ကျွန်တော်ချည်းပဲ ခံနေရတယ်ဗျ။ တစ်ခါမှ တန်မပြန်ရသေးဘူး”

လူငယ်က မကျေနပ်သောလေသံဖြင့် ပြောသည်။ ထို့နောက် မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။

နယူတန်ကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး

“ပြီးတော့ သူ့နှလုံးသားက မြေဆွဲအားကို ဆန့်ကျင်နေတာ ကိုရော ဆရာကြီး ဘာပြောမလဲ”

နယူတန်သည် ဘာမှပြန်မပြောနိုင်ဘဲ ငေးကြောင်ကြည့်နေမိ ၏။ လူငယ်က ထပ်ပြောပြန်သည်။

“ဒီမှာ ဆရာကြီး၊ နှလုံးသားဆိုတာ ပန်းသီးတစ်လုံး မဟုတ် ဘူးဗျ။ သိရဲ့လား”

ပိုက်သာဂိုးရပ်စ်ထံသို့ စာတိုက်မှ ပါဆယ်တစ်ထုပ်ရောက်ရှိ လာသည်။ ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ဘောလုံးတစ်လုံးထွက်လာသည်။ ဘောလုံး၏ မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ တြိဂံတစ်ခုဆွဲထားသည်။ တြိဂံ၏ အနားသတ်မျဉ်းများသည် ကွေးကောက်နေကြ၏။

စာတစ်စောင်လည်း ပူးတွဲပါလာသည်။

ဖွင့်ဖတ်ကြည့်လိုက် တော့...

“မိတ်ဆွေကြီး ပိုက်သာဂိုးရပ်စ်...”

ခင်ဗျားရဲ့ သီအိုရမ်က ပြင်ညီမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ ဆွဲထားတဲ့ ထောင့်မှန်တြိဂံအတွက်သာ မှန်ကန်တာပါ။ အခု ကျုပ်ဆွဲပေးလိုက်တဲ့

တြိဂံအတွက်ကျတော့ ဘယ်လိုသက်သေပြမလဲ။ ဒါဟာ ထောင့်မှား တြိဂံတစ်ခုပဲလို့ ကျုပ်ထင်တယ်ဗျာ။

ခင်မင်လျက်
ဝါစကယ်

တစ်ယောက်နှစ်ဦးက သုံးခွက်စီလောက် ဝင်သွားပြီးနောက် ယမကာဝိုင်းက အရှိန်ကလေးရလာသည်။ ဂယ်လီလီယိုက နောက် တစ်ခွက် ထပ်ပို့ရင်း မေးသည်။

“ဟေ့ကောင် ကိုပါ၊ မင်းရဲ့ ဆိုလာစစ်စတမ်စာတမ်းကိစ္စက ဘယ်လိုဖြစ်နေလဲကွ”

ကိုပါးနီးကပ်စ်က

“ငြင်းကြခုံကြတုန်းပဲကွ၊ တော်လမိက သူ့ရဲ့ ဂျီအိုစင်ထရစ် သီအိုရီကို အလျှော့မပေးတော့ ခက်နေတယ်။ ဒါနဲ့ မင်းရဲ့ကမ္ဘာကြီး လုံးတယ်ဆိုတဲ့ အမူအခြေအနေကော”

“စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန်တစ်ယောက်ရဲ့ ထောက်ခံချက် လို နေသေးတယ်ကွ”

“ငါတို့ရဲ့ သီအိုရီတွေကို ရပ်တန်းကရပ်လိုက်ကြရင် ကောင်း မယ်ထင်တယ်ကွာ”

ဂယ်လီလီယိုက

“ဟေ... ဘာကြောင့်လဲ”

“ကမ္ဘာက နေကိုဗဟိုပြုပြီး လှည့်နေတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကမ္ဘာကြီး က လုံးနေတာပဲဖြစ်ဖြစ် မထူးပါဘူး၊ လူတွေက ကမ္ဘာကြီးယက်ပိုပြီး လည်နေကြပြီပဲကွာ”

ဟုပြောပြီး ခွက်ထဲက လက်ကျန်ကို ရှင်းလိုက်သည်။

အိုင်စတိုင်းသည် ဟောပြောပွဲတစ်ခုမှ ပြန်လာခဲ့သည်။ ဒီနေ့ ဟောပြောရတာ တော်တော်အဆင်ပြေသည်။ စွမ်းအင် သီအိုရီတစ်ခု အကြောင်းကို စိတ်ပါလက်ပါရှင်းပြခဲ့သည်။ ပရိသတ်ကလည်း စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်ပြီး သီလိုသောမေးခွန်းတွေကို အားတက်သရောမေးကြသည်။ အတော်စိတ်ကျေနပ်ဖို့ကောင်းသည်။

သို့ရာတွင် အိမ်ထဲဝင်လိုက်စဉ်မှာပင် သူ့ပျော်ရွှင်မှုများသည် ဖြိုကွဲပျက်စီးသွားရ၏။ အကြောင်းမှာ ခါးထောက်ပြီး မျက်ထောင့်နီကြီးဖြင့် စိုက်ကြည့်ရင်း ဆီးကြိုနေသော သူ့မိန်းမကို ရင်ဆိုင်လိုက်ရသောကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။

“ဘယ်လိုလဲ ကိုရွှေအိုင်စတိုင်းကြီးရဲ့ တော်တော်မှ ပျော်ခဲ့ရဲ့လား။ ကျုပ်မှာဖြင့် အိမ်ရှင်က အိမ်လခလာတောင်းလို့ မနည်းတောင်းပန်လွှတ်လိုက်ရတယ်။ တစ်ပတ်အတွင်း မပေးရင် ဆင်းပေးရမယ်လို့ ကြိမ်းမောင်းသွားသေးတယ်”

“ဟုတ်လား...ငါ... ဟိုဒင်း...”

“နေဦး မပြီးသေးဘူး၊ မိတာခကလည်း မနက်ဖြန်နောက်ဆုံးပဲ။ မသွင်းရင် မီးဖြတ်တော့မယ်။ ရှင့်ရဲ့ အရည်မရ အဖတ်မရ စမ်းသပ်ချက်တွေကလည်း မိတာသိပ်စားတာ သိရဲ့လား”

“အေးပါကွာ၊ မိတာခ သက်သာခွင့်ရအောင်လျှောက်ဖို့ သိပ္ပံအကယ်ဒမီက ထောက်ခံစာတောင်းကြည့်ပါဦးမယ်” ဟု အိုင်စတိုင်းက လေပျော့လေးနှင့် ပြန်ပြောသည်။ သို့ရာတွင်...

“ရှင့်ကိုပြောလိုက်ရင် ဒီအတိုင်းချည်းပဲ။ ဘာမှလည်း ဖြစ်ဖြစ်

မြောက်မြောက်ရှိတာမဟုတ်ဘူး။ ရှင့်ရဲ့ အီးညီမျှခြင်း အမ်စီစက္ကယားဆိုတဲ့ ဖော်မြူလာကကော ဘာအသုံးကျသလဲ။ ရှစ်လုံးတစ်ပြည်၊ ဆယ့်ခြောက်ပြည် တစ်တင်းဆိုတာကမှ ဟုတ်တုတ်တုတ်ရှိသေးတယ်”

အိုင်စတိုင်း ခေါင်းကုတ်လိုက်၏။ ထိုအခါကျမှ ‘ငါ့ခေါင်းပေါ်မှာ ဆံပင်တွေနဲ့ပါလား’ ဟု သတိပြုမိသွားသည်။

“ရှင့်မှာဖြင့် ဟောပြောပွဲနဲ့ အချိန်ကုန်နေတာပဲ။ ဘာမှလည်း ဟုတ်တိပ်တိတ်ရတာ မဟုတ်ဘူး။ ဓာတ်ဘူးလေး၊ ဖန်ခွက်လေး၊ လွယ်အိတ်ကလေး လက်ဆောင်ရတာနဲ့ ကျေနပ်နေတာပဲ”

အိုင်စတိုင်းမှာ ဒီနေ့ဟောပြောပွဲက မျက်နှာသုတ်ပဝါတစ် ထည် လက်ဆောင်ရလာကြောင်း ကြားဖို့တောင် သိပ်မလွယ်တော့။

“ဟင်း... အဏုမြူဗုံး လုပ်ရောင်းပါဆိုတော့ ငြိမ်းချမ်းရေး လေး၊ ဘာလေးနဲ့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တွေ လျှောက်ပြောနေတယ်။ ရှင့်တပည့် ဗွန်ဘရောင်းဆိုရင် ကြည့်စမ်း၊ ဒုံးပျံတွေ ထုတ်လုပ်နေတာ အခု တိုက်နဲ့ကားနဲ့ဖြစ်နေပြီ။ သူ့မိန်းမဆိုရင်လည်း တစ်ကိုယ်လုံး စိန်တွေသီးလို့ ကျုပ်မှာဖြင့်...”

မိန်းမရဲ့ မကျေနပ်မှုတွေက အက်တစ်တွေ ဆင့်ကဲပေါက်ကွဲသလို အဆုံးသတ်မှာမဟုတ်တော့။ အိုင်စတိုင်း မခံမရပ်နိုင်အောင် နားပူလာသည်။ ထို့ကြောင့် နောက်ဖေးဘက်ကိုထွက်သွားပြီး မီးဖိုနားမှာ ထိုင်နေလိုက်၏။ ‘ရီလေတီဗီတီ သီအိုရီဆိုတာ ဒါပဲ’ ဟု ခပ်တိုးတိုး ရေရွတ်နေသည်။

“သွားကိုက်တဲ့ ဝေဒနာကို ကိုယ်တိုင်သွားကိုက်ဖူးမှ ကိုယ်

ချင်းစာကြည့်လို့ ရနိုင်တယ်ဗျ” ဟု မော်စီတုန်းကပြောလိုက်သည်။
ဟင်နရီကစ်ဆင်ဂျာက တည်ခင်းစဉ်ခံထားသော ရေခဲခဲကြမ်း မွှေး
မွှေးကို စိမ့်ခံသောက်ရင်း ပြုံးရုံသာ ပြုံးနေ၏။

“ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ ပြုံးတာလဲ” ဟု မော်စီတုန်းက မေး
သည်။ ထိုအခါကျမှ ကစ်ဆင်ဂျာက သူ့ပါးစပ်ထဲမှာတပ်ထားသော
သွားတု အံကပ်ကြီးကို ဖြုတ်ပြလိုက်သည်။ မော်စီတုန်းက မျက်မှောင်
ကုတ်ပြီး...

“ဪ... ဒီလိုကိစ္စမျိုး ရှိသလား” ဟု ဆိုလိုက်လေသည်။

ဟေရာကလိုက်တပ်စ်သည် မြစ်ကမ်းနားဘက်သို့ နေ့စဉ်
လမ်းလျှောက်ထွက်လေ့ရှိ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ၏ ကမ္ဘာကျော်
အတွေးအခေါ်တစ်ခုကို စဉ်းစားမိခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ပြောင်းလဲခြင်းဆိုင်ရာ
သီအိုရီပင်ဖြစ်၏။

လူတစ်ယောက်သည် မြစ်တစ်ခုအတွင်းသို့ နှစ်ကြိမ်မဆင်း
နိုင်။ နောက်တစ်ကြိမ်ဆင်းလိုက်သောအခါ ပထမအကြိမ်ဆင်းခဲ့တုန်း
က မြစ်ရေသည် ထိုနေရာတွင်မရှိတော့။ မြစ်ရေသည် အစဉ်အမြဲ စီး
ဆင်းနေသောကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုသဘောတရား အတိုင်းပင်၊ လော
ကကြီးတွင် မပြောင်းလဲသောအရာကား ပြောင်းလဲခြင်းပင် ဖြစ်တော့
၏။

အထက်ပါသီအိုရီကြောင့် ဟေရာကလိုက်တပ်စ်သည် ကမ္ဘာ
ကျော်တွေးခေါ်ပညာရှင်ကြီးအဖြစ် သတ်မှတ်ခံရသည်။ လူတွေက
သူ့ကို အလွန်လေးစားကြသည်။ လမ်းမှာတွေ့သူတိုင်းက သူ့ကိုနှုတ်
ဆက်ကြသည်။ တချို့က ဦးညွတ်အရိုအသေ ပေးကြသည်။ မြစ်ထဲမှာ

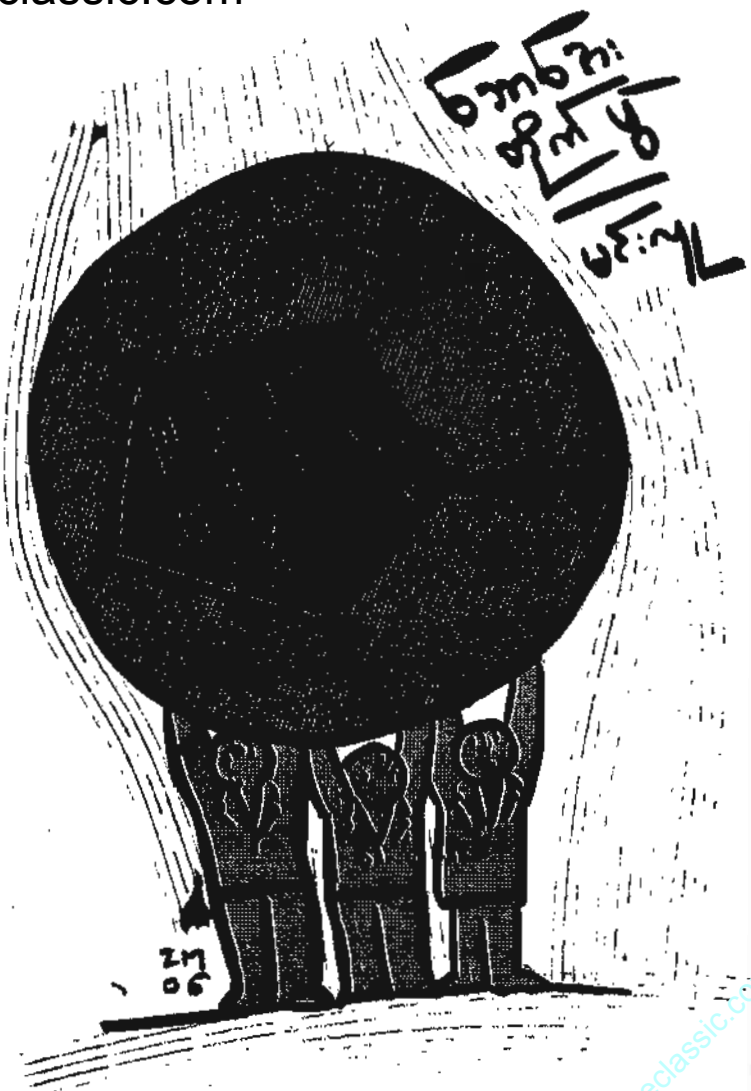
ရေကူးရင်း ဆော့ကစားနေသော ကလေးတွေကတောင် သူ့ကိုမြင်
သောအခါ “ဦးလေးကြီး ကျွန်တော်တို့ မြစ်ထဲကို တစ်ခါပဲဆင်းရ
သေးတယ်နော်” ဟု ဘာမှန်းညာမှန်းမသိဘဲ လှမ်းအော်ပြောကြသေး
သည်။ အရှိန်အဝါက ဒီလောက်ထိဖြစ်နေပြီ။

သူသည် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်စွာပြုံးရင်း လျှောက်လာခဲ့သည်။
မြစ်ကမ်းနဖူးတစ်နေရာမှာရပ်ပြီး မြစ်ကြီးကို ဝေးကြည့်နေသည်။ ကြည့်
ရင်းကြည့်ရင်းက တစ်စုံတစ်ခုကို သတိပြုမိလိုက်ပြီး တုန်လှုပ်ချောက်
ချားသွားရ၏။ “ငါမှားပြီ၊ ငါမှားသွားပြီ” ဟု ထိတ်လန့်တကြား ရေရွတ်
လိုက်၏။ အကြောင်းမှာ တကယ်တော့ မြစ်ကြီးက စီးဆင်းနေခြင်း
မဟုတ်ဘဲ မြေကြီးက ရွေ့လျားနေခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရ
သောကြောင့်ပင်ဖြစ်လေ၏။

(ပေါ်ပြူးလာရာနယ် ၇/၃၄၊ ၂-၉-၂၀၀၃)

ဘောအေး တိုက်ပွဲ

အင်္ဂလိပ် ပရီးမီးယားရှစ်မှ ထိပ်တန်းဘောလုံးအသင်းကြီးဖြစ်
သော မန်ချက်စတာယူနိုက်တက်ကို အမေရိကန်သူဌေးကြီး ဂလေဇာ
က ဝယ်ဖို့ကြံစည်သောအခါ ဘောလုံးလောကသာမက စီးပွားရေး
လောကမှာပါ လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ် ဖြစ်သွားရလေသည်။

ထိုကိစ္စဖြစ်ပေါ်လာခြင်း၏ အကြောင်းရင်းခံကတော့ ရုရှား
လူမျိုး သူဌေး အောဘရာမိုဗစ်ကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။ သူက ချယ်လ်ဆီးအ
သင်းကို ဝယ်ယူခဲ့သည်။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးတွေ လုပ်သည်။ ပေါ်တူ
ဂီမှ နည်းပြ မန်နေဂျာ မော်ရင်ညိုကို ခေါ်လိုက်သည်။

နာမည်ကြီး ဘောလုံးသမားတွေဝယ်ဖို့ ပေါင်စတာလင်သန်း
ရာနှင့်ချီပြီး ထုတ်သုံးသည်။ သူက တော်တော်ညက်သည်။ ဘောလုံး
အသင်းကိစ္စ နေရာတကာ ဝင်စွက်ဖက်တာမျိုးမလုပ်။ သူလိုချင်တာ
ကို အကောင်အထည်ဖော်ပေးဖို့သာ ညွှန်ကြားသည်။ ချန်ပီယံဆု
ဖလားတွေ လိုချင်သည်။ သူ့ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်သည်။ အရင်
က အလယ်အလတ် အဆင့်လောက်သာရှိသော ချယ်လ်ဆီးအသင်း

သည် သူ့လက်ထက်မှာ တစ်ရှိန်ထိုးအောင်မြင်လာသည်။ အင်္ဂလိပ် ပရီးမီးယားလိဂ် ချန်ပီယံဆုဖလားကြီးကို နှစ်ပေါင်းများစွာအတွင်းမှာ ပထမဆုံးအကြိမ် ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့သည်။ တစ်ရိုးမှ အသွင်းမခံရသော အချိန်အကြာဆုံးစံချိန်ကိုလည်း ချိုးနိုင်ခဲ့သည်။ ချယ်လ်ဆီးအသင်း၏ စီးပွားရေး အခြေအနေမှာလည်း တိုးတက်လာသည်။ ချယ်လ်ဆီး၏ အရှိန်ကြောင့် အော့ဘာရာမိုဗစ်၏ တခြားစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများမှာလည်း ဝင်ငွေတွေ တိုးလာခဲ့ပြန်သည်။ အဓိကအောင်မြင်မှုမှာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးထင် ပေါ်ကျော်ကြားမှုပင်ဖြစ်၏။ အော့ဘာရာမိုဗစ်သည် အရင်က သိပ်နာမည်ကြီးလှသူမဟုတ်။

သာမန်လူတွေ မဆိုထားနဲ့၊ စီးပွားရေးလောကမှာတောင် လူသိနည်းလှသည်။ ချယ်လ်ဆီးအသင်းကို ဝယ်ယူပြီးတဲ့နောက်မှာ တော့ သူ၏ဂုဏ်သတင်းသည် ထင်ရှားကျော်ကြားလာလေသည်။ သူက ချယ်လ်ဆီးပွဲတွေကို လာကြည့်ပြီး အားပေးတတ်သဖြင့် ရုပ်မြင်သံကြားမှာပါ သူ့ကိုမြင်ဖူးကြသည်။

ဘီလ်ဂီတိုက်ကို မမြင်ဖူးလျှင်သာ ရှိမည်။ သူ့ကိုတော့ မြင်ဖူးကြသည်။ တိုနီဘာလဲကို မမှတ်မိလျှင်သာ ရှိမည်။ သူ့ကိုတော့ မှတ်မိကြသည်။ ရုရှားသမ္မတပူတင်ကို မသိတဲ့ လူတွေကတောင် အော့ဘာရာမိုဗစ်ကိုတော့ သိကြသည်။

ထိုအချက်များမှာ အမေရိကန်သူဌေး ဂလေဇာအဖို့ အားကျစရာလည်းဖြစ်၏။ မနာလိုစရာလည်း ဖြစ်၏။ ဘာမဟုတ်တဲ့ ရုရှား တစ်ယောက်က လူတွင်ကျယ်လုပ်နေတဲ့အတွက် မခံချင်စရာလည်း ဖြစ်၏။ ဘောလုံးနှင့် စီးပွားဖြစ်နိုင်ခြေကို တွက်မိတာကလည်းတစ်ကြောင်း။

ထို့ကြောင့် ဂလေဇာသည် ရုရှားငနဲထက်သာအောင် ကမ္ဘာ

နာမည်အကြီးဆုံးအသင်းဖြစ်သော မန်ယူကိုဝယ်ဖို့ ကြိုးစားခြင်းဖြစ်၏။ ထိုကိစ္စအတွက် ဘောလုံးလောကမှာ ဂယက်ရိုက်သွားပြီး ဝေဖန်မှုတွေ အမျိုးမျိုးထွက်ပေါ်လာသည်။

မန်ယူ ပရိသတ်တွေက အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်ကုန်ကြပြီး ကန့်ကွက်ကြသည်။ ဘောလုံးအကြောင်းလည်း နားမလည်၊ ဘောလုံးဝါသနာအိုးလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဝင်ရှုပ်ရသလား။ ဂလေဇာ ဝယ်ဖြစ်ခဲ့လျှင် မန်ယူပွဲတွေမကြည့်ဘဲ သပိတ်မှောက်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်သည်။

အင်္ဂလိပ် အသင်းတစ်သင်းကို လူမျိုးခြား အမေရိကန်လက်ထဲ ထိုးအပ်လိုက်ရမှာ နိုင်ငံသိက္ခာကျတယ်ဟု ခံပြင်းသူတွေလည်း ရှိသည်။ ဂလေဇာသည် စီးပွားရေးသမားပီပီ ပိုက်ဆံရရေးတစ်ခုတည်းကိုသာ ကြည့်လိမ့်မည်။ ဘောလုံးရသကို ပျက်စီးစေလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်ကြသည်။ ဂလေဇာ ဝင်လာသဖြင့် နောက်ခံနေအင်အား တောင့်တင်းလာပြီး ရေရှည်တွင် အသင်းအတွက် အကျိုးရှိနိုင်သည်ဟု အကောင်းမြင်သူတွေလည်းရှိ၏။

တချို့ကလည်း ရုရှားတစ်ယောက်နှင့် အမေရိကန်တစ်ယောက်တို့၏ ယှဉ်ပြိုင်မှုကိုကြည့်ပြီး စစ်အေးတိုက်ပွဲ မပြီးဆုံးသေးဟု ဆိုကြသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် စစ်အေးတိုက်ပွဲ (ကိုးလ်ဝေါ)မှသည် ဘောအေးတိုက်ပွဲ (ကိုးလ်ဘော)အဖြစ် အသွင်ပြောင်းသွားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ချက်ချကြသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဂလေဇာကတော့ မန်ယူအသင်းကို လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင် ဝယ်ယူရရှိသွားလေတော့သည်။

ထိုအခါ ကမ္ဘာထိပ်သီး လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေကြားမှာ စဉ်းစား တွေးတောစရာတွေ ဖြစ်လာ၏။ ဘောလုံးလောကသည် အနာဂတ် အတွက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံဖို့ အကောင်းဆုံးလုပ်ငန်း ဖြစ်လာမလား၊ မြို့ မြို့မြက်မြက် မြတ်စွန်းနိုင်သော စီးပွားရေးတစ်ခု ဖြစ်လာပြီလား။ အ ထူးသဖြင့်တော့ ထိပ်တန်းဘောလုံးကလပ်အသင်းတစ်သင်း ပိုင်ဆိုင် သူအနေဖြင့် ကမ္ဘာကျော် အနုပညာရှင်တစ်ယောက်လို၊ နိုင်ငံခေါင်း ဆောင် တစ်ယောက်လို၊ အားကစားထူးချွန်သူ တစ်ယောက်လို ဂုဏ် သတင်းကျော်ကြားပြီး နာမည်ကြီးနိုင်သည်။ ထိုအချက်ကလည်း မျက်စိကျစရာ ဖြစ်နေ၏။

တစ်ချိန်က လုပ်ငန်းရှင် သူဌေးကြီးများသည် လယ်ယာခြံမြေ ဘယ်နှစက ပိုင်သည်၊ ပြိုင်ခြင်း ဘယ်နှကောင်ပိုင်သည်ဆိုသော အ ချက်နှင့် သူတို့၏ ကြွယ်ဝမှုကို တိုင်းတာကြသည်။ နောက်တော့ ရဲ တိုက်ကြီးတွေ ပိုင်ဆိုင်ခြင်းသည် ချမ်းသာခြင်း၏ ပြယုဂ် ဖြစ်လာ၏။ နောက်ပိုင်းကျတော့ ရိုးစိရိုက်၊ တံခါးခြောက်ပေါက် မာစီဒီး၊ ကက်ဒီ လက်၊ လင်ကွန်းကွန်တီနင်တယ်စသော အဖိုးတန် မိမိခံကားကြီးများ ဖြင့် ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်လုပ်ကြသည်။ ကိုယ်ပိုင်ဂျက်လေယာဉ်တွေ၊ ရွက် သင်္ဘောကြီးတွေပိုင်မှ သူဌေးပီသသည်ဟု ယူဆလာကြပြန်သည်။ ကျွန်းတစ်ကျွန်းဝယ်နိုင်မှ တကယ့်သူဌေးဟုခေါ်သည် ဆိုတာမျိုးလည်း ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ခုနောက်ပိုင်းကျတော့ ကမ္ဘာကျော်သူဌေးမှန်လျှင် ဘောလုံး အသင်းတစ်သင်းပိုင်ရမည်ဆိုသော သတ်မှတ်ချက်တစ်ခု ခေတ်စား လာလေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ဆိုနီကော်ပိုရေးရှင်း ဥက္ကဋ္ဌ အီဒေးအိ၊ မိုက်ခရို

ဆော့ပိုင်ရှင် ဘီလ်ဂိတ်၊ အက်ပဲမှ စတီဂျော့၊ တက်တာနာ၊ ရူးပတ် မားဒေါ့၊ ဂျော့ဆိုရို့စ် စသောလုပ်ငန်းရှင် သူဌေးကြီးများသည် ဘော လုံးအသင်းတွေကို သူ့ထက်ငါ အလှအယက် အပြိုင်အဆိုင်ဝယ်ကြ လေတော့သည်။ သူဌေးလုပ်နေပြီး ဘောလုံးအသင်းတစ်သင်းမှ မပိုင် လျှင် လူရာမဝင်ဘဲ မျက်နှာငယ်ရမယ် မဟုတ်လား။

တချို့ကလည်း ဘောလုံးအသင်းအသစ်တွေ စုစည်းတည် ထောင်ကြသည်။ နာမည်ကျော် ဘောလုံးသမားများ၊ နည်းပြဆရာ များလည်း ဝင်ငွေအလွန်ကောင်းလာကြပြီး ဈေးပြိုင် လေလဲစနစ်ဖြင့် ငှားရမ်းဝယ်ယူရတဲ့အထိ ဖြစ်လာ၏။

ဒီကြားထဲမှာ ထိပ်တန်းဘောလုံးအသင်းကြီး တစ်သင်းသည် အိုစမာဘင်လာဒင်က လျှို့ဝှက်ပိုင်ဆိုင်ခြင်းဖြစ်သည်ဆိုသော ကော လာဟာလ သတင်းတစ်ခုထွက်ပေါ်လာသဖြင့် ဂယက်ရိုက်ခဲ့ရသေးသည်။

ဘောလုံးကိစ္စက ဘယ်လောက်ထိ ကျယ်ပြန့်လာသလဲဆို တော့ ဗြိတိသျှဘုရင်မကြီးကိုတောင် ဘောလုံးအသင်းတစ်သင်း တည် ထောင်ဖို့ နန်းတော်အသိုင်းအဝိုင်းက တိုက်တွန်းလာကြသည်။ ဘုရင်မ ကြီးက မိမိသည် ဘောလုံးအကြောင်း လုံးဝနားလည်တော်မမူပါဆိုပြီး အင်တင်တင်လုပ်နေ၏။

သို့ရာတွင် ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုမှာ တခြားဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူ ကောင်းများနှင့် ဆွေတော်မျိုးတော်များက မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်သော ဘော လုံးအသင်းတွေအကြောင်း အာပေါင်အာရင်းသန်သန် ပြောဆိုကြ သောအခါ ဘုရင်မကြီးခမျာ မျက်စိသူငယ် နားသူငယ် ဖြစ်နေရဉှာ သည်။ အထက်တန်းလွှာတို့၏ စကားပိုင်းထဲမှာ မဝင်ဆုံးဘဲ ဘေး ဖယ်ခံထားရသလို ဖြစ်နေသည်။

ဒီတော့မှ ဘုရင်မကြီးသည် 'ဘတ်ကင်ဟာန်ပဲလေ့စ်'အမည်ရှိ

ဘောလုံးအသင်းတစ်သင်းကို တည်ထောင်ဖို့ အမိန့်တော်ချမှတ်ရလေ တော့သည်။

တစ်ခုရှိတာက ဘုရင်မကြီးသည် ကပ်စေးနဲ့သူဖြစ်၏။ ဘောလုံးသမားတွေကို ငွေကြေးအမြောက်အမြားပေးပြီး ဝယ်ယူငှားရမ်းရမှာကို နှမြောနေသည်။ ထို့ကြောင့် အားကြီးမာန်တက် ထူးချွန်စွာ ကစားနိုင်သော ဘောလုံးသမားများကို ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးတွေပေးမည်။ ဂုဏ်ထူးဆောင် နယ်စားပယ်စားခန့်မည်ဟု မက်လုံးပေးစည်းရုံးရလေသည်။

တကယ်တော့ ဘုရင်မကြီး၏ ဘောလုံးအသင်းမှာ သိပ်မစွဲလှ။ အရင်က နာမည်ကြီးခဲ့ပြီး ခုအခါ ခြေစွမ်းကျနေသော အသက်အရွယ်ထောက်နေသည့် ဘောလုံးသမားတွေသာ များနေသည်။ ထို့ကြောင့် အောင်မြင်မှုမရ။

ဘုရင်မကြီးသည် သူ့အသင်းကန်သည့်ပွဲအချို့ကို ရုပ်မြင်သံကြားမှာသာကြည့်ဖူးသည်။ ကိုယ်တိုင်သွားရောက် ရှုစားမယ်ဆိုလျှင်တော့ အသင်းသားတွေ အားတက်ပြီး နိုင်အောင်ကန်ကြမှာပဲဟု ယူဆမိ၏။

ဘုရင်မကြီး လာကြည့်မယ်ဆိုတော့ နောက်လိုက်နောက်ပါ အခြေအရံတွေအတွက်ပါ ထိုင်ခုံတစ်ရာကျော်လောက် စီစဉ်ပေးရသည်။ ကံကောင်းချင်တော့ တစ်ဖက်အသင်းမှာ ခပ်ညံ့ညံ့ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရင်မကြီး၏ အသင်းက အပေါ်စီးမှ ကစားနိုင်သည်။ ပထမပိုင်း မပြီးခင်မှာပင် ပထမဆုံးဂိုးကို သွင်းလိုက်နိုင်လေ၏။

ဘုရင်မကြီးမှာ အလွန်ဝမ်းသာသွားသည်။ တစ်ခုပဲရှိ၏။ ဂိုးတိုင်ရှေ့မှာ ရှုပ်ယုတ်ခတ်နေရင်းက ဂိုးဝင်သွားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မမြင်လိုက်ရ။ ထိုအခါ ဘုရင်မကြီးက အပါးတော်မြဲ

ကိုခေါ်ပြီး စောစောက ကောင်းကောင်းမြင်လိုက်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဂိုးဝင်သွားပုံကို အနေပြကွက်ဖြင့် ပြန်ပြီးကန်ပြစေလိုကြောင်း ပြောလေသည်။ အပါးတော်မြဲမှာ အခက်တွေ့သွားပြီး အနေပြကွက်ဆိုသည်မှာ ရုပ်မြင်သံကြားမှာသာ ပြလိုရကြောင်း၊ ကွင်းထဲမှာ တကယ်ပြန်ကန်ပြလို့ မရကြောင်း၊ ဘုရင်မကြီး၏ ဆန္ဒကို မဖြည့်စွမ်းနိုင်သဖြင့် ကျွန်တော်မျိုး သေသင့်ပါကြောင်း စသည်ဖြင့် သဘောပေါက်အောင် အတော်ရှင်းပြရလေသည်။

စီးပွားရေးကြောင့် ဖြစ်စေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလိုမှုကြောင့်ဖြစ်စေ၊ သူများလုပ်လို့ အားကျမခံ လိုက်လုပ်တာပဲဖြစ်စေ၊ ဘောလုံးအသင်းထောင်သူ လူကုထံများထဲတွင် ဘောလုံးဝါသနာပါသူလည်းရှိ၊ မပါသူလည်းရှိ၊ ဘောလုံးအကြောင်း နားလည်သူလည်းရှိ၊ ဘောလုံးပွဲ တစ်ခါမှတောင် မကြည့်ဖူးသူလည်းရှိ၏။

လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးသည် သူပိုင်သော ဘောလုံးအသင်းအတွက် နည်းပြဆရာကို အပြင်ကမငှားတော့ဘဲ သူ့မြင်းစောင်းက ပြိုင်မြင်းထရီနံနာကို နေရာပြောင်းခန့်လိုက်သည်။ ထိုသူက ဘောလုံးသမားတွေကို ဒုန်းပြေးတာချည်းပဲ လေ့ကျင့်ခိုင်းသည်။ ဘောလုံးကို နောက်ပြန်မပေးရ။ ရှေ့ကိုသာ အတင်းဆွဲပြေးရမည်ဟု ဆိုသဖြင့် အခက်တွေ့ကြရသည်။

အမျိုးသမီးကြီးများကျတော့ သူတို့အသင်းအတွက် ဘောလုံးသမားဝယ်ရာမှာ ဘောလုံးကန်ကောင်းတာ မကောင်းတာဂရုမစိုက်။ ကိုယ်လုံး တောင့်တောင့်မြောင့်မြောင့်၊ ရုပ်ချောချော၊ အသက်ငယ်ငယ် ကောင်လေးတွေကိုမှ ရွေးချယ်ကြသည်။

ဘောလုံးသူဌေးတို့သည် ဘောလုံးစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေကိုလည်း စိတ်ကူးတည့်ရာ လျှောက်ပြင်ဆင်ဖို့ ကြိုးစားလာကြသည်။

အသင်းပိုင်ရှင်တစ်ယောက်က သူသည် အလုပ်များလွန်းသဖြင့် ဘောလုံးပွဲတွေကို အချိန်ပေးပြီးမကြည့်နိုင်။ ထို့ကြောင့် ဘောလုံးကစားချိန်ကို ပထမပိုင်း၊ ဒုတိယပိုင်း လေးဆယ့်ငါးမိနစ်အစား ဆယ့်ငါးမိနစ်သာ ကစားကြရန် အဆိုပြုသည်။

တစ်ယောက်ကတော့ ဘောလုံးပွဲမှာ ဂိုးဝင်တာတစ်ခုတည်းနဲ့ မဆုံးဖြတ်ဘဲ အမှတ်ပေးစနစ်သုံးဖို့ ပြောသည်။ တစ်ဂိုးသွင်းနိုင်လျှင် ဆယ်မှတ်ရမည်။ တိုင်ထိလျှင် ငါးမှတ်ရမည်။ ထောင့်ကန်ဘောတစ်ခါရလျှင် တစ်မှတ်ရမည်။ အဝါကတ်အပြစ်ရလျှင် ငါးမှတ်လျှော့၊ အနီကတ်ဆို ဆယ်မှတ်လျှော့။ ပွဲပြီးတော့ အမှတ်တွေပေါင်းပြီး အနိုင်အရှုံး ဆုံးဖြတ်ပေါ့။

• နောက်တစ်ဦးက အဝါကတ်၊ အနီကတ်ကို တစ်မျိုးအကြံပြုသည်။ အဝါကတ် အပြစ်ရသူအနေဖြင့် ပြစ်ဒဏ်ကို အမြဲသတိပြုမိနေစေရန် အဝါကတ်ကို ကြိုးနှင့်သီးပြီး လည်ပင်းမှာဆွဲလျက် ဆက်ကစားရမည်။ တကယ်လို့ သူပြန်အချစ်ရလျှင် ကင်းလွတ်ခွင့်ရပြီး သူ့လည်ပင်းမှ အဝါကတ်ကို တစ်ဖက်က လူချတဲ့ဘောလုံးသမားဆီ လွှဲပြောင်းချိတ်ဆွဲပေးရမည်။

အနီကတ်အပြစ်ရလျှင်တော့ ကွင်းပြင်ထွက်မလား၊ ဂိုးတစ်ဂိုးပေးမလား ရွေးချယ်ရမည်။ ဒါတွင်မက ဘောလုံးတစ်ရာသီအတွင်း အနီကတ် သုံးကြိမ်အပြစ်ရလျှင် အနက်ကတ်အဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ရာသီကုန်တဲ့အထိ ပွဲပယ်ခံရမည့်အပြင် ကြိမ်ဒဏ်ဆယ်ချက်နှင့် ထောင်ဒဏ် သုံးလပါ အပြစ်ပေးခံရမည်။

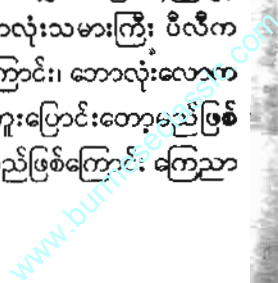
ဘောလုံးပွဲတွေမှာ ဒိုင်လူကြီးတစ်ဦးတည်းထားသဖြင့် လက်

ထိဘောကို မမြင်လိုက်ရတာတို့၊ သူ့ဘာသာ ခြေခေါက်လဲတာကို ပြစ်ဒဏ်ဘောပေးမိတာတို့ ဖြစ်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဒိုင်လူကြီးကို ဝိုင်းကူကြည့်ပေးဖို့ ဒိုင်လူကလေးဆိုတာ ထားသင့်သည်ဟု တင်ပြသူကလည်း ရှိသေးသည်။

သူဌေးတစ်ဦးကတော့ ဘောလုံးဝါသနာပါသူမဟုတ်။ ဘောလုံးအကြောင်း နားမလည်။ သူက ဂိုးပေါက်ကို ဓလနိတိုင်တွေနဲ့ မလုပ်ဘဲ တွင်းကြီးတစ်တွင်း တူးထားဖို့အကြံပြုသည်။ တွင်းထိပ်မှာ ဂိုးသမားကစောင့်။ ဘောလုံးကို တွင်းထဲဝင်အောင်ကန်နိုင်လျှင် ဂိုးဝင်သည်ဟု သတ်မှတ်ရမယ်ဆိုပဲ။

ရှုံးထွက်ပွဲတွေမှာ သရေကျလို့ ပင်နယ်တီနဲ့ဆုံးဖြတ်တဲ့အခါ ပုံစံတစ်မျိုးထွင်ချင်တဲ့လူက ရှိသေးသည်။ တစ်ဖက်လျှင် ဘောလုံးသမား ငါးယောက်စီက 'ခွင်ရာ' ရိုက်တဲ့အခါ ဂေါ်လီလုံးတွေစိတ်ပုံစံအတိုင်းရပ်နေရမည်။ ဟိုဘက်ဒီဘက် တစ်လှည့်စီကန်ရမည်။ ဘောလုံးအထိခံရတဲ့လူက ထွက်ရမည်။ နောက်ဆုံးလူကုန်သွားတဲ့အသင်းက အရှုံး။ ဘောလုံးအထိမခံရတဲ့လူ ကျန်နေတဲ့ဘက်က နိုင်မည်။

ခုလို ပေါက်ကရစ်တံကူးတည့်ရာတွေ လျှောက်ပြောနေကြချိန်မှာ ဘရာဇီးနိုင်ငံမှ ကမ္ဘာကျော် ဂန္ထဝင်ဘောလုံးသမားကြီး ပီလီက မိမိသည် ဘောလုံးကို စိတ်ကုန်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ဘောလုံးလောကကို ကျောခိုင်းပြီး လက်ဝှေ့လောကသို့ ကူးပြောင်းတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မည်သူနှင့်မဆို ယှဉ်ပြိုင်ထိုးသတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာချက်တစ်စောင် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

ထိုအခါ အာဂျင်တီးနားမှ ဘောလုံးအကျော်အမော် မာရာဒို နာကလည်း စိန်ခေါ်ရင် တိမ်ပေါ်ထိလိုက်မယ်။ ကမ္ဘာတစ်ခွင် ဟည်း သွားမယ့် အာဂျင်တီးနားကွ။ ဟိုက်ရော... ဟိုက်ရော' ဟု ပြန်လည်တုံ့ ပြန် ကြိုးဝါးလိုက်လေ၏။

ထိုသတင်းကြောင့် ကမ္ဘာကျော် သဋ္ဌေးကြီးများအကြားမှာ လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ် ဖြစ်သွားရသည်။ အထက်တန်းလွှာမှန်လျှင် လက် ရှေ့ထိုးတတ်ရမယ်ဆိုသော အယူအဆအသစ်တစ်ခု ခေတ်စားလာလေ ဦးမလားဆိုတာကိုတော့ စောင့်ကြည့်ရပေမည်။

(ရွှေအမြုတေ မဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၀၅ ၊ နိုဝင်ဘာ)

အနာဂတ် ကုမ္ပဏီလီမိတက်

တစ်နှစ်တာအတွင်း အအောင်မြင်ဆုံး ကုမ္ပဏီဆုကို သုံးနှစ် ဆက်တိုက် ရရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ နောက်နှစ်တွေမှာလည်း ဆက်ပြီးရဖို့ အလားအလာကောင်းနေသည်။ အစုရှယ်ယာဈေးတွေကလည်း တ ရိပ်ရိပ်တက်နေသည်။ အမြတ်ရာခိုင်နှုန်းကလည်း တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် ပို၍ မြင့်မားလာသည်။ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များမှာပါ ကုမ္ပဏီခွဲတွေ ဖွင့်ဖို့ အစီအစဉ်တွေ စတင်ရေးဆွဲနေရပြီ။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံး၊ အသင့်တော်ဆုံး ကုမ္ပဏီဖြစ်ကြောင်း စီးပွားရေး ပညာ ရှင်များအဖွဲ့ကပင် ထောက်ခံမှုပေးထားသည်။

ထိုကုမ္ပဏီကား 'အနာဂတ်ကုမ္ပဏီလီမိတက်'ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ဥက္ကဋ္ဌ အပါအဝင် ထိပ်တန်းဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင် ငါးဦးတို့ သည် ထိုကုမ္ပဏီကို စတင်တည်ထောင်သူများဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် မူလက သာမန် မထင်မရှား ဗေဒင်လက္ခဏာဆရာများသာ ဖြစ်ကြ

၏။ ဘုရားစောင်းတန်းတစ်ခုမှာ ခုံကလေးတွေချပြီး ဟောခဲ့ကြရသည်။ သိပ်အလုပ်မဖြစ်ကြ။

နောက်တော့ သူတို့ငါးယောက်ပေါင်းပြီး အတော်အသင့်လူစည်ကားသော မြို့နယ်တစ်ခုမှာ အခန်းကလေးတစ်ခန်းငှားပြီး အလုပ်ခန်းဖွင့်ကြည့်သည်။ အဆင်မပြေလှ။ တချို့လတွေကျလျှင် အလုပ်ခန်းလခအတွက်တောင် ပြည့်အောင်မရသဖြင့် အိတ်ထဲက စိုက်ထုတ်ကြရသည်။ ကိုယ့်လုပ်ငန်းအတွက်တောင် အောင်မြင်အောင် ယတြာမချေနိုင်တဲ့လူတွေက ဟောစာတမ်းတွေထုတ်နေလို့ ဘာအသုံးကျတော့မှာလဲ။

သူတို့သည် ကိုယ့်ပညာကိုတောင် ပြန်၍မယုံကြည်နိုင်သလို ဖြစ်လာ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ကံကြမ္မာကတော့ သူတို့လို ဝေဒပညာရှင်တွေ ကိုယ်တိုင်ပင်မသိလိုက်ဘဲ လူးလွန်းနိုးထလာခဲ့လေသည်။

ထို့နေ့အဖို့ ဗေဒင်လက္ခဏာမေးမယ့်လူ တစ်ယောက်မှရောက်မလာသေး။ ခပ်ပျင်းပျင်းရှိသဖြင့် အားကစားဂျာနယ်တွေဖတ်ရင်း မကြာခင် ကျင်းပတော့မည့် ယူရို ၂၀၀၄ ဘောလုံးပွဲမှာ ဗိုလ်စွဲနိုင်ခြေရှိသော အသင်းများကို ခန့်မှန်းနေကြသည်။

အကြမ်းဖျင်း တွက်ချက်မှုအရ တနင်္လာနံနက်စသော အသင်းတစ်သင်း ဗိုလ်စွဲနိုင်မည်ဟု အဖြေထွက်သည်။ ဂျာမနီ (သို့မဟုတ်) ချက်အသင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

ထိုစဉ်တွင် ရုံးခန်းထဲသို့ ဧည့်သည်တစ်ယောက် ဝင်လာသည်။ သီလရှင် ဆရာလေးတစ်ပါးပင်ဖြစ်၏။ အသက်သုံးဆယ်ဝန်းကျင်

ခန့်ရှိမည်။ ဦးခေါင်းမှ ဆံပင်များကို ပြောင်နေအောင်ရိတ်ထားသည့်တိုင် ကြည်လင်ချောမောသောမျက်နှာက ပေါ်လွင်နေသည်။

“ကြွပါ ဆရာလေး၊ ကြွပါ”

တစ်ယောက်က လေးလေးစားစား ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။

ဆရာလေးသည် စားပွဲရှေ့မှာရပ်သည်။

“ထိုင်ပါ၊ ဘာအကူအညီ ပေးရပါမလဲ”

ဟု နောက်တစ်ယောက်က မေးသည်။ ဆရာလေးသည် မတ်တတ်ရပ်လျက်ကပင်

“ဝတ္ထုငွေနည်းနည်းလောက် အလှူခံချင်လို့ပါ”

“ရပါတယ် ဆရာလေး၊ ဘယ်လောက် အလိုရှိပါသလဲ”

ဆရာလေးသည် စားပွဲပေါ်မှ အားကစားဂျာနယ်များကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ

“ရှစ်ဆယ့် ခုနှစ်ကျပ်ပါ”

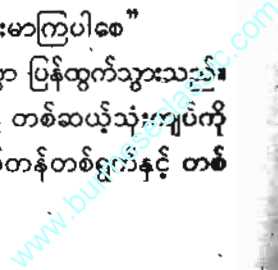
ခုချိန်မှာ တစ်ကျပ်တန်ကို ရှာဖွေလည်း မလွယ်တော့။ ထို့ကြောင့် တစ်ရာတန်စာစံရွက် ကပ်လှူလိုက်ပြီး

“တစ်ရာတန်ပဲ လက်ခံလိုက်ပါ ဆရာလေး”

ဆရာလေးက တစ်ရာတန်ကို နီးဗန်းလေးဖြင့် ခံယူလိုက်သည်။ ဗန်းထဲမှာ အဆင်သင့်ရှိနေသော စာအိတ်ကလေးတစ်အိတ်ကို ပြန်ကမ်းပေးသည်။

“ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ရွှင်လန်းဖြာ ကျန်းမာကြပါစေ”

ဟု ဆုတောင်းပေးပြီးနောက် ဣန္ဒြေရစ္စာ ပြန်ထွက်သွားသည်။ စာအိတ်ကိုဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ပြန်အမ်းငွေ တစ်ဆယ့်သုံးကျပ်ကို တွေ့ကြရသည်။ အသစ်စက်စက် တစ်ဆယ်တန်တစ်ရွက်နှင့် တစ်ကျပ်တန် သုံးရွက်။

ဆရာလေးသည် ငွေရှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကျပ်တိတိကိုသာ အလှူခံ
သွားခြင်းမှာ အကြောင်းမဲ့သက်သက် မဖြစ်နိုင်။ အဓိပ္ပာယ်တစ်ခုခုတော့
ရှိရမည်ဟု ဝေဒသမားတို့၏ ပင်ကိုယ်စိတ်ဖြင့် အလိုလိုသိလိုက်၏။

သူတို့သည် ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲဟု အမျိုးမျိုးစဉ်းစားကြည့်ကြ
သည်။ အဖြေကိုမရ။ တစ်ယောက်က အားကစားဂျာနယ် အဖြူသား
လွတ်နေရာပေါ်မှ ရှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကျပ်ဆိုသော စာသားကို ရေးပြီး ဖေ
စေ့စပ်စပ်ကြည့်သည်။ တွေးလို့မရ။ ဂဏန်းဖြင့် ရေးကြည့်ပြန်သည်။

၈၇/-။

“တစ်ခုခု ထူးခြားနေသလိုပဲ၊ ဟုတ်ပြီ”

၈၇/- ဟု ဂဏန်းနှင့်ရေးထားတာကို ရှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကျပ်ဟု
ဖတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဂဏန်းတွေကို အက္ခရာစာလုံးတွေ
အဖြစ် သဘောထားပြီး ဖတ်ကြည့်မယ်ဆိုလျှင်တော့ အသံထွက်ပုံက
“ဂရီ”

သူတို့သည် အားကစားဂျာနယ်များကို လှန်ပြီးရှာဖွေကြည့်ကြ
သည်။ ယူရီ ၂၀၀၄ ဘောလုံးပွဲ ဝင်ခွဲမည့် အသင်းတွေထဲမှာ ဂရီနိုင်ငံ
လည်း ပါဝင်နေကြောင်း တွေ့ရ၏။

သို့ရာတွင် ဂရီအသင်းသည် နာမည်ကြီးမဟုတ်။ ခြေစွမ်းက
သာမန်မျှသာရှိ၏။ အုပ်စုအနေအထားအရလည်း အိမ်ဖြည့်သဘော
လောက်သာ ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်စွဲဖို့နေနေသာသာ အုပ်စုအဆင့်ကို ကျော်
ဖြတ်နိုင်ဖို့ အခြေအနေမှာတောင်မရှိ။ တစ်ခုသာ ပြောစရာရှိသည်။
သူတို့ အကြမ်းဖျင်း တွက်ချက်ခဲ့စဉ်က တနင်္လာနံနက်စာသော အသင်း
ဗိုလ်စွဲမည်ဟု အဖြေထွက်ခဲ့သည်။ ဒီတစ်ချက်တော့ ကိုက်ညီမှုရှိနေ
၏။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် -အသေးစိတ်တွက်ချက်ရမည်။ ဂရီနိုင်ငံ၏

လတ္တီတွဒ်၊ လောင်ဂျီတွဒ် တည်နေရာကိုရှာသည်။ ဘောလုံးပွဲကျင်းပ
ချိန်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေမည့် ဂြိုဟ်နက္ခတ်တို့၏ အနေအထားနှင့် တိုက်
ကြည့်သည်။ ခရစ်ဂျာနယ်မှတစ်ဆင့် ဟောကိန်းနှင့်ညှိသည်။ ဂဏန်းဗေဒင်
နှင့် တွက်သည်။ တံရောကတံကိုလည်း သုံးသည်။ အယူတော်မဂ်
လာ၊ အတိတ်နိမိတ်ပါမကျန် ဘက်စုံထောင့်စုံက စစ်ဆေး တွက်ချက်
ကြည့်သောအခါ အံ့ဩဖွယ်အဖြေတစ်ခု ထွက်လာသည်။

ယူရီပွဲမှာ ဂရီနိုင်ငံအသင်း ဗိုလ်စွဲရမည်။

သူတို့သည် ကြီးမားသော စွန့်စားမှုတစ်ခုကို ပြုလုပ်ဖို့ ဆုံး
ဖြတ်လိုက်ကြသည်။ အားကစားဂျာနယ်များ အပါအဝင် နာမည်ကြီး
ဂျာနယ်တွေထဲမှာ သူတို့၏လုပ်ငန်းကြော်ငြာကို ထည့်သွင်းလိုက်
သည်။ ကြော်ငြာစာသားထဲမှာ ဂရီဗိုလ်စွဲရမည်ဆိုသော ဟောကိန်းကို
ပါ စာလုံးမည်းကြီးနှင့် ထည့်သွင်းဖော်ပြလိုက်၏။

တချို့က ရဲရင့်သော ဟောကိန်းဟုဆိုသည်။ အများစုကတော့
ခပ်ကြောင်ကြောင် ဗေဒင်ဆရာတွေပဲဟု ရယ်သွမ်းသွေးကြသည်။ ဂျာ
နယ်တစ်စောင်က ဆိုလျှင်

“ခင်ဗျားတို့ ဟောကိန်းကြောင့် ကျွန်တော်တို့ဂျာနယ်ပါ ထိ
ခိုက်နေပါဦးမယ်”

ဟုဆိုပြီး ကြော်ငြာကိုတောင် လက်မခံဘဲ ငြင်းပယ်လိုက်၏။

ထိုကြော်ငြာပါပြီးနောက် သူတို့အလုပ်ခန်းကို ဗေဒင်လက္ခ
ဏာမေးမည့်သူ တစ်ယောက်မှရောက်မလာတော့။ သူတို့အနေဖြင့်
အဖြေကိုထိုင်စောင့်နေရုံသာ ရှိတော့သည်။ ဟောကိန်းမမှန်လို့ကတော့
ဒီအလုပ် လုပ်စားလို့ရမှာ မဟုတ်တော့။

သို့ရာတွင် ဂရီအသင်းသည် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် အောင်မြင်
စွာကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ထိပ်သီးတွေကို တစ်သင်းပြီးတစ်သင်း ဖြတ်

ချစ်ပြီး ဗိုလ်လှပွဲမှာလည်း အိမ်ရှင်ပေါ်တူဂီကိုအနိုင်ရပြီး ဥရောပ ချန်ပီယံဖလားကြီး ရွတ်ခူးသွားသည်။

ထိုအခါမှစ၍ သူတို့၏လုပ်ငန်းမှာလည်း တစ်ရှိန်ထိုး နာမည်ကြီးသွားလေတော့သည်။ သူတို့ဆီမှာ ဗေဒင်လက္ခဏာမေးချင်သူများသည် တစ်ပတ်ခန့်ကြိုတင်ပြီး တိုက်ယူရသည့် အခြေအနေမျိုး ရောက်လာသည်။

ဒါတွင်မကသေး၊ သူတို့လုပ်ငန်းအောင်မြင်မှုကို အထွတ်အထိပ်ရောက်အောင် တွန်းပို့ပေးမည့် အခွင့်အရေးတစ်ခုသည်လည်း ထပ်မံပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြန်သည်။

၂၀၀၄-၀၅ ဥရောပချန်ပီယံလိဂ် ဘောလုံးဗိုလ်လှပွဲပင် ဖြစ်လေ၏။ အီတလီမှ အေစီမီလန်နှင့် အင်္ဂလန်မှ လစ်ဗာပူးတို့ ယှဉ်ပြိုင်ကြရမည်။

ဝါအရရော၊ သမ္ဘာအရရော၊ ပညာအရရော၊ ဘောလုံးသမားလူစာရင်းအရပါ အေစီမီလန်က အဘက်ဘက်မှသာနေသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ တွက်ချက်မှုအရ လစ်ဗာပူး ဗိုလ်စွဲမည်ဟု ဟောကိန်းထုတ်လိုက်သည်။

တကယ်ကန်ကြတော့ အေစီမီလန်က တစ်ဂိုးစသွင်းသည်။ ဒီလောက်က ကိစ္စမရှိ။ အချိန်မရွေး ပြန်ချေနိုင်သည်။ မီလန်က တစ်ဂိုးထပ်သွင်းပြန်သည်။ နည်းနည်းတော့ ကိစ္စရှိလာပြီ။ ပထမပိုင်း မပြီးခင်မှာပင် နောက်တစ်ဂိုး ထပ်သွင်းပြန်သည်။ သုံးဂိုး ဂိုးမရှိ။

အခြေအနေက တော်တော်ဆိုးသွားပြီ။ မီလန်လိုအသင်းမျိုးကို သုံးဂိုးပြန်ချေဖို့ဆိုတာ မျှော်လင့်ချက်မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်၏။

ကစားကွက်အရလည်း မီလန်က တစ်ချိန်လုံးအပေါ်စီးက စိတ်ကြိုက်မွှေနှောက် ကစားနေသည်။

ဒီတော့ သူတို့ဟောကိန်းကိုယုံပြီး လစ်ဗာပူးဘက်က ပုံအောသူတွေက မုန်းတုတ်တုတ်ဆက်ပြီး အပြစ်တင် ကြိမ်းမောင်းကြသည်။ မီလန်ဘက်တော်သားတွေကလည်း လှမ်းရိုကြသေးသည်။ အီးမေးလ်တွေလည်း အဆက်မပြတ်ဝင်လာသည်။

တစ်ခုခုတော့ လွဲချော်နေပြီ။ ထို့ကြောင့် ကွန်ပျူတာထဲက မီလန်-လစ်ဗာပူးပွဲ တွက်ချက်မှုဖိုင်ကို ချက်ချင်းပြန်ဖွင့်သည်။ အသေးစိတ်အချက်အလက်များကို အမြန်စစ်ဆေးကြည့်သည်။ အချက်တစ်ချက်ရှာတွေ့၏။

လစ်ဗာပူးအသင်းကို အထောက်အကူပြုနေသည့် ဂြိုဟ်တစ်လုံးသည် 'ရီထရို' အခြေအနေမှာ ရောက်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထိုသက်ရောက်မှုကြောင့် အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းနှင့် ကြုံနေရခြင်းသာဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုအခြေအနေမှ လွတ်မြောက်ဖို့မှာ လောင်ဂျီတွဒ်အားဖြင့် ငါးဒီဂရီသာလိုတော့သည်။ မိနစ်နှစ်ဆယ်။

'ရီထရို'မှ လွတ်မြောက်ခါစတွင် ထူးခြားအံ့ဩဖွယ် အပြောင်းအလဲများ ဖြစ်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဒုတိယပိုင်းတွင် လစ်ဗာပူးသည် အထက်စီးကို ပြန်ရောက်ရပေလိမ့်မည်။

နောက်တစ်ချက်ကတော့ အေစီမီလန်အသင်းကို ဦးဆောင်ကစားနေသော မာလဒီနို၏ ကံဇာတာနှင့် ပတ်သက်သည်။ လက်ရှိအချိန်မှာ ဖြစ်ပေါ်နေသော သူ၏ကံကြမ္မာသည် ယူရို ၂၀၀၀ ပွဲတန်းက အခြေအနေနှင့် တစ်ထပ်တည်းနီးပါး ဖြစ်နေသည်။

ယူရို ၂၀၀၀ တုန်းက ဗိုလ်လှပွဲမှာ သူက အီတလီအသင်းခေါင်းဆောင်။ ပြင်သစ်နှင့် ကန်ရသည်။ ပွဲပြီးခါနီးထိ အီတလီက

တစ်ရိုးအသာနှင့် နိုင်နေသည်။ မိနစ်ပိုင်းလေး အလိုကျမှ ပြင်သစ်က ချေပဂိုးသွင်းသည်။ အချိန်ပိုမှာ တစ်ရိုးထပ်သွင်းပြီး ပြင်သစ်နိုင်သွားသည်။ အီတလီရှုံးသည်။

အေစီမီလန်သည်လည်း အီတလီအခြေစိုက် အသင်းဖြစ်၏။ လစ်ဗာပူးမှာ အင်္ဂလန်မှဖြစ်သော်လည်း ပြင်သစ်နှင့် အင်္ဂလိပ် ရေလက်ကြားတစ်ခုသာခြားသော အိမ်နီးချင်းများဖြစ်၏။ လောင်ဂျီတွဒ်အားဖြင့် သိပ်မကွာလှ။

ထိုအချက်ကြောင့်လည်း လစ်ဗာပူးက မထင်မှတ်ဘဲ ပြန်နိုင်သွားလိမ့်မည်ဟု ကောက်ချက်ချနိုင်သည်။

နောက် ထူးခြားတိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုကတော့ နှစ်ဖက်ဂိုးသမားတို့၏ အမည်များပင်ဖြစ်သည်။ အေစီမီလန်ဂိုးသမား 'ဒီဒါ'။ လစ်ဗာပူးဂိုးသမား 'ဒူးဒက်'။ စနေနံဖြစ်သော 'ဒ' နှစ်လုံးထပ်တွေ့ချည်းဖြစ်၏။

အေစီမီလန်အသင်းကို မီလန်ဟု ခေါ်ကြတာများသည်။ ကြာသပတေးနံဖြစ်၏။ စနေနှင့် ကြာသပတေး 'မေ့' ဓာတ်ကျနေသည်။ ရန်ဘက်ဖြစ်၏။ အသင်းခေါင်းဆောင် မာလီဒီနိုသည်လည်း ကြာသပတေး၊ စနေ 'မေ့' ဖြစ်နေပြန်၏။

လစ်ဗာပူးက ဗုဒ္ဓဟူးနံ။ စနေနှင့် မိတ်ဖက်။ 'ဒန်းလှ' ဓာတ်ဖြစ်၏။ ပြီးတော့ ဒူးဒက်ကလည်း တစ်ခါတစ်ခါ ရူးကြောင်ကြောင်လုပ်တတ်တယ်မဟုတ်လား။ ဒီတော့ ဒူးဒက်သည် အနိုင်အရှုံးကို အဆုံးအဖြတ်ပေးလိမ့်မည်။

သူတို့သည် ဘောလုံးပွဲကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေကြသော အားကစားဂျာနယ်တိုက်များဆီသို့ ချက်ချင်းဖုန်းဆက်ပြီး လစ်ဗာပူး နိုင်ကိုနိုင်ရမည်ဟု အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ ကမ္ဘာအရပ်

ရပ်ရှိ သတင်းဌာနများဆီသို့လည်း သူတို့၏ ဟောကိန်းကို အီးမေးလ်နှင့် အမြန်ပို့လိုက်သည်။ လစ်ဗာပူး မန်နေဂျာ ဘင်နီတက်စ်ထံသို့ တိုက်ရိုက်ဖုန်းဆက်သေးသည်။ ဖုန်းမကိုင်ဘဲ မက်ဆေ့ချ်ပေးထားပါဆိုသဖြင့် အားမလျှော့ဖို့နှင့် နိုင်မှာကျိန်းသေကြောင်း အားပေးစကားပြောထားလိုက်သည်။

ဒုတိယပိုင်းပြန်စပြီး မကြာခင်မှာပင် လစ်ဗာပူးအသင်းက မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း သုံးဂိုးဆက်တိုက်ပြန်သွင်းလိုက်သည်။

သရေဖြစ်နေသဖြင့် အချိန်ပိုကန်ရသည်။ တစ်ဖက်ဖက်က ဂိုးထပ်မသွင်းနိုင်သဖြင့် ပင်နယ်တီငါးလုံးစီ ကန်ကြရသည်။

နောက်ဆုံး အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့် ပင်နယ်တီကို ကန်မည့်သူမှာ မီလန်မှ ရှက်ဗ်ချင်ကို။ ဗုဒ္ဓဟူးနံ ဖြစ်နေပြန်၏။ ဖမ်းမယ့်ဂိုးသမားက ဒူးဒက်။ စနေနှင့် ဗုဒ္ဓဟူး မိတ်ဖက်ဖြစ်သဖြင့် ဘောလုံးသည် ဒူးဒက်ဆီ တည့်တည့်ရောက်သွားပြီး ကာကွယ်လိုက်နိုင်လေသည်။

သူတို့ဟောကိန်း ထုတ်ထားတဲ့အတိုင်း ကွက်တိပဲ။ လစ်ဗာပူးအသင်း ဗိုလ်စွဲပြီ။

သူတို့ကို ချီးကျူးဂုဏ်ပြုသော တယ်လီဖုန်းတွေ၊ အီးမေးလ်တွေ အဆက်မပြတ်ဝင်ရောက်လာသည်။ လစ်ဗာပူးအသင်း မန်နေဂျာ ဘင်နီတက်စ်ဦးဆောင်ပြီး အသင်းသားတွေအားလုံး စုပေါင်းလက်မှတ်ထိုးထားသော ကျေးဇူးတင်ကြောင်း သဝဏ်လွှာလည်း ရောက်ရှိလာသည်။ ကမ္ဘာကျော် သတင်းစာကြီးများဖြစ်ကြသော နယူးယောက်တိုင်း၊ အင်တာနေရှင်နယ် ဟာရယ်ထရီဖြန့်၊ လေမ္မန်၊ အဆာဟီရှင်ဘွန်း၊ ဘန်ကောက်ပို့စ်၊ စထရိတ်တိုင်း စသည်တို့ကလည်း သူတို့၏ ဟောကိန်းအကြောင်းကို တခမ်းတနားရေးရသည်။ တိုင်း မဂ္ဂဇင်းကြီးကတောင်မှ အထူးသတင်းထောက်တစ်ယောက် ဖွဲ့စည်းပြီး အင်တာ

ဗျူး လုပ်ခဲ့ရလေ၏။

သူတို့လုပ်ငန်းမှာလည်း တစ်ရိုက်ထိုး အောင်မြင်လာသည်။ သူတို့ဆီမှာ ဗေဒင်လက္ခဏာမေးဖို့ လပေါင်းများစွာကြာအောင် ကြိုတင် စာရင်းပေး စောင့်ဆိုင်းရတာမျိုး ဖြစ်လာ၏။ နိုင်ငံခြားက လှမ်းမေး တာမျိုးတွေတောင် ရှိလာသည်။ ထို့ကြောင့် လုပ်ငန်းကိုတိုးချဲ့ရသည်။ ဝန်ထမ်းတွေ ထပ်ခန့်ရသည်။ လုပ်ငန်းသည် တဖြည်းဖြည်း ပို၍ပို၍ ကြီးကျယ်လာသောအခါ အစုရှယ်ယာတွေပေါ်ပြီး ကုမ္ပဏီလီမိတက် တစ်ခု ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ရလေတော့သည်။

သူတို့ကုမ္ပဏီ အဆောက်အအုံသည် ဆယ်ထပ်ရှိသည်။ ဂရုနိက်ကျောက်များဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည်။ နဖူးစည်းတွင် ရွှေ ရောင် 'စဗေဝ' စာလုံးကြီးများ တပ်ဆင်ထားသည်။

အဆောက်အအုံကြီး၏ရှေ့တွင် ပန်းခြံရှိသည်။ ဘေးဘက် နှင့် နောက်ဘက်မှာတော့ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်း၊ အဆောင်ယာကြာများပြု လုပ်ရာတွင် အဆင်သင့်ရနိုင်အောင် နေ့သင့်နံသင့် အပင်မျိုးစုံကို စိုက် ပျိုးထားသည်။ တချို့အပင်ငယ်များကို မှန်လုံအိမ်များထဲတွင် လိုအပ် သောအလင်းရောင်၊ အပူချိန်၊ ရေတို့ကိုပေးပြီး စိုက်ပျိုးထားသည်။ စိုက်ပျိုးဖို့မလွယ်သော ရှားပါးအပင်တွေကိုတော့ လတ်လတ်ဆတ် ဆတ်ရအောင် ပဉ္စငါးပါးစလုံးကို ဖရီဖာရေခဲခန်းထဲတွင် သိမ်းဆည်း ထားသည်။ ထိပ်ဆုံး ခေါင်းမိုးမျက်နှာပြင် ကွက်လပ်တွင် နက္ခတ် တာရာကြည့် မှန်ပြောင်းကြီးများရှိသည်။

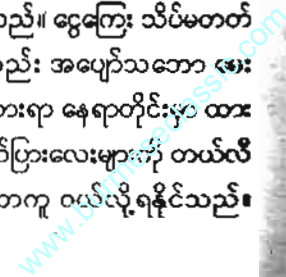
အဆောက်အအုံကြီး၏ အောက်ဆုံးထပ်တွင် ဧည့်ကြိုဌာန၊ စုံစမ်းရေးဌာန၊ ကြိုတင်ချိန်းဆိုမှု ဌာနများရှိ၏။ တစ်ဖက်ခြမ်းရှိ ခန်းမ

ကျယ်ကြီးထဲမှာတော့ အိမ်ဗေဒင်၊ အိမ်လဲက္ခဏာဟောပေးသော စက် များ ရှိလေသည်။ ဘဏ်တွေမှာထားသော အေတီအမ်ခေါ် အလိုအ လျောက် ငွေထုတ်စက်လိုပုံစံမျိုးဖြစ်၏။

ကောင်တာမှ ဝယ်ယူခဲ့သော ကတ်ပြားကို စက်ထဲထိုးထည့် ပြီး ကိုယ့်ရဲ့ မွေးနှစ်၊ မွေးလ၊ မွေးရက်၊ မွေးနေ့နှင့် အချိန်တို့ကိုပါ မော်နီတာစကရင်မှာ ပေါ်နေသော ပုံစံကွက်လပ်ထဲ ရိုက်ထည့်ပေးရ သည်။ ထို့နောက် 'ပရင့်'ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်လျှင် စက်ထဲမှ တစ်လ စာ ဟောစာတမ်းစာရွက်ကလေး ထွက်လာသည်။ ဒါက အိမ်ဗေဒင်။

အိမ်လဲက္ခဏာကတော့ စက်မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ အရာပေးထား တဲ့အတိုင်း လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ကို တင်ရသည်။ စက်က စကင်နာဖြင့် ဖတ်ယူလိုက်သည်။ လက္ခဏာဆော့ဖဲဝဲက အရေးအကြောင်းများကို တိုက်ဆိုင်တွက်ချက်သည်။ ထို့နောက် ဟောကိန်းများကို လက်ဝါးပြင် ပုံစံနှင့်အတူ စာရွက်ပေါ်ရိုက်နှိပ်ပြီး ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ လက်ဖဝါး ပုံစံပေါ်ရှိ ထူးခြားသော အမှတ်အသားများကို အမှတ်စဉ်ထိုး၍ ညွှန်ပြ ထားသည်။ ဘယ်အမှတ်အသားကြောင့် ဘာဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြထား သည်။

ထိုဟောကိန်းများမှာ ယေဘုယျသဘောသာဖြစ်၏။ ဆရာ ကိုယ်တိုင်ဟောတာလောက်တော့ ပြည့်စုံမှန်ကန်မှုမရှိ။ သို့ရာတွင် ဈေး နှုန်းအလွန်သက်သာသည်။ အချိန်ကုန်ခံပြီး စောင့်နေစရာမလိုဘဲ ချက် ချင်းသိနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် လူကြိုက်များသည်။ ငွေကြေး သိပ်မတတ် နိုင်သူများ အသုံးပြုကြသည်။ တချို့ကလည်း အပျော်သဘော မေး ကြသည်။ ထိုစက်ကလေးများကို လူစည်ကားရာ နေရာတိုင်းမှာ ထား ပေးရသည်။ စက်ထဲထည့်သွင်းရသော ကတ်ပြားလေးများကို တယ်လီ ဖုန်းကတ်လိုပင် နေရာတကာမှာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူရနိုင်သည်။

လူတစ်ယောက်သည် လက္ခဏာဖတ်စက်ရှေ့တွင် ရပ်နေသည်။ လက်ဖဝါးများကို ပုံစံပေါ်တင်ထားသည်။ ထို့နောက် ခလုတ်ကိုနှိပ်လိုက်ပြီး စိတ်စောနေဟန်ဖြင့် စောင့်ကြည့်နေသည်။

ထိုသူ၏ ရုပ်ရည်ဟန်ပန်နှင့် ဝတ်စားပုံကိုကြည့်လျှင် လက်လုပ်လက်စား တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိသာ၏။

စက်ထဲမှ သာယာသော ဂီတသံ ခပ်တိုးတိုးထွက်လာသည်။ နှစ်မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ စာရွက်တစ်ရွက် ထွက်လာသည်။ ထိုသူသည် စာရွက်ကိုဆွဲယူပြီး စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်ကြည့်သည်။

၁။ ယခုရက်အတွင်း၌ သင့်အဖို့ အမြင့်သို့တက်လှမ်းနေသော ကာလဖြစ်၏။

(မှန်လိုက်လေ။ ။ သူသည် ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ်နေခြင်းဖြစ်၏။ မနေ့ကပင် ဆောက်လက်စတိုက်၏ ခေါင်းမိုးပေါ်တက်ပြီး လုပ်ခဲ့ရသေးသည်။)

၂။ ယာဘက် လက်ဝါးပြင်ပေါ်တွင် သန်လျက်ပုံ ပါသောကြောင့် အကြီးအမှူး၊ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်နိုင်သည်။

သူ့အလွန် ဝမ်းသာသွားသည်။ ထိုဟောကိန်းကလည်း မှန်ဖို့ တော်တော်နီးစပ်သည်။ ဆိုက်ထဲက တာဝန်ခံအင်ဂျင်နီယာက သူ့ကို တော်တော်သဘောကျနေသည်။ သူကလည်း မျှော်လင့်ထားသည်။ ဒီအတိုင်းဆို မကြာခင်မှာ အဆင်ပြေတော့မည်။ လက္ခဏာပေါ်မှာ သန်လျက်ပုံပါတယ် ဆိုကတည်းက ပန်းရန်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဖို့ အလားအလာကောင်းနေပြီ မဟုတ်လား။

တံချို့ကိစ္စတွေက ရက်ချိန်းယူပြီး အကြာကြီးစောင့်ဆိုင်းနေ

လို့ ရတာမဟုတ်။ ရုတ်တရက်ဖြစ်ပေါ်လာသော ပြဿနာတွေ ရှိတတ်၏။ ကျန်းမာရေး ဆိုးရွားလာတာ၊ ဆေးရုံတက်ပြီး ခွဲစိတ်ကုသခံရတာ၊ လင်ပျောက်၊ သားပျောက်ကိစ္စ၊ အမှုအခင်းဖြစ်လို့ အချုပ်အနှောင်ခံရသောကိစ္စ၊ ဒါတွေအတွက် ချက်ချင်းအရေးယူ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်အောင် အရေးပေါ်ဌာနကို ဖွင့်လှစ်ပေးထားသည်။ အမြန်ကြေးတော့ပေးရသည်။

လူတစ်ယောက်သည် အရေးပေါ်ဌာန တာဝန်မှူး၏ စားပွဲရှေ့မှာ ထိုင်နေသည်။ ထိုသူသည် အဝတ်အစားကို တတ်နိုင်သမျှ သပ်ရပ်အောင် ဝတ်ဆင်ထားသော်လည်း နေလောင်ပြီး ညိုမည်းကြမ်းတမ်းသော အသားအရေကြောင့် အလုပ်ကြမ်းသမား တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။

“ဘာအကူအညီ ပေးရမလဲခင်ဗျာ”

တာဝန်မှူးက မေးသည်။

“ကျွန်တော်... ကျွန်တော် ယတြာချေချင်လို့၊ အဲ မဟုတ်ဘူး။

ယတြာကို ယတြာပြန်ချေချင်လို့”

ထိုသူက ကပေါက်ကချာပြောသည်။

“သိပ် မရှင်းဘူးခင်ဗျ။ သေသေချာချာ ပြောပြပါဦး”

“ဟိုဒင်းလေ၊ ယတြာချေတားတာကို ပြန်ဖျက်ချင်လို့”

“ဗျာ... ဘယ်လို”

တာဝန်မှူးက ဒါမျိုး တစ်ခါမှမကြုံဖူးသဖြင့် ကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်သွားပြီးမှ

“ယတြာက အဆင်မပြေလို့လားခင်ဗျ”

“မဟုတ်ဘူး ဆရာရဲ့၊ အဆင်ပြေလွန်းအားကြီးနေလို့”

“ဒါနဲ့များ”

“ဒီလိုပါဆရာ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လလောက်က ဆရာတို့ဆီကို ကျွန်တော့်မိန်းမလာပြီး ယတြာချေသွားတယ်လေ”

“ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ကပ်စတန်မာတွေကများတော့ မှတ်မိဖို့ မလွယ်ဘူး။ နာမည် ပြောပြရင်တော့...”

“ကျွန်တော့်မိန်းမနာမည်က မနော်တဲ့။ ကြောင်နှစ်ကောင် ဆေးလိပ်ခုံမှာ အလုပ်လုပ်ပါတယ်”

“ဪ... ဟုတ်ပြီ၊ ပြီးရင် ကွန်ပျူတာမှတ်တမ်းထဲမှာ ပြန်ရှာ ပြီး စစ်ဆေးပေးမယ်။ ခုတော့ ကိစ္စကိုဆက်ပြောပါဦး”

“ကျွန်တော့်အလုပ်အကိုင်က သိပ်အဆင်မပြေလို့ ယတြာလာ တောင်းခဲ့တာပါ။ ယတြာလည်းချေပြီးရော အလုပ်က အရမ်းကောင်း လာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆရာပဲစဉ်းစားကြည့်ပါဦး။ ကျွန်တော်က ဆိုက် ကားနင်းတာလေ။ အလုပ်အဆင်ပြေလေ ပိုနင်းရလေပေါ့”

“အဲဒီတော့ ဝင်ငွေပိုရတာပဲ မဟုတ်လား”

“ဒါပေမဲ့ တစ်ချိန်လုံး နင်းနေရတော့ သေရောပေါ့။ တစ်နေ့ ကုန် လုံးဝမနားရဘူး။ ကြွက်တက်တာလည်း ခဏခဏပဲ။ ညဘက် အိမ်ပြန်ရောက်ရင် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်ကိုက်ခဲနေပြီ။ ဒါတောင် ညကြီးအချိန်မတော် လာနှိုးပြီး မွေးခါနီးမိုက်ကြီးသည် ဆေးရုံလိုက် ပို့ခိုင်းတာမျိုးက ရှိသေးတယ်။ ကြာရင် လူလည်းပင်ပန်းတာနဲ့ သေ လိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်မိန်းမလုပ်သွားတဲ့ ယတြာကို ပျက် သွားအောင် ပြန်လုပ်ပေးပါဆရာရယ်။ ကျသလောက် ပေးပါ့မယ်”
တာဝန်မှူးမှာ ခေါင်းကုတ်နေလေ၏။

သူတို့ကုမ္ပဏီတွင် နှစ်စဉ်ကြေးပေးပြီး အသင်းဝင်ထားလို့ရ

သည်။ အသင်းဝင်များအနေဖြင့် တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် အထွေထွေဟော စာတမ်းများ အခမဲ့ရရှိကြသည်။ လာမေးလျှင်လည်း နှစ်ဆယ်ရာခိုင် နှုန်း ဒစ်စကောင့်ရသည် ကုမ္ပဏီမှဖွင့်သော သင်တန်းများကိုလည်း တက်ရောက်ခွင့်ရှိသည်။

သူတို့ကုမ္ပဏီက အစီအစဉ်သစ်တစ်ခုကိုလည်း တီထွင်ထား သေးသည်။ လူတွေအတွက်သာမက အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်လေးများ အတွက်ပါ ဟောစာတမ်းများ၊ ယတြာများ ပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြစ်၏။ မွေးနေ့ မွေးရက် မသိနိုင်သော တိရစ္ဆာန်လေးများဆိုလျှင်လည်း အမွှေး အတောင်၊ အသွေးအရောင်ကိုကြည့်ပြီး /အင်္ဂုဗိဇ္ဇာနည်း၊ ကြန်အင် လက္ခဏာကြည့်နည်းများဖြင့် ဟောပြောပေးသည်။ ကြောင်ကလေး များအတွက် ရောင်စုံလည်ပတ်ဖဲပြားများ၊ ခွေများအတွက် ငွေဖြူက လေးများ၊ ကြက်တူရွေးများအတွက် ခြေမန်းကွင်းကလေးများ စသည် ဖြင့် ယတြာချေပေးသော ပစ္စည်းများလည်းရှိ၏။

ထိုအစီအစဉ်မှာ အလွန်အောင်မြင်ပြီး ကုမ္ပဏီအတွက် ဝင်ငွေ အမြောက်အမြား တိုးတက်လာစေခဲ့သည်။

တချို့ကိစ္စတွေကတော့ ဆရာများအနေဖြင့် လူကိုယ်တိုင် သွားရောက် ဆောင်ရွက်ပေးရတာမျိုးရှိသည်။ တိုက်ဆောက်မည့်နေရာ တွင် မြေသန့်မင်္ဂလာ ပြုလုပ်ပေးရခြင်း၊ လမ်းဦးတိုက်ဖြစ်နေသော အိမ်များ၊ နို့ညှပ်ကျနေသောအိမ်များကိစ္စ မြေရှင်းပေးရခြင်း၊ ညောင်ပင် စသော သစ်ပင်ကြီးများ ခုတ်လှဲရာမှာ အစီအရင်များ လုပ်ပေးရခြင်း တို့ဖြစ်သည်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာတော့ ဒိုးတူဒိုးစံနစ်ဖြင့် ဝန်ဆောင်မှုပေးရ လေသည်။ ဝန်ဆောင်ခကိုလည်း နင့်နေအောင် ပေးရတတ်သည်။

အလုပ်အများဆုံး လူအစည်းကားဆုံးကတော့ ယတြာဌာန ပင်ဖြစ်၏။ လိုအပ်သမျှ အားလုံးပြည့်စုံအောင် အဆင်သင့်စုဆောင်း ပြင်ဆင်ထားရ၏။ ယတြာပစ္စည်းဆိုတာကလည်း အမျိုးအစားပေါင်း စုံလင်လှသည်။

အပင်မျိုးစုံတို့၏ အသီး၊ အရွက်၊ အခေါက်၊ အပွင့်၊ အမြစ် များ၊ ဆင်းတုတော်၊ ရှင်သီဝလီရုပ်တု၊ သူရဿတီစသည်တို့ ထုလုပ် ရန်အတွက် နံ့သာဖြူ၊ ကရမက်၊ သစ်ကနက်၊ ရှားနစ်၊ ကျွန်း၊ ပိ တောက်စသော သစ်သားများ၊ ဒက္ခိဏသားခါ သစ်ကိုင်းများ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊ ခဲစသော သတ္တုများ၊ ဆင်စွယ်၊ ဝက်စွယ်၊ ကျားရိုး၊ ဖြူဆူး၊ လိပ်ခွံစသော တိရစ္ဆာန်ထွက်ပစ္စည်းများ၊ ဥဿဖယား၊ အညှပ်နန်း၊ ပယင်း၊ ကြောင်၊ ဂေါ်မုတ်စသော တွင်းထွက်များ၊ ခြေမြေ၊ နကျယ် အိမ်၊ ပင့်ကူခြောက်စသော ရှာရခက်သည့်ပစ္စည်းများ။

အင်းချပ်များပြုလုပ်သော အလုပ်ရုံလည်းရှိ၏။ အင်းချပ်များ မှာ အမျိုးအစား ထောင်နှင့်ချီသဖြင့် ကွန်ပျူတာထိန်းချုပ်သော စက် များနှင့် ရေးထွင်းရသည်။

လူတစ်ယောက်သည် ဟောပြောခန်းမှ ဆရာရေးပေးလိုက် သော စာရွက်ကလေးကိုကိုင်ပြီး ဝင်လာသည်။ ကောင်တာရှေ့မှာရပ် ပြီး စာရွက်ကိုကမ်းပေးလိုက်၏။ ဝန်ထမ်း အမျိုးသမီးလေးက ဖြတ် ဝိုင်းပေါ်မှာ တစ်စုံတစ်ခုရေးပြီး ပြန်ပေးသည်။

“ငွေသွားသွင်းလိုက်ပါရင်၊ ပြီးရင် ဒီကိုပဲ ပြန်လာခဲ့ပါ”

ထိုသူက ဖြတ်ဝိုင်းကိုယူပြီး ငွေသွင်းကောင်တာဆီ လျှောက် သွားသည်။ ဝန်ထမ်းအမျိုးသမီးလေးက လှမ်းပြီးအကဲခတ်သည်။ ထို သူမှာ အသက်ငါးဆယ် ဝန်းကျင်ခန့်ရှိမည်။ ထိပ်ပြောင်စပြုပြီး တိုက်ပုံ

အင်္ကျီနှင့် ချည်ချောပလောက် လုံချည်တို့ကို သပ်ရပ်စွာဝတ်ဆင်ထား သည်။ အရာရှိတစ်ယောက် ဖြစ်ပုံရသည်။

သူ့အတွက် ပြုလုပ်ပေးရမည့် ယတြာကတော့ ‘ဝါးရွက်’ပေါ် မှာ အင်းချပေးရမည်ဖြစ်သည်။ အင်းကွက်ကို ပရင်တာနှင့် ရိုက်ထုတ် ပေးမည်ဖြစ်သောကြောင့် မိနစ်ပိုင်းလောက်သာ ကြာမည်။

နောက်တစ်ယောက်ကတော့ စိန်ရွှေလက်ဝတ်ရတနာတွေ ပြီး ပြီးပြက်ပြက် ဆင်မြန်းထားသော မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူက လုပ်ငန်းကိစ္စအတွက် လူကြီးတစ်ယောက်နှင့် သွားတွေ့ရာတွင် အဆင် ပြေချောမွေ့စေရန် အစီအရင်များ လာလုပ်ခြင်းဖြစ်၏။

သူ့အတွက် ယတြာကတော့ မင်းဂွတ်သီးဖြစ်လေသည်။

“မင်းဆိုသော မြန်မာစကားလုံးနှင့် အင်္ဂလိပ်စကားလုံး (good- ပွဒ်) ဆိုသော ဓာတ်တို့ကို ပေါင်းစပ်ထားခြင်း”ဟု ဆိုသည်။

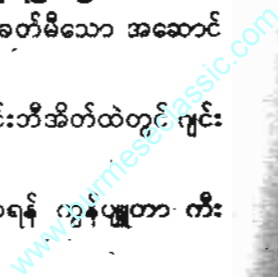

ကုမ္ပဏီသို့ ဗေဒင်လက္ခဏာ လာမေးသူများထဲတွင် လူငယ် တွေလည်းပါသည်။ မိန်းကလေးအများစုက တကယ်ယုံကြည်လို့ လာ ကြခြင်းဖြစ်၏။ ပေဟကျားလေးတွေထဲမှာတော့ ယုံလို့လာသူတွေရှိ သလို အပျော်သဘောလည်းပါသည်။ တချို့ကတော့ သူတို့ကောင်မ လေးတွေရဲ့ ဆန္ဒကို မလွန်ဆန်နိုင်လို့ လိုက်ပို့ရခြင်းဖြစ်၏။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လူငယ်တွေအတွက် ခေတ်မီသော အဆောင် ယတြာများလည်း စီစဉ်ပေးထားရသည်။

“ချစ်သူနှင့်သွားတွေ့လျှင် ဂျင်းဆောင်းဘီအိတ်ထဲတွင် ဂျင်း တက်တစ်တက် ထည့်သွားပါ”

“အဆင်မပြေမှုများ ပပျောက်သွားစေရန် ကွန်ပျူတာ ကီး

ဘုတ်မှ 'ဒလီ'ခလုတ်ကို ငါးချက် အသက်အောင်ပြီး နှိပ်လိုက်ပါ။"

"စနေနေ့နံနက် ခုနစ်နာရီတိတိမှာ နေဗိယာနှင့်မျက်နှာသစ်ပြီး 'ဟုတ်လည်းဟုတ်တယ်၊ မဟုတ်လည်းမဟုတ်ဘူး'ဟု ခုနစ်ကြိမ်တိတိ ရွတ်ဆိုပါ။"

"ဇာတ်တူနဲ့တူဖြစ်စေရန်အတွက် ဂျော်ဒန်နိုး အဝတ်အစားများဝတ်ပြီး ဂျေးဒိုးနတ်မှာသွားထိုင်ပါ။"

စသည်ဖြင့် မော်ဒန်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပေးသည်။

ဗေဒင်လက္ခဏာ မေးရာမှာ အထွေထွေကိစ္စဆိုလျှင် အဆင်သင့်သလို မေးနိုင်သည်။ တချို့ကတော့ ဆရာစွဲရှိသည်။ ဘယ်ဆရာနဲ့မှ မေးချင်ပါတယ်ဆိုလျှင် ကြိုတင်ရက်ချိန်းယူမှရသည်။

ဆရာတွေထဲမှာလည်း ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်သော ကဏ္ဍတွေရှိ၏။ စီးပွားရေးစပါယ်ရှယ်လစ်၊ နာမည်မှည့် အခါတော်ပေး စပါယ်ရှယ်လစ်၊ ရာထူးရာခံကိစ္စ စပါယ်ရှယ်လစ်၊ ပစ္စည်းပျောက် လူပျောက် စပါယ်ရှယ်လစ် စသည်ဖြင့် သူ့လိုင်းနှင့်သူ နာမည်ကြီးကြသည်။ ထိုဆရာကြီးတွေထဲမှာ အထူးမေးမြန်းလိုလျှင်တော့ ရက်အတော်ကြာအောင် စောင့်ဆိုင်းရပြီး ဟောပြောခလည်း အများအပြားပေးရသည်။ နိုင်ငံခြားသားတွေဆိုလျှင် 'အက်ဖ်အီးစီ' ပေးရ၏။

အိမ်ထောင်ရေး စပါယ်ရှယ်လစ် ဆရာကြီးတစ်ယောက်က တွင် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး ထိုင်နေသည်။ အသက်ငါးဆယ် ဝန်းကျင်ခန့် ရှိလိမ့်မည်။ ပူပန်သောက၊ ဒေါသနှင့် မခံချိမခံသာဖြစ်မှုများ ရောထွေးနေသော ဟန်ပန်အမူအရာက သိသာထင်ရှားနေသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် 'စန်းပျက်'နေသည်။ အတွေ့အကြုံအရ ဒါမျိုးတွေ့ဖူး

ပေါင်း များပြီဖြစ်သဖြင့်

"ကဲ... ဆိုစမ်းပါဦး။ အိမ်ကလူ ဘာပြဿနာရှာလို့လဲ"

အမျိုးသမီးကြီးမှာ အံ့သြသွားပြီး

"ဟင်... ဆရာက ကြိုတောင်သိနေပြီကိုး။ ဒါကြောင့်လည်း

အားကိုးတကြီး လာခဲ့တာပါ။"

"ဘာဖြစ်တာလဲ၊ အိမ်ပြန်မလာလို့လား"

"ရှင်၊ ဟုတ်လိုက်လေ ဆရာရယ်။ သူ့အိမ်ကထွက်သွားတာ ငါးရက်ရှိပြီ"

"ကတောက်ကဆတ် ဖြစ်ပြီးတော့ပေါ့ ဟုတ်လား"

"သူကသာ တစ်ဖက်သတ် အပြစ်ရှာနေတာပါ"

"သူ့ဘယ်မှာရှိနေတယ်ဆိုတာ အစ်မကြီး သိနေတယ်ထင်တယ်"

"ဘယ်မှာ ရှိရမလဲ၊ ဟိုကောင်မ အိမ်မှာပဲပေါ့။ ကန်တော့ဆရာ ကန်တော့၊ ကျွန်မ မခံချင်လွန်းလို့ စကားပြောရိုင်းသွားတာပါ"

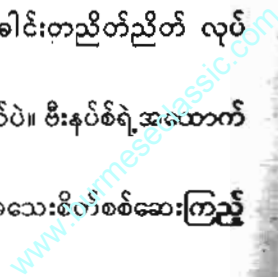
"ရပါတယ်။ အစ်မကြီး ခံစားနေရတာကို ကျွန်တော် ကိုယ်ချင်းစာနိုင်ပါတယ်"

"အဲဒါ သူ့အိမ်ကို ပြန်လာအောင် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးပါ ဆရာရယ်၊ ကျေးဇူး မမေ့ပါဘူး။ ဟောဒီမှာ သူ့ရဲ့ဇာတာလည်း ပါလာပါတယ်"

ဆရာက ဇာတာကိုယူကြည့်ပြီး ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်ရင်းက

"အင်း... စွဲတော့ အတော်စွဲတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ။ ဗီးနပ်စ်ရဲ့အဖောက်အပုံကလည်း အားကောင်းပေသကိုး"

ထို့နောက် ကွန်ပျူတာကိုနှိပ်ပြီး အသေးစိတ်စစ်ဆေးကြည့်

ပြန်သည်။ အမျိုးသမီးကြီးမှာ စိတ်စောနေလျက် 'စောင့်ဆိုင်းနေ၏။
ဆရာက ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ပြီး

“ဟုတ်ပြီ ဘာမှမပူနဲ့၊ တစ်ပတ်အတွင်း အိမ်ပြန်ရောက်စေရ
မယ်။ ကျွန်တော် ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် လုပ်ပေးလိုက်မယ်”

မှရားကြီးရွက်ပေါ်မှာ 'က၊ ဃ၊ ဇ၊ ဋ' အက္ခရာများဖြင့်
အင်းကွက်ဆင်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအရွက်ကို ယောက်ျားဖြစ်သူ
၏ ခေါင်းအုံးအောက်မှာ ထားရမည်။

မှရားကြီးရွက်ကို 'မယားကြီးရွက်' လို့ အသံထွက်ခေါ်ကြ တယ်
မဟုတ်လား။

ကုမ္ပဏီ လုပ်ငန်းခွဲတစ်ခုကတော့ နက္ခတ်၊ ဗေဒင်၊ လက္ခဏာ
သင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသင်တန်းများသည် အမြဲလိုလို
လူပြည့်နေလေ့ရှိ၏။ အပတ်စဉ် နှစ်ခုသုံးခုလောက် ကြိုပြီးစာရင်း
သွင်းထားကြရသည်။ ကွန်ပျူတာများ၊ ဆလိုက်များ၊ ပရိုဂျက်တာ
များဖြင့် အဆင့်မြင့်မြင့် သင်ကြားပေးသည်။ ထူးချွန်သူများကို ကုမ္ပ
ဏီမှာ အလုပ်ပြန်ခန့်သည်။ တချို့လည်း သင်တန်းနည်းပြများဖြစ်
လာကြ၏။

သင်တန်းခန်းမထဲတွင် လူတွေပြည့်နေသည်။ ဒီနေ့ပို့ချမည့်
သင်ခန်းစာက 'ဓာတ်တူနဲ့တူ' နှင့် 'ကဏ္ဍင်းဓာတ်' အကြောင်းဖြစ်၏။

“ဓာတ်တူနဲ့တူဆိုတာက နာမည်တစ်ခု၊ ဝေါဟာရတစ်ခုမှာပါ
တဲ့ စကားလုံးတစ်လုံးချင်းရဲ့ နေ့နံနဲ့ ထပ်တူထပ်မျှတူတဲ့အရာကို ဆို
လိုတာပဲ။ ဥပမာ- ရုပ်ရှင်မင်းသား လွင်မိုးဆိုပါတော့။ အက္ခရာအား
ဖြင့် လ၊ မ၊ နေ့နံအားဖြင့် ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ ဒီတော့ သူနဲ့ဓာတ်

တူ နဲ့တူပစ္စည်း ဘာရှိမလဲ၊ စဉ်းစားကြစမ်း”
ခါဏလောက် တိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ အသံတသံထွက်လာသည်။

“လင်းမြေ”
“အင်း... ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သက်စေ့ယတြာ

မျိုး လုပ်ရမယ်ဆိုရင် လင်းမြေတွေအများကြီး ဘယ်ကသွားရှာမလဲ။
ရှာလို့အဆင်ပြေတဲ့ ပစ္စည်းဆိုရင် ပိုကောင်းတာပေါ့။ ဘာရှိသလဲ။
လိမ္မော် ဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် လွင်မိုးရဲ့ ဓာတ်တူနဲ့တူပစ္စည်းဟာ
လိမ္မော်သီးပဲ”

ဆရာမှာ သင်တန်းသားများကို တစ်ချက်အကဲခတ်လိုက်ပြီးမှ
“ကဲ... နောက်တစ်ခု စဉ်းစားကြည့်ရအောင်၊ စာရေးဆရာ
မင်းလူ ဆိုပါတော့။ ဓာတ်တူ နဲ့တူက ဘာဖြစ်မလဲ”

သင်တန်းသား သင်တန်းသူများသည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်
ယောက် တီးတိုးတိုင်ပင်ကြည့်နေကြသည်။

“ကြာသပတေးနဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးနံလေကွယ်”
ခဏကြာမှ တစ်ယောက်ကဖြေသည်။

“ဘီယာ”
နောက်တစ်ယောက် ပြောပြန်သည်။

“ပုလင်း”
ရယ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဆရာတောင်မှ ပြုံးစေ့စေ့

ဖြစ်သွားပြီး
“အင်းပေါ့လေ၊ စာရေးဆရာဆိုတော့လည်း ဒါတွေနဲ့ ဘယ်
ကင်းပါ့မလဲ”

ထို့နောက် ဓာတ်တူ နဲ့တူနည်းနှင့် ယတြာချေပုံ၊ ကျိန်းကျေ
အောင် ပြုလုပ်ပုံ၊ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ပုံတို့ကို အသေးစိတ်ရှင်းပြ

သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဟောင်း ကောလင်းပါဝဲမှာ သူ၏ ဓာတ်တူနဲ့တူဖြစ်သော ကိုလံဘီယာလွန်းပျံယာဉ် ပျက်ကျသွား သောကြောင့် ကျိန်းကျေခွဲရူးကြောင်းကိုလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ် ပြော ပြသည်။

နောက်သင်ခန်းစာ တစ်ခုကတော့ “ကတ္တင်းဓာတ်”အကြောင်း ပင်ဖြစ်သည်။ ကတ္တင်းကတော့ ပြောင်းပြန်ယူရသည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် စနေ ဆိုလျှင် စနေနှင့် ဗုဒ္ဓဟူး ပြန်ယူရခြင်းဖြစ်၏။

ဥပမာ-မော်တော်ကားဆိုလျှင် ကြာသပတေး+စနေ+တနင်္လာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် တနင်္လာ၊ စနေ၊ ကြာသပတေးယူရမည်။ မော်တော် ကား၏ ကတ္တင်းသည် ‘ဂန္ဓမာ’ဖြစ်၏။ မိမိ၏ မော်တော်ကား အန္တ ရာယ်ကင်းရန်၊ တက္ကစီဆိုလျှင်လည်း ဆွဲကောင်းရန် ဂန္ဓမာပန်းကို ကားမှာချည်ထားရသည်။

လူနာမည်ဆိုလျှင်လည်း ထိုအတိုင်းပင်ဖြစ်၏။ ဥပမာ သန်း မြင့်အောင်၏ ကတ္တင်းသည် အမဲသားဖြစ်၏။ နုနုရည်ဆိုလျှင် ရှမ်းနံနံ၊ ခင်ပန်နင်းကျတော့ နှမ်းဖတ်ချည်၊ ခင်မြဇင်အတွက် ကတ္တင်း အဆောင် ကတော့ ဆိတ်မျက်ချေးဖြစ်လေ၏။

“ကတ္တင်းဓာတ်က တကယ်မိပြီဆိုရင် သိပ်အစွမ်းထက်တယ်။ တော်ရုံတန်ရုံနဲ့ ဈေးဖျက်ဖို့မလွယ်ဘူး။ ဥပမာပြောရရင် ဟိုတစ်ချိန် က အာဖဂန်နစ္စတန်မှာ အုပ်စိုးခဲ့တဲ့ တာလီဘန်တွေကိုကြည့်။ သူတို့ ရဲ့ မဟာမိတ်က ဘယ်သူလဲ၊ ဘင်လာဒင် မဟုတ်လား၊ တာလီဘန်နဲ့ ဘင်လာဒင်ဟာ ကတ္တင်းဓာတ်ပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း အင်အားကြီးလှပါ တယ်ဆိုတဲ့ အမေရိကန်တွေကိုတောင် ကောင်းကောင်းဒုက္ခပေးနိုင် တာပေါ့”

ခုလို ရှာရာဖွေဖွေ အချက်အလက်များနှင့် သင်ကြားပေးနိုင်

သောကြောင့်လည်း ထိုသင်တန်းများ နာမည်ကြီးရခြင်းဖြစ်သည်။

အဆောက်အအုံ၏ လေးထပ်တွင်ရှိသော လက္ခဏာဌာနခွဲ ၏ အခန်းတစ်ခန်းထဲတွင် ဆရာသည် လူတစ်ယောက်၏ လက်ဝါး ပြင်ကို ဂရုတစိုက် လေ့လာကြည့်ရှုနေသည်။ ဟိုရှေးခေတ်ကလို ဆရာ ရှေ့မှာ လက်ဝါးဖြန့်ပြ၊ ဆရာက မှန်ဘီလူးဖြင့် ကြည့်တာမျိုးမဟုတ် တော့။ လက္ခဏာကြည့်မည့်သူက လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ကို စားပွဲပေါ်ရှိ စကင်နာမှန်ပြားပေါ် တင်ထားရုံပင်ဖြစ်၏။ စက်ကဖတ်ယူပြီး မော်နီ တာပေါ်မှာ ပုံကြီးချဲ့ပေးလိုက်သည်။ လက္ခဏာ အရေးအကြောင်းများ သည် အသေးစိတ် ထင်ရှားပေါ်လွင်နေသည်။ ထူးခြားသော အမှတ် အသားများကို သီးခြားပေါ်လွင်သောအရောင်များ ခြယ်ပေးထားသည်။

ဆရာက လက္ခဏာပေါ်ရှိ အမှတ်အသားတစ်ခုကို လေဆာ ပျံင်တာနှင့် ထိုးလိုက်သည်။ ဇီးကွက်နှုတ်သီး သဏ္ဍာန်ရှိသော အရေး အကြောင်းကလေးသည် လင်းချည်မှိတ်ချည်ဖြစ်နေ၏။

“တွေ့လား၊ အဲဒါ လာဘ်ခေါ်ကောင်းတဲ့ သင်္ကေတပဲ။ ဝယ် သူတစ်ယောက်မှမရှိဘဲ ခြောက်ကပ်နေတဲ့ဆိုင်ထဲကို ခင်ဗျားဝင်သွားပြီ ဆိုမှ နောက်ထပ်ဝယ်မယ့်လူတွေ ပြီးပြီး လိုက်ဝင်လာတာမျိုးလေ”

လက္ခဏာမေးသူက အလျင်အမြန်ခေါင်းညိတ်ပြီး “ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ၊ ခဏခဏ ကြိုဖူးတယ်”

“အဲဒါ ဟောဒီအမှတ် လက္ခဏာကြောင့်ပဲပေါ့။ ဇီးကွက်ဆို တာ လာဘ်ကောင်မဟုတ်လားဗျ။ ခင်ဗျားဟာ ထူးထူးခြားခြားကို လာဘ်ခေါ်ကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ။ ဈေးရောင်းမယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျား ဆိုင်မှာ ဝယ်သူတွေအံ့ခဲနေမှာပဲ။ ဘာအလုပ်ပဲလုပ်လုပ်ပါလေ။ ဇောက်

သည်တွေဟာ ဝင်လာမစဲ တသဲသဲဆိုတာမျိုးပေါ့ဗျ။ အထူးသဖြင့်
 မီးကွက်နှုတ်သီးပုံပါတဲ့အတွက် ညဘက်လုပ်ရင် ပိုပြီးအောင်မြင်မယ်”
 “သိပ်မှန်တာပဲ ဆရာရယ်၊ ဒါကြောင့်လည်း ခက်နေတာပေါ့”
 “ဘာကြောင့်လဲဗျ”

“ကျွန်တော် ဆေးရုံက အရေးပေါ်ဌာနမှာ လုပ်တာဆရာရဲ့။
 အထူးသဖြင့် ကျွန်တော် ညဂျူတီကျတဲ့အခါဆိုရင် ဆေးရုံတစ်ရုံလုံး
 မအိပ်ရ၊ မနားရတော့ဘူး။ သူများတွေကလည်း ပြောနေ ညည်းနေကြ
 ပြီ။ အဲဒါ ဘာလုပ်ရမလဲဆရာ”

ဆရာသည် တွေသွား၏။ မျက်မှောင်ကုတ်၍ စဉ်းစားနေ
 သည်။ ခဏအကြာမှာ အကြံကောင်းရဟန်ဖြင့်

“ဒါက လွယ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဆေးဝါးနဲ့ အလှူငွေ
 လက်ခံဌာနကို ပြောင်းရွှေ့အမှုထမ်းဖို့ လျှောက်လွှာတင်လိုက်ပေါ့ဗျာ”
 လက္ခဏာမေးသူသည် ခုမှ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ပြီး ရွှင်
 လန်းတက်ကြွလာသည်။

ခုလို အကျိုးပြု ဟောကိန်းများကြောင့်လည်း အနာဂတ် ကုမ္ပ
 ဏီလီမိတက်သည် ဆထက်ထမ်းပိုး တိုးတက်အောင်မြင်နေခြင်း ဖြစ်
 ပေသည်။

(ဤဝတ္ထုတွင်ပါဝင်သော အကြောင်းအရာများသည် စံနစ်တကျ
 တွက်ချက်ထားခြင်းမျိုး မဟုတ်ပါ။ မတောက်တခေါက် ကြားဖူး၊
 ဖတ်ဖူး၊ မှတ်ဖူးတာလေးတွေနှင့် ပေါင်းစပ်ဖန်တီးထားသော စိတ်
 ကူးယဉ်ဟာသဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ဟူ၍သာ မှတ်ယူကြပါရန်)

(အိုင်ဒီယာ မဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၀၅ ၊ နိုဝင်ဘာ)

မင်းလှ
 ရေးသား
 မင်းလှ

ဖူးစာရှင်ကို ရွေးတော့မည်

ဦးဆင်ပေါက်သည် ဆူဆူညံညံအသံများကြောင့် အိပ်ရာမှ လန်နီးလာခဲ့ရသည်။ အသံချဲ့စက်နှင့်အော်နေသော အသံများဖြစ်၏။

“ဒီ ဓာတ်မှန်ကားတွေဟာ တော်တော်တရားလွန်တယ်” ဟု မကျေမနပ် ရေရွတ်သည်။ ထို့နောက် သူတို့လို လူကုန်ထဲတွေသာ အသုံးပြုနိုင်သော ဝှိုစစ်စစ်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ခေါင်းအုံးကို နားရွက်ပေါ်မှာ ဖိလိုက်ပြီး ပြန်အိပ်ဖို့ ကြိုးစားသည်။ သို့ရာတွင် အိပ်လို့မရတော့။ ထို့ကြောင့် အိပ်ရာမှထလိုက်ရပြီး ရေချိုးခန်းသို့ ဝင်ခဲ့သည်။

နယ်လှည့် ဓာတ်မှန်ကားများသည် သူတို့အရပ်ဒေသသို့ တစ်လနစ်ခေါက်လောက်တော့ လာတတ်သည်။ ကြီးမားရှည်လျားသော မှန်လုံကားကြီးဖြစ်၏။ အစိမ်းရင့်ရောင်မှန်များ တပ်ဆင်ထားသည်။ ရောဂါရှာဖွေရေး ကိရိယာအပြည့်အစုံနှင့် ဓာတ်ခွဲခန်းလည်း ပါဝင်သည်။ သူတို့ဆီမှာတော့ ဓာတ်မှန်ကားဟူ၍သာ အလွယ်တကူခေါ်ကြသည်။

ဒီကားတွေက ရောက်လာပြီဆိုလျှင် အသံချဲ့စက်ဖြင့် အော်

ဟစ်ကြော်ငြာတံတတ်သည်။ အမှန်အားဖြင့်တော့ သူတို့နေရာမှာ ဆိတ်
ငြိမ်ရပ်ကွက်ဖြစ်၏။ ဆူဆူညူညူမလုပ်ရ။ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သော
လေကောင်းလေသန့်ကို ထိခိုက်စေနိုင်သည်။ ဒီဇယ်ကား၊ ဓာတ်ဆီ
ကားတွေမဝင်ရ။ လောင်စာဆဲဓာတ်အိုး၊ နေရောင်ခြည်စွမ်းအင် စသည်
တို့ အသုံးပြုသော ယာဉ်များသာ ဝင်ခွင့်ပြုသည်။ ဓာတ်မှန်ကားတွေက
တော့ လျှပ်စစ်ကားဖြစ်တာကတစ်ကြောင်း၊ ကျန်းမာရေး အထောက်
အကူပြုသည်ဆိုသော အကြောင်းပြချက်ကြောင့်တစ်ကြောင်း ဝင်ခွင့်
ရခြင်းဖြစ်သည်။ ရှားရှားပါးပါး အသံချဲ့စက် အသုံးပြုခွင့်ရသော လုပ်
ငန်းလည်းဖြစ်၏။

မျက်နှာသစ်နေစဉ်မှာလည်း သူတို့အသံကို ကြားနေရသည်။
အပြောတော့ တော်တော်ကောင်းတဲ့လူတွေဟု မှတ်ချက်ပြုလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ။ အာရောဂုံ၊ ပရမံ၊ လာဘ်ဆိုတဲ့ ရှေးက
ဆိုရိုးစကားအတိုင်း ကျန်းမာရေးဟာ လာဘ်ကြီးတစ်ပါးပါပဲ။ လူဟာ
အပြင်ပန်းက ကောင်းနေတယ်ထင်ရပေမယ့် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာ အလစ်
တိုက်ခိုက်ဖို့ ပိုန်းအောင်းနေတဲ့ရောဂါတွေ ရှိနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စိတ်
မပူကြပါနဲ့။ စောစောသိရင် ကုသလို့ရပါတယ်။ ဒီအတွက် ကျွန်တော်
တို့က နောက်ဆုံးပေါ် စက်သစ်ကြီးများနဲ့ စုံစမ်းဖော်ထုတ်ပေးပါမယ်။
ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ သလိပ် အဖြေကို စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း တိကျစွာသိ
နိုင်ပါတယ်။ ဒစ်ဂျစ်တယ် ဓာတ်မှန်များလည်း ရိုက်ကူးပေးပါတယ်။
ဟော... ငြီးစိစိဖြစ်နေသလား၊ အီးစီဂျီ ဆွဲကြည့်လိုက်ပါ။ ကင်ဆာ
လို့ မသင်္ကာရင်လည်း စကင်နာလေး ရိုက်ကြည့်လိုက်ပေါ့ခင်ဗျာ” ဟု
ကာရန်တွေ နဘောတွေနဲ့ ပြောနေသေးသည်။

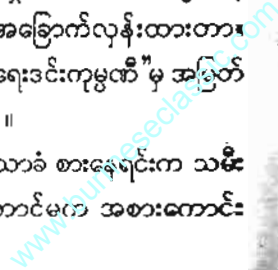
ညတုန်းက “ဟိုကိစ္စ”ကို စဉ်းစားရင်း တော်တော်နှင့် အိပ်မ
ပျော်ခဲ့။ ခုလည်း မနက်အစောကြီးမှာ ဓာတ်မှန်ကားကြောင့် လန့်နိုး
လာခဲ့ရ၏။ အိပ်ရေးမဝသဖြင့် လူကမလန်းဆန်း။ မျက်လုံးတွေတောင်
ဝေချင်နေသည်။ သို့ရာတွင် စားပွဲပေါ်မှာ ပြင်ဆင်ထားသော နံနက်စာ
ကို မြင်လိုက်သောအခါမှာတော့ ဗိုက်ထဲက ဆာလာသည်။

အုန်းသီးဖတ် နုနုလေးတွေဖြူးထားသော ကောက်ညှင်းငချိတ်
ပေါင်း၊ စားတော်ပဲပြုတ်ဆီဆမ်း၊ မတ်ပဲဘယာကြော်၊ ငါးရုံခြောက်
ဖုတ်၊ ကြာရိုးဟင်းခါး၊ ရွှေငှက်ပျော်သီး၊ ဆိတ်နို့၊ ကြယ်ငါးပွင့်ဟို
တယ်ကြီးတွေမှာမှ ရနိုင်သော နံနက်စာမျိုးဖြစ်၏။ ဒါတောင် ကြာရိုး
ဟင်းခါးလိုမျိုးက ကြိုတင်အော်ခါမှာထားမှရမည်။ ခရိုချိန်မှာ သူတို့
လို ငွေကြေးအလွန်ကြွယ်ဝ ချမ်းသာသူတို့သာ ဒီလိုအစားအစာမျိုးကို
သုံးဆောင်နိုင်သည်။

သနပ်ခါးပန်းနဲ့ သင်းထားသော လက်ဖက်ရည်ကြမ်းတစ်ခွက်
ငဲ့သောက်လိုက်ပြီးသောအခါ ခေါင်းထဲက ကြည်လင်လန်းဆန်းလာ
သည်။

ငါးရုံခြောက်ဖုတ် တစ်ဖတ်ကိုယူပြီး မြို့လိုက်သည်။ နှမ်းဦး
ဆီဆမ်းထားသဖြင့် မွှေးပြီးချိုမြနေသည်။ ဒီငါးရုံခြောက်မှာ နယ်နယ်
ရရမဟုတ်။ အင်းထဲမှာ အလိုအလျောက်ရှားရှားပါးပါး ပေါက်ဖွားနေ
သော ငါးရုံကို သဘာဝနေရောင်ခြည်ဖြင့် အခြောက်လှန်းထားတာ
သူတို့နှင့် စီးပွားဖက်ဖြစ်သော “ပျဉ်ပုံကြီး ထရေးဒင်းကုမ္ပဏီ” မှ အမြတ်
တနိုးထားပြီး လက်ဆောင်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေကို အရသာခံ စားနေရင်းက သမီး
အလတ်မကို သွားသတိရလိုက်မိ၏။ ဒီကောင်မက အစားကောင်း

ကြိုက်တတ်သည်။ သို့ရာတွင် ခုချိန်လောက်ဆို အလတ်မသည် မြို့ပေါ်ရှိ မွန်းကျပ်နေသော တိုက်ခန်းကျဉ်းကလေးထဲမှာ ဂျပန်တစ်ပေါင်မုန့်၊ ဓာတုဗေဒထောပတ်နှင့် အသားတုတို့ကို ကြိတ်မှိတ်မျိုချနေရရှာပေလိမ့်မည်။

သိပ်မှိုက်တဲ့ ကလေးမပဲဟု စိတ်မကောင်းစွာတွေးရင်း သက်ပြင်းတစ်ချက်ချမိသည်။

မြေနေရာတွေ ရှားပါးလာသည်။ မြေဈေးတွေက ခေါင်ခိုက်နေသည်။ အလွန်အမင်း ချမ်းသာကြွယ်ဝသူတွေသာ ခြံနှင့်ဝင်းနှင့်နေနိုင်သည်။ အထူးသဖြင့် ကျေးလက်ဒေသရှိရွာတွေမှာ နေခွင့်ရဖို့ဆိုတာ သာမန်လူများအတွက် အိပ်မက်တောင် မမက်နိုင်။

လူလတ်တန်းစားများ၊ ဝန်ထမ်းများ၊ အခြေခံလူတန်းစားများသည် မြို့ပေါ်ရှိ အထပ်ပေါင်းများစွာမြင့်သော တိုက်ခန်းများမှာ နေကြသည်။ လက်လုပ်လက်စား ဆင်းရဲသားတွေကတော့ မြေအောက်ထပ်အခန်းများမှာ နေကြရ၏။

မြေနေရာ အခက်အခဲကြောင့် မြို့ပေါ်မှာ အဆောက်အအုံဆောက်လျှင် အနည်းဆုံးအထပ်ငါးဆယ်ရှိရသည်။ တိုက်ကြီးတွေက မိုးထိုးနေသဖြင့် လမ်းပေါ်မှာ သွားလာနေသောသူတို့မှာ မွန်းတည့်ချိန် ဝန်းကျင်လောက်မှာသာ နေရောင်ကိုမြင်ရသည်။

လူတွေနေဖို့ မြေကွက်လပ်မကျန်အောင် ဆောက်လုပ်ထားရသောကြောင့် သစ်ပင်တွေအတွက်တောင် နေရာမရှိတော့။ လူတွေက ပြွတ်သိပ်ကျပ်ညပ်နေသည်။ အသက်ရှူထုတ်လိုက်သော ကာဘွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ် ဓာတ်ငွေ့တွေကိုစုပ်ယူပြီး အောက်ဆီဂျင်နှင့် ဖလှယ်ပေး

မည့် သစ်ပင်တွေက မရှိတော့။ လေထုထဲတွင် ကာဘွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ် ပါဝင်နှုန်း အလွန်မြင့်မားလာသည်။

ထို့ကြောင့် အောက်ဆီဂျင်ထုတ်လွှတ်ပေးသော စက်တွေကို နေရာအနှံ့အပြားမှာ တပ်ဆင်ထားရသည်။ ဒါတောင် လုံလောက်မှုမရှိ။ လူတို့သည် ထိုစက်တွေနားရောက်မှ အသက်ဝအောင် အလှအယက်ရှူနေကြရသည်။ မြေအောက်ထပ်တွေမှာ နေကြရသော ဆင်းရဲသားတွေဆိုလျှင် အောက်ဆီဂျင်ချို့တဲ့သောရောဂါကြောင့် အသားအရေ ပြာနုနမ်းနမ်းဖြစ်နေကြရှာသည်။ တတ်နိုင်သူတွေကတော့ ကိုယ်ပိုင်အောက်ဆီဂျင်ဘူး ဆောင်ထားကြသည်။ အားလပ်ရက်တွေကျမှ မြို့ပြင်ထွက်ပြီး လေကိုတဝကြီးရှူကြရ၏။

ငွေကြေး ကြွယ်ဝသူတွေကတော့ မြို့နှင့်ဝေးရာမှာ သွားနေကြသည်။ မြို့ကြီးနှင့်ဝေးလေ မြေဈေးကကြီးလေပင်ဖြစ်၏။

ဦးဆင်ပေါက်တို့နေသောရွာသည် မြို့နှင့် ကီလိုမီတာငါးဆယ်လောက် ဝေးသည်။ ဒီနေရာမျိုးမှာ နေခွင့်ရဖို့မလွယ်။ ငွေရှိရုံနှင့်လည်း မရ။ ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းဖြစ်ဖို့လည်း လိုသေးသည်။

ဒီရွာမှာက အိမ်တိုင်းလိုလို ခြံနှင့်ဝင်းနှင့်ဖြစ်၏။ သစ်ပင်တွေက အုံ့အုံ့ဆိုင်းဆိုင်း၊ ကြည်လင်သော ကောင်းကင်ပြာကို မြင်နိုင်သည်။ နေရောင်ခြည်ကို ကောင်းစွာရသည်။ လေထုက အနံ့အသက်ကင်းစင်ပြီး သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်နေသည်။

ဒီထဲကမှ ဦးဆင်ပေါက်တို့အိမ်သည် ထိပ်တန်းအဆင့်ထဲမှာ ပါသည်။ သဘာဝ ကျွန်းတိုင်လုံးကြီးများနှင့် ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်၏။ အကာက ပေပျဉ်ကြီးတွေ၊ အမိုးကလည်း ပျဉ်အုတ်ကြွပ်တွေကိုသာ အသုံးပြုထားသည်။ ရေနံဝနေအောင် သုတ်ထားသဖြင့် မည်းနက်ညိုမှိုင်းနေသည်။ တကယ့်သဘာဝပစ္စည်းတွေချည်း အသုံးပြုထား

ခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်းတိုင်လုံးတစ်လုံး၏ တန်ဖိုးကပဲ ကာလပေါက်ဈေး “ဂလိုဘယ်ငွေ” တစ်သောင်းလောက်တန်သည်။

တော်ရုံလူမဆိုထားနဲ့၊ သူတို့ လူကုထံအချင်းချင်းတောင် အား ကျမက်မောရသောအိမ်ကြီးဖြစ်၏။ နိုင်ငံခြားကလာသော ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည်တွေကလည်း သူတို့အိမ်ကို တကူးတကန့်လာကြည့်ပြီး လေ့ လာကြသည်။ ကျွန်းတိုင်လုံးကြီးများကို တအံ့တဩ ပွတ်သပ်ကြည့် ကြပြီးနောက် “ဒါက အိမ်မဟုတ်ဘူး၊ နန်းတော်ကြီးပဲ” ဟု ဆိုကြ သည်။ ရုပ်မြင်သံကြားမှ နေရှင်နယ် ရှောင်ရပ်ဖစ်ချယ်နယ်ကတောင် ဒီအိမ်ကြီးအကြောင်း ထုတ်လွှင့်ပြသခဲ့သေးသည်။

ခုလို ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းဖြစ် နေခြင်းကပင် ဦးဆင်ပေါက်တို့အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်စရာကိစ္စတွေ ပေါ် ပေါက်လာခြင်းဖြစ်၏။ သူ့စိုးစားပြရန်ကို ကြောက်ရွံခြင်းမဟုတ်။ အခိုး ခံရတာ အတိုက်ခံရတာက တစ်ခါပါသွားပြီးလျှင် ပြီးပြီ။ ခုဟာက တော့ တစ်သက်လုံးဆုံးရှုံးရမည့် အန္တရာယ်ဖြစ်၏။

တခြားမဟုတ်၊ သားသမီးများ၏ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စပင် ဖြစ်လေ၏။

သူ့မှာ သားသမီး သုံးယောက်ရှိ၏။ သားကြီးကတော့ သိတတ် လိမ္မာသည်ဟု ဆိုရမည်။ စာလည်းတော်သည်။ ဆယ်တန်းကို ဂုဏ် ထူးဆယ်ဘာသာဖြင့် အောင်သည်။ (စုစုပေါင်း ဆယ့်နှစ်ဘာသာရှိ၏) အမှတ်တွေကလည်း အလွန်ကောင်းသည်။

ထို့ကြောင့် စိုက်ပျိုးရေးတက္ကသိုလ်၊ မွေးမြူရေးတက္ကသိုလ်၊ အတ္ထဝါတက္ကသိုလ်စသော ထိပ်တန်းအဆင့် တက္ကသိုလ်ကြီးတွေ

တက်ခွင့်ရဖို့ အဆင့်မီသည်။ အမှတ်နည်းနည်းလေးဖြင့် အောင်ရုံ လောက်သာ အောင်တဲ့လူတွေကတော့ ဆေးတက္ကသိုလ်၊ နည်းပညာ တက္ကသိုလ်၊ ကွန်ပျူတာတက္ကသိုလ်စသော သာမန်အဆင့် တက္ကသိုလ် တွေကိုသာ တက်ခွင့်ရကြသည်။ (ထိုတက္ကသိုလ်များမှာ သိပ်အသုံး မဝင်တော့သော ဘာသာရပ်များဖြစ်သဖြင့် ကောလိပ်အဆင့်သို့ လျှော့ ချလိမ့်မည်ဟု သတင်းကြားရသည်။)

သားကြီးက မိဘလုပ်ငန်းနှင့်သက်ဆိုင်သော အတ္ထဝါတက္က သိုလ်တက်သည်။ မစ္စဗေးဒီအထူးပြု ဘာသာရပ်ဖြင့် မဟာသိပ္ပံ ဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့သည်။ ထို့နောက် မိဘလက်ငုတ်ဖြစ်သော ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းကို ဝင်လုပ်သည်။ သူ၏ကြိုးစားမှုကြောင့် လုပ်ငန်းမှာ ဆထက်ဆင်းပိုး အောင်မြင်ကြီးပွားလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

အိမ်ထောင်ပြုတော့လည်း ဂုဏ်သရေရှိ လယ်သမားကြီးတစ် ဦး၏ သမီးနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ မင်္ဂလာဆောင်တွင် ယောက္ခမများက သစ်ဆီမိပ်ပင် ဧကငါးဆယ်နှင့် မက္ကဒေးမီးယား ဧကငါးဆယ် လက်ဖွဲ့ ခဲ့သည်။ မြေဆယ်ဧကလောက်ပိုင်ရင်ပဲ လူချမ်းသာစာရင်းဝင်နေတဲ့ အချိန်မှာ ဒီမြေတွေအများကြီး လက်ဖွဲ့နိုင်တယ်ဆိုကတည်းက ချမ်း သာကြွယ်ဝမှု အတိုင်းအတာကို ခန့်မှန်းလို့ရနေပြီ။

သားကြီးအတွက် ကျေနပ်အားရနေဆဲမှာပင် သမီးအလတ်မ က မိဘရင်ကျိုးအောင် စုံကန်ပြီးထွက်သွားလေသည်။ မဖြစ်သင့်တာ မဖြစ်ရလေအောင် ကြပ်ကြပ်မတ်မတ် ထိန်းသိမ်းနေတဲ့ကြားက သူ သဘောနှင့်သူ အမှိုက်ဇာတ်ခင်းသွားခြင်းဖြစ်၏။

ကန်စွန်းခင်း အမြောက်အမြားပိုင်ဆိုင်သော သူ့မိတ်ဆွေ

လူကုန်ထံတစ်ယောက်၏ သားနှင့် လက်ထပ်ပေးရန် စီစဉ်နေဆဲအချိန် မှာပင် အလတ်မသည့် ကွန်ပျူတာ ပရိုဂမ်မာလေးတစ်ယောက်နှင့် ခိုးရာလိုက်ပြေးသွားသည်။

မိဘတွေရဲ့ အထက်တန်းလွှာ တံငါသည်မျိုးရိုး ဂုဏ်သိက္ခာ ကိုမှ မထောက်ထားဘဲ ဘာမဟုတ်တဲ့ ကွန်ပျူတာစာရေးကလေးကိုမှ ယူရကောင်းလားဆိုပြီး အမေလုပ်တဲ့လူက အမွေပြတ် ကြေညာ စွန့်လွှတ်ထားခဲ့သည်။

ဦးဆင်ပေါက်ကတော့ နည်းနည်းပျော့ပျောင်းချင်သည်။ စား ကောင်းသောက်ဖွယ်များ စားရသောအခါ သမီးလတ်ကို သတိရမိ၏။ တစ်ခါတစ်ရံကျလျှင် သူတို့ရွာဘက်သို့ မြို့ကတက်လာသော ပျံကျ ကွန်ပျူတာသမား တစ်ယောက်တလေ ရောက်ရှိလာတတ်သည်။ ပစ္စည်းကိရိယာတွေ ထည့်ထားသောအိတ်ကြီးကို လက်ကဆွဲ၊ နေပူကျ ကျမှာ ချွေးသံတရွှံရွံ လျှောက်သွားရင်း

“ကွန်ပျူတာတွေပြင်တယ်၊ ဟဒ်ဝဲတွေ အပ်ဂရိတ်လုပ်ပေး တယ်၊ နောက်ဆုံးပေါ် ဆော့ဖ်ဝဲတွေ တင်ပေးတယ်”ဟု အော်သွား သောအသံကို ကြားရတဲ့အခါတိုင်း မြို့ပေါ်မှာ ဆင်းဆင်းရဲရဲ ချိုချို တဲ့တဲ့နေရာရှာသော သမီးလတ်ကို မြင်ယောင်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်ရ ၏။

သူ့ဆန္ဒအရဆိုလျှင်တော့ အမေလုပ်တဲ့လူကို ဖျောင်းဖျပြောဆို ပြီး ပြန်ခေါ်ထားချင်သည်။ သို့ရာတွင် အဘွားကြီးက အတော်စိတ် နာနေသည်။ တလောက လာကန်တော့ကြတာကိုတောင် ထွက်အ တွေ့မခံဘဲနေသည်။

ကောင်လေးကိုလည်း ကြီးပွားတိုးတက်စရာ လမ်းမမြင်သော ကွန်ပျူတာအလုပ်ကထွက်ပြီး သူတို့ငါးလုပ်ငန်းထဲက သင့်တော်ရာ

နေရာမှာ အလုပ်ပေးထားရကောင်းမလား စဉ်းစားခဲ့ဖူးသည်။ သို့ရာ တွင် ဖြစ်နိုင်မှာမဟုတ်။

ကောင်လေးရဲ့ပုံက မြို့ကျလွန်းသည်။ နေရောင်ခြည်ဓာတ် ချို့တဲ့သဖြင့် အသားအရေက ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်နေ၏။ ကွန်ပျူတာရှေ့ မှာပဲ နာရီပေါင်းများစွာ ထိုင်လုပ်နေရသောကြောင့်လည်း အညောင်း မိပြီး ပိန်ညောင်ညောင် ကုပ်ချိချိဖြစ်နေ၏။ မျက်စိအမြင်အာရုံ ထိခိုက် ခဲ့သောကြောင့် မျက်ကြည်လွှာအတူ ထပ်ထားရတာကလည်း သိသာ သည်။ ဘယ်နေရာမှာမှ သုံးစားလို့ရမည့်ပုံမပေါ်။

သင်းတို့ထိုက်နဲ့ သင်းတို့ကံပဲ၊ ကလေးရလာတဲ့အခါကျလျှင် တော့ အိမ်ကအဘွားကြီး စိတ်ပြေသွားပါစေဟု မျှော်လင့်ဆုတောင်း ဖို့သာ ရှိတော့သည်။

ခုလောလောဆယ်မှာ စိုးရိမ်ပူပန်နေရတာကတော့ သမီးအငယ် ဆုံးလေးအတွက် ဖြစ်၏။ အငယ်ဆုံးဆိုတော့ အားလုံးက အလိုလိုက် ထားကြသည်။ အမေလုပ်သူရဲ့ အသည်းကျော်လည်းဖြစ်၏။ နွဲ့ဆိုး ဆိုးတတ်သလို ခေါင်းကျောလည်းမာသည်။ သူ့အစ်မကိစ္စတုန်းက လည်း “ကိုယ်ချစ်တဲ့လူနဲ့ လက်ထပ်ခွင့်ရဖို့က အရေးအကြီးဆုံးပဲ”ဟု ပြောပြီး ဟိုဘက်ကို ထောက်ခံချင်ခဲ့သူဖြစ်၏။

ဆယ်တန်းအောင်တော့ သူတို့လုပ်ငန်းနှင့် ဘယ်လိုမှမပတ် သက်သော ဘာသာဗေဒတက္ကသိုလ် သွားတက်သည်။ ပျူဘာသာ အထူးပြုယူသည်။ ပျူစကားတတ်တော့ ဘယ်နေရာမှာသွားသုံးမလဲ။ စကားပြန်လုပ်ရအောင် ပျူလုပ်ငန်းရှင်တို့၊ ပျူတိုးရစ်တို့ ဘုံတာမျိုး ရှိ တာလည်းမဟုတ်။ ခုခေတ်ကလေးတွေဟာ စိတ်ကူးစာညှိရာ လုပ်နေ

ကြတာပဲလားမသိ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အလိုလိုက်လက်စနဲ့ သူလုပ်ချင်တာ လုပ်ခွင့်ပေးထားရသည်။

နောက်တော့၊ ဒါတွေက သိပ်အရေးမကြီး။ သမီးငယ်ကို အလုပ်ထဲမှာခိုင်းဖို့ ရည်ရွယ်ချက်လည်းမရှိ။ စိတ်ပူရတာက သမီးလတ်၏လမ်းစဉ် လိုက်သွားမှာကိုသာဖြစ်၏။ ယုံရတာမဟုတ်။ မတော်တဆ အင်ဂျင်နီယာတို့၊ ဆရာဝန်တို့လိုလူမျိုးနဲ့ ဖြစ်သွားခဲ့လျှင် သူ့အမေရင်ကျိုးရလိမ့်မည်။

ခုချိန်မှာ အင်ဂျင်နီယာဆိုတာ သိပ်အရေးမပါလှတော့။ အဆောက်အအုံတစ်ခု ဆောက်ချင်လျှင် ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ပုံစံပြော၊ ဒါမှမဟုတ် ကတ်တလောက်ထဲက လိုချင်တဲ့ပုံကို ရွေးလိုက်ရုံသာဖြစ်၏။ ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီက အသင့်ပြုလုပ်ထားသော အစိတ်အပိုင်းများကို သယ်ယူလာပြီး ဆယ့်ငါးရက်အတွင်း အပြီးတည်ဆောက်ပေးနိုင်သည်။ အင်ဂျင်နီယာဆိုတာက အစိတ်အပိုင်းတွေကို သူ့နေရာနှင့်သူ အမှတ်စဉ်အတိုင်း တပ်ဆင်ပေးရုံသာဖြစ်၏။ တချို့ကုမ္ပဏီတွေဆိုလျှင် အင်ဂျင်နီယာတောင် မငှားတော့။ ရိဘော့စက်ရုပ်တွေနဲ့သာ လုပ်ကိုင်ကြတော့သည်။ ထို့ကြောင့် အင်ဂျင်နီယာတွေအတွက် အလုပ်အကိုင် ရှားပါးလာသည်။ သူတို့ထက်စာလျှင် လက်သမားပညာ ဒီပလိုမာဘွဲ့ ရသူတွေကမှ အလုပ်ဖြစ်သေးသည်။

ဆရာဝန်ဆိုတာကလည်း ဒီလိုပဲ။ ခုချိန်မှာ သိပ်မစားသာတော့။ ကျန်းမာရေးကိစ္စအတွက် ဆရာဝန်ကို အားကိုးနေစရာမလို။ ဓာတ်မှန်ကားတွေလာတဲ့အခါ စစ်ဆေးကြည့်နိုင်သည်။ ဒါမှမဟုတ် ကျန်းမာရေးစင်တာတွေကို သွားလို့ရသည်။ ခေတ်မီစက်ကိရိယာများဖြင့် အလိုအလျောက် စမ်းသပ်ကုသပေးနိုင်သည်။ ဆေးဝါးတွေကလည်း အလွန်အစွမ်းထက်လာသဖြင့် တော်ရုံရောဂါဆိုလျှင် ဆေး

တစ်လုံးသောက်ရုံနှင့် ပျောက်သည်။

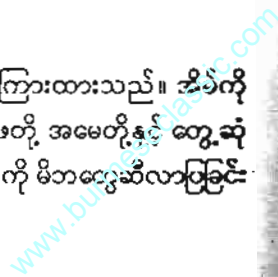
ငွေကြေး သိပ်မတတ်နိုင်သော ဆင်းရဲသားတွေလောက်သာ ဆရာဝန်ဆီသွားပြီး ကုသကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာဝန်အလုပ်မှာ ဝင်ငွေ သိပ်မကောင်းလှဘဲ ရရစားစားဖြစ်နေ၏။ ဆရာဝန်ပေါက်စလေးတွေဆိုလျှင် ဆေးအိတ်ကိုဆွဲပြီး ခြေတိုအောင် လူနာလိုက်ရှာရသည်။ အိမ်ပေါက်စေ့ တံခါးလိုက်ခေါက်ရင်း

“အန်တီ၊ သွေးပေါင်ချိန်ဦးမလားခင်ဗျာ၊ ဟိုအန်ကယ်ကြီး ကြည့်ရတာ အားနည်းနေတယ်ထင်တယ်။ အိုင်ဗီလေးတစ်ချောင်း လောက်သွင်းလိုက်ပါလား။ ပုလင်းကြီးချိတ်မယ်ဆိုရင်တော့ မိုက်ယာဂရာဆေးတစ်လုံး လက်ဆောင်ပေးပါတယ်”

ဆိုပြီး စားဝတ်နေရေးအတွက် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေကြရရှာသည်။ ဒီကြားထဲမှာ တချို့အိမ်တွေက အနှောင့်အယှက်ဖြစ်တယ်ဆိုပြီး အော်ငေါက်လွှတ်တတ်ကြသေးသည်။ တချို့တိုက်ခန်းတွေကတော့ “ဆရာဝန်နှင့် အလှူခံ မဝင်ရ”ဆိုသော ဆိုင်းဘုတ်ကို လှေကားရင်းမှာ ချိတ်ဆွဲထားကြသည်။

ထိုကိစ္စတွေကို သိနေ၊ ကြားနေရသောကြောင့်လည်း ဦးဆင်ပေါက်တို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ သမီးအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်ပြီး ညအိပ်မပျော်နိုင် ဖြစ်နေရခြင်းပါပဲ။

သမီးငယ်က ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားထားသည်။ အိမ်ကို ဧည့်သည်တစ်ယောက် ခေါ်လာမည်။ အဖေတို့ အမေတို့နှင့် တွေ့ဆုံမိတ်ဆက်ပေးချင်လို့ဟု ဆိုသည်။ သူ့ချစ်သူကို မိဘတွေဆီလာပြခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းလို့ရသည်။

ထို့ကြောင့် လူကြီးနှစ်ယောက်မှာ စိတ်လှုပ်ရှားနေကြသည်။ အမေကြီးဆိုလျှင် အငြိမ်မနေနိုင်ဘဲ အိမ်ရှေ့ထွက်မျှော်လိုက်။ အိပ်ခန်းထဲဝင်လိုက်။ ဧည့်ခန်းမှာ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်လိုက် ဖြစ်နေ၏။ ဦးဆင်ပေါက်ပင်လျှင် နာရီကို မကြာခဏလှမ်းကြည့်မိ၏။ နောက်ဆုံးတော့ အမေကြီးလည်း မောလာပြီး ဧည့်ခန်းက ကြိမ်ပက်လက်ကုလားထိုင်ကြီးပေါ် ထိုင်နားလိုက်ရသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ကြီးကြာငှက်မြည်သံကဲ့သို့ ကြားလိုက်ရသည်။ လျှပ်စစ်ကားဟွန်းသံပင်ဖြစ်၏။

“ဟော”

အမေကြီး ထရပ်မည်ပြုသည်။ ဦးဆင်ပေါက်က လက်ကာပြပြီး တားလိုက်၏။ ဧည့်သည်က ဘယ်လိုလူမှန်းမသိသေးဘဲနဲ့ ကိုယ့်ဘက်က သိပ်ပျူငှာပြဖို့မသင့်ဟု သတိပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

“အဖေ၊ အမေ”

သမီးငယ်က အော်ခေါ်ရင်းဝင်လာသည်။ ဧည့်ခန်းဝမှာ ခဏရပ်ပြီး နောက်ကိုလှည့်ကြည့်ရင်း

“လာလေ”ဟုပြောသည်။

လူငယ်တစ်ယောက် နောက်မှ လိုက်ဝင်လာသည်။ အသားညိုညို၊ အရပ်အမောင်းကောင်းကောင်း၊ တောင့်တင်းသန်မာသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိသည်။ ဥပမိရုပ်ကတော့ မဆိုးဘူးဟု ဦးဆင်ပေါက်စိတ်ထဲမှ မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

ကုလားထိုင်များမှာ ထိုင်မိကြပြီးနောက် ထပ်ပြီးအကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ကောင်လေးရဲ့ မျက်နှာကို ရင်းရင်းနီးနီးသိနေသည်ဟု ထင်မိ၏။ တစ်နေရာရာမှာ တွေ့ဖူးခဲ့တာလား။ အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ တူနေတာလား။ မအောင့်နိုင်တော့သဖြင့်

ဖွင့်မေးလိုက်ရသည်။

“နေ့စမ်းပါဦးကွ၊ မင်းကို ငါ ရင်းရင်းနီးနီးသိနေသလိုပဲ။

ဘယ်မှာမြင်ဖူးတာလဲ မသိဘူး”

သမီးငယ်က ရယ်လိုက်ပြီး

“ရုပ်မြင်သံကြားထဲမှာ ခဏခဏ မြင်ဖူးနေတာလေ”

“ဟေ... ဘယ်လိုကွယ့်”

“သူက နာမည်ကျော် ဘောလုံးသမားလေ”

ကောင်လေးကပါ ဝင်၍ သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်သည်။

“ကျွန်တော် တိုးလှိုင်ဝင်းပါ ခင်ဗျာ”

ဒီတော့မှ ဦးဆင်ပေါက်သည် သူ့ပေါင်ကို ဖြန်းခနဲရိုက်လိုက်ပြီး

“ဟာ... ဟုတ်တာပေါ့၊ ကြည့်စမ်း၊ ငါ့တူက အပြင်မှာ ဝိုပြီးတော့တောင် ကြည့်ကောင်းနေသေးတယ်”

တိုးလှိုင်ဝင်းက ရှက်ပြုံးပြုံးသည်။ ဦးဆင်ပေါက်က အားတက်သရောဟန်ဖြင့် ဆက်ပြောနေသည်။

“အေးကွာ... ပြီးခဲ့တဲ့ စနေနေ့ကပွဲမှာ မင်းကန်သွင်းလိုက်တဲ့ ဖရီးကစ်ကတော့ မျက်စိထဲကကို မထွက်နိုင်အောင်ပါဘဲ။ ဒါနဲ့ မင်းကလပ်အသင်းက စာချုပ်သက်တမ်းတိုးဖို့ ကိစ္စကကော ဘယ်လိုအခြေအနေရှိလဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်က လစာတိုးတောင်းထားတာကို အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအဖွဲ့က သဘောတူတယ်ဆိုရင်တော့ အဆင်ပြေမှာပါ”

“သဘောတူမှာပါကွာ၊ သူတို့ မင်းကို လက်မလွှတ်နိုင်ပါဘူး” အမေကြီးက ဘုမသိ ဘုမသိ ဝင်ပြီးခေါင်းညိတ်သည်။

“အေးကွာ... ဦးတို့ကိုလည်း ဆွေမျိုးရင်းချာလို့ သဘောထား

ပြီး ဆက်ဆံဝင်ထွက်နိုင်ပါတယ်”

ဦးဆင်ပေါက်က အမေကြီးတက်လှည့်ကြည့်ပြီး တစ်စုံတစ်ခု ဝင်ပြောဖို့ အရိပ်အကဲပြုသည်။ အမေကြီးက

“အေးကွယ် ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် ညနေစာ ထမင်းစားပြီး မှ ပြန်ပေါ့။ အတော်ပဲဟေ့၊ မနက်ကပဲ မင်းတို့အစ်ကိုကြီးက အိတ်စ ပို့ကွာလတ် ငါးပိရည်စစ်စစ်တစ်အိုး ပို့လိုက်သေးတယ်။ ငါ့တူတော့ စားရက်ကြိုတာပဲ”

သမီးငယ်၏ မျက်နှာသည် ဝမ်းသာမှုအရှိန်ကြောင့် ဝင်း လက်တောက်ပသွားသည်။ အခုလို ငါးပိရည်စစ်စစ်ဖြင့် ကျွေးမွေး ဧည့်ခံတယ်ဆိုကတည်းက တိုးလှိုင်ဝင်းကို ဂုဏ်သရေရှိ အထူးဧည့် သူအဖြစ် လက်ခံအသိအမှတ်ပြုလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား ပြုမဟုတ်လား။

(ဤဝတ္ထု၏ခေါင်းစဉ်မှာ သီချင်းဟောင်းတစ်ပုဒ်၏ စာသားထဲမှ ထုတ်နုတ်သုံးစွဲထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

(စရထ မဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၀၆ ၊ ဇန်နဝါရီ)

သင်္ခါရအခွင့်အရေး

ဂလိုဘယ်လိဂ်ခေါ် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာအဖွဲ့ကြီး၏ အုပ်ချုပ်ရေး မှူးသည် ရုံးခန်းထဲမှာထိုင်ရင်း တဝါးဝါးသမ်းနေသည်။ လုပ်စရာတွေ သာ ရှိနေလျှင် အိပ်ချင်မှာမဟုတ်။ ခုတော့ တစ်နေကုန် ဒီအတိုင်းထိုင် နေရသဖြင့် ပျင်းရိပြီးငွေ့နေသည်။ ထိုအခါ အရေးပေါ်ပြဿနာတစ်ခု ပေါ်လာလျှင် ကောင်းလေစွဟု မသင့်လျော်မှန်းသိပါလျက် တောင်းတ ချင်နေမိသည်။

သို့ရာတွင် ဒါမျိုးဖြစ်လာဖို့က တော်တော်ခဲယဉ်းသည်။ သူ ၏ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးသက်တမ်း သုံးနှစ်အတွင်းမှာ ပြဿနာဆိုလို့ နှစ် ကြိမ်သုံးကြိမ်လောက်သာ ဖြစ်ပွားခဲ့ဖူးသည်။ ဒါတွေကလည်း အလွန် အမင်း ရေးကြီးခွင့်ကျယ် ကိစ္စတွေမဟုတ်။

နောက်ဆုံးဖြစ်ခဲ့တာက ပင်လယ်ထဲက လူမနေသော ကျွန်း ကလေးတစ်ကျွန်း ကိစ္စဖြစ်၏။ ထိုကျွန်းကို နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံက တရား ဝင်ပိုင်ဆိုင်သည်။ ပထဝီ အနေအထားကျတော့ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံနှင့် ပိုပြီးနီးကပ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ပထမနိုင်ငံက ထိုကျွန်းကလေးကို

တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ လက်ဆောင်ပေးသည်။ သို့ရာတွင် တစ်ဖက်နိုင်ငံက လက်မခံနိုင်ဟု ငြင်းသည်။ ထိုအခါ ပထမနိုင်ငံက ချစ်ကြည်ရေး လက်ဆောင်ကို မယူဘဲနေခြင်းမှာ မိမိတို့၏ အချုပ်အခြာအာဏာကို အသိအမှတ်မပြုသည့် သဘောဖြစ်သည်ဟု ယူဆသည်။ ထိုကျွန်းက လေးကို လက်မခံလျှင် တစ်ဖက်နိုင်ငံက ဟိုအရင် ချစ်ကြည်ရေးလက်ဆောင်အဖြစ် ပေးထားသော အာကာသလွန်းပျံယာဉ်ကိုလည်း ပြန်ပို့ပစ်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်လာသည်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ သံတမန်အဆက်အသွယ်ဖြတ်ခါနီးအထိ တင်းမာလာသဖြင့် ဂလိုဘယ်လိဂ်က ဝင်ရောက်ဖြေရှင်းပေးဖို့ ဖြစ်လာသည်။ ထိုအရေးအခင်းတွင် သူက ကြားဝင် ဖြန့်ဖြေပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုကျွန်းကလေးကို နှစ်နိုင်ငံပူးတွဲပိုင်ဆိုင်သည်ဟု သတ်မှတ်ရန် အကြံပေးခြင်းဖြင့် ပြေလည်မှုရသွားသည်။

ထိုကာလကတော့ သူတော်တော် နာမည်ကြီးလိုက်သေး သည်။ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး တစ်ယောက်အနေဖြင့် ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုအတွင်း မှာ အပြောင်မြောက်ဆုံးစွမ်းဆောင်မှုဟု ချီးကျူးကြသည်။ မိဒီယာတွေ ထဲမှာလည်း သူ့ရုပ်ပုံတွေ အတော်များများပါခဲ့သည်။

ထိုကိစ္စဖြစ်ခဲ့တာ တစ်နှစ်ကျော်ကျော်လောက် ကြာသွားပြီ။ ဒီကြားထဲမှာ ဘာအရေးအခင်းမှ ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းမရှိ။ တစ်နည်းအားဖြင့် သူတို့ဌာနချုပ်အနေဖြင့် ဘာအလုပ်မှ ထွေထွေထူးထူးလုပ်စရာ မရှိခဲ့တာ တစ်နှစ်တောင်ကျော်နေပြီ။ ခုချိန်မှာတော့ သူ့ကို ဘယ်သူကမှ အရေးမစိုက်ကြတော့။ မေ့တောင် မေ့နေကြရောမည်။ သူ၏ ရာထူး သက်တမ်း ကုန်ဆုံးချိန်အထိ နောက်ထပ်ပြဿနာ တစ်ခုတလေကို ဖြေရှင်းခွင့်ရလျှင် ကံကောင်းပဲဟု ဆိုရမလိုပင်ဖြစ်၏။

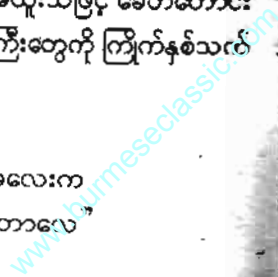
ရုံးခန်းထဲမှာထိုင်နေရတာ ပျင်းလာသဖြင့် အပြင်ဘက်ထွက်ခဲ့သည်။ သူ့အတွင်းရေးမှူး မိန်းကလေးသည် အီလက်ထရွန်းနစ်စာအုပ်ကို ဖတ်နေသည်။ သူ့ကိုမြင်သောအခါ လေးစားသမှုဖြင့် စာအုပ်ခလုတ်ကိုပိတ်ပြီး မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ သူက “ရပါတယ်၊ ဖတ်ပါ၊ ဆက်ဖတ်ပါ”

ဟု ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ အတွင်းရေးမှူးမကလေးမှာလည်း သူ့လိုပဲ ဘာအလုပ်မှ လုပ်စရာမရှိ။ ဒီအတိုင်းသာ ထိုင်နေရလျှင် ပျင်းတာနဲ့ပဲ အရည်ပျော်သွားနိုင်သည်။ စာလေးဘာလေးဖတ်နေတော့ အငြီးပြေတာပေါ့။

ခုခေတ် လူငယ်တွေက စာဖတ်တာကို ပြန်ပြီးဝါသနာပါလာကြသည်။ သူတို့ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ စာဖတ်တာဟာ အရပ်လည်း မမြင်ရ၊ အသံလည်းမကြားရ၊ ခြောက်ကပ်ကပ်ကြီး။ မျက်စိညှောင်းတာပဲ အဖတ်တင်တယ်ဟု ထင်ခဲ့သည်။ ‘အီးမူဗီ’တွေကြည့်တာ၊ ဟော်လိုဂရမ်ဂိမ်းတွေ ကစားတာလောက်သာ ခေတ်စားခဲ့၏။

ခုခေတ်လူငယ်တွေကတော့ စာဖတ်ရတာဟာ ကိုယ့်ရဲ့စိတ် ကူးစိတ်သမ်းတွေကို ပိုပြီးအသုံးချခွင့်ရသည်။ ရသကိုလည်း ပိုပြီးလွတ်လွတ်လပ်လပ် ခံစားခွင့်ရသည်ဟု ယူဆလာကြသည်။ သူတို့က ဝတ္ထု၊ အင်္ဂလိပ်စာ၊ ကဗျာတွေ အဖတ်များသည်။ အထူးသဖြင့် ခေတ်ဟောင်းတုန်းက ထုတ်ဝေခဲ့သော လုံးချင်းဝတ္ထုရှည်ကြီးတွေကို ကြိုက်နှစ်သက်ကြသည်ဆို၏။ ခုလည်း

“ဘာစာအုပ် ဖတ်နေတာလဲ”
ဟု သူကမေးတော့ အတွင်းရေးမှူးမလေးက
“ရှေးဟောင်း ဝတ္ထုပါ။ ဟယ်ရီပေါ်တာလေ”

ထိုစာအုပ်ကို သူ မဖတ်ဖူးခဲ့။ ငယ်ငယ်တုန်းက ညအိပ်ရာဝင် ခါနီးမှာ အဘွားက ပုံပြင်သဖွယ်ပြောပြဖူးသဖြင့် ဇာတ်လမ်းကိုတော့ သိနေသည်။ ညပေါင်းများစွာ စိတ်ဝင်စားစွာ ဖောင့်နားထောင်ခဲ့ရတာ ကို မှတ်မိနေ၏။

“ဘယ်လိုနေလဲ၊ ဖတ်လို့ကောင်းလား”

အတွင်းရေးမှူးမလေးက ခေါင်းညိတ်ပြပြီး

“သိပ်စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတာပဲ။ တစ်ခုပဲရှိတယ်၊ ဟိုအရင် ကလို စက္ကူနဲ့လုပ်တဲ့စာအုပ်မျိုးကို ဖတ်ရရင် ပိုကောင်းမယ်၊ အီးဘွတ်ခ် ထဲမှာ ခလုတ်နှိပ်ပြီး စာမျက်နှာတွေပြောင်းရတာ ဝတ္ထုအရသာ ပျက် တယ်”

ခုခေတ် လူငယ်တွေဟာ စိတ်ခံစားမှုဘက်ကို ပိုပြီးအလေးပေး လာကြပြီထင်တယ်ဟု သူတွေ့ရင်း ဆက်လျှောက်လာခဲ့သည်။

ဆက်သွယ်ရေးဌာန အခန်းရှေ့ရောက်တော့ အထဲကအသံ တွေ သဲ့သဲ့ကြားရသည်။ ဝန်ထမ်းတွေ လုပ်စရာမရှိသဖြင့် ဂိမ်းပဲကစား နေသလား၊ ဇာတ်လမ်းပဲကြည့်နေသလား မသိ။

တံခါးပေါ်ရှိ မှန်ပြားကလေးပေါ် လက်ဝါးနှင့်ကပ်လိုက်သော အခါ တံခါးက လျှောခနဲပွင့်သွားသည်။ ဝန်ထမ်းလူငယ်နှစ်ယောက် တို့သည် အင်တာနက်နှင့် ချိတ်ဆက်ထားသော ပရိဂျက်တာဖြင့် သတင်းကားတစ်ခုကို ကြည့်နေကြသည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်းများ စွာက ဖြစ်ပွားခဲ့သော ‘ပင်လယ်ကွေ့’ စစ်ပွဲအကြောင်း စုစည်းထား သော သတင်းမှတ်တမ်းဖြစ်၏။ ကောင်လေးတွေ ဘာစိတ်ကူးရလို့ များ ရှာရှာဖွေဖွေ လုပ်နေကြသလဲမသိ။

ဒီနှစ်ကောင်က စပ်စုတတ်သည်။ အမေးအမြန်းလည်း ထူ သည်။ တလောကတောင် ငှက်ဖျားရောဂါဆိုတာ ဘယ်လိုဟာမျိုးလဲ

ဟု မေးနေသေးသည်။ ရှေးခေတ်က ဖြစ်ပွားခဲ့ဖူးတဲ့ ရောဂါတစ်မျိုးပဲ။ ခြင်္သေ့ကိုက်တာကနေ ဖြစ်တာလို့ပြောတာပဲဆိုတော့ ခြင်္သေ့တာဘာလဲ ဟု ထပ်မေးပြန်သည်။ လူတွေကို ရောဂါဖြစ်စေတတ်လို့ မျိုးတုံးအောင် သုတ်သင်ပစ်ခဲ့ရတဲ့ အင်းဆက်တစ်မျိုးလို့ ကြားဖူးမှတ်ဖူးသလောက် ပြောပြရသေးသည်။

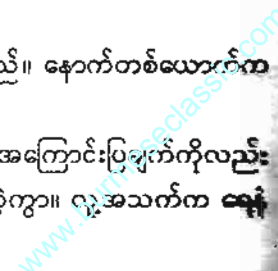
ခုလည်း ရှေးဟောင်းစစ်သတင်းကားကို ကြည့်နေကြပြန်ပြီ။ တိုက်လေယာဉ်တွေက ခုံးကျည်များဖြင့် အဆက်မပြတ်ပစ်ခတ်နေ သည်။ ဗုံးကြဲလေယာဉ်ကြီးတွေက ဗုံးတွေအတွဲလိုက် ကြီချသည်။ ရော့ကက်တွေ အစင်းပေါင်းရာချီ ပစ်ခတ်သည်။ အဆောက်အအုံတွေ ပေါက်ကွဲပျက်စီး ပြိုကျကုန်သည်။ မီးခိုးလုံးမည်းမည်းကြီးတွေ ထိုး တက်လာသည်။ လူအများအပြား ထိခိုက်သေဆုံးကုန်ကြပုံကို မြင်ရ သည်။ ဧဆေးရုံတွေပေါ်မှာ ဒဏ်ရာရသူတွေ ပြည့်နေသည်။ ပတ်တီး အထပ်ထပ်၊ သွေးအလိမ်းလိမ်း၊ အော်ဟစ်ညည်းညူနေကြသည်။

လူငယ်နှစ်ယောက်တို့သည် သတင်းကားကြည့်ရင်း ‘ဟင်ခနဲ’ ‘ဟာခနဲ’ ဖြစ်ပြီး တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေကြပုံရ၏။ သူကိုယ်တိုင်ပင် လျှင် (မကြာခင်ကမှ နှလုံးအသစ်လဲတပ်ထားပါလျက်) ထိုမြင်ကွင်း တွေကိုကြည့်ပြီး ရင်တုန်ပန်းတုန် ဖြစ်ချင်လာသေးသည်။

“ရှေးခေတ်တုန်းက လူတွေဟာ တော်တော်ရက်စက်ကြတာပဲ နော်၊ လူလူချင်း ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်ကြတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ လက် မခံနိုင်တဲ့ကိစ္စပဲ”

လူငယ်တစ်ယောက်က ပြောသည်။ နောက်တစ်ယောက်က ခေါင်းညိတ်ထောက်ခံရင်း

“ပြီးတော့လည်း စစ်တိုက်ရတဲ့ အကြောင်းပြချက်ကိုလည်း ကြည့်ပါဦး။ ဘာမဟုတ်တဲ့ ရေနံကိစ္စတဲ့ကွာ။ လူ့အသက်က ရေနံ

လောက်တောင် တန်ဖိုးမရှိတဲ့သဘော ဖြစ်မနေဘူးလား”

သူတို့က အနိဋ္ဌာရုံတွေကို ဆက်မကြည့်ချင်သောကြောင့် ထင်သည်။ ပြကွက်ကို ကျော်လိုက်သောအခါ အဖြူရောင်မှတ်ဆိတ်မွှေး၊ နှုတ်ခမ်းမွှေးကျိုးတိုးကျဲတဲနှင့် အသားမည်းမည်းလူတစ်ယောက်ပုံပေါ်လာသည်။ ဟိုအချိန်တုန်းက ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ် ကိုဖီအာနန်ပင်ဖြစ်၏။

“ငါတို့ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးလောက်တော့ မသားနားဘူးကွ နော်”

သူပြုံးမိသည်။ နောက်မှာ သူရောက်ရှိနေမှန်း သိကြပုံမရ။ ကိုဖီအာနန်ဆိုတာ သူ့ခေတ် သူ့အခါက တော်တော်အရေးပါခဲ့တာတော့ သေချာသည်။

ကိုဖီအာနန်က ထိုစစ်ပွဲသည် ကုလသမဂ္ဂ၏ သဘောတူခွင့်ဖြုတ်ချက်မရဘဲ တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် တရားမဝင်ကြောင်း ကန့်ကွက်ပြောဆိုနေသည်။ မိဒီယာသမားတွေက ပိုင်းအုံပြီး မေးခွန်းတွေ မေးနေကြသည်။

• ကိုဖီအာနန်ကို အားကျသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာချင်မိ၏။

ဟိုရှေး ခေတ်ဟောင်းတုန်းကဆိုလျှင် အလုပ်သိပ်များ သိပ်ရှုပ်သူတို့သည်

“ကျုပ်က ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထက်တောင် အလုပ်များသေးတယ်”

ဟု ဂုဏ်ယူပြီး ပြောလေ့ရှိကြသည်။ ဟိုတုန်းက အတွင်းရေးမှူးချုပ်ဆိုတာ ကမ္ဘာ့ပြဿနာပေါင်းစုံနဲ့ အစဉ်သဖြင့် ထွေးလုံးရစ်ပတ်နေခဲ့တာကိုး။

ခုအချိန်သည် ကမ္ဘာကြီးအဖို့ သမိုင်းတစ်လျှောက်မှာ အငြိမ်းချမ်းဆုံး ကာလပင်ဖြစ်၏။ စစ်ပွဲတွေ မရှိတော့။ စစ်တိုက်စရာလည်း လိုမှ မလိုတော့ဘဲ။

စစ်တိုက်တယ်ဆိုတာ အကြောင်းရင်းတွေ ရှိရသည်။ သြဇာအာဏာ ဖြန့်ကြက်ချင်လို့လား။ ဒီကိစ္စက မဖြစ်နိုင်တော့။ နိုင်ငံတိုင်းမှာ တန်းတူ သြဇာအာဏာရှိပြီးသား။ ဒါဆိုရင် ကိုယ့်အယူဝါဒကို လွှမ်းမိုးချင်လို့လား။ ဒါလည်း မလိုအပ်တော့။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဝါဒကြီးတစ်ခုခုခုကသာ ချုပ်ကိုင်ထားလို့မရတော့။ စီးပွားရေးအရ ဈေးကွက်အပိုင်စီးနိုင်ဖို့ဆိုသော အယူအဆကလည်း ခေတ်မမီတော့။ နိုင်ငံတိုင်းသည် တစ်ပြေးညီ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေကြပြီ။ မဖွံ့ဖြိုးသေးသော၊ ဖွံ့ဖြိုးဆဲဆိုသော ဝေါဟာရတွေ မရှိတော့။

လူသားအားလုံးတို့သည်လည်း တန်းတူညီမျှသော အခွင့်အရေးတွေ ရရှိနေကြပြီ။

အသားအရောင်ခွဲခြားမှုဆိုတာ မရှိတော့။ ရှိစရာလည်းမလို။ အသားမည်းတဲ့လူက ဖြူချင်လျှင် အရေပြားပေါ်က အရောင်ခြယ်ဓာတ်ပစ္စည်းကို ဖယ်ထုတ်လိုက်ရုံပင်ဖြစ်၏။ ဖြူတဲ့လူတွေကလည်း အရောင်ခြယ်ဓာတ် ထည့်လိုက်လျှင် မည်းသွားနိုင်သည်။ တချို့အနောက်ဘက်နိုင်ငံသားတွေက အာရှသားတွေလို ဝါညက်ညက် အသားအရောင်မျိုး၊ တောင်အမေရိကန်တွေလို ညိုမောင်းမောင်း အသားအရေမျိုးဖြစ်အောင် တမင်တကာခြယ်ယူကြတာမျိုးရှိ၏။ လူငယ်တွေ ကြားထဲမှာလည်း အဆန်းထွင်ပြီး အသားကိုအပြာရောင်၊ အစိမ်းလောင်၊ အနီရောင် စသည်ဖြင့် ဆေးဆိုးကြတာ ခေတ်စားခဲ့သေးသည်။

ဘာသာရေးလွတ်လပ်ခွင့်ကိုလည်း အပြည့်အဝရရှိကြသည်။ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် မိမိကိုးကွယ်လိုသော ဘာသာတရားကို မိတ်

ကြိုက်ရွေးချယ်ခွင့် ရှိကြသည်။ ဘာသာတစ်ခုနှင့် တစ်ခုလည်း အပြန်အလှန်လေးစားကြသည်။ တချို့က ဘာသာမျိုးစုံကို လေ့လာလိုက်စားကြသည်။ တချို့ကတော့ ဘယ်ဘာသာကိုမှ မကိုးကွယ်ဘဲ သီးခြားနေကြသည်။

ယောက်ျားမိန်းမ ခွဲခြားဆက်ဆံမှုဆိုတာကတော့ မေ့တောင်မေ့နေကြပြီ။ မိန်းမတို့သည် အရာရာတိုင်းတွင် ယောက်ျားများနှင့် တန်းတူ အခွင့်အရေးရနေကြပြီး ယောက်ျားတွေကလည်း မိန်းမတွေကို ဦးစားပေးရတာ၊ ညာတာရတာကို ဂုဏ်ယူစရာအဖြစ် သဘောထားနေကြပြီ။ မိန်းမတွေကလည်း ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်ရတာကို အားရကျေနပ်နေကြပြီ။

ကမ္ဘာကြီးက ငြိမ်းချမ်းသာယာနေသည်။ စစ်ပွဲတွေမရှိ။ လူမျိုးတုံးအောင် သတ်ဖြတ်သုတ်သင်မှုတွေမရှိ။ နယ်မြေပိုင်ဆိုင်ခွင့် အငြင်းပွားမှုတွေမရှိ။ ဘာသာရေး၊ လူမျိုးရေးပဋိပက္ခတွေမရှိ။ ထိုအခါ ဒီကိစ္စတွေ ဖြေရှင်းဖို့ ဖွဲ့စည်းထားသော ကော်မတီဆိုတာကလည်း အပိုသက်သက်လို ဖြစ်နေသည်။ တစ်လတစ်ကြိမ် အစည်းအဝေး ထိုင်ကြသော်လည်း ဆွေးနွေးစရာကိစ္စ ရှာမရ။

ဟိုးလွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာ၊ ကမ္ဘာကြီး ဆူပွက်နေခဲ့ စဉ်က ဖြစ်ပွားခဲ့သော အကြောင်းအရာတွေကိုသာ ပြန်လည်သုံးသပ်ပြီး နောက်နောင် ယင်းကဲ့သို့ထပ်မံမဖြစ်ရအောင် သတိပြုနေဖို့လိုကြောင်း ဆုံးဖြတ်ကြသည်ဆိုတာနဲ့ပဲ ပြီးပြီးသွားတာပါပဲ။

သူတို့အနေနှင့် ကိုယ့်ဘာသာပြဿနာလုပ်ပြီး ကိုယ့်ဘာသာ ပြန်ဖြေရှင်းတဲ့နည်းနဲ့ အကြံအဖန်လုပ်ရမလိုဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် အလုပ်ရှိကြောင်းပြပြီး သိက္ခာဆည်နိုင်ဖို့ ရှာကြကြိုးစားနေရသည်။

စကြဝဠာအတွင်းရှိ အခြားပြုတ်တွေမှာ လူကဲ့သို့ အသိဉာဏ်

ရှိသော ပြုတ်သားတွေရှိနိုင်ကြောင်း၊ တချို့ဆို လူသားတွေထက်တောင် နည်းပညာ သာလွန်နိုင်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့က ကမ္ဘာမြေကို တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ဖို့ ကြိုးစားလာနိုင်ကြောင်း၊ ထိုကိစ္စကို ကာကွယ်ရန် ယခု ကတည်းက နည်းလမ်းများရှာပြီး ကြိုတင်စီစဉ်ထားသင့်ကြောင်း။

နေ့စကြဝဠာအတွင်း ကမ္ဘာနှင့် မိုင် သန်းသုံးဆယ်အကွာတွင် လွင့်ပျောနေသော ဥက္ကာခဲတစ်ခုသည် နောင်နှစ်ပေါင်း ငါးသိန်းအကြာ ၌ ကမ္ဘာကိုဝင်တိုက်နိုင်ခြေ အပုံတစ်သန်းပုံ တစ်ပုံရှိနေကြောင်း၊ ထို အန္တရာယ်ကို ယခုကတည်းက ကြိုတင်ကာကွယ်သည့်အနေဖြင့် အတု မြူထိပ်ဖူးတပ် အာကာသယာဉ်ကို လွှတ်တင်ပြီး ထိုဥက္ကာပျံကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးသင့်ကြောင်း...။

စသည်ဖြင့် ဇာတ်လမ်းတွေ လျှောက်ဆင်ကြသည်။ လူတွေက ဟားတိုက်ရယ်မောကြသည်။ သတင်းဆောင်းပါးရှင်တွေကလည်း ကော်မတီ၏ အကြံပြုချက်မှာ လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ဖို့ထက် စိတ်ကူးယဉ် သိပ္ပံရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားအဖြစ် ရိုက်ကူးလျှင် ပို၍သင့်လျော်မည် ဟု သရော်လှောင်ပြောင်ကြသည်။

ထိုကဲ့သို့သော အခြေအနေမျိုးတွင်...

အုပ်ချုပ်ရေးမှူးသည် ရုံးခန်းထဲမှာထိုင်ရင်း အီးဖိုင်ကို အဖျင်းပြေ ဖွင့်ကြည့်နေသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက ပြဿနာမျိုးစုံဖြင့် ကမ္ဘာကြီးဆူပွက်နေစဉ် ကုလသမဂ္ဂမှ ဝင်ရောက်ဖြေရှင်းခဲ့ရပုံများကို လေ့လာရင်း အာသာဖြေနေရ၏။

ထိုအခိုက်တွင် စားပွဲထောင့်စွန်းရှိ အနီရောင်ဖန်ဘုံးကလေးသည် တဖျတ်ဖျတ်လင်းလာသည်။ တတိတိအချက်ပေးရင်း ပတ်ချာ

လည်နေ၏။ သူ၏ လက်ပတ်နာရီကလည်း အရေပြားကို လျှပ်စစ် လှိုင်းများနှင့် လှုံ့ဆော်အသိပေးလာသည်။

အင်ဂျင်နီယာဌာနက ကောင်လေးတွေကတော့ လုပ်ချလိုက် ပြန်ပြီဟု သူတွေ့သည်။ အရေးပေါ်အချက်ပေးစနစ်ပုံမှန် အလုပ် လုပ်ခြင်းရှိ၊ မရှိဆိုတာကို တစ်လတစ်ကြိမ်စစ်ဆေးရသော ထုံးစံရှိ၏။ စစ်ဆေးတဲ့အခါမှာလည်း အလန့်တကြား မဖြစ်ရအောင် ကြိုတင် အကြောင်းကြားရသည်။

သို့ရာတွင် ဂလိုဘယ်လီဂ်ဌာနချုပ်မှာ အရေးပေါ်ကိစ္စ မကြုံ ရတာ နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာပြီဖြစ်သောကြောင့် လူတွေကလည်း မေ့မေ့လျော့လျော့ ပေါ့ပေါ့ဆဆဖြစ်နေကြပြီ။ အချက်ပေးစနစ်ကို သုံး လေးလနေမှ တစ်ခါလောက် ဝတ်ကြေတန်းကြေ စစ်ဆေးကြတော့ သည်။ စစ်ဆေးမယ်ဆိုတာလည်း ကြိုတင်ပြောချင်မှပြောသည်။ ခုလည်း လုပ်ပြန်ပြီ။ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝကတော့ ရုံးက လက်အောက်ငယ်သားတွေကတောင် မလေးစားချင်ကြပါလားဟု တွေးနေတုန်း...

ဗီဒီယိုတယ်လီဖုန်းက အချက်ပေးသံထွက်လာပြီး ဖန်သား ပြင်မှာ အတွင်းရေးမှူး မိန်းကလေး၏ပုံ ပေါ်လာသည်။

“အရေးပေါ်အခြေအနေ အဆင့်ငါး သတင်းပို့ပါတယ်ရှင်”

“အေး အေး၊ သိပြီ၊ အော် ဒါနဲ့၊ အင်ဂျင်နီယာဌာနက ကောင် လေးတွေကို ပြောလိုက်ပါဦး၊ နောက်ကို အရေးပေါ် အချက်ပေးစနစ် စမ်းသပ်စစ်ဆေးမယ်ဆိုရင် ကြိုတင်အကြောင်းကြားပါလို့”

“အခုဟာက စမ်းသပ်စစ်ဆေးမှု မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ့် အရေးပေါ်အခြေအနေ သတင်းပို့ပါရှင်”

“ဘယ်လို၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျွန်မတို့ရုံး ရင်ပြင်မှာ လူတချို့ စုဝေးရောက်ရှိနေပါတယ်”

“ဘာကိစ္စလဲ”

“ဟို...”

မိန်းကလေးအသံက ဓဏဆိုင်းငံ့သွားပြီးမှ မရှင်းလင်း၊ မပိုင် နိုင်သော လေသံဖြင့်

“ဟို... လိုလားချက် တင်ပြဖော်ထုတ်ပွဲ၊ အဲ မဟုတ်သေးဘူး၊ ဟိုဒင်းလေ ဟုတ်ပြီ၊ ဆန္ဒပြပွဲ လုပ်မလို့တဲ့”

“ဆန္ဒပြပွဲ”

သူက ပဲ့တင်ထပ်ပြီး ရေရွတ်လိုက်၏။ ဒီစကားလုံးကို မကြား ခဲ့ရတာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာပြီ။ သူ ကလေးဘဝတုန်းက ဆန္ဒပြပွဲ တစ်ခါဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ဘာကိစ္စကြောင့်ဖြစ်တာလဲဆိုတာတောင် မမှတ် မိတော့။ သိပ်လည်းအရေးကြီးပုံမရ။ ဒီနောက်ပိုင်းမှာ ဒါမျိုးမဖြစ်ခဲ့ တာ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာပြီ။ တောင်းဆိုနေစရာ မလိုလောက်အောင် အစစအရာရာ ပြည့်စုံနေခဲ့ပြီပဲလေ။

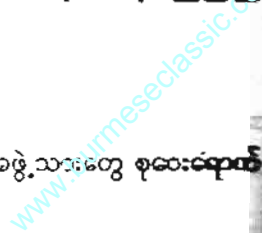
ခုကျမှ ဘယ်လိုဖြစ်ရပြန်တာတုန်း။

“အခြေအနေစဉ် ဘိုက်ရိုက်ကြည့်နိုင်အောင် အကဲခတ်ရုံပဲ ပါစင်နယ်စခရင်ပေါ် တင်ပေးထားပါတယ်။ ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပါရှင်”

အတွင်းရေးမှူး မိန်းကလေးက လှမ်းပြောပြန်သည်။ သူက

“ကောင်းပြီလေ၊ အဲ... နေဦး၊ ဒီလိုကိစ္စမျိုးက ကြိုတောင့်ကြို ခဲပဲ၊ လူငယ်တွေလည်း ဗဟုသုတရအောင် သိရတာထဲမှာ ကြည့်ကြ မယ်၊ ရုံးအဖွဲ့အားလုံး စုခိုင်းထားလိုက်”

သီရေတာခန်းမထဲမှာ ရုံးချုပ်မှ အဖွဲ့သားတွေ စုဝေးလာထင်

ရှိနေကြသည်။ နံရံမှာ တပ်ဆင်ထားသော ပေါ်လီပလပ်စ် ပိတ်ကားကြီးပေါ်တွင် ရုပ်သံပြကွက် ရှစ်ကွက်ကို တစ်ပြိုင်တည်း ပြသထားသည်။ ရုံးချုပ်ရှေ့မှာ စုဝေးရောက်ရှိနေသူများကို ရှုထောင့်မျိုးစုံမှ ရိုက်ကူးပြီး တိုက်ရိုက်ပြသနေခြင်းဖြစ်၏။

အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက သူ၏ လက်ပတ်နာရီမှ လေဆာပွိုင့်တာနှင့် နံပါတ်ငါးအကွက်ကို လှမ်းထိုးပြီး ပုံကြီးချဲ့လိုက်သည်။ ဆန္ဒပြနေသူများမှာ တစ်ရာကျော်လောက်ရှိမည်။ ရုဇယ်၊ လူရွယ်၊ လူလတ်ပိုင်းတွေချည်းဖြစ်၏။ မိန်းကလေးတွေလည်း အတော်များများပါသည်။

သတင်းဌာနများမှ မီဒီယာသမားတွေလည်း ဝိုင်းအုံရောက်ရှိလာကြသည်။ နှစ်အတန်ကြာအောင် အေးစက်စက်ခြောက်ကပ်ကပ်ဖြစ်နေသော မီဒီယာလောကကို ပြန်လည်လှုပ်ရှားရှင်သန်လာစေနိုင်သော သတင်းထူး သတင်းဦးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်မြင်သံကြားနှင့် အီးသတင်းစာများမှ တိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့်ပေးနေကြသည်။

သူတို့ရုံးချုပ်သို့လည်း ဗီဒီယိုဖုန်းဖြင့်ဆက်သွယ်ပြီး အုပ်ချုပ်ရေးမှူးနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းလိုကြောင်း တောင်းဆိုကြသည်။ ပြန်ကြားရေး တာဝန်ခံက 'အုပ်ချုပ်ရေးမှူးသည် အခုကိစ္စကို အနီးကပ် စောင့်ကြည့်လေ့လာနေရသဖြင့် မအားလပ်သေးကြောင်း၊ အဆင်ပြေသော အချိန်တွင် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ ပြုလုပ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း' အလိမ္မာသုံး၍ ဆိုင်းငံ့ထားရသည်။

ဆန္ဒပြသူများသည် စနစ်တကျ ကြိုတင်ပြင်ဆင်လာပုံရ သည်။ သတ္တုစပ်ပိုက်များ၊ ဖိုင်ဘာပလတ်စတစ် ဘုတ်ပြားများကိုအသုံး ပြုပြီး ယာယီစကားပြောစင်မြင့်ကလေးကို ပြုလုပ်ထားသည်။ စင်မြင့် ၏ အပေါ်ပိုင်းမှာ အီလက်ထရွန်နစ် ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုရှိပြီး 'သင်္ခါရ အခွင့်အရေး အလိုရှိသည်'ဆိုသော စာတန်းကို ရေးထိုးထားသည်။

စင်မြင့်ပေါ်တွင် အသက်သုံးဆယ်ခန့်လူရွယ်တစ်ဦး ရပ်နေသည်။ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူ၏။ သူက ကြည့်လင်ပီသသောလေသံဖြင့် ဟောပြောနေသည်။

'လူတိုင်းလူတိုင်းမှာ သီးခြားလွတ်လပ်သော စရိုက်လက္ခဏာများရှိကြောင်း၊ ၎င်းတို့မှာ ကိုယ်ပိုင်အရည်အသွေးများသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအရာများကို ဘယ်သူကမှ ချုပ်ကိုင်ခြယ်လှယ်ခြင်း၊ ပြောင်းလဲခြင်း၊ လုယူခြင်းများ ပြုလုပ်ပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း။'

အတွင်းရေးမှူး မိန်းကလေးက သရိုးဒီ ရုပ်မြင်ပိတ်ကားပေါ်မှ လူရွယ်၏ပုံကို ပိုမိုထင်ရှားစွာ မြင်ရစေရန် ကိုယ်တစ်ပိုင်းအနေအထားအထိ အနီးကပ်ဆွဲပြလိုက်ရင်း

"သူက နာမည်ကြီး ဆိုင်ဘာစာရေးဆရာပဲ၊ ကလောင်နာမည်က စကြဝဠာမင်းစံတဲ့။ လက်ရှိလူနေမှုပုံစံကို အထွေအထွေကလေးတွေနဲ့ ဝေဖန်တဲ့ကဗျာတွေ၊ အက်ဆေးတွေ၊ ဝတ္ထုတိုတွေ ရေးလေ့ရှိပါတယ်။ လူငယ်တွေက သူ့စာတွေကို သိပ်သဘောကျကြပါတယ်"

ဟု အစီရင်ခံသည်။ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက

"ဒါ သူ့ ပင်ကိုယ်ရုပ်ရည်ပဲလား၊ မျက်နှာကို ခွဲစိတ်ပြုပြင်ထားတာလား"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ပင်ကိုယ်ရုပ်ရည်ပါ။ ဒါတော့သေချာပါတယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်က မျက်နှာခွဲစိတ်ပြုပြင်တာကို လက်မခံပါဘူး။ မွေးကတည်းက ပါလာတဲ့ရုပ်ရည်ကို ပြောင်းလဲတာဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုမရှိလို့ဘဲ၊ မိမိကိုယ် မိမိ သစ္စာဖောက်တာပဲဆိုပြီး သူ့ကဗျာတစ်ပုဒ်ထဲမှာ ရေးထားတာ ဖတ်ဖူးတယ်"

အတွင်းရေးမှူး မိန်းကလေးကိုယ်တိုင်လည်း စကြဝဠာမင်းစံ၏ စာဖတ်ပရိသတ်တစ်ယောက် ဖြစ်နေကြောင်း သိသာ၏။

“အဲဒီ စာရေးဆရာကတော့ ပြောအားရှိတာပေါ့။ သူ့ရုပ်က ဖြောင့်ပြီးသားကိုး”

လွန်ခဲ့သော တစ်လလောက်ကမှ မျက်နှာကို နုပျိုအောင် ဆေးသွင်းကုသထားသော စာရင်းဌာနမှ အပျိုကြီးက ဝင်ပြောသည်။ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးသည် စာရေးဆရာလေး၏ ဟောပြောမှုဆီ ပြန်၍အာရုံ စိုက်လိုက်သည်။

“သူငယ်ချင်းတို့ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဇီဝနည်းပညာ အံ့မခန်း တိုးတက်လာမှုကို အခွင့်ကောင်းယူပြီးတော့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေဟာ မျိုးရိုးဗီဇကို ပြုပြင်ထိန်းချုပ်ဖို့ ကြံစည်လာကြတယ်။ ကြည့်လေ။ ခု ဆိုရင် အသက်သုံးဆယ်အောက်ရှိတဲ့ လူတိုင်းဟာ မမွေးဖွားခင် သန္ဓေ သားလောင်းဘဝမှာကတည်းက ကာကွယ်ဆေးတွေ ထိုးနှံခြင်းခံခဲ့ကြ ရတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ဟာ ကူးစက်ရောဂါတွေ မဖြစ်ဖူး ဘူး။ ဖျားတယ်နာတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာမှန်းတောင် မသိဘူး။ ဒါဟာ ဝမ်းသာစရာလား၊ ဂုဏ်ယူစရာလား၊ လူကြီးတွေကတော့ ကျေး ဇူးတင်စေချင်နေတယ်”

သူက ပြောလက်စကို ခဏရပ်ပြီး ပရိသတ်ကို အက်ခတ် သည်။ စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေကြကြောင်း သေချာမှ ဆက်ပြော သည်။

“အဲဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်ငယ်ငယ်ကအကြောင်း ကို သတိရမိတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ အဖေ့ကို သိပ်အားကျခဲ့တာ။ အဖေလုပ်သမျှ လိုက်ပြီးအတုယူတတ်တယ်။ လမ်းလျှောက်ပုံ၊ စကား ပြောပုံ စသည်ဖြင့်ပေါ့။ တစ်ခါတော့ အဖေဟာ အအေးမိပြီး နှာစေး ချောင်းဆိုးဖြစ်ရော၊ အဲဒါကိုတော့ ကျွန်တော်လိုက်ပြီး တုပလို့မရတော့ ဘူး။ အဖေချောင်းဆိုးသလိုမျိုး လိုက်ပြီးလုပ်ကြည့်တာ ဘယ်လိုမှ တူအောင်လုပ်လို့မရဘူး။ ကျွန်တော်မှ တစ်ခါမှ ချောင်းမဆိုးဖူးတာဘဲ

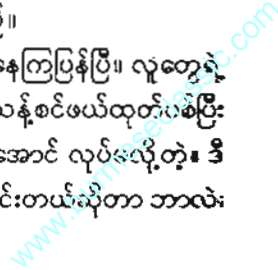
ကိုး။ အဲဒီအခါ ကလေးအတွေးနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အဖေ့သားအရင်းမှ ဟုတ်ရဲ့လားဆိုပြီး အားငယ်စိတ်ကြောင့် ရှိုက်ကြီးတင်ငိုခဲ့ရတယ်။ တော်သေးတာပေါ့ဗျာ၊ ငိုတတ်တဲ့ဗီလေး ကျန်နေသေးလို့”

“အလကား၊ အလုပ်မရှိ အလုပ်ရှာလို့၊ အပိုတွေ”
ပင်စင်ယူခါနီး ဌာနခွဲမှူးတစ်ယောက်က မှတ်ချက်ပြုသည်။ သူ့စကားကို ဘယ်သူကမှ ဂရုစိုက်တဲ့ပြန်ခြင်းမရှိဘဲ ပိတ်ကားပေါ်က လူရွယ်ဆီသို့သာ အာရုံစူးစိုက်နေကြ၏။

“ကျွန်တော့်အဘွားဟာ အဖေ့ကိုသိပ်ချစ်တယ်။ ခက်ခက်ခဲခဲ နဲ့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ပြီး အဖေ့ကိုမွေးခဲ့ရတာကို မကြာခဏဆိုသလို ဂုဏ်ယူပြီး ပြောလေ့ရှိတယ်။ ကျွန်တော့်အမေကတော့ ကျွန်တော့် အပေါ် အဲဒီလောက် သံယောဇဉ်မရှိသလိုဘဲ ခံစားရတယ်။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ။ ကျွန်တော်ဟာ မိခင်ရဲ့ဗိုက်ထဲမှာ ကြီးထွားခွင့်မရဘဲ သန္ဓေသားလောင်း ဘဝကစပြီး ပြင်ပသားအိမ်တုထဲမှာနေပြီး မွေးဖွား ခဲ့ရလို့ မိခင်မေတ္တာ လျော့နည်းသွားရလေသလားလို့ သံသယဖြစ်မိ တယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ဖြစ်နိုင်တယ်”
ဟု သူ့ပရိသတ်က ထောက်ခံကြသည်။ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးသည် မိမိ၏ဇနီးနှင့် သမီးတို့ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ခပ်စိမ်းစိမ်းဖြစ် နေကြကြောင်းကို သတိရလိုက်မိ၏။

စာရေးဆရာက စကားဆက်ပြန်သည်။
“အခုလည်း တစ်မျိုးထွင်ဖို့ ကြိုးစားနေကြပြန်ပြီ။ လူတွေရဲ့ ဒီအင်အေထဲက မကောင်းတဲ့ ဗီဇဆိုးတွေကို သန့်စင်ဖယ်ထုတ်ပစ်ပြီး သူတော်ကောင်းလေးတွေချည်း မွေးဖွားလာအောင် လုပ်လေ့တုံး” ဒီ နေရာမှာ စောဒကတက်စရာဖြစ်လာပြီ။ ကောင်းတယ်ဆိုတာ ဘာလဲ။

ဆိုးတယ်ဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဘယ်လိုစံနှုန်းနဲ့ ခွဲခြားမှာလဲ၊ ဘယ်သူတွေ က သတ်မှတ်ပြဌာန်းမှာလဲ၊ အဲဒီလို ဆောင်ရွက်ခွင့်ကော ရှိလို့လား၊ ကျွန်တော်တို့ ကန့်ကွက်ပါတယ်”

သူ့ပရိသတ်တွေက လက်ခုပ်တီးကြသည်။ သူတို့သာမက သီရေတာခန်းမထဲမှာ ရှိနေကြသော ဝန်ထမ်းငယ်တချို့ ဆီမှလည်း လက်ခုပ်သံတချို့ ထွက်လာသည်။

“သူပြောတာလည်း ဟုတ်တာပဲကွ”

ဆက်သွယ်ရေးဌာနမှ ဝန်ထမ်းလူငယ်က ပြောသည်။ သူ့ အဖော်ကလည်း

“မှန်တယ်၊ အကောင်းနဲ့ အဆိုးဆိုတာ အမြဲတွဲလျက်ရှိနေတာ ပဲ။ ဆိုးတာကိုသိမှ ကောင်းတာကိုသိနိုင်မယ်။ အဆိုးမရှိရင် အကောင်း လည်းရှိမှာ မဟုတ်တော့ဘူး”

ဟု ထောက်ခံစကားပြောသည်။ ဒီနှစ်ကောင်လည်း စကြဝဠာ မင်းစံရဲ့ အမာခံပရိသတ်တွေဖြစ်မှာပဲဟု အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက တွေးလိုက် ၏။

စင်မြိုင်ပေါ်သို့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် တက်လာတာတွေ့ရ သည်။ အသက်အစိတ်ခန့်ရှိမည်။ ခုချိန်မှာ လူငယ်များအကြား ပြန် လည်ခေတ်စားလာသော အလှေအထအတိုင်း ဘာမှ ပြင်ဆင်ခြယ် သထားခြင်းမရှိ။ ပင်ကိုရုပ်၊ ပင်ကို အသားအရေဖြစ်၏။

“သူကကော စာရေးဆရာမပဲလား”

အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက မေးလိုက်သည်။ သူ့တပည့်မလေးက

“သူ့ကိုတော့ မသိပါဘူး၊ မျက်လုံးကို အိုင်းစကင်နာနဲ့ဖတ်ပြီး မှတ်တမ်းဌာနကို လုမ်းပို့စုံစမ်းရင်တော့ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိနိုင်ပါ တယ်။ နှစ်မိနစ်လောက်တော့ ကြာပါမယ်”

“နေပါစေ၊ သိဖို့မလိုသေးပါဘူး။ သူ ဘာပြောသလဲဆိုတာပဲ နားထောင်ကြည့်ရအောင်”

စင်မြိုင်ပေါ်မှ မိန်းကလေး၏ အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ခုခေတ်မှာ ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမ တန်းတူအခွင့်အရေးရနေပြီ လို့ ပြောကြတယ်။ တချို့ကလည်း ဒါကို ယုံစားနေကြတယ်။ ဟုတ် ကောဟုတ်ရဲ့လား၊ ယောက်ျားတွေက မိန်းမတွေကို ညှာတာတယ်၊ ဦးစားပေးတယ်လို့ ဆိုတယ်။ အဲဒါကိုက ကျွန်မတို့ကို တန်းတူလို့ သဘောမထားဘူးဆိုတာ သက်သေပြနေတာပဲ။ သူတို့ထက် တစ်ဆင့် နိမ့်တယ်၊ အားနည်းတယ်လို့ ယူဆနေကြတဲ့သဘောပဲ။”

မိန်းကလေးပရိသတ်က လက်ခုပ်တီးကြသည်။ အုပ်ချုပ်ရေး မှူး ခေါင်းကုတ်လိုက်၏။ သူ့တပည့်မလေးကို စောင်းငဲ့ပြီး အကဲခတ် လိုက်တော့ စင်ပေါ်မှမိန်းကလေးကိုယ်စား ဂုဏ်ယူနေပုံရကြောင်း သတိ ပြုမိ၏။

“နောက်တစ်ခုကတော့ စောစောက ဆရာပြောတဲ့ထဲမှာလည်း ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ မိန်းမတွေဟာ ခုခေတ်မှာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခွင့်မရ တော့ဘူး။ သန္ဓေသားကို သားအိမ်တုတ်မှာထားပြီး တစ်ဆင့်ခံမွေးဖွား ကြရတယ်။ ဒါဟာ အမျိုးသမီးအခွင့်အရေးကို ချိုးဖောက်ခံရတာပဲ။ ကျွန်မတို့ဟာ ကိုယ့်ကလေးကို ကိုယ့်ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာပဲ မွေးဖွားတဲ့အထိ လွယ်ထားခွင့်ရှိရမယ်။ ကိုယ့်ဗိုက်ထဲမှာပဲ ရင်သွေးလေးက တဖြည်း ဖြည်းကြီးထွားလာတဲ့ အတွေ့အကြုံကို ခံစားခွင့်ရှိရမယ်။ သသာဝခံ တိုင်း နာကျင်ခက်ခဲစွာ မွေးဖွားခွင့်ရှိရမယ်။ ဒါဟာ မိန်းမအတွက် အဓိကအခွင့်အရေးပဲ။ ဒါကြောင့် ကလေးမွေးဖွားခြင်းဆိုင်ရာ ၃၀၀ ကို ပြင်ဆင်ပေးဖို့ တောင်းဆိုပါတယ်။ သားအိမ်တုတ်တွေကို ကျွန်မတို့ အလိုမရှိဘူး”

“သားအိမ်တု အလိုမရှိ”

မိန်းကလေးပရိသတ်က ကြေးကြော်ကြသည်။ ယောက်ျားလေးတွေက လက်ခုပ်တီး အားပေးကြသည်။

“ငါတို့ ဝရန်တာကထွက်ပြီး တိုက်ရိုက်ကြည့်ကြရအောင်”

ဟုအုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ပြောလိုက်သည်။ ဝရန်တာမှာ ထွက်ရပ်လိုက်မိတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် မီဒီယာသမားတို့၏ ကင်မရာများက သူတို့ဆီ ဝိုင်းချိန်လိုက်ကြတာ တွေ့ရ၏။ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအနေဖြင့် ရုပ်မြင်သံကြားကနေ တစ်နှစ်အတွင်း ပထမဆုံးအကြိမ် တိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့်မှု ခံရခြင်းပင်ဖြစ်၏။ သူ့ကို လူတွေက မှတ်မိကြဦးမှာပါ ဟု မျှော်လင့်ရသည်။

စင်မြင့်ပေါ်မှာတော့ ပန်းချီဆရာဆိုသူ လူငယ်တစ်ယောက် ရောက်ရှိနေပြန်သည်။ သူက

“ခုအခါမှာ ဧရာကို ဆန့်ကျင်တားဆီးနိုင်တဲ့ နည်းပညာတွေ ဟာ အံ့မခန်းတိုးတက်လာနေတယ်။ ဆက်ပြီးတော့လည်း အသည်းအသန် ကြိုးစားပြီး သုတေသနပြုလုပ်နေကြတယ်။ ဒါကြောင့် အခုအခါမှာ လူတွေရဲ့ ပျမ်းမျှသက်တမ်းဟာ အနှစ်တစ်ရာရှိလာပြီ။ ထပ်ပြီးတိုးလာဖို့ဟာလည်း လုံးဝသေချာသလောက်ဖြစ်နေပြီ။ ကျွန်တော့်အသက်က ခုမှ နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ပဲရှိပါသေးတယ်။ ကျွန်တော့်အသက်တစ်ရာနားနီးလာတဲ့အခါ လူ့သက်တမ်းက အနည်းဆုံး တစ်ရာနှစ်ဆယ်လောက် ဖြစ်နေလောက်ပြီ။ တစ်ခါ ကျွန်တော့်အသက် တစ်ရာနှစ်ဆယ်နားရောက်ရင် လူ့သက်တမ်းက တစ်ရာငါးဆယ်ဖြစ်နေဦးမှာ။ ဒီလိုပဲ တစ်ရာငါးဆယ်ပြည့်ခါနီးလည်း ကျရော နှစ်ရာဖြစ်သွားပြန်ပြီ။ ကဲ... ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ။ အဲဒီလို လူ့သက်တမ်းကို ဆွဲဆွဲဆန့်နေကြရင် ဆုံးမှာမဟုတ်တော့ဘူး။ ကျွန်တော်တို့က ဘယ်တော့

မှ မသေကြရတော့ဘူးလား”

ထို့နောက် ဆိုင်တာစာရေးဆရာ စကြဝဠာမင်းစံသည် စင်ပေါ်ပြန်တက်လာသည်။

“အခုဆိုရင် မိမိတို့ရဲ့ အယူအဆတွေ၊ လိုလားချက်တွေကို အသီးသီးတင်ပြခဲ့ကြပြီးပါပြီ။ ခြံငုံပြီး ပြန်လည်တင်ပြရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ လူသားစစ်စစ် ဖြစ်ချင်ပါတယ်။ အဆင့်အမြင့်ဆုံးနည်းပညာနဲ့ ပြုလုပ်ဖန်တီးထားတဲ့ ရိုဘော့စက်ရုပ်တွေတောင်မှ ချို့ယွင်းချက်တွေ၊ ပျက်စီးမှုတွေ ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က လူဖြစ်ပါလျက်နဲ့ ခြောက်ပြစ်ကင်းဖြစ်နေရင် စက်ရုပ်တွေထက်တောင် အဆင့်နိမ့်သလို ဖြစ်နေမှာပေါ့။ လူဖြစ်ပြီး ချောင်းဆိုးတာတောင် ဌာန်ကရိုက်မကျဘဲဖြစ်နေတာ ရှက်စရာမကောင်းဘူးလား။ ကျွန်တော်တို့ဟာ မွေးကင်းစ အရွယ်ကတည်းက ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဗိုင်းရပ်စ်ပရိုတက်တာတွေ ထည့်သွင်းမြှုပ်နှံထားခြင်း ခံခဲ့ရတယ်။ ဒါနဲ့တောင် မကျေနပ်နိုင်သေးဘဲ လူတွေအတွက် အန္တရာယ်ရှိတဲ့ ဗိုင်းရပ်စ်ရောဂါ ပိုးမွှားတချို့ကို လုံးဝ မျိုးတုံးပျောက်ကွယ်သွားအောင် သုတ်သင်ခဲ့ကြသေးတယ်။ ဒါဟာ တရားမျှတမှုမှ ရှိပါရဲ့လား”

သူက စကားကိုခဏရပ်ထားလိုက်သည်။ ပရိသတ်ကငြိမ်ငြိမ်စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေသည်။ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတောင်မှ သူ့စကားဆီ အာရုံစူးစိုက်ရင်း ငေးကြည့်နေမိ၏။

“တကယ်တော့ ကမ္ဘာကြီးကို လူသားတွေကချည်းပဲ ပိုင်ဆိုင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရှိရှိသမျှ အပင်တွေ၊ သတ္တဝါတွေအားလုံး ညီတူမျှတူ ပိုင်ဆိုင်တာပါ။ ဗိုင်းရပ်စ်တွေဟာလည်း လူတွေကိုမှန်းတီးလို့ တိုက်ခိုက်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ဘာသာဘာဝ ရှိရိုးသားသဘာဝ နေထိုင်စားသောက်ကြတာပါ။ လူတွေကသာ သူတို့ကို ရန်သူလို သ

ဘေးထားနေကြတာ။ ဒါကြောင့် ဒီကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ ရောဂါပိုးမွှားတွေ ဟာလည်း ဆက်လက်ရှင်သန်ခွင့်၊ ပြိုင်ဆိုင်ရုန်းကန်ခွင့်ရှိသင့်ပါတယ်။”

သူက အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရှိရာ ဝရန်တာဆီသို့ တစ်ချက်မော့ ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်

“ကျွန်တော်တို့ဟာ လူသားပီပီသသ နေချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ နှာစေးချောင်းဆိုးဖြစ်ချင်ပါတယ်။ အအေးမိခွင့် ဖျားနာခွင့် ရှိသင့်ပါတယ်။ တုပ်ကွေးကွေးရတဲ့ အရသာကို မြည်းစမ်းကြည့်ချင်ပါတယ်။ ဟီဘီ၊ တိုက်ဖွိုက်၊ နမိုးနီးယား၊ ငှက်ဖျားစတဲ့ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပွားတဲ့အတွေ့အကြုံကို ရရှိချင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့်တော့ လူသားတွေရဲ့ အန္တိမပန်းတိုင်ဖြစ်တဲ့ သေဆုံးခွင့်ကို အလိုရှိပါတယ်။ ဒါမှသာ လူဖြစ်တာ အဓိပ္ပာယ်ရှိမှာပေါ့။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ကို သင်္ခါရအခွင့်အရေးပေးဖို့ တောင်းဆိုပါတယ်။ အဲဒီ တောင်းဆိုချက်တွေကို မရမချင်း ကျွန်တော်တို့ ဒီနေရာကမထွက် နေကြပါမယ်။”

ထို့နောက် သူတို့သည် ရင်ပြင်ပေါ်မှာ စနစ်တကျတန်းစီ ထိုင်လိုက်ကြသည်။ တချို့လူငယ်များ၏ လက်ထဲမှာ အီလက်ထရွန်းနစ် ဘုတ်ပြားများကို ကိုင်ဆောင်ထားကြသည်။ သူတို့၏ လိုလားချက်များဖြစ်သော

- 'သားအိမ်တု အလိုမရှိ'
- 'ဗိုင်းရပ်စ်တွေကို ကယ်တင်ကြ'
- 'သင်္ခါရအခွင့်အရေး ချက်ချင်းပေး'

စသည့်စာတန်းများက ဘုတ်ပြားများပေါ်မှာ စာစ်လှည့်စီ ပေါ်နေသည်။

မြို့တော်ဝန်နှင့် ပုလိပ်မင်းကြီးတို့သည် ဂလိုဘယ်လိဂ်ဌာန ချုပ်သို့ ကောင်းကင်သံလိုက်ရထားဖြင့် ရောက်ရှိလာကြသည်။ အွန်လိုင်မှ ကွန်ဖရင့်ကောလ်ဖြင့် ဆက်သွယ်ပြီး အစည်းအဝေးထိုင်လို့ ရသော်လည်း ခုကိစ္စကတော့ အရေးကြီးသဖြင့် လူကိုယ်တိုင် တွေ့ဆုံညှိနှိုင်းမှ ဖြစ်မယ်ဆိုပြီး ရောက်ရှိလာကြခြင်းဖြစ်၏။

ပုလိပ်မင်းကြီးသည် အတက်ကြွဆုံးဖြစ်နေသည်။ အကြောင်းကတော့ ခုချိန်မှာ ရာဇဝတ်မှုခင်းတွေက မရှိသလောက်ဖြစ်နေသည်။ မြို့တော်မှာလည်း လုံဝအေးချမ်းငြိမ်သက်နေ၏။ ထို့ကြောင့် မိဒီယာသမားတွေက လုံခြုံရေးအဖွဲ့ဟာ အပိုသက်သက်ပဲဟု ဝေဖန်နေကြသဖြင့် ပုလိပ်မင်းကြီးမှာ အလုပ်တောင်ပြုတ်တော့မလိုလို သတင်းတွေ ထွက်နေသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ခုတော့ အလုပ်ရပြီ။

“ဒီကိစ္စ ကျုပ်ကို တာဝန်ပေးလိုက်စမ်းပါဗျာ”

ဟု ပုလိပ်မင်းကြီးက ပြောသည်။ မြို့တော်ဝန်က

“ဟိုရှေးတုန်းက နည်းလမ်းတွေကတော့ အသုံးဝင်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“မှန်တယ်၊ သူတို့ကို နည်းနည်းလေးမှ ထိခိုက်အောင်လုပ်လို့ မဖြစ်ဘူး။ အညင်သာဆုံး နည်းလမ်းကို ရှာကြမဖြစ်မယ်”

ဟု အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ဝင်ပြောသည်။

နှစ်ရက်ကြာတဲ့အထိ ဖြေရှင်းဖို့နည်းလမ်းကို မရရှိသေး။ သုံးရက်မြောက်နေ့တွင် ဆန္ဒပြသူများသည် အတော်ပင် နည်းလမ်းများဖြင့် သည်း။ အသက်ဆယ်ရှစ်နှစ်ပြည့်စဉ်က တစ်ကြိမ် ထိုးနှံထားခဲ့သေး

တာရှည်ခံ သက်စောင့်အားဆေးများကြောင့်သာ တောင့်ခံနိုင်ကြခြင်း ဖြစ်၏။

ဆေးဝါးအဖွဲ့များက အကူအညီပေးရန် ရောက်ရှိလာကြ သော်လည်း သူတို့က လက်မခံ။ ထို့ကြောင့် ရီမုဒ်ကိရိယာများကို အသုံးပြုပြီး အဝေးမှသာ သွေးပေါင်ချိန်ခြင်း၊ အီးစီဂျီဆွဲခြင်းများ ပြု လုပ်ပေးနေရသည်။

သတင်းမီဒီယာတွေကလည်း တစ်ချိန်လုံး တိုက်ရိုက်ထုတ် လွှင့်နေကြသည်။ အင်တာနက် စာမျက်နှာတွေပေါ်မှာလည်း အမျိုးမျိုး ဝေဖန်ရေးသားနေကြသည်။ ချတ်ရွမ်းတွေထဲမှာလည်း ဒီအကြောင်းပဲ ဆွေးနွေးပြောဆိုနေကြသည်။ ဆန္ဒပြသူတွေကို ထောက်ခံကြသူ အများ အပြားရှိသည်။ တချို့လူကြီးပိုင်းတွေတောင် ပါလာသည်။ တချို့က တော့ 'အရူးထတာ' 'နာမည်ကြီးအောင် စတန့်ထွင်တာ' ဟု ဝေဖန် ကြသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကိစ္စကို အမြန်ဖြေရှင်းမှ ဖြစ်တော့မည်။ ပုလိပ်မင်းကြီးက စိတ်ကူးတစ်ခုကို တင်ပြသည်။ အားလုံး ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းကြပြီးနောက် ထိုနည်းလမ်းကို အသုံးပြုရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်ကြသည်။

လေးရက်မြောက်နေ့ ညနေပိုင်းတွင် ရင်ပြင်ရှိရာသို့ မီးသတ် ကားများနှင့် လုံခြုံရေးအဖွဲ့များ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ဝိုင်းဝန်းကြည့် ရွှဲ အားပေးနေကြသူများကို ဖယ်ရှားပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံလိုက်သည်။

ထို့နောက် မီးသတ်ကားများမှ ရေပိုက်များဖြင့် စိမ်းဝါရောင် အရည်များကို ဆန္ဒပြသူတွေပေါ်သို့ ပစ်ဖျန်းလိုက်လေသည်။ ထိုအ ရည်များမှာ ပရိတင်းများ၊ ဗီတာမင်များ၊ သတ္တုဓာတ်များကို အင် ဂျက်ရှင်းဖော်မြူလာဖြင့် ပေါင်းစပ်ထားသော အာဟာရရည်များပင်

ဖြစ်၏။ ထူးခြားချက်ကတော့ ထိုအရည်များသည် သောက်စရာမလို၊ ထိုးသွင်းစရာမလို၊ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် ဖျန်းလိုက်ရုံဖြင့် အရေပြားက အလို အလျောက် စုပ်ယူနိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ဆန္ဒပြသူများမှာ အငိုက်မိသွားကြသည်။ အာဟာရရည်များ ထဲမှန်စိုရွဲကုန်ကြပြီးနောက် မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ပြန်လည်အားပြည့် လန်းဆန်းလာကြသည်။

ထို့နောက် လုံခြုံရေးအဖွဲ့များက လေတင်အရပ်မှနေပြီး ဓာတ် ငွေ့ပုံးများကို ဖောက်ခွဲလိုက်ကြပြန်သည်။ 'အင်ဒိုဖင်း' ဓာတ်များ ထွက် ပေါ်လာသည်။ 'အင်ဒိုဖင်း' ဓာတ်မှာ လူတို့၏ စိတ်ကို ပျော်ရွှင်ကြည်နူး သာယာစေသော ခံစားမှုကိုပေးသည်။

ထိုဓာတ်ငွေ့များကို ရှူရှိုက်မိပြီးနောက်မှာတော့ ဆန္ဒပြနေသူ များသည် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ရယ်ရယ်မောမောဖြစ်လာကြပြီးနောက် တစ်ဦး နှင့်တစ်ဦး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြ၊ လုံခြုံရေးအဖွဲ့များကို လက်ပြန်တံ ဆက်ကြပြီးနောက် အေးချမ်းစွာ လူစုခွဲ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

ဂလိုဘယ်လီဂ် ရုံးချုပ်ခန်းမထဲတွင် ဂုဏ်ပြုဇည့်ခံပွဲ ပြုလုပ်ကြ သည်။ အားလုံးပျော်ရွှင်နေကြသည်။ ခုကိစ္စကို ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖြေရှင်း နိုင်သဖြင့် မီဒီယာတွေက ဝိုင်းဝန်းချီးကျူးကြသည်။ မြို့တော်ဝန်၊ ဝု လိပ်မင်းကြီးနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတို့သည် ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ် အကြံ အကျယ် ကျေနပ်နေကြသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန် ဝမ်းပြု စကားများ ပြောကြသည်။

အုပ်ချုပ်ရေးမှူးမှာ ပြုံးပြုံးပြုံးပြုံးနှင့် လူတကာကို လိုက်နာတံ ဆက်နေသည်။ သူသွားလေရာမှာလည်း ကင်ခရာတွေ၊ မိုက်ထန်နီ

စုန်းတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသည်။ ခုဆိုလျှင် သူသည် လူပိုသက်သက် ဟောတော့။ လခညာယူနေတာလို့ ပြောလို့မရတော့။ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး သက်တမ်းကို ထိုက်တန်စွာ၊ ဂုဏ်ရှိစွာ ဖြတ်သန်းနိုင်ခဲ့ပြီ။ ဟို ဆန္ဒပြတဲ့ လူငယ်တွေကိုတောင် ကျေးဇူးတင်ရမလို့ဖြစ်နေပြီဟု တွေးနေတုန်း...

လက်ပတ်တော်ပဲ ကွန်ပျူတာနာရီမှ အချက်ပေးသံထွက်လာ သည်။ ကြည့်လိုက်တော့ သတင်းပို့ချက်စာတန်းကို တွေ့ရသည်။ 'အရေးပေါ်အခြေအနေ အဆင့်လေး၊ သတင်းပို့ပါသည်။ ရုံးချုပ်ရှေ့ ရင်ပြင်တွင် ဆန္ဒပြသူများ ပြန်လည်ရောက်ရှိနေပါသည်။'

တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပင် ခန်းမတွင်းရှိ ပိုလီပလပ်စ်ပိတ်ကား ပေါ်မှာ ရင်ပြင်မှမြင်ကွင်း ပေါ်လာသည်။ ခုတစ်ခါ ရောက်လာသူများ မှာ အရင်တစ်ခေါက်ကထက်တောင် ပိုများသလားအောက်မေ့ရသည်။ သူတို့သည် ခေါင်းစွပ်ပါသော မိုးကာဝတ်ရုံရှည်ကြီးများကို ဝတ်ဆင် ထားကြသည်။ စာတံငွေ့ကာ မျက်နှာဖုံးများကိုလည်း လည်ပင်းမှာ အဆင်သင့် ဆွဲထားကြသည်။

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော စကြဝဠာမင်းစံက စကားပြောနေ သည်။

“ကျွန်တော်တို့ဟာ သင်္ခါရ အခွင့်အရေးအတွက် ဆက်လက် တိုက်ပွဲဝင်သွားကြပါမယ်။ အစာအာဟာရတွေကို လိုအပ်တာထက် အမြောက်အမြား ပိုမိုလွန်ကဲစွာ စားသောက်တဲ့နည်းနဲ့ ဆန္ဒပြမှာ ဖြစ် ပါတယ်”

သူတို့သည် ကျန်းမာရေးအတွက် အန္တရာယ်ရှိသည်ဟု သတ် မှတ်ထားသော ဝက်သားပေါင်းများ၊ အမဲသားကင်များ၊ ထောပတ် များ၊ အုန်းနို့များ၊ ကော်လက်စထရော အဆီခဲများ၊ ဝမ်းတွင်းသား ဆားစိမ်များကို အားပါးတရ စားသောက်ကြသည်။

ဒါတွင်မက လူနဲ့ခဲသော အနှစ်ငါးဆယ်လောက်ကပင် တိမ် ကောပျောက်ကွယ်ခဲ့ပြီဖြစ်သော အလေ့အထတစ်ခုကိုလည်း ပြန်လည် ပြုလုပ်ကြသည်။ ဘယ်က ရှာဖွေရရှိလာမှန်းမသိသော စီးကရက်များ၊ ဆေးတံများ၊ ဆေးပြင်းလိပ်များကို မီးခိုးထောင်းထောင်းထအောင် မီး ညှိရှိက်ဖွာကြခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ထို့နောက် ပုံမကျပန်းမကျ ချောင်းဆိုးပြကြလေသည်။

